စူဠဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကမ္မက္ခန္ဓက

၁။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏ ကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေစဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။ဗလဝါဗလဝံ၊အားရှိရာရာကို။ဝါ၊အလွန်အားရှိသောသူကို။ တနည်းကား—ဗလဝါ၊အားရှိသောသူထက်။ ဗလဝံ၊အားရှိသော

သူကို။ ပဋိမနေ္တိထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ တေန၊ ထိုသို့တိုင်ပင်သောကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတတရာစ၊ အလွန်လည်းပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာစ၊ အလွန်လည်းလိမ္မာကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာစ၊ အလွန်လည်း များသော အကြား အမြင် ရှိကုန်၏။ အလမတ္တတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌ အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမှ။ မာစ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်းအသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ အနုပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွါးများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေတေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ခိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝိပါစေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဖရိုဖရဲ ဆိုကြကုန်သနည်းဟူမူကား ။(ဤပုစ္ဆာ ဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုက လောဟိတက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဝါဒကာရကာ၊၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေစဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟ ကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံ

ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်ဘိသနည်းဟူမူကား။ ။(ဤပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၏)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။ ဗလဝါဗလဝံ၊ အားရှိရာရာကို။ ပတိမန္တေထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ တေန၊ ထိုသို့ တိုင်ပင်သောကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတတရာစ၊ အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ဗျတ္တတရာစ၊ အလွန်လည်း လိမ်မာကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာစ၊ အလွန်လည်း များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်၏။ အလမတ္တတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌ အလွန်လည်း စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမှ။ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်း အသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။တေန၊ထိုသို့ဆိုကြသောကြောင့်။အနုပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွါးများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဇရိုဖရဲ ဆိုကြကုန်၏။

၂။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။ဧတမတ္ထံ၊ဤသို့သောအကြောင်းအရာကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧတသ္မိံနိဒါနေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဧတသ္မိံပကရဏေ၊ ဤသို့သော

အရာကြောင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့ကို။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။ ဗလဝံဗလဝံ၊ အားရှိရာရာကို။ ပဋိမန္တေထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန့်လော့။ တေန၊ ထိုသို့ တိုင်ပင်သောကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတတရာစ၊ အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာစ၊ အလွန်လည်း လိမ္မာကုန်၏။ ဗဟဿုတတရာစ၊ အလွန်လည်းများသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အလမတ္တတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌ အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အသာ၊ ထို ရဟန်းမှ။ မာစဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြ ကုန်လင့်။

မယံပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်း
အသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဆိုကြခြင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နာနိ၊
မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍနာနိစ၊ ငြင်းခုံ
ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွါးများခြင်းငှါ။
ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။
ဣတိဣဒံဝစနံ၊ဤသို့ငါဘုရားကြားတော်မူတိုင်းသောစကားသည်။
သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊မှန်ပါပေ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ နားတော်
လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ကိံ ဝိဂရဟိ၊ အဘယ်သို့
ကဲ့ရဲ့တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်
ပါ၏။ ဤနည်းအတူ နောက်နောက် ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ ဝါကျတို့၌
လည်း ထည့်ပါ၏ ဟူ၍မှတ်)။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေသံ
မောဃပုရိသာနံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သောရဟန်းတို့အား။
အနနုစ္ဆဝိကံ၊မလျောက်ပတ်။အနနုလောမိကံ၊မလျော်။ အပ္ပဋိရူပံ၊
မသင့်တင့်။ အဿာမဏကံ၊ရဟန်းတို့၏အမှုအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိ
ယံ၊ မအပ်။ အကရဏီယံ၊ မပြုကျင့်အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ကထဉှိနာမ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်။တေမောဃပုရိသာ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ
အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။အတ္တနာ၊မိမိတို့ကိုယ်တိုင်
ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။
။လ။သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊အဓိကရုဏ်း
ကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ယေစဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊
မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။လ။သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။
အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊
ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊

ဆိုကြကုန်ဘိနည်း။ ကိံ ဝက္ခန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း
ဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ သော၊
ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။
ဗလဝါဗလဝံ၊ အားရှိရာရကို။ ပဘိမန္တေထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။
တေန၊ ထိုသို့တိုင်ပင်ခြင်းကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတရာ
စ၊ အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာစ၊ အလွန်လည်းလိမ်မာ
ကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာစ၊ အလွန်လည်းများသောအကြားအမြင်
ရှိကုန်၏။ အလမတ္တတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကိုပြီးစေခြင်းငှါ
အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမှ။ မာစဘာယိတ္ထ၊
မကြောက်ကြကုန်လင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊
သင်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်းအသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်
တော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။ တေန၊
ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနိ
စေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။
ဘဏ္ဍနာနိစ၊ တို့သည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊
ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ ပြုသော
အမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသော သူတို့အား။
ပသာဒါယဝါ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညို
ကုန်ပြီးသောသူတို့အား။ ဘိယျောဘာဝါယဝါ၊ လွန်စွာပွါးများ
ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ပြုသော အမှုသည်။
အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အား။ အပ္ပသာဒါယ
စေဝ၊ မကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညို
ကုန်ပြီးသော။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့အား။ အညထတ္တာ
ယစ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါလည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါတရားပျက်ခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း

တို့ကို။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရ
ဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ ဒုဗ္ဘရတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူနိုင်
ခဲသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ ဒုပ္ပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို
ဒါယကာတို့မွေးမြူနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်၏ လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆ
တာယ၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အသန္တု
ဋ္ဌိယာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ သံဂဏိကာယ၊ အပေါင်း
အဘော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ကောသဇ္ဇဿ၊
ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာ
သိတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သုဘရတာ
ယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူလွယ်သည်၏ အဖြစ်၏လည်းကောင်း။
သုပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုဒါယကာတို့ မွေးမြူလွယ်သည်၏ အ
ဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ နည်းသောအလိုရှိခြင်း၏ လည်း
ကောင်း။ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ သလ္လေ
ခဿ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဓုတဿ၊
ကိလေသာကို ခါတွက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကဿ၊
ကြည်ညိုဘွယ်ရှိခြင်း၏လည်းကောင်း။ အပစယဿ၊ ကိလေသာကို
ဖျက်ဆီးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ဝီရိယကို အား
ထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတွာ၊ ရှိ၍။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တဒနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုပညတ်လတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်
တော်အားလျောက်ပတ်သော။ တဒနုလောမိကံ၊ ထိုပညတ်သော
သိက္ခာပုဒ်တော်အား လျော်သော။ ဓမ္မိံ ကထံ၊ တရားစကားကို။
ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်
မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး
သော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။
ပဏ္ဍုက လောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တဇ္ဇနီယ
ကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စပန၊
ဤသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပဏ္ဍုက
လောဟိတကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ စောဒေတဗ္ဗာ၊

စောဒနာအပ်ကုန်၏။စောဒေတွာ၊၍။ သာရေတဗ္ဗာ၊ အောက်မေ့
စေအပ်ကုန်၏။ သာရေတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ သို့။ ရောပေတဗ္ဗာ၊
တင်အပ်၏။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ရောပေတွာ၊ ၍။ ဗျတ္တေန၊ ဝိနည်း
သိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာသော။ ပဋိဗလေန၊ ဌာန်ကရိုဏ်းကို ပြီးပြင်စွာ
ရွတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေ
တဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ ကိံ ဉာပေတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ သိစေအပ်
သနည်းဟူမူကား။

ဥ။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။မေမမ၊၏။ဝစနံ၊ကို။သုဏာ
တု၊ နာတော်မူလော့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ကုန်သော၊
ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ လ။ သံဝတ္တန္တိ၊ကုန်၏။ သံဃဿ၊ အား။
ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊
အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊
သည်။ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။
တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ဝါ၊ ခြိမ်းချောက်သော အမှုကို။
ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဧသော၊ဤသည်ကား။ဉတ္တိ၊ ဉတ်တည်း။ ဝါ၊
သိစေခြင်းတည်း။လ။သံဃော၊သည်။လ။တဇ္ဇနီယကမ္မံ။ကို၊ကရော
တိ၊ ၏။ ယဿာယသ္မတော၊ အကြင်အရှင်သည်။လ။ တဇ္ဇနီယ
ကမ္မဿ၊ ကို။ ကရဏံ၊ပြုခြင်းကို။ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။သော၊
ထိုနှစ်သက်သောအရှင်သည်။တုဏှီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။
ယဿ၊အကြင်အရှင်သည်။နက္ခမတိ၊မနှစ်သက်အပ်။သော၊သည်။
ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ။ဒုတိယမ္ပိ၊လည်း။ဧတမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို။
ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ လ။ ဘာသေယျ၊ ၏။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။လ။
ဘာသေယျ၊၏။ ။သံဃေန၊သည်။ လ။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ သံဃဿ၊ သည်။ ခမတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရတော့၏။ ဉတ္တိ၊ သို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊၏။ဉတ္တိ၊
ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ။

(ဤသို့ ပုစ္ဆာသုံးချက် ထားခဲ့သည်အားလျော်စွာ ဇုတိသဒ္ဒါ တခုတည်း ဖြစ်သော်လည်း သုံးကြိမ် လည်၍သတ်)။

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တိဟိ၊ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော။တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊သည်။အဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ဓမ္မကံမဟုတ်သည်လည်း။ဇဟောတိ၊၏။ အဝိနယဉ်ကမ္မဉ္စ၊ ဝိနည်းကံမဟုတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏၊ဒုဝူပသန္တဉ္စ၊မကောင်းသဖြင့်ငြိမ်းသည်လည်း ဟောတိ၊ ၏။အသမ္မုခါ၊ ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ အပ္ပဋိပုစ္ဆာ၊ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မမေးမမြန်းမူ၍။ ဝါ မမေးမမြန်းဘဲ။ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋိညာယ၊ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် ဝန်မခံမူ၍။ဝါ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤ ပဋိညာယ ကတံ ဟောတိ ဟူသော ရှုဥဝါကမ္မက္ခန္ဓက ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကအရာ၌ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှလုံးသွင်းသော အရာ နာတိသင်္ခေပ နာတိဝိတ္ထာရကထာမဂ္ဂ စကားအစဉ်ကို နယဒါန နယဒဿန အားဖြင့် ရေးသား ပြဆိုလိုက်ဦးအံ့။ ထိုထို လဟုကံ ဂရုကံ အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုသော ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးရှုတိုက်ရိုက် ရောက်ဆိုက် ကြုံကြိုက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စောဒကဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် စုဒိတက ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းအရာ သဘာဝကို မှချဆတ်ဆတ် အတတ်သိရအောင် ရှုးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဘယ်သို့ရှုးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်သနည်း ဟူမူကား ထိုလဟုက ဂရုက အမှုအရာဖြင့် ဋ္ဌပ်စွဲတတ် အပြစ်တင်တတ်စောဒနာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်စောဒကပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထို စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် ထို လဟုက ဂရုကအမှုအရာဖြင့် စွပ်စွဲအပ် အပြစ်တင်အပ် စောဒနာအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထိုစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်၌အသုဒ္ဓ သာပတ္တိက အပြစ်ဖြင့် ယှံမှားသံသယ ဝေမတိက ဖြစ်ရာ၌လည်း အပတ် မသင့်ခြင်း အကြောင်း အမှုအရာ ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိ

သင်္ကီတ အကြောင်း ပက်ပင်းပါ ရှေရှ တိုက်ရိုက် ကြိုက်ကြို သော်သာလျှင် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက အာသက်ကို ပြုအပ်၏။ တွေတိုင်း မြင်တိုင်း ရဟန်း သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ယုံမှားသံသယ ဝေမဘိက အာသက်ကိုမပြုအပ်။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဇာတ ရူပရဇတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်၌ – အာဒိတော ပဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိ။တသ္မာ န ကောစိ အာသင်္ကီတဗ္ဗော-ဟုမိန့်တော်မူကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်၌လည်း အာဒိတောပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထီတိ ဧမိနာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသုယေဝ အာသင်္ကာနိ နကာတဗ္ဗာနီတိ ဒဿေတိ- ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန် သည်။ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်၌ လည်း အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထီတိ ဧမိနာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေသုံ အာသင်္ကာနာမ နကာတဗ္ဗာ။ ဒိဋ္ဌသုတာဒိ ကာရဏေ သတိဧဝ ကာတဗ္ဗာတိ ဒဿေတိ- ဟုမိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထို ဒိဋ္ဌ၊သုတ၊ ပရိသင်္ကီတ သုံးပါးတို့တွင် **ဒိဋ္ဌ** ဟူသည်ကား- ပါရာဇိက အစရှိသော ထိုထို အာပတ်၏ ဝေးသော အကြောင်း အရာကို မြင်သည် မဟုတ်။ ထို ပါရာဇိက အစရှိသော အာပတ်၏ မဂ္ဂေနမဂ္ဂပဋိပါဒနစသော နီးသော အကြောင်း အရာကို မြင်ခြင်း တည်း။ **သုတ** ဟူသည်လည်း- ပါရာဇိက အစရှိသော ထိုထို အာပတ်၏ ဝေးသော အကြောင်း အရာ အမှုအရာနှင့် စပ်သော စကားကို ကြားသည့် အရာ မဟုတ်။ ပါရာဇိက အစရှိသော်ထိုထို အာပတ်၏ မဂ္ဂေန မဂ္ဂ ပဋိပါဒန စသော နီးသော အကြောင်း အရာနှင့် စပ်သော စကားကို ကြားသော အရာတည်း။**ပရိသင်္ကီတ** ဟူသည်ကား- မြင်သောအမှုအရာ,ကြားသောအမှုအရာ, တွေးဆ သော အမှုအရာအားဖြင့် တွေးတွေး ဆဆ သံသယ ဝေမတိက ဖြစ်သောအရာတည်း။ ထိုကြောင့် ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌ ကထာ၌-တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ သမူလကံနာမ ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇန္တံ ဒိသွာဝ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဝဒတိ။ အမူလကံနာမ ပဋိစ္ဆန္နော ကာသတော နိက္ခမန္တံ ဒိသွာ ဝီတိက္ကမန္တံ ဒိသွာ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဝဒတိ။လ။

ဝေတနနယေန သုတပရိယာဂိကိတာနိပါ ဝိဘင်္ဂရတော ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုနှစ်ယောက်သော စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်, စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းအရာသဘာဝကို မှချဆတ်ဆတ် အတတ်သိပြီးသော ဓမ္မဝိနိစ္ဆယကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်, စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လဇ္ဇီလက္ခဏာ အလဇ္ဇီလက္ခဏာရှိ,မရှိကိုသတိပဋ္ဌာန်မ ပညာဖြင့် ယထာဘူတ နေ့ရာကျကျ အတပ်မှချသိရအောင် စူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဘယ်သို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်သနည်းဟူမူကား- ဒုက္ကဋ်, ဒုဗ္ဘာသိ အစရှိသော အကျုံးဝင်မျှ သင့်သော အာပတ် တို့၌ ဘေးဘယအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ရှက်ကြောက်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ထိုဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် အာပတ်သင့်အံ့သည်ကို မကြောက်၊ စိတ်နှောက်ကိုပါ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ထိုနှစ်ယောက်သောလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ အာ- ပဇ္ဇနကပုဂ္ဂိုလ်, သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ ပရိဂူဟနကပုဂ္ဂိုလ်, သဉ္စိစ္စအဂတိ ဂမနဂ ဿနကပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ရဟန်းသဃာတို့အား မအပ်မလျော်သည့် အပြစ်ကို တစ်တစ်ခွခွ နေရာကျသိလျက် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်လိုသော အနာဒရိယ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမစိတ်ဖြင့် သင့်သော သစိတ္တကအာပတ်ရှိသော သာပတ္တိကရဟန်းသည် သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ အာပဇ္ဇနကအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။အနာဒရိယဝတ္ထုဝီတိက္ကမစိတ်ဖြင့် သင့်သော သစိတ္တကအာပတ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း နောင်ထဖန် ဤသို့ သဘောရှိသော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုကိုမပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သော်ငြားး ထို သစိတ္တကပဏ္ဏအာပတ်ကို ကုစားပါ တော့အံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သော်ငြား ထိုသစိတ္တကပဏ္ဏ အာပတ်ကို ကုစားခြင်းအကျိုးငှါ သဘာဂရဟန်း၏ လာခြင်းကိုငံ့လင့်ခြင်း၊ သဘာဂရဟန်း၏ အထံသို့ သွားခြင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဘာဂ အာပတ်

ရှိသော ရဟန်း၏လာခြင်းကို ငံ့လင့်ခြင်း၊ ဝဏ္ဏုပိသဘာဂအာပတ် ရှိသောရဟန်း၏ အထံသို့သွားခြင်း၊ လိင်ပြန်ခြင်း၊ တိဏဝတ္ထာရက ကိုပြုခြင်း၊ သင်္ဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌ ဒေသနာကြားခြင်း၊ ပရိဝါသ် နေခြင်း၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်း၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်ရှိသော်ရင်း, ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကအာပတ္တိကာနံ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်ပြန်၏။ အချင်းခပ်သိမ်းအာပတ်မရှိသော အနာပတ္တိက ရဟန်း, သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်လိုသော အနာ ဒရိယ ဝဏ္ဏုပိတိက္ကမစိတ်ကားမရှိ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ အစိတ္တကပဏ္ဏတ္တိဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက ရဟန်းတို့သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မမည်၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သာမည်၏။ ။ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်လိုသော အနာဒရိယဝဏ္ဏု ပိတိက္ကမစိတ်မရှိဘဲ အကြောင်းအားလျော်စွာသော အစိတ္တကပဏ္ဏ အတ္တိဖြင့် သင့်သော အာပတ်ကိုမီးကို နင်းမိသော ယောကျ်ား သည် မြေပြင်မီးချမ်းရာသော အကြောင်းအရာကို လျင်မြန်ဆောစွာ ရှာကြံဘိသကဲ့သို့ လျင်မြန်ဆောစွာ အနာပတ္တိက သုဒ္ဓရဟန်း ဖြစ်လွယ်အောင် ကြံဆောင်လုံ့လ ဗျာပါရကို မပြုဘဲ ထိုအစိတ္တက ပဏ္ဏအာပတ်ဖြင့် အဘယ် အပြစ်ဖြစ်အံ့နည်းဟု ထိုသာပတ္တိက အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် အနာဒရိယစိတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓိဝိ အာပတ္တိပရိဂ္ဂဟာနံ့ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထိုအနာဒရိယစိတ်မရှိဘဲ ရှက်နိုးသဖြင့် ဒေသနာဂါမိ, ဝုဋ္ဌာနဂါမိအလျောက် မကုစား သေးဘဲ လျှို့ဝှက်သောရဟန်း, နောင်တတဘန် ဤသို့သဘော ရှိသော ဝဏ္ဏုပိတိက္ကမအမှုကို မပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သောရဟန်း, ထိုအစိတ္တကပဏ္ဏ အာပတ်ကို ကုစားပါတော့အံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်သောရဟန်း, သဘာဂရဟန်း၏ လာခြင်းကို ငံ့လင့်သော ရဟန်း, သဘာဂရဟန်း၏ အထံသို့ သွားသောရဟန်း, ဝဏ္ဏု ပိသဘာဂ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏ လာခြင်းကို ငံ့လင့်သော ရဟန်း; ဝဏ္ဏုပိသဘာဂ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အထံသို့ သွားသောရဟန်း; လိင်ပြန်သောရဟန်း, တိဏဝတ္ထာရကကို

ပြုသောရဟန်း, သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ဒေသနာကြားသော ရဟန်း,ပရိဝါသ်နေခြင်း မာနတ်ကျင့်ခြင်းအဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းအမှုကို ပြုသော ရဟန်းတို့သည် အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်၊ လဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ် မည်ပြန်၏။

ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိသို့ လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဂတိ တပါးပါးသို့ လိုက်ခြင်းကို အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ အနာဒရိယဝတ္ထု ဝီတိက္ကမ စိတ်ဖြင့် သစိတ္တကပဏ္ဏတ္တိအာပတ်သင့်သော်သာလျှင် သဉ္စိစ္စ အဂတိ ဂမနံ့ဂစ္ဆန္တော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အနာပတ္တိကဖြစ်သော အဂတိ ဂမနဂစ္ဆန္တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူကား အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မမည်၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သာ မည်၏။ ။ထိုကြောင့်—

သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ ပရိဂူဟတိ။
အဂတိဂမနဉ္စဂစ္ဆတိ၊ ဧဒိသောဝုစ္စတိ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂလော။

ဟူ၍၎င်း။

သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ နအာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ နပရိဂူဟတိ။
အဂတိဂမနဉ္စနဂစ္ဆတိ၊ ဧဒိသောဝုစ္စတိလဇ္ဇီပုဂ္ဂလော။

ဟူ၍၎င်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းပရိဝါ ပါဠိတော်အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း သဉ္စိစ္စာတိ ဇာနန္တော အာပဇ္ဇတိ။ ပရိဂူဟတီတိ နိဂူဟတိ နဒေသေတိ နဝုဋ္ဌာတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ကင်္ခါဋီကာဟောင်း၌လည်း-

သဉ္စိစ္စ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတီတိ ဧတ္တ အနာဒရိယဝသေန အာပဇ္ဇန္တောဝ အလဇ္ဇီ ဟောတိ၊ န ဣတရောတိစ။
အာပတ္တိံ ပရိဂူဟတီတိတ္ထေ လဇ္ဇာယ ပရိဂူဟန္တော အလဇ္ဇီ နဟောတိ။ ကိံ ဗဟုမိနာတိ အနာဒရိယဝသေန ပရိဂူဟန္တော ဟောတီတိစ လိက္ခိတံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်၌လည်း-

ယောပန မဟာအလဇ္ဇီ ဥဒ္ဒိဿ ဥဋ္ဌိနယံ သတ္တုသာသနံ ဣဗ္ဗရောတိ၊ တဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒီနံ ဥပသမ္ပဒါဒိ ဥပ

ကာရကကမ္မံပိ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဒါနာဒိဝ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိ။
အာပတ္တိဝေ ဟောတိ။ နိဂ္ဂဟကမ္မမေဝ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ယတြ ပန ဥဒ္ဓမ္မံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဒီပေန္တိ၊ တတ္ထ
ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ဝဋ္ဋတိ။ ပဋိဗာဟိတွာ ပက္ကမိတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်၊ ၎င်းအဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

ယေပန သာသနပဝိနာသာယ ပဋိပန္နာ၊ တေဟိ သဟ
နဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တိဝေ ဟောတိ၊ သာသနပဝိနာသောစ။
တေနာဟ ယတြပန ဥဒ္ဓမ္မန္တိ အာဒိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ နဝဋ္ဋတီတိ
ဣမိနာ ဒိဋ္ဌာ အာဝိကတာယပိ အာပတ္တိံ ဒဿေတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိနည်းမဟာဝါ ဥပေါသထက္ခန္ဓက ပါဠိ
တော်၌လည်း-

ဣဓပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ
အာပတ္တိံ သရတိ၊ တေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ သာမန္တော
ဘိက္ခု ဧဝမဿ ဝစနီယော အဟံ အာဝုသော ဣတ္ထန္နာမံ
အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ ဣတော ဝုဋ္ဌဟိတွာ တံ အာပတ္တိံ
ပဋိကရိဿာမီတိ ဝတွာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော၊
ပါတိမောက္ခံ သောတဗ္ဗံ။ နတွေဝ တပ္ပစ္စယာ ဥပေါ
သထဿ အန္တရာယော ကာတဗ္ဗော-ဟူ၍၎င်း,

ဣဓပန ဘိက္ခဝေ အညတရသ္မိံ အာဝါသေ တဒဟု
ပေါသထေ သဗ္ဗော သံဃော သဘာဂံ အာပတ္တိံ
အာပန္နော ဟောတိ။ တေဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူဟိ ဧကော
ဘိက္ခု သာမန္တာ အာဝါသာ သဇ္ဇုကံ ပါဟေတဗ္ဗော။
ဂစ္ဆာဝုသော တံအာပတ္တိံ ပဋိကရိတွာ အာဂစ္ဆ၊ မယံ
တေ သန္တိကေ တံအာပတ္တိံ ပဋိကရိဿာမာတိ။ ဧဝဉ္စေတံ
လဘေထ၊ ဣစ္စေတံ ကုသလံ။ နောစေ လဘေထ၊ ဗျတ္တေန
ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန သံဃော ဉာပေတဗ္ဗော။ သုဏာတု

မေ ဘန္တေ သိဃော အယံ သမ္ဘော သိဃော သဘာဂံ
အာပဇ္ဇိ အာပန္နော။ ယဒါ အညံ ဘိက္ခုံ သုဒ္ဓံ အနာ
ပတ္တိကံ ပဿိဿတိ၊ တဒါ တဿသန္တိကေ တံအာပတ္တိံ
ပဋိကရိဿတီတိ ဝတွာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော၊
ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ နတွေဝ တပ္ပစ္စယာ ဥပေါသ
ထဿ အန္တရာယော ကာတဗ္ဗော-

ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောတော်မူသည်။ ၎င်း ဝိနည်း မဟာဝါ ပဝါရဏာက္ခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

သောစေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခုံ အမူလကေန ပါရာ
ဇိကေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ
သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော
ဘိက္ခုံ အမူလကေန သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိ
ဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။
သောစေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခုံ အမူလကေန
ထုလ္လစ္စယေန ပါစိတ္တိယေန ပါဋိဒေသနီယေန ဒုက္ကဋေန
ဒုဗ္ဘာသိတေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာ ဓမ္မံ
ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ
စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊
နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ
စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိ
ဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန
ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတောဘိက္ခု ထုလ္လစ္စ
ယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာ
ပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာသံဃေန
ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟုဟောတော်မူသည်။ ၎င်းပဝါရဏာက္ခန္ဓက ပါဠိတော် အဖွင့်
အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ယထာဓမ္မန္တိ ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသနေ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသနေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဣတရေဟိ ဒုက္ကဋံ။ နသေတွာတိ လိင်္ဂနာသနာယ နာသေတွာ–

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ သုဒ္ဓိလေးပါးအဖွင့်၌ လည်း–

တေသု ဒေသနာ ဝစီဘေဒသင်္ခါတာဝတော ဝစီဘေဒံ ကာတုံ အသက္ကောန္တဿစ ဒုတိယကံ အလဘန္တဿစ နသမ္ဘဝတိ၊ သေသာပန စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တာဝတော ဝစီဘေဒံ ကာတုံ အသက္ကောန္တဿပိ ပဋိဒုတိယကံ အလဘန္တဿပိ သမ္ဘဝန္တိဝေ။ တသ္မာ ဂိလာနာဒိကာလေသု ပစ္စဝေက္ခဏပါဠိံ ပဋိတု မသက္ကောန္တေနာပိ အတ္တံ မနသိ ကတွာ စိတ္တေနေဝ ပစ္စဝေက္ခဏာ ကာတဗ္ဗာ–

ဟုမိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။စူဠဝါ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း–

ပဋ္ဌ ယထာဝုဍ္ဎန္တိ ပကတတ္တေဟိပိ သဒ္ဓိံ ဝုဍ္ဎပဋိပါဋိယာ ဧဝ၊ တသ္မာ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ ဟတ္ထပါသေ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ မဟာပစ္စရိယံ ပန ပါဠိယာ အနိသီဒိတွာ ပါဠိံ ဝိဟာယ ဟတ္ထပါသံ အမုဉ္စန္တေန နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထေ ကာရိယမာနေ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ နိသီဒိတွာ တတ္ထေဝ နိသိန္နေန အတ္တနော ပါဠိယာ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ ပဝါရဏာယပိ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ နိသီဒိတွာ တတ္ထေဝ နိသိန္နေန အတ္တနောပါဠိယာ ပဝါရေတဗ္ဗံ– ဟူ၍ရင်း၊

တတ္ထ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ ဥပဇ္ဈာယေန ဟုတွာ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတွာ ပန ဥပသမ္ပာဒေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အာစရိယေန ဟုတွာပိ ကမ္မဝါစာ နသာဝေတဗ္ဗာ။ အညသ္မိံ အသတိ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတွာ သာဝေတုံ ဝဋ္ဋတိ–ဟူ၍ရင်း, ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော စေ ဘိက္ခဝေ ပါရိဝါသိကန္တိ ဓဋ္ဋံ

ပါရိဝါသိကံ စတုဗ္ဂံ ကတွာ အညဿ ပါရိဝါသဒါနာ ဒိန္နံ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ဧတေသွေဝါယံ ဂဏပူရကော နဟောတိ။ သေသကမ္မေသု ဟောတိ။ ဂဏောပန အပဟောန္တေ ဝဂ္ဂံ နိက္ခိပါပေတွာ ဂဏပူရကော ကာတဗ္ဗောတိ–

ဟူ၍၎င်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ စူဠဝါ သမုစ္စယက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း–

သစေ ပန ဘာသိဿာဒိတိ ဓုရနိက္ခေပံ ကတွာ ပုရေဘတ္တေဝါ ပစ္ဆာဘတ္တေ ပဌမယာမာဒီသုဝါ လဇ္ဇီဓမ္မံ ဩက္ကမိတွာ အန္တောအရုဏေယေဝ အာရောစေတိ၊ အယံ ဆာဒေတုကာမော နဆာဒေတိနာမ။ ယဿ ပန အဘိက္ခုကေ ဌာနေ ဝသန္တဿ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတွာ သဘာဂဿ ဘိက္ခုနော အာဂမေန္တဿ သဘာဂသန္တိကံဝါ ဂစ္ဆန္တဿ အန္တရာယောပိ မာသောပိ အတိက္ကမတိ၊ အယံ နဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိနာမ။ အယံ အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ။ ယော ပန အာပန္နမတ္တောဝ အဂ္ဂိံ အက္ကမန္တပုရိသောဝိယ သဟသာ အပက္ကမိတွာ သဘာဂဋ္ဌာနံ ဂန္တွာ အာဝိကရောတိ၊ အယံ နဆာဒေတုကာမော နဆာဒေတိနာမ။ သစေ ပန သဘာဂံ ဒိသွာပိ အယံ မေ ဥပဇ္ဈာယောဝါ အာစရိယောဝါတိ လဇ္ဇာယ နာရောစေတိ၊ ဆန္နာဝ ဟောတိ အာပတ္တိ၊ န ဥပဇ္ဈာယာဒိ ဘာဝေါတိ။ ဣဓ ပမာဏံ အဝေရိသဘာဂမတ္တမေဝ ပမာဏံ၊ တသ္မာ အဝေရိသဘာဂဿ သန္တိကေ အာရောစေတဗ္ဗာ။ ယော ပန ဝိသဘာဂေါ ဟောတိ သုတွာပကာသေတုကာမော၊ ဧဝရူပဿ ဥပဇ္ဈာယဿာပိ သန္တိကေ နာရောစေတဗ္ဗာ။ တတ္ထ ပုရေဘတ္တံဝါ အာပတ္တိံ အာပန္နော ဟောတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဝါ ဒိဝါဝါ ရတ္တိံဝါ ယာဝ အရုဏံ နုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တာဝ အာရောစေတဗ္ဗာ။ ဥဂ္ဂတေ အရုဏေ ပဋိစ္ဆန္နာ ဟော

တိ။ ပဋိစ္ဆာဒနပစ္စယာစ ဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ။ သဘာဂသံဃာ ဒိသေသံ အာပန္နဿပန သင်္ဃာဒိသေသံ အာပဇ္ဇတိ ပဋိစ္ဆာဒေတိ။ သစေ အာဝိ ကရောတိ။ အာပတ္တိ အာဝိကတာ ဟောတိ။ ဒုက္ကဋံ ပန နာပဇ္ဇတိ။ တသ္မာ သုဒ္ဓဿ သင်္ဃာဒိသေသံ အာရောစေ တဗ္ဗာ—

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌လည်း—

သစေပန အလဇ္ဇီ ပဂ္ဂဏှာတိ။ လ။ အန္တရာမေဝ ပေတိ တိ ဧတ္ထ ကေဝလံ ပဂ္ဂဏှိတုံ ကာမတာယ ဧဝံကာ တုံနဝဋ္ဋတိ။ မေဒွသ ပန သာသနဿ သောတုန္နံ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ ဝဋ္ဋတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ—

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌လည်း—

မေဒွာနုဂ္ဂဟေန ဥဂ္ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တတ္တာ အလဇ္ဇိဿန္တာယ သာသနေ ဩဗ္ဗာနေ လဇ္ဇီသုစ အပဟောန္တေသု အလဇ္ဇိံ ပိ ပကတတ္တံ ဂဏပူရဏံ ဂဟေတွာ ဥပသမ္ပဒါဒိ ကရဏေန စေဝ ကေစိ အလဇ္ဇိနော မေဒွာမိသ ပရိဘော ဂေန သံဂဟေတွာ သေသာ လဇ္ဇိဂဏာဿ နိဂ္ဂဟေနစ သာသနံ ပဂ္ဂဏှိတုံ ပိ ဝဋ္ဋတိဝေ—ဟူ၍၎င်း,

အလဇ္ဇိနောပန ပကတတ္တဘူတာပိ သန္တိ၊ တေ ဂဏပူရ ကာ ဟုတွာ ကမ္မံ သောဓေန္တိ။ ကေဝလံ ကတွာ အဂတိ ဂမနေန ကရောန္တာနံ အာပတ္တိကရာ ဟောန္တိ၊ သဘာဂါ ပတ္တိံ အာပန္နာဝိယ အညမညံ။ ယသ္မာ အလဇ္ဇိတဉ္ဇ လဇ္ဇိ တဉ္ဇ ပုထုဇ္ဇနာနံ စိတ္တက္ခဏပဋိဗဒ္ဓံ၊ န သဗ္ဗကာလိကံ။ သဉ္ဇိစ္စ ဟိ ဝီတိက္ကမစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ အလဇ္ဇိနော န ပုန ဉာဒိသံ ကရိဿာမီတိ စိတ္တေန လဇ္ဇိနော ဟောန္တိ။ တေသုစ ယေ ပေသလေဟိ ဩဝဒိယမာနာပိ နဩရမန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ

ဝိတိက္ကမန္တိ။ တေဇေဝ အသံဝသိတဗ္ဗာ၊ န ဇှုတ္တရော လဒ္ဓိ မဒ္ဒံ ဩကြန္တန္တာ-

ဟူ၍ရှင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ မဟာခန္ဓက အဖွင့်၌လည်း-

ယော ဟိ ဥဒ္ဓမ္မုရှုံသကသင္ဃာနံ သဗ္ဗာဝဟကာလင်္ကယာဝ ဇီဝိကတ္ထာ ဝဋ္ဋတိ ဝိကာလေ ဥဒ္ဓံ ခါဒိတုန္တိ သညံဥပ္ပါဒေတွာ တံ ခါဒေတွာ တပ္ပစ္စယာ ပါစိတ္တိယံ နပဿတိ၊ ဝဋ္ဋတီတိ တထာ သညိတာယ။ ယော ဝါ အာပတ္တိမာပန္နဘာဝံ ပဋိစ္ဆာနိတွာန ပဋိကရောမီတိ အဘိနိဝိသတိ။ အယံ သဉ္စိစ္စ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ ပရိဂူဟတိ၊ အဂတိဂမနဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊ ဧဒိသောဝုစ္စတိ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂလောတိ ဝုတ္တလက္ခဏော အပတနတော အလဇ္ဇီနာမ န ဟောတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာမဟာခန္ဓက အဖွင့်၌လည်း-

ဧတ္ထ စ ယမဓိပ္ပါယော၊ ယသ္မာ အယံ ဩသာရိတဗ္ဗာ ပကတတ္တော၊ တသ္မာ ဥက္ခိတ္တက သမ္ဘောဂါဒိ ပစ္စယေန ပါစိတ္တိယေနေဝ အနာပတ္တီတိ။ ယောပန အာပတ္တိဋ္ဌာနေ အနာပတ္တိ ဒိဋ္ဌိတာယ အာပတ္တိံ နပဿတိ၊ တေနေဝ ပဋိကမ္မံပိ နကရောတိ၊ သော ယသ္မာ ဓမ္မဝတာ အလဇ္ဇီနာမ နဟောတိ။ ပဏ္ဏတ္တိ ဝီတိက္ကမံ ကရောန္တော ဧဝ ဟိ အလဇ္ဇီနာမ ဟောတိ။ သဉ္စိစ္စအာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတီတိ အာဒိဟိ ဝုတ္တံ။ တသ္မာ ဧတ္ထ အလဇ္ဇီသမ္ဘောဂါဒိ ပစ္စယဒုက္ကဋာပတ္တိ နိယမေဝ နတ္ထိ။ တေနာယမေတ္ထ အာပတ္တိ နဝုတ္တာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓကအဖွင့်၌လည်း-

အာပတ္တိတော နမုစ္စန္တီတိ ဉတွာ ကရောန္တာဝ နမုစ္စန္တိ။ ဇီဝိတန္တရာယာဒိ အာပဒါသု အရုစိယာ ကာယသာမဂ္ဂိံ ဒေန္တဿ အနာပတ္တိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ ဥပေါသထက္ခန္ဓက အဖွင့်၌လည်း-

အန္တိမဝတ္ထုံ အဇ္ဈာပန္နဿ နိသိန္နပရိသာယ ကလဟာဒိဘယေန နာဟံကရိဿာမီတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အညကမ္မေ တဿ နိသိန္နပရိသာယ အာပတ္တိ နတ္ထီတိ ဧကေ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါပါဠိတော် စတုက္က၌လည်း-

စတူဟာကာရေဟိ အာပတ္တိယာ ဝုဋ္ဌာတိ သံဃမဇ္ဈေ ဂဏမဇ္ဈေ ပုဂ္ဂလဿ သန္တိကေ လိင်္ဂပါတုဘာဝေန-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ စူဠဝါ သမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌လည်း-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝေရုပံ အဓိကရဏံ တိဏဝတ္ထာရကေန ဝူပသမေတုံ။လ။ ဧဝဉ္စပန ဘိက္ခဝေ တေ ဘိက္ခူ တာဟိ အာပတ္တီဟိ ဝုဋ္ဌိတာ ဟောန္တိ၊ ဌပေတွာ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ ဌပေတွာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ဌပေတွာ ယေန တတ္ထ ဟောန္တိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီ မဟာအလဇ္ဇီအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အပ်မအပ်ကို အတပ်သေချာစွာ သိလျက် သာနုသယ သန္တာန်အားလျော်စွာ မိမိသန္တာန်ဝယ် ငြိတွယ်စွဲကပ် ဥပါဒ်ကိန်းဝပ်လာသော ကိလေသာ အလျောက် အနာဒရိယ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမစိတ်ဖြင့် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။ဓမ္မဝိနယ မဟုတ်သည်ကို မှချဆတ်ဆတ် အတပ်သိလျက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ဩဝါဒ ဓမ္မဝိနယသတ္ထုသာသနဟု ပြုတတ်ပြောဆို တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဟာအလဇ္ဇီမည်၏။ ထိုနှစ်ပါးသော အလဇ္ဇီသည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ် ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်သည်။

ထိုပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လဇ္ဇီအဖြစ် အလဇ္ဇီ အဖြစ် ဟူသည်လည်း အနာဒရိယစိတ် ဖြစ်, မဖြစ် ဟူသော စိတ္တက္ခဏနှင့်သာ စပ်သည်။ အခါခပ်သိမ်း ခဏ္ဍ တည်သည်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား-စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ အနာဒရိယဝတ္ထုဝီတိက္ကမစိတ် ဖြစ်သောခဏ၌ အလဇ္ဇီဖြစ်၍ နောင်တဘန် ဤသို့ သဘောရှိသော ဝတ္ထုဝီတိက္ကမကို မပြုအံ့ဟု လဇ္ဇီမမှသုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်ပြန်သော ခဏ၌ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်ရင်း လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဆုံးမပဲ့ပြင်. သွန်သင်ပါလျက် မရှောင်မကြဉ် အဘန်အဘန် ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ အပေါင်းအဘော် မပြုအပ်။ လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန်သင် သည်အားလျော်စွာ အဘန်ဘန်မကျူးမလွန် လဇ္ဇီသဘောသက်၍ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ သံဝါသဖြင့် ပေါင်းဘော်အပ်သောကြောင့်ရင်းတည်း။ထိုကြောင့် အနာဒရိယ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမ သစိတ္တကပက္ခဖြင့်သင့်သော အာပတ် ရှိသော သာပတ္တိက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လိင်္ဂပရိဝတ္တန, တိဏဝတ္ထာရကကံ, ဒေသနာဂါမိ, ဝုဋ္ဌာနဂါမိတို့ဖြင့် အာပတ် မထသေး ငြားသော်လည်း တဘန် ဤသို့ သဘောရှိသော သိက္ခာပုဒ်တော် ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်ခြင်းအမှုကို မပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်သည်ရှိ သော် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့ရောက်လေပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနာဒရိယ သစိတ္တကပက္ခသာပတ္တိက ရဟန်း နှင့် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီးကံငယ် သံဝါသကို ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့် အလဇ္ဇီပရိ ဘောဂသံဝါသဒုက္ကဋ် အာပတ်မသင့်။ တခုသော သစိတ္တက ပက္ခ အဘို့အားဖြင့်သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိကရဟန်း,နှစ်ခု သုံးခုစသော များစွာသော သစိတ္တကပက္ခအဘို့အားဖြင့်သင့်သော အာပတ် ရှိသော သာပတ္တိက ရဟန်းတို့သည် အာပတ်အနည်း အများအားဖြင့် အထူး ရှိငြားသော်လည်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ၌ကား အထူးမရှိ။ ထိုကြောင့် တခုသော သစိတ္တကပက္ခအဘို့

အားဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက အလဇ္ဇီရဟန်း တို့သည် နှစ်ခုသုံးခုစသော များစွာသော သစိတ္တကပက္ခ အာပတ်ရှိ အားဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက အလဇ္ဇီ ရဟန်း တို့နှင့် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ သံဝါသကို ပေါင်းဖော် စပ်ယှက်ငြားသော်လည်း အလဇ္ဇီချင်းချင်း ပေါင်းဖော် စပ်ယှက် သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် အလဇ္ဇီသံဘောဂ သံဝါသဒုက္ကဋ် အာပတ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် တပါးသော သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်း တို့နှင့် သံဘောဂသံဝါသကိုပေါင်းဖော်စပ်ယှက်လိုသည်ရှိသော် မိမိအား အလဇ္ဇီဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအရာ သစိတ္တကပက္ခအာ ပတ်ရှိ မရှိကို သတိပဋ္ဌာန်မပညာဖြင့် နှိုင်းချိန်တိုင်းထွာ ဆင်ခြင်၍ သံဘောဂသံဝါသလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အလဇ္ဇီသံဘောဂ သံဝါသ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို လွတ်လွတ် ကင်းကွာအောင် ရှောင် ကြဉ်၍ ပေါင်းဖော် စပ်ယှက်အပ်၏။

ထိုသံဘောဂနှစ်ပါးတို့တွင် မိမိသန္တက ဆွမ်းစသော အာမိသ ကို မူလန္တိ၌ အားဖြင့် တပါးသော သီတင်းသုံးဖော် တို့အား ပေးခြင်း၊ တပါးသော သီတင်းသုံးဖော်၏ သန္တက ဆွမ်းစသော အာမိသကို မူလန္တိ၌ သကသန္တက အဖြစ်ဖြင့် ခံယူခြင်းသည် အာမိသ သံဘောဂ မည်၏။ ထို့ကြောင့် အာမိသ သံဘောဂေါ နာမ အာမိသံ ဒေတိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူသည်။ အဂ္ဂရာဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်သင်ခြင်း၊ သူတပါးအားချပို့သင်ကြားစေခြင်း၊ ပုဒ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် သင်ခြင်း၊ သူတပါးအား ချပို့သင်ကြားစေခြင်းသည် ဓမ္မသံဘောဂမည်၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသံဘောဂေါ နာမ အဂ္ဂရာယ ဥဒ္ဒိသတိဝါ ဥဒ္ဒိသာပေတိဝါ၊ ပဒေန ဥဒ္ဒိသတိဝါ ဥဒ္ဒိသာပေတိ ဝါ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော် မူသည်။ ။အတူတကွပြုအပ်သော ကံလေးပါး၊ အတူတကွ ပြအပ် သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်၊ အတူအမျှ ကျင့် အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျင့်ခြင်းတို့သည် သံဝါသမည်၏။

ထိုကြောင့် သံဝါသောနာမ ဧကကမ္မံ ဧကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ ဧသော သံဝါသောနာမ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူသည်။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်အား စောဒနာသော အရာ၌ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်လည်းအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုစောဒနာသောအရာ၊လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ၊အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုစောဒနာသော အရာအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသော အရာ၌ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုပြုပြီးသည်ဖြစ်၍အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်းသာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ရွေစကားနောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ။ထို့ကြောင့် တတြ ဓုစ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇိံ စောဒေသိ။ပ။လဇ္ဇိဿေဝ ပဋိညာယ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။ထိုစုဒိတကလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ ဝတ္ထုအကြောင်းအရာကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြုပါဟု မုသားဆို၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်၌လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းသည် ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရင်း အဟုတ်

အမှန် ယထာဘူတ တထ တစ္ဆအားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးသာလျှင် ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်ရင်း ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက အာသက် ဖြစ်ရာ ဝတ္ထု အာပတ်ကိုသာ ဝန်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရင်း ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် လွန်ကျူးခြင်း ဗိဒ္ဓသုံတဝီတိက္ကမကိုပင်, ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံ၍ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့်-

အပဋိညာယကတန္တိ ဝတ္ထုံဝါ အာပတ္တိံဝါ အသမ္မုခိဿာ ပေတွာ ကတံ။ ယောပန သမ္မုခီ ပဿန္တာနံဝေ ဝတ္ထု ဝီတိက္ကမံ ကတွာ ပဿာ ကမ္မကရဏဘယေန နကရောမီတိ မုသာ ဝဒတိ။ တဿ ဘိက္ခူနံ သမ္မုခေ ဝီတိက္ကမကရဏ ဘယေဝ ပဋိညာ။ တထေဝ ဇာနန္တဿမေဝ ပဋိညာယ ကရဏံ အနုညာတံ။ ယတ္ထပန သမ္မုခေဟ ဟောတိ တတ္ထ သမ္မုခိဿာပေတွာဝ ကတ္တဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ-

ဟု စူဠဝါကမ္မက္ခန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သတေကိစ္ဆ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-တတြ စေ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇိံ စောဒေတိ။ပ။လဇ္ဇိဿဝ ပဋိညာယကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုစုဒိတကလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိကသာမန္တ ဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် ကို ပေးသော စကား၏ အခြားမဲ့၌ ယခုအခါ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြ ကုန်လတ့်ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သော့ကြောင့် မြူးတူး ချော်ချွတ်သောအားဖြင့် ထို ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါ သတည်း။ ဤသို့ သဘော ရှိသော အာပတ်ကို မလွန် မကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆိုပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝန္တ ဖြစ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ် တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ ကံငြိမ်းခြင်းကို ရလတ့်။သီလဝန္တမဟုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတေကိစ္ဆမူလန္တိဖွဲ့ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်သာလျှင်ဖျက်ဆီးအပ် သည် ဖြစ်လတ့်ဟု နှလုံးပြု၍ ထို စုဒိတကလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ ဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဿပါပိ ယျသိကကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်—

သော ဧဝံ ဝဒေတိ သရာမိခေါ အဟံ အာဝုသော ဧဝရူပိံ
ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိက
သာမန္တံဝါ၊ ဒဝါ မေ ဧတံ ဝုတ္တံ၊ ရဝါ မေ ဧတံ ဝုတ္တံ၊
နာဟန္တံ သရာမိ ဧဝရူပိံ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ
ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ တိ။ တဿ ခေါ တံ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿ ပါပိယျသိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ—

ဟု စူဠဝါ ပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿပါပိယျသိက ကံ၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစူဠဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း—

သရာမိစ ခေါ အဟံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိကံ ပဋိဇာနာ
နုဇ္ဈာယ ဧဝံ ပဋိဇာနာတိ။ပုန တေန အတိဝေဓိယမာနော
သရာမိခေါတိ ပဋိဇာနေတွာ ဋ္ဌဒါနိ မံ နာသေဿတီတိ

> ဘယေန ဒဝါမေဘိအာဒိမာဟ၊ တေသ ပါဠိယျသိက
> ကမ္မံကာတဗ္ဗံ။ သစေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ ဝတ္တံ ပူရေတွာ
> ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊နောစေ တထာ နာသိတကောဝ
> ဘဝိဿတိ–ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထိုစုဒိတကလဗ္ဗီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြီးမမြင်သော အရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆယကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက 'သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသောစကား၏ အခြားမဲ့မဟုတ်၊ နောက်နောင် အခါကာလ အတော်ကြီးကြာမှ တွေးတွေးဆဆ အကြံရပြန်သော ကြောင့် ယခုအခါ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ့်ံဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့ သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြူးတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း။ ဤသို့သဘော ရှိသော အာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆို ပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကလဗ္ဗီပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါပိယျသိက ကံကို မပြုဘဲ ရှေးဝန်ခံပြီးသော အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် သာလျှင် ထိုစုဒိ တကလဗ္ဗီပုဂ္ဂိုလ်အား အတော်ကိစ္စမူလစ္ဆေဇ္ဇပါရာဇိက ပဋိညာဉ် ကို ရသည် ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မဝိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်း အသွင်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း လိင်္ဂနာသနအသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ သတေကိစ္စအာပတ္တိ ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကလဗ္ဗီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည် ရှိသော်တဇ္ဇနီယစသောကံကိုပြုအပ်၏။ထိုကြောင့်တတြစေအလဗ္ဗီ လဗ္ဘိံ စောဒေတိ။ပ။လဗ္ဘိဿေဝ ပဋိညာယကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ–ဟု ဒုဋ္ဌ ဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ဝိနည်း မဟာဝါ ပဝါရဏာခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း–

သောစေ ဘိက္ခဝေ စုတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတဗ္ဗော သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထို စုဒိတကလစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်း တို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သေးအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိညာနုဒ္ဒာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှုအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိကစသောအာပတ်ကိုဝန်မခံ။ အာပတ်မသင့်ခြင်း၊ အပြစ်မရှိခြင်း အနုပဿိက အနုဝဇ္ဇဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ပေးသည်ဖြစ်၍ထိုပေးတိုင်းသောဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်အားလျော်စွာဟုတ်မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိရှိမရှိကိုဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယမင်းရဲပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်ကား သန္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားပေတည်း။ တစုံတရာ သတေကိစ္စ အတေကိစ္စ အာပတ်ကို မချဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် မကျူးမလွန်ရာသတည်းဟု သဒ္ဓါသညာဖြစ်သောကြောင့် ထိုစုဒိတကလစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကိတ မူလကင်းသော အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတဖြစ်သည် ဖြစ်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယမရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိကကင်းပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကလစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျွန်ုပ် စင်ကြယ်ပါ၏ ဟူသော သုဒ္ဓေါ အဟံ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ထိုစုဒိတက လစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆ၏ ဝိနယမရေပုဂ္ဂိုလ်သည် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ

ဥပုသ် ပဝါရဏာ၁ စသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ယှက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓိပိန္နိဿယကို ပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနသမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌပဋိစ္စ န ဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
သုတံသုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော၊
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
မုတံမုတေန သမေတိ၊ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတံ။
မုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလောပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။

ဟူ၍၎င်း,

ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေန သံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ၊
ဒိဋ္ဌံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ န ဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သော ပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋိစ္စ န ဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓ ပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ-

ဟူ၍၎င်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းပရိဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း—

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော ဧကော နေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ဧကဋ္ဌာနတော နိက္ခမန္တော ဝါ ပဝိသန္တော ဝါ ဒိဋ္ဌော၊ သော တံ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ။ ဣတရော တဿ ဒဿနံ အနုဇာနာတိ၊ တံ ပန ဒဿနံ ပဋိစ္စ ပါရာဇိကံ နဥပေတိ နပဋိဇာနာတိ။ ဧဝ

မေတ္တံ ယံ တေန ဒိန္နံ၊ တံ တဿ ဒိန္နောမယာတိ ဣမိနာ ဒိန္နဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာပန ဉာတကော တဒဿနံ ပဋိစ္စ ဒေါသံ နပဋိဇာနာတိ။ တသ္မာ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော ဟောတိ၊ အမူလကပရိသင်္ကိတောတိ အတ္ထော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ သုဒ္ဓေါ အဟန္တိ ပဋိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ သေသဂါထာဒွယေပိ ဧသေဝ နယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းပရိဝါ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း—

* အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောတိ အသုဒ္ဓါယ အဋ္ဌာနေ ဥပ္ပန္နာယ ပရိသင်္ကာယ ပရိသင်္ကိတော။ တေနာဟ အမူလက ပရိသင်္ကိတောတိ။

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း—

ဒိဋ္ဌမူလကေပနာတိ ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောတိအာဒိ ပါဠိဝါရံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ တတ္ထ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိံ ရဟောနိသဇ္ဇနာဒိ ဒဿနမတ္တ ဝသေန ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ပုဂ္ဂလော တေန ဒိဋ္ဌော၊ နပန မေထုန မဂ္ဂပဋိပါဒနာဒိ ဒဿန ဝသေန။ ယဒိ ဟိ တေန သော တထာ ဒိဋ္ဌော ဘဝေယျ၊ အသုဒ္ဓသညီဝေ ယံ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ သိယာ။ အသုဒ္ဓသညာယစ သုဒ္ဓံဝါ အသုဒ္ဓံဝါ စောဒေန္တဿ သံဃာဒိသေသော နသိယာ။ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿာတိ အာဒိ ဝစနတော။ တသ္မာ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိံ ရဟော နိသဇ္ဇာဒိမတ္တမေဝ ဒိသွာ သဒ္ဓေါ ကုလပုတ္တော နာယံ ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇတီတိ တသ္မိံ သုဒ္ဓသညီဿဝ ဝေမတိကဿဝ သတော မယာ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော ဒိဋ္ဌောတိ အာဒိနာ နယေန နိယမေတွာ စောဒေန္တဿေဝ သံဃာဒိသေသော၊ န အသုဒ္ဓသညိဿ။

• တဿပန ဒိဋ္ဌသုတန္တိ မုသာဝါဒါဒိပစ္စယာ လဟုကာပတ္တိ

ဧဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ယဒိပန သော တသ္မိံ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ စာဝနာ မိပ္ပါယောပိ ဒိဋ္ဌံ ရဟောနိသဇ္ဇာဒိ မဂ္ဂမေဝ ဝဒတိ၊ အဒိဋ္ဌံ ပန မဂ္ဂေန မဂ္ဂပဋိပါဒနာပိ ပါရာဇိကဝတ္ထုံဝါ အဿ မဏောသီတိ. အာဒိကံ ဝါ နဝဒတိ၊ တဿ အနာပတ္တိ။ အဓိကံ ဝဒန္တဿ ပန အာပတ္တိယေဝ၊ အဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌန္တိ ဝုတ္တတ္တာ။ ယော ပန ဒိဋ္ဌေန ရဟောနိသဇ္ဇာဒိနာ ပဌမပါရာဇိကေန အသုဒ္ဓသညီ ဟုတွာ စာဝနာဓိပ္ပါယော အဒိန္နာဒါနံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌောတိဝါ သုတောတိဝါတိ အာဒိ ဝဒတိ၊ တဿပိ နသံဃာဒိသေသော။ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓ ဒိဋ္ဌိတာယာတိ ကေစိ ဝဒန္တိ။ အညေ ပန ယေန ပါရာဇိ ကေန စောဒေတိ၊ တေန အသုဒ္ဓသညာဘာဝါ အာပတ္တိ ယေဝါတိ ဝဒန္တိ၊ ဣဒံ ယုတ္တံ။ တထာဟိ ဝုတ္တံ မာတိကာ အဋ္ဌကထာယံ ယေန ပါရာဇိကေန စောဒေတိ၊ တံ အယံ အနဇ္ဈာပန္နောတိ ဥတွာ စာဝနာဓိပ္ပါယေန ။လ။ သံဃာ ဒိသေသောတိ။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ စူဠဝဂ္ဂသမထက္ခန္ဓကအဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း—

သေသမေတ္ထ တဇ္ဇနီယာဒီသု ဝုတ္တနယမေဝါတိ တေန တဇ္ဇနီယာဒိသတ္တကမ္မာနိဝိယ ဣဒံပိ တဿပါပိယသိက ကမ္မံ အသုစိဘာဝါဒိ ဒေါသယုတ္တဿ သဿံသဿ ဝိနိစ္ဆယေ အတိဋ္ဌမာနဿ ကာတဗ္ဗံဝိယ ဂေဟံ နိဂ္ဂဟကမ္မန္တိ ဒဿေတိ။ တေသ္မိံဟိ နိဂ္ဂဟကမ္မေ ကတေ သော ပုဂ္ဂလော အဟံ သုဒ္ဓေါတိ အတ္တနော သုဒ္ဓိယာ သာဓနတ္ထံ သံဃမဇ္ဈေ ဩတရိတုံ သံဃော စဿ ဝိနိစ္ဆယံ ဒါတုံ နလဘတိ။ တံ ကမ္မကရဏ မဇ္ဈေနေဝစ တံ အဓိကရဏံ ဝူပသန္တံ ဟောတိ၊ ကထံ ပနေတံ ကမ္မံ ပဋိပဿမ္ဘန္တီတိ။ ကေစိ ပနေတ္ထ သော တထာ နိဂ္ဂဟိတော နိဂ္ဂဟိတောဝ ဟောတိ၊ ဩသာရဏံ နလဘတိ။ တေနေဝ ပါဠိယံ ဩသာရဏာ

နဝုတ္တာတိ ဝဒန္တိ။အညေပန ပါဠိယံ နဉပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ အာဒိနာ သမ္မာဝတ္တနသ္မ ဝုတ္တတ္တာ သမ္မာဝတ္တိတ္တွာ လဇ္ဇီ ဓမ္မေ ပြတ္တန္တိသာရဏာ အဝုတ္တာပိ တဇ္ဇနီယာဒိသု ဝိနယတော ကမ္မဝါစံ ယောဇေတွာ ဩသာရဏာ ကာတဗ္ဗာဝေါတိ ဝဒန္တိ။ ဣဒံ ယုတ္တံ တေနေဝ အဠကထာ ယံ ဝက္ခတိ သာ စေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ၊ ဝတ္တံ ပူရေတွာ ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊နောစေ တထာ နာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ- ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထို စုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခု သော ပဋိညာဉ် ဌာနမှ တယောက်သောမာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမူ အရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်၍ ထို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာ ယုတ္တိ ရှိ,မရှိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက်အမူအရာ အခြင်း အရာ အလုံးစုံကို စုံထောက် နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ၍ စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကတိ နဂိုရ် သဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ သော အမျိုးကောင်းသားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာ ရာဂ အလျောက် သဝေတကိစ္စ အတောကိစ္စ အာပတ်ကို မုချ ဆတ် ဆတ် အတတ်ပင် ကျူးလွန်ရာသတည်းဟု အသုဒ္ဓသညာဖြစ်သော ကြောင့် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့၊ ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံးထိုစုဒိ တက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ရှက် ပေါင်း သင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို မပေးအပ်။ ထိုကြောင့်-

လဇ္ဇိနော အလဇ္ဇိနာသဒ္ဓိံ ယာဝနဇာနာတိ၊တာဝ ဝဋ္ဋတိ။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ ဟိ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိ၊ တသ္မာ ယဒါဿ အလဇ္ဇိဘာဝံ ဇာနာတိ၊ တဒါဝတ္တဗ္ဗော တုမှေ ကာယ ဒွါရေစ ဝစီဒွါရေစ ဝိတိက္ကမံ ကရောထ၊တံ ပဋိရူပံ မာ ဧဝ မကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒိယိတ္ဂွာ ကရောတိယေဝ။ ယဒိ တေန သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊သောပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္တနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိံ ပရိ ဘောဂံ ကရောတိ။ သောပိ နိဝါရေတဗ္ဗော။သစေ နဩရ မတိ၊ အယံပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အာလဇ္ဇီ အလဇ္ဇီသတံပိ ကရောတိ-

ဟု ဇာတရူပ ရဇတသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ၏ အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

အာဒိတောပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသု အာသင်္ကာနာမ န ကာတဗ္ဗာ၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိ ကာရဏေ သတိဧဝ ကာတဗ္ဗာတိ ဒဿေတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၇)။

၍ကား အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာရာ၌ ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြွက်တည်း။

လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသော အရာ၌ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် သာလျှင် သစ္စိတ္တက ပက္ခ အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သတေကိစ္ဆဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ် ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် သာလျှင် ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆယက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။

ထိုကြောင့်-သံဝေလဇ္ဇီအလဇ္ဇိ ဓောဒေတိ။ပ။အလဇ္ဇီသပဋိညာယ ဝေကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၁)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ရဟောနိသဇ္ဇဖြစ်သော ဝေးသော အမှုအရာ အခြင်းအရာကိုသာမြင်သည်မဟုတ်။မင်ချင်းချင်းသွတ်သွင်းသော မဂ္ဂေနမဂ္ဂပဋိပါဒနဖြစ်သော် နိုးသော အတေကိ၌ မူလဌ္ဌေ၌ အမှု အရာကို မုချဆတ်ဆတ် အတတ်မြင်သောကြောင့် အသုဒ္ဓသညာ သာဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်း အသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း လိင်နာသနအသုဒ္ဓဝိနိ၌ယကိုပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> တတ္ထ ဇုဏ္ဍိယာ သဒ္ဓိံ ရဟောနိသဇ္ဇာဒိ ဒဿနမတ္တ ဝသေန ပါရာဇိကံ မမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပုဂ္ဂလော ဝေနေ ဒိဋ္ဌော၊ နပန မဂ္ဂေနမဂ္ဂပဋိပါဒနာဒိဒဿန ဝသေန။ ယဒိ ဟိ ဝေန သော တထာဒိဋ္ဌော ဘဝေယျ၊ အသုဒ္ဓသညီ ဝေါယံ တသ္မိံပုဂ္ဂလေ သိယာ။အသုဒ္ဓသညာယစ သုဒ္ဓံဝါ အသုဒ္ဓံဝါ စောဒေန္တဿ သံဃာဒိသေသော နသိယာ၊ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿာတိ အာဒိ ဝစနတော-

ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ မိန့်ဆို တော်မူသည်။ ။(၂)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်အခါ၌သာလျှင် သစိတ္တကပက္ခ အကြောင်းအရာဝတ္ထုကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြု ပါဟု မုသားဆို၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်း သောရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်၌ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းသည်

ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရှင်း အဟုတ် အမှန် ယထာဘူတတထတစ္စ အားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင် ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ယုံမှားသံသယဝေမတိက သန္ဓေဟာဖြစ်ရာ ဝတ္ထု အာပတ်ကိုသာ ဝန်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရှင်း ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် လွန်ကျူးခြင်း ဒိဋ္ဌသုတဝီတိက္ကမကိုပင် ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် အလိုရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်–

အပဋိညာယကတန္တိ ဝတ္ထုံဝါ အာပတ္တိံဝါ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတွာ ကတံ။ ယောပန သဗ္ဗသံ ပဿန္တာနံဧဝ ဝတ္ထု ဝီတိက္ကမံ ကတွာ ပစ္ဆာ ကမ္မကရဏဘယေန နကရောမီတိ မုသာဝဒတိ။တဿ ဘိက္ခူနံ သံမုခေ ဝီတိက္ကမကရဏမေဝ ပဋိညာ။ တထတော ဇာနနတ္ထမေဝ ပဋိညာယ ကရဏံ အနုညာတံ။ယတ္ထပန သန္ဒေဟော ဟောတိ၊ တတ္ထ ပဋိစ္ဆာ ဒေတွာဝ ကာတဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ–

ဟု စူဠဝါ ကမ္မက္ခန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားအပ်သော ဝတ္ထုဝီတိက္ကမ များစွာ သက်ရှိပါလျက် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို မပေး။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ် ကိုသာ ပေးသောကြောင့် ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ရှေ့နောက်အမူအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာပါသော်လည်း ယုံမှားသံသယ ဝေမတိကမပျောက်နိုင် သည်ဖြစ်အံ့၊ သုဒ္ဓအသုဒ္ဓဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ်အတပ်မဆုံးဖြတ်အပ်။

အသက်ရှင်လျက် သေသောသူ၊ စိမ်းလျက်ပုပ်သိုးသော ဇီဝမတက အာမက ပူတိကဟူ၍သာလျှင် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့်–

စေ လဒ္ဓိနာ စောဒိယမာနော အလဇ္ဇီ ဗဟူသုပိ ဝတ္ထူသု
ဥပ္ပန္နေသု ပဋိညံ နဒေတိ၊ သော နေဝသုဒ္ဓေါတိ ဝတ္တဗ္ဗော။
န အသုဒ္ဓေါတိ ဇီဝမတကောနာမ အာမကပူတိကော
နာမ စေသ–

ဟုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထိုစုဒိတကအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဆိုခဲ့တိုင်း တပြိုင်နက်တချက်တည်း ရောက်ဆိုက်ကြိုက်ကြုံသက်လာသော ဝတ္ထုများစွာမှတပါး နောက်တခါ ထိုရောက်ဆိုက်ကြိုက်ကြုံပြီးသော ဝတ္ထုနှင့်တူသော ဝတ္ထု ဖြစ်လာပြန်သော်လည်း။ သုဒ္ဓအသုဒ္ဓ ဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ် အတပ် မဆုံးဖြတ်အပ်။ တထာနာသိတက အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ထိုတထာနာသိတက ဟူသည်လည်း လိင်္ဂနာသနကဲ့သို့ သင်္ဃာတော်တို့ အပေါင်းအဘော်မပြုရခြင်း သင်္ဃာတော်မှ ကင်းကွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော တခုသော နာသနံ အပြားပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်–

သစေပန္နသ အညံပိ တာဒိသံ ဝတ္ထုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊
တထာနာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ–

ဟုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာအဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း–

တထာနာသိတကောဝ ဘဝိဿတီတိ ဣမိနာ ဝိနိစ္ဆယံပိ
အဒတွာ သင်္ဃေန ဝိယောဇနံနာမ လိင်္ဂနာသနာဝိယ
အယံပိ ဧကော နာသနပကာရောတိ ဒဿေတိ–

ဟုမိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်း တို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း အာစတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ သတေကိစ္ဆ

ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေးစကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါယ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော်တဇ္ဇနီယစသောကံကိုပြုအပ်၏၊ထို့ကြောင့်သစေလဇ္ဇီအလဇ္ဇီစောဒေတိ။ပ။ အလဇ္ဇိဿ ပဋိညာယဝေ ကာတဗ္ဗံ–ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၆)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန် များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးပြီးမှ ထို ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသောစကား၏ အခြားမဲ့၌ပင် ယခုအခါ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မှူးတူးချော်ချွတ်သောအားဖြင့် ထို ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း။ ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထား ပြောဆိုပြန်သည် ဖြစ်၍ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝန္တ ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ကံပြီမ်းခြင်းကိုရလတ့ံ၊ သီလဝန္တမဟုတ်သည် ဖြစ်အံ့၊အတေကိစ္ဆ မူလစ္ဆေဇ္ဇ ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖျက်ဆီးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည် ရှိသော် တဿ ပါပိယျသိကာကံကို ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့်–

သော ဇိဝဓေတိ၊ သရာမိခေါ အဟံအာဝုသော ဧဝရူပိံ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ ရဝါ မေ ဇတော် ဝုတ္တံ၊ ဒဝါမေ ဧတြံ ဝုတ္တံ၊ နာ

ဟန္ဒ သရာမိ ဧဝရူပိံ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံ ဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံ ဝါတိ။ တဿ ခေါ တံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿပါပိယသိက ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု စူဠဝါပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿ ပါပိယသိက ကဏ္ဍ၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစူဠဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သရာမိခေါ အဟံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိက ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထာယ ဣဒံ ပဋိဇာနာတိ။ ပုန တေန အတိဝေဌိယမာနော သရာမိခေါတိ ပဋိညံ ဒတွာ ဇာဒါနိ မံ နာသေဿတီတိ ဘယေန ဒဝါမေတိအာဒိ မာဟ၊ တေဿ တဿပါပိယသိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ။ သစေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ ဝတ္တံ ပူရေတွာ ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊ နောစေ ယထာ နာသိတကော ဘဝိဿတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ (၇)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း မမှုဝိနိစ္ဆယက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန် များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်းသာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိကသာမန္တဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးသော စကား၏ အခြားမဲ့ မဟုတ်၊ နောက်နောင် အခါကာလ အတော်ကြီးကြာမှ တွေးတွေး ဆဆ အကြံရပြန်သောကြောင့် ယခုအခါငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မှုးတူးချော်ချွတ်သောအားဖြင့်ထိုဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆို ပြန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါပိယသိကကံကို မပြုဘဲ ရှေးဝန်ခံပြီးသော အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် သာလျှင် ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား အတော်ကိစ္စမှုလဲ့နေ့ဇ္ဇ ပါရာ

ဇိက ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ မွေဝိနိဿကဝိနယမေရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းအသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း လိင်္ဂနာသနဒဏ် အသုဒ္ဓဝိနိဿယကို ပေးအပ်၏။ သတေကိစ္စအာပတ္တိ ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား မွေဝိနိဿက ဝိနယမေရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလို ရှိသည် ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-သစေ လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီ စောဒေတိ။ပ။အလဇ္ဇိဿ ပဋိညာယ ဝေ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်တော်မူသည်။ဝိနည်းမဟာဝါပဝါရဏာခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

သောစေဘိက္ခုဝေစုဒိတော ဘိက္ခုပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော တိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခုဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခုဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၈)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိဿန္ဒ္ဓာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမူအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိကအနုဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးသည်ဖြစ်၍ ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အား လျော်စွာ ဟုတ်, မဟုတ် ယုံတွာယုတ္တိ ရှိ, မရှိကို မွေဝိနိဿကဝိနယမေရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက် အမူအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတက

ပုဂ္ဂိုလ်ကား သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားပေ တည်း။ တစုံတရာ သတေကိစ္စ အတေကိစ္စ အာပတ်ကို မှချ ဆတ်ဆတ် အတတ်ပင် မကျူး မလွန်ရာသတည်းဟု သုဒ္ဓ သညာ ဖြစ်သောကြောင့် ထို စုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိသင်္ကိတမူလ်ကင်းသော အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတ အမူလကသင်္ကိတ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက ကင်းပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျွန်ုပ် စင်ကြယ်ပါ၏ ဟူသော သုဒ္ဓေါ အဟံ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ထို စုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ ဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော် စပ်ရှက် ပေါင်း သင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေန သံသန္ဒတေ ဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံ ပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သော ပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
သုတံ သုတေန သမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေ သုတံ။
သုတံ ပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော မတေနုပေါသထော။
မုတံ မုတေန သမေတိ။ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတံ။
မုတံ ပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။

ဟူ၍ရင်း,

ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေန သံသန္ဒတေ ဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံ ပဋိစ္စ နဥပေတိ။ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေန သမေတိ။ သုတေန သံသန္ဒတေ သုတံ။
သုတံ ပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ၊

မုတံ မုတေန သမေတိ၊ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတံ၊
မုတံ ပဋိစ္စ နုဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရိတော။

ဟူ၍၎င်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော။ ကေနေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ကောဋ္ဌာနတော နိက္ခမန္တော ဝါ ပဝိသန္တော ဝါ ဒိဋ္ဌော၊ သော တံ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ၊ စုဒိတကော တဿ ဒဿနံ အနုဇာနာတိ။ တံပန ဒဿနံ ပဋိစ္စ ပါရာဇိကံ နုဥပေတိ နုပဋိဇာနာတိ။ ဧဝမေတ္ထ ယံ တေန ဒိဋ္ဌံ၊ တံကာယ ဒိဋ္ဌော မယာတိ စုဒိတကဿ ဒိဋ္ဌဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာပန စုဒိတကော တံဒဿနံ ပဋိစ္စ ဒေါသံ နုပဋိဇာနာတိ၊ တသ္မာ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော ဟောတိ၊ အမူလကပရိသင်္ကိတောတိ အတ္ထော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ သုဒ္ဓေါ အဟန္တိ ပဋိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ သေသဂါထာဒွယေပိ ဧသေဝနယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ၎င်း ပရိဝါ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း-

အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောတိ အသုဒ္ဓါယ အဋ္ဌာနေ ဥပ္ပန္နာယ ပရိသင်္ကာယ ပရိသင်္ကိတော။ တေနာဟ အမူလကပရိသင်္ကိတောတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။(၉)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်းကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသောပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာန်မှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူဟကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမူအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိကာ စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ၊အာပတ်မသင့်ခြင်း

အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနုဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်၍ ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အား လျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိ ရှိ,မရှိကို ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယ ဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးနောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကတိ နဂိုရ်သဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာရာဂ အလျောက် သတေကိစ္ဆ အတေကိစ္ဆ အာပတ်ကို မုချဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် ကျူးလွန်ရှာသတည်းဟု အသုဒ္ဓသညာဖြစ်သောကြောင့် ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာမိသ သံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ယှက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယကိုမပေးအပ်။ ထိုကြောင့်—

> လဇ္ဇီနော အလဇ္ဇီနာ သဒ္ဓိံ ယာဝ နဇာနာတိ၊ တာဝ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိ။ တသ္မာ ယဒါဿ အလဇ္ဇီဘာဝံ ဇာနာတိ၊ တဒါ ဝတ္တဗ္ဗော တုမှေ ကာယဒွါရေစ ဝစီဒွါရေစ ဝီတိက္ကမံ ကရောထ၊ တံ အပ္ပတိရူပံ၊ မာ ဧဝမကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒိယိတွာ ကရောတိယေဝ၊ ယဒိ တေန သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္တနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ နိဝါရေတဗ္ဗော။ သစေ နဩရမတိ၊ အယံပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အလဇ္ဇီ အလဇ္ဇီသတံပိ ကရောတိ။

ဟု ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာအဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း—

> အာဒိတောပဋ္ဌာယအလဇ္ဇီနာမနတ္ထိတိ ဇူမိနာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသု အာသက်ာနာမ နကာတဗ္ဗာ။ဒိဋ္ဌသုတာဒိကာရဏာ သတိ ဝေ ကာတဗ္ဗာတိ ဒဿေတိ–ဟု မိန့်တော်မူသည်။(၁၀)။

ဤကား လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာရာ၌ ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြွက်တည်း။

လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာသော အရာ၌ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခအကြောင်းအရာဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသော ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသောဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား မွေ့ဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်–

> သောစေ ဘိက္ခုဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခုဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာ ဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟု ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ပဝါရဏာ ခန္ဓက၌ ဟောတော်မူသည်။ ။(၁)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြုပါဟု မုသားဆို၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း၊အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာ

ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်၌ လွန်ကျူးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်ပင် ဒေါ်သောပဂမ ပဋိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရင်း, အဟုတ်အမှန် ယထာဘူတ တထတစ္စအားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင် ဒေါ်သောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ရင်း, ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက သန္ဒေဟဖြစ်ရာ ဝတ္ထုအာပတ်ကို သာ ဝန်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရင်း, ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားခြင်း ဒိဋ္ဌသုတဝီတိက္ကမ ကိုပင် ဒေါ်သောပဂမ ပဋိညာဉ်အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလို ရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်–

အပဋိညာယကတန္တိ ဝတ္ထုံဝါ အာပတ္တိံဝါ အသမ္မုခါ ပေတွာ ကတံ။ ယောပန သမ္မုခါ ပဿန္တာနံဧဝ ဝတ္ထု ဝီတိက္ကမံ ကတွာ ကမ္မကရဏဘာယေန နံကရောမီတိ မုသာ ဝဒတိ။ တဿ ဘိက္ခူနံ သံမုခေ ဝီတိက္ကမကရဏမေဝ ပဋိညာ။ တထတော ဇာနနတ္ထမေဝ ပဋိညာယကရဏံ အနုညာတံ။ ယတ္ထ ပန သန္ဒေဟော ဟောတိ၊ တတ္ထ သမ္မုခါ ပေတွာဝ ကာတဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ–

ဟု စူဠဝါ ကမ္မက္ခန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ။(၂)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မကြားမမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သတေကိစ္ဆဒေါ်သော ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါ်သ ဖြစ်သော်လည်း ထင်ရှားစွာ ထိုပေးတိုင်း ပေးတိုင်းသော ဒေါ်သောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီ

ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဗိဒေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ပ။ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတဗ္ဗော သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗ။

ဟု ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ပဝါရဏာခန္ဓကဌ် ဟောတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန် အတန်တန်အထပ်ထပ်ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တဒေါသောပဂမ် ပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုပေးသော စကား၏ အခြားမဲ့၌ပင် ယခုအခါ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြူးတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်ကို မလွန်မကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထား ပြောဆိုပြန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝန္တဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ ကံငြိမ်းခြင်းသို့ ရလတ္တံ့။ သီလဝန္တ မဟုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတေကိစ္ဆ မူလစ္ဆိဇ္ဇ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဿပါပိယျသိက ကံကိုပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

သော စေ ဝဒေတိ သရာမိခေါ အဟံ အာဝုသော ဧဝရူပိံ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ။ပ။ တဿခေါ တံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿပါပိယျသိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု စူဠဝါပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿပါပိယျသိက ကံ၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစူဠဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သရာမိစ ခေါ အဟံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိက ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထာယ ဧဝံ ပဋိဇာနာတိ။ပ။ လဇ္ဇိဿတိ။ နော စေ တထာနုသာသိတဗ္ဗော ဘဝိဿတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရှာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇပါရာဇိက ပါရာဇိကသာ မန္တဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးခြင်းမှာ ထိုဒေါသောပဂမပဋိ ညာဉ်ကိုပေးသောစကား၏ အခြားမဲ့မဟုတ်၊ နောက်နောင်အခါ ကာလ အတော် ကြီးကြာမှ တွေးတွေး ဆဆ အကြံ ရပြန်သော ကြောင့် ယခုအခါငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ့ံဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့ သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြဲတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့သဘော ရှိသော အာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျောက်ထား ပြောဆို ပြန်သည့် ဖြစ်အံ့၊ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါပိယျသိက ကံကို မပြုဘဲ ရှေး ဝန်ခံ ပြီးသော အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ် ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား အတေကိစ္ဆ မူလစ္ဆေဇ္ဇ ပါရာဇိကပဋိညာဉ်ကို ရသည် ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းအသွင်ကို ဖျက် ဆီးခြင်း လိင်္ဂနာသန အသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ သတေကိစ္ဆ အာပတ္တိပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏာ ခန္ဓက ပါဠိတော်၌-

> သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ,ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိညာဉ် ဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှုအရာကိုသာဝန်ခံ၍ ပါရာဇိကစသော အာပတ်ကိုဝန်မခံ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည် ဖြစ်၍ ထို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိ ရှိ,မရှိကို မွေဝိနည်းက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကား သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသား ပေတည်း။ တစုံတရာ သတေကိစ္စ အတေကိစ္စ အာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် မကျူးမလွန်ရာသတည်းဟု သုဒ္ဓသညာဖြစ်သောကြောင့် ထိုစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကိတမူလ ကင်းသော အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတ အမူလကပရိသင်္ကိတ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ မွေဝိနည်းက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက ကင်းပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏အကျွန်ုပ်စင်ကြယ်ပါ၏ဟူသော သုဒ္ဓေါအဟံ ဒေါသာပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် ထိုစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်

အားဓမ္မဝိနိစ္ဆယကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်အာမိသသံဘောဂဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီး ကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ယှက်ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံပဋိစ္စ နဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ န ဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋိစ္စ န ဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓ ပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနသမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံပဋိစ္စ န ဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
သုတံသုတေနသမေတိ၊ သုတေနသံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ နဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋိစ္စ နဉပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော။

သော ပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေန ပဝါရဏာ။ ဟူ၍ဖြင်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းပရိဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော၊ ဧကော နေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ဧကဒ္ဓာနတော နိက္ခမန္တော ဝါ ပဝိသန္တော ဝါ ဒိဋ္ဌော။ သော တံ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ။ ဣတရော တဿ ဒဿနံ အနုဇာနာ

တိ။ တံ ပန ဒသနံ ပဋိစ္စ ပါရာဇိကံ နဥပေတိ နုပဋိ ဇာနာတိ။ ဧဝ မေတ္တ ယံ တေန ဒိဋ္ဌံ၊ တံ တဿ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဇာနိတွာ ဒိဋ္ဌဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာ ပန ဇာနာတော တံ ဒဿနံ ပဋိစ္စ ဒေါသံ နပဋိဇာနာတိ။တသ္မာ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော ဟောတိ၊ အမူလကပရိသင်္ကိတော တိ အတ္ထော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ သုဒ္ဓေါ အဟန္တိ ပဋိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာရေတဗ္ဗော။ သေသ ဂါထာဒ္ဓယေပိ ဧသေဝနယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။(၆)။

ထိုလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မကြား မမြင်သော အရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိစ္စနုဋ္ဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူ တကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အမူအရာ အခြင်း အရာကို ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ။အာပတ် မသင့်ခြင်း အပြစ် မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည် ဖြစ်၍ ထို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ် မဟုတ် ယုတ္တာ ယုတ္တိ ရှိ မရှိကို မမြဲဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးနောက်အမူအရာ အခြင်း အရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ၌ စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကတိ နဂိုရ် သဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ သော အမျိုးကောင်းသားပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာ ရာဂ အလျောက် သတေကိစ္ဆ အတေကိစ္ဆ အာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် အတတ်ပင် ကျူးလွန်ရာသတည်းဟု အသုဒ္ဓ သညာ ဖြစ်သောကြောင့် ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့၊ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုစုဒိတကလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား မမြဲဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာစသော ကံကြီး ကံငယ် ပေါင်းဘော် စပ်ယှက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုခဝိနိစ္ဆယကို မပေးအပ်။ ထိုကြောင့်-

လဇ္ဇိနော အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ ယာဝ နစ္စာနာတိ၊ တာဝ ဝဋ္ဋတိ။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဟိ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိ။ တသ္မာ ယဒါဿ အလဇ္ဇိဘာဝံ ဇာနာတိ။ တဒါ ဝတ္တဗ္ဗော တုမှေ ကာယဒွါရေစ ဝစီဒွါရေစ ဝီတိက္ကမံ ကရောထ၊ တံ အပတိရူပံ၊ မာ ဧဝမကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒိယိတွာ ကရောတိယေဝ။ ယဒိ တေန သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္တနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ နိဝါရေတဗ္ဗော။ သစေ နဩရမတိ၊ အယံပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အလဇ္ဇီသတံပိ ကရောတိ။

ဟု ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၏ အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထီတိ ဣမိနာ ဝိဋ္ဌဝိဋ္ဌေသု အာသင်္ကာနာမ နကာတဗ္ဗာ၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိကာရဏေ သတိဧဝ ကာတဗ္ဗာတိ ဒဿေတိ။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၇)။

ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ချင်းတို့စောဒနာရာ၌စောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့အား များပြားသော အကြောင်း အရာ ပြစ်ဆာ ဒေါသ ပြောပ လောက်အောင် မရှိ။ တစုံတခုသော အကြောင်းအရာ အစိတ္တက ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ သာလျှင် အနည်းငယ်သော ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြသည် ဖြစ်အံ့၊ နေရာ ကျကျ သဘော ရအောင် သိစေပြီးမှ ဤသို့ မပြု မကျင့်ကြ ကုန်လင့်ဟု ပြောဆို ဆုံးမအပ်၏။ ထိုအစိတ္တကပဏ္ဏတ္တိ အပြစ်ဒေါသကို ဒေသနာ ကြားစေပြီးမှ လွှတ်လိုက် အပ်၏။ ထိုကြောင့်-

အထ လဒ္ဓိ လဒ္ဓိံ ဓောဒေတိ။ ဝိဝါဒေ ဝါဒိဧ နေ့သံ ကိံ သို့ဗုဒ္ဓိ ဒေဝ အပ္ပမတ္တကော ဟောတိ။ သညာပေတွာ မာ ဝေံ ကရောထာတိ အစ္စယံ ဒေသာပေတွာ ဥပေက္ခာဓေတဗ္ဗာ။

ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ (၁)။

ထိုစုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါပြုအပ်သော အပြစ်ဒေါသကို အကယ်၍ငါဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ငါသို့အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြကုန်သော တပည့် တပန်း ရဟန်း သာမဏေ တို့သည် ကွဲပြား ပျက်စီး ကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍။ တပည့် တပန်း ရဟန်း သာမဏေ အပင်း အသင်း ကွဲပြား ပျက်စီး ခြင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ ငါပြုအပ်ပါ၏ဟူသော သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသော ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို မပေး။ မိမိပြုအပ်သော အပြစ် ဒေါသကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးငှါ တစုံတရာ မုသားဆို၍ ချွတ်ယွင်းခဲ့သည် လည်း ဖြစ်အံ့၊ သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်း များတို့ကလည်း ငါတို့ ယုံကြည်ပါကုန်၏။ ငါတို့ယုံကြည်ပါကုန်၏ဟုပြောဆို၍ ထကြွမြို့မြ ပေါ်ထွက်ကြကုန်သည်လည်း ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ယုံမှားသံသယဝေမတိက မကင်းပျောက်ငြားသော်လည်း ထိုယုံကြည်လေးမြတ်ပေါ်ထွက်ကြသော သီတင်းသုံးဖော်ရှဟန်း များတို့၏ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် သာလျှင် သံဃသုဒ္ဓ၊ သံဃ ဖာသု သမဂ္ဂသမ္မောဒမာန အဝိဝဒမာန ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထိုစုဒိတက လဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်အား တကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ ထို့ကြောင့်–

အထပနေတ္ထ စုဒိတကေန သဟာယာ ဝိရဒ္ဓံ ဟောတိ။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိ။ သောစ ပဂ္ဂှာ နုရက္ခဏတ္ထာယ ပဋိညံ နဒေတိ။ မယံ သဒ္ဒဟာမ မယံ သဒ္ဒဟာမာတိ ဗဟူစ ဥဿဟန္တိ။ သော တေသံ ပဋိညာ ကေဝါရီ ဒွေဝါရီ သုဒ္ဓေါ ဟောတု–

ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသည်။ ရင်းအဋ္ဌ ကထာ အဘွင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း–

ဝိရုဒ္ဓံ ဟောတီတိ အတ္တနာ ကတဒေါသပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ ကိဉ္စိ မုသာဝါဒံ ကတွာ ဝိရုဒ္ဓံ ဟောတိ။ ပဋိညံ န ဒေတီတိ သစေ မယံ ကတဒေါသံ ဝက္ခာမိ၊ မယှံ အနုဝတ္တကာ ဘိဇ္ဇိဿတီ တိ ကတံ မယာ ပဋိညံ န ဒေတိ။ သုဒ္ဓေါ ဟောတီတိ တေသံ ဝစနေန သုဒ္ဓေါ နာမ ဟောတု။ တေသံ ဝစနေန ဇိက္ကွေဝါရိမဿ ဝိနိစ္ဆယော ဒါတဗ္ဗော တိ အဓိပ္ပါယော–

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါပါဠိတော်၌လည်း–

သစေ ဥပါလိ သံဃော သမဂ္ဂကရဏီယာနိ ကရောတိ။ တတြ စေ ဥပါလိ ဘိက္ခုနော နက္ခမတိ၊ အပိ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ကတွာ ဥပေတဗ္ဗာ သာမဂ္ဂီ၊ တံ ကိဿ ဟေတု၊ မာဟံ သံဃေန နာနတ္တော အဿန္တိ–

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ၎င်း အဘွင့် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း–

သစေ ဥပါလိ သံဃော သမဂ္ဂ ကရဏီယာနိ ကမ္မာနိ ကရောတီတိ သစေ သမဂ္ဂေဟိ ကရဏီယာနိ ဥပေါသထာ ဒီနိ ကမ္မာနိ ကရောတိ။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒီသု ဟိ ဋ္ဌိတာသု ဥပဿန္နော နူဒါတဗ္ဗော။ သစေ ဟိ သံဃော အစ္စယံ ဒေသာပေတွာ သံဃသာမဂ္ဂိံ ကရောတိ။ တိဏ ဝတ္ထာရကသမထံ ဝါ ကတွာ ဥပေါသထပဝါရဏံ ကရောတိ။ ဧဝရူပံ သမဂ္ဂကရဏီယံ နာမ ကမ္မံ ဟောတိ။ တတြ စေတိ သစေ တာဒိသေ ကမ္မေ ဘိက္ခုနော နက္ခမတိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံပိ ကတွာ တထာရူပါ သာမဂ္ဂီ ဥပေတဗ္ဗာတိ ဝိလောမဂါဟော နဂဏှိတဗ္ဗော။ ယတြ ပန ဥဒ္ဒမ္မံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဒီပေန္တိ၊ တတ္ထ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ နဝဋ္ဋတိ။ ပဋိဗာဟိတွာ ပက္ကမိတဗ္ဗံ–

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ အဘွင့် ဝိမတိ ဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း–

ဘိက္ခုနော နုက္ခမတီတိ ကေသုစိ ပုဂ္ဂလေသု အပ္ပမတ္တက ဒေါသဒဿနေန နရုစ္စတိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံပိ ကတွာတိ နမေတံ ခမတီတိ သဘာဂဿ ဘိက္ခုနော အတ္တနော ဒိဋ္ဌိံ အာဝိ ကတွာ ဥပေတဗ္ဗာတိ သာသနဟာနိယာ အဘာဝါ သာမဂ္ဂီ အကောပေတွာ ကာယသာမဂ္ဂီ ဒါတဗ္ဗာ။ ဤ ဒိသေ ဌာနေ အလဇ္ဇီပရိဘောဂေါ အာပတ္တိကရော န ဟောတိ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ယေ ပန သာသနဝိနာသာယ ပဋိပန္နာ၊ တေဟိ သဟ နဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တိဧဝ ဟောတိ၊ သာသနဝိနာသောစ။ တေနာဟ ယေတြ ပန ဥဒ္ဓမ္မုဗ္ဗိနယ အာဒိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ နဝဋ္ဋတီတိ ဧဝမိနာ ဒိဋ္ဌာယ အာဝိကတာယပိ အာပတ္တိ ဒေသေတီ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၆)။

ထို စုဒိတကလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ထို မုသာဝါဒဖြင့် ချုတ်ယွင်းပြီး သောအခါကာလ သမယမှစ၍ ရှေးပကတိ နှင့်ဂိုရ် သဘောရင်း ဖြစ်သော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် အရာ၌ မတည်။ ကိုယ် နှုတ် အမှု အရာတို့၌ လွန်ကျူးခြင်း ဗီတိက္ကမ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ပြန်အံ့၊ ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဖြင်း ရှေးအခါ အပင်းအသင်း သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းများစွာတို့၏ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ငြိမ်းလေပြီးသော်လည်း ထို ငြိမ်းလေပြီးသော အဓိကရဏ်း၏ ဒုဝူပသန္တ မကောင်းသောအားဖြင့် ငြိမ်းခဲ့လေ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဖြင်း အသစ် တဖန် တထာနုသိတက အဖြစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ တထာ နာသိတက ဟူသည်လည်း လိင်နာသနကဲ့သို့ သံဃာတော်တို့ အပေါင်းအဘော် မပြုကြရ။ သင်္ဃာတော်မှ ကင်းကွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသင်္ဃာဝိယောဇန ဖြစ် သော တခုသော နာသနကမ္မ ပကာရသာလျှင်တည်း။

ထိုကြောင့် အထ ပန ဝိရဒ္ဓကာလတော ပဋ္ဌာယ ဌာနေန တိဋ္ဌတိ၊ ဝိနိစ္ဆယော နဒါတဗ္ဗော-ဟု- ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌ ကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ အဘွင့် သာရတ္ထ ဒီပနီ ဋီကာ၌လည်း ဌာနေန္န တိဋ္ဌတီတိ လဇ္ဇီ ဌာနေန တိဋ္ဌတိ၊

ဝိနိစ္ဆယော နုဒါတဗ္ဗောတိ အလဇ္ဇိဘာဝ မာပန္နတ္တာ န ဒါတဗ္ဗော ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း-ဥာနေနနတိဋ္ဌတီတိ လဇ္ဇီ ဥာနေန တိဋ္ဌတိ၊ ကာယ ဝါစာသု ဝီတိက္ကမော ဟောတိ ဧဝါတိ အဓိပ္ပါယော၊ တေနာဟ ဝိနိစ္ဆယော နုဒါတဗ္ဗောတိ။ ပုဗ္ဗေ ပက္ခိကာနံ ပဋိညာယ ဝူပသမိ တဿာပိ အဓိကရဏဿ ဒုဝူပသန္တတာယ အယံပိ ယထာနာသိ တကောဝ ဘာဝိဿတီတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဤကား လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာရာနှိုက် ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြွက်တည်း။ ။(၃)။

တ်ဖြြ စေ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇိံ စောဒေတိ။ပ။လဇ္ဇိဿေဝ ပဋိညာယ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-အစရှိသော ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ အစ ရှိသည်တို့၌ တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုသော်လည်း တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ အာကင်္ခမာနော သံဃော တဇ္ဇနီယကမ္မံ ကရေယျ-အစရှိသည်ဖြင့် ရုဋ္ဌဝါ ကမ္မ က္ခန္ဓက၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် အာယတိံ သံဝရဋ္ဌာနေ အဒန္တဒမနအကျိုးကို ရှိခိုးမျှော်ထောက်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယမရေ သဃာတော်တို့ တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုခြင်း၌ အလိုရှိသော် သာလျှင် ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယ မရုံသဃာတော်တို့သည် ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုသော်လည်း အာယတိံ သံဝရဋ္ဌာန အဒန္တဒမန အကျိုးတိုးပွါး၍ မဖွံ့ဖြိုးရာပြီဟု ထင်မှတ်ကြံစည် ရည်ရော်၍ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုခြင်း၌ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသံဃာဒိသိသ် အစရှိသော သတေကိစ္ဆ အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သော ဓမ္မဝိနယအား ဈော်စွာ ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိ အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ် အား ကုစားစေအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏာ ခန္ဓကပါဠိတော်၌-

သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခုံ အမူလကေန ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံ သိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခုံ အမူလကေန သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခုံ အမူလကေန ထုလ္လစ္စယေန ပါစိတ္တိယေန ဒုက္ကဋေန ဒုဗ္ဘာသိတေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနီယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းအဘွင့် ပဝါရဏာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ယထာဓမ္မန္တိ ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသနေ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသနေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဧတရေဟိ ဒုက္ကဋံ။ နာသေတွာတိ လိင်္ဂနာသနာယ နာသေတွာ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ထိုသတေက်စ္ဆ အာပတ်သည်လည်း တဇ္ဇနီယစသော ကံကို ပြုသောကြောင့် အနာပတ္တိကသုဒ္ဓဖြစ်၍ ထင်သည်မဟုတ်။ ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိအားလျော်စွာ ကုစားမှသာလျှင် အနာပတ္တိကသုဒ္ဓဖြစ်၍ ထင်၏။ ထိုကြောင့်-ဝိနည်းမဟာဝါ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုအပ်ပြီးသော ဥက္ခိတ္တကရဟန်းတို့၏။ ထိုဥက္ခိတ္တကကံ ပြုကြောင်းဖြစ်

သော သန္တာန်သက်ရေကြွင်း ထားခြင်းကြောင့် သင့်သော အာစမနုဒ္ဒကာဝသေသအာပတ်ကို ထိုဥက္ခိတ္တကကံ မငြိမ်းမီ ရှေးဦးစွာ ဒေသနာကြားစေရာ အစီအရင်ကို တံ ဥက္ခိတ္တကံ ဘိက္ခုံ ဩသာရေတွာတိ တံ ဂဟေတွာ သီမံ ဂန္တွာ အာပတ္တိံ ဒေသာပေတွာ ကမ္မဝါစာယ ဩသာရေတွာ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် 'အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာသော အရာ၌ကား ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနယဓရ ဖြစ်သော မိမိတို့ အထံမှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ စောဒက စုဒိတက နှစ်ယောက်တို့သည် အတူတကွ ပေါင်းဘော် စပ်ယှက် သုံးဆောင်၍ အသက်မွေးကြလေကုန်ဟု ဆိုဆုံးမ၍ လွှတ်လိုက်အပ်၏။ ထိုစောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရဖြစ်သော ငါတို့ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်မစသော ဩဝါဒ အနုသာသနီ စကား၌ ယခုအခါ မုချကေန် အမှန်ပင် တည်ရာဖြစ်သော သဘောရှိ၏ဟု မုချဆတ်ဆတ်အတပ်ပင်ထင်မှတ်သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ထိုဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုစောဒက စုဒိတကဖြစ်သော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီလတရားပြည့်စုံ ပြန်နွှားခြင်းအကျိုးငှါတစုံတရာ ဒေသနာဂါမိတို့ဖြင့် ကုစားခြင်း အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကိုပြုအပ်၏။ ထိုစောဒက စုဒိတကဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရဖြစ်သော ငါးတို့ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်မစသော ဩဝါဒ အနုသာသနီစကား၌ မုချကေန် အမှန်တည်ရာသော သဘောရှိ၏ဟု မုချဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် ထင်မှတ် သိမြင်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ထိုစောဒကစုဒိတက ဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီလတရား ပြည့်စုံပြန်နွှါးခြင်း အကျိုးငှါ တစုံတရာ အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကို မပြုအပ်။ သပိတ် သင်္ကန်း ပရိက္ခရာစသည်တို့၏ အကျိုးငှါကား လျှောက်ပတ်သော ပဋိရူပသက္ခိတမှ သက်သေသက်ရပ်တို့ကို ရသည်ရှိသော် အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

သစေပနုံ အလဇ္ဇီယေဝ အလဇ္ဇီ စောဒေတိ။ပ။ ဥဘော
ကေသမ္ဘောဂပရိဘောဂံ ဟုတွာ ဇီဝထာတိ ဝတွာ
ဥဘယောဇေတဗ္ဗာ၊ သီလတ္ထာယ နေသံ ဝိနိစ္ဆယော နကာ
တဗ္ဗော။ ပတ္တစီဝရ ပရိဝေဏာဒိအတ္ထာယ ပန ပဋိရူပံ
သက္ခိံ လဘိတွာ ကာတဗ္ဗောတိ–

ဟု ဒုဋ္ဌ ဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။
၎င်းအဘွင့် တေရသကဏ်ဋီကာ၌လည်း–

ကေသမ္ဘောဂပရိဘောဂါတိဣဒံ အတ္တနော သန္တိကာ
တေသံ မောစနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ န်ပန တေသံ အညမညသမ္ဘော
ဂေ ရောစနတ္ထံ။ ဝိနိစ္ဆယော နကာတဗ္ဗောတိ အမှာကံ
ဝစနေ အတိဋ္ဌာတဗ္ဗသဘာဝါ ဧတေ အလဇ္ဇီနောတိ
ဇာနန္တေန ဝိနိစ္ဆယော နကာတဗ္ဗော–

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ဤကား အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်
ချင်းကို စောဒနာရာ၌ ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြွက်တည်း။

ထိုစောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
ပဋိညာဉ်သည် ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ် ဒေါသာပဂမပဋိညာဉ်
အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အာပတ်သင့်ခြင်း
အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပဋိညာဉ်သည် ဒေါသောပဂမ
ပဋိညာဉ်မည်၏။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက
အနဝဇ္ဇ ပဋိညာဉ်သည် ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်မည်၏။ထိုနှစ်ပါး
တို့တွင် အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ
ဒေါသာပဂမပဋိညာဉ်ကို ရမှသာလျှင် သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်
၏။အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသော
ပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုရမူကားအသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ထိုအသုဒ္ဓ
ဝိနိစ္ဆယသည် ဓမ္မိကပဋိညာတကရဏ, အဓမ္မိကပဋိညာတကရဏ
အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပါရာဇိက အာပတ်
အစရှိသောသင့်ပြီးသော အာပတ်ခုနစ်ပုံအားလျော်စွာဝန်ခံတိုင်း
ပြုခြင်းဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဓမ္မိကပဋိညာတကရဏမည်၏။သင့်တိုင်း

သော အာပတ်မှ တပါးသော အာပတ် ခုနစ်ပုံဖြင့် ဝန်ခံတိုင်း ပြုခြင်း ဆုံးဖြတ် ခြင်းသည် အဓမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏ မည်၏။ ထိုကြောင့်-

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတ ကရဏံ။ ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော ဟောတိ၊ တမေနံ စော ဒေတိ သံဃော ဝါ သမ္ဗဟုလာ ဝါ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ ပါရာ ဇိကံ အာယသ္မာ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ သော ဧဝံ ဝဒေတိ၊ နခေါ အဟံ အာဝုသော ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော၊ သံဃာ ဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ တံ သံဃော သံဃာဒိသေသေန ကာရေတိ။ အဓမ္မိကံ ပဋိညာတကရဏံ။ပ။ ကထဉ္စ ဘိက္ခ ဝေ ဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ။ ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော ဟောတိ။ တမေနံ စောဒေတိ သံဃော ဝါ သမ္ဗဟုလာ ဝါ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ ပါရာဇိကံ အာယသ္မာ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ သော ဧဝံ ဝဒေတိ အာမ အာဝုသော ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ တံ သံဃော ပါရာဇိကေန ကာရေတိ ဓမ္မိကံ ပဋိညာတကရဏံ။ပ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ-

ဟု စူဠဝါသမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ထိုအဓမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏသည် တရားနှင့်မလျော်သော ပဋိညာဉ်ဖြင့် ပြုခြင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ ထိုကြောင့်-

အတ္ထာပတ္တိ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဇ္ဈိ မေသု။ အတ္ထာပတ္တိ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော ပစ္စန္တိမေသု။ အတ္ထာပတ္တိ ပစ္စန္တိမေသု စေဝ ဇန ပဒေသုစ အာပဇ္ဇတိ မဇ္ဈိမေသုစ။ အတ္ထာပတ္တိ နေဝ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ အတ္ထိ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ အတ္ထိ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော ပစ္စန္တိမေသု။

အတ္ထိ ပစ္စုပ္ပန္နံ့မေသုံစေဝ ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ မဇ္ဈိမေသုစ။
အတ္ထိ နေဝ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု-

ဟု ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူသည်။ ၎င်း အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ပစ္စန္တိမစတုတ္ထေ သမုဒ္ဒေ သီမံ ဗန္ဓိတွာ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ ပဉ္စဝဂ္ဂေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါနံ ဂဏင်္ဂဏုပါဟန ဓုဝန္ဟာနစမ္မတ္ထရဏာနိ စ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော ပစ္စန္တိမေသု။ ဓမ္မာနိ စတ္တာရိ ဓမ္မ နကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပိ ပစ္စန္တိမေသု အာပဇ္ဇတိ၊ ဓမ္မကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပန မဇ္ဈိမေသု အာပဇ္ဇတိ။ သေသာ အာပတ္တိ ဥဘယတ္ထ အာပဇ္ဇတိ။ အသံဝါသကံ န ကတ္တစိ အာပဇ္ဇတိ။ ဒုတိယစတုက္ကေ ပဉ္စဝဂ္ဂေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါဒိ စတုဗ္ဗိဓံပိ ဝတ္ထု ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ။ ဓမ္မကပ္ပ တိတိ ဒီပေတုံပိ တတ္ထေဝ ကပ္ပတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ ဓမ္မန ကပ္ပတိတိ ဒီပေတုံပိပန မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊နော ပစ္စန္တိမေသု။သေသံ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ လောဏာ နီတိအာဒိ အနုညာတကံ ဥဘယတ္ထ ကပ္ပတိ။ယံပန အကပ္ပိယန္တိ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ တံ ဥဘယတ္ထာပိ နကပ္ပတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ အဘွင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌လည်း-

ဓမ္မပန ကပ္ပတီတိ ဝဒန္တောပီတိ ပစ္စန္တိမဇနပဒေသု ဌတွာ ဓမ္မ ပန ကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ဝိနယာတိသာရဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ။ ကပ္ပိယံ ဟိ နကပ္ပတီတိ ဝဒန္တော ပညတ္တံ သမုစ္ဆိန္ဒတိ နာမ။ တထာ ဓမ္မကပ္ပတီတိ အာဒီသု ဌတွာ ဓမ္မကပ္ပတီတိ ဝဒန္တော-

ဟု မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါအဋ္ဌကထာ အဘွင့် တေရသကဏ် ဋီကာ၌လည်း-

ဣမေကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပိတိပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ဧတ္တ
ဣမေကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ဝိနယာတိသာရဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇ
တိ၊ ကပ္ပိယံဟိ နကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပညတ္တံ သမုစ္ဆိန္ဒတိ
နာမ။ ဣဓ ကပ္ပတိတိ အာဒိသု ဧသေဝနယော-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဤကား ပဋိညာယကတံ ဟောတိဟူသော ပါဠ်၌ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနယခံရှေ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မုခမတ္တ အမြွက်မျှဖြင့်သိရာ သိကြောင်း ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကိုပြဆိုသောအဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယ စကားရပ်ကား ပြီး၏။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓေါ၊စစ်။တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂဟိ၊ ဤ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မကမ္မဉ္စ။ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အဝိနယကမ္မဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒုဝူပသန္တဉ္စ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပရေဟိပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။တီဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။လ။အနာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မရှိခြင်း ဖြင့်။ ဝါ၊အာပတ်မသင့်ခြင်းဖြင့်။ဝါ။ အာပတ်မရှိဘဲ။ဝါ၊အာပတ် မသင့်ဘဲ။ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေသနာဂါမိနိယာ၊ ဒေသနာဂါမိမဟုတ်သော။ အာပတ္တိယာ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဖြင့်။ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒေသိတာယ၊ ဒေသနာကြားအပ် ပြီးသော။ အာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ဒေသနာကြား ဆိုသည့် အရာသည် သဥဿာဟ ကြားခြင်း နိရုဿာဟကြားခြင်းဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နောင်တဖန် လွန်ကျူးဦးအံ့ဟု အသုဒ္ဓ စိတ်ဖြင့် ကြားခြင်းသည် သဥဿာဟ ကြားခြင်းမည်၏။ နောင် တဖန် မလွန်မကျူးအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့်ကြားခြင်းသည် နိရုဿာဟ ကြားခြင်းမည်၏။ ထို နှစ်ပါးတို့တွင် သဥဿာဟ ကြားခြင်းဖြင့် အာပတ် မထဟူသော စကားကို ဘိက္ခုနိမတို့၏ အဋ္ဌဝတ္ထုက ပါရာဇိက အာပတ်ဟူသော ဝိသေသ အရာဌာန၌ အစွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ ဘိက္ခုနိမတို့၏ တပါးသော ,အာပတ်, ရဟန်း

ယောကျ်ားတို့၏ အလုံးစုံသော အာပတ်ဟူသော သာမညအရာ ၌သာနတ်၏ အစွမ်းဖြင့် မဆိုအပ်။ ထိုကြောင့် ၀ဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာ၌-

ပုနပိ အာပတ္တိသာမိတိသဉသာဟေနေ၀ စိတ္တေန အယံ ဘိက္ခုနိယာ၀ေါတိ လိခိတံ။ ပါရာဇိကမေ၀ါတိ ဧဒိသံ ဘူတဝသေန ဒသ္သေတုံ ၀ုတ္တံ။ ဝံ ဒေသိတေပန ယာကာစိ အာပတ္တိ နဝုဋ္ဌာတိတိ အပရေ။ တံ န ၀ဟေတဗ္ဗန္တိ ၀ုတ္တံ-

ဟူ၍ ဆိုသည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း-

သဉသာဟေနေ၀ စိတ္တေနာတိ ပုနပိ အာပတ္တိသာမိတိ သဉသာဟေနေ၀ စိတ္တေန ဘိက္ခုနီနံ အဋ္ဌ၀တ္ထုကာယ ၀သေန စေတံ ၀ုတ္တံ။ ဧတေနေ၀ါဟ အဋ္ဌမေ ၀တ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိကမေ၀ ဟောတီတိ-

ဟု ဆိုသည်။ ဝိမတိ ဝိနောဒနီ ဋီကာ ဆရာကား အလုံးစုံသော ရဟန်း ယောကျ်ား ရဟန်း မိန်းမတို့၏ အာပတ် ဟူသမျှသည် သဉသာဟဒေသနာကြားခြင်းဖြင့် ကြားသည်ရှိသော် အာပတ် မထဟု ဒုတိယပါရာဇိက ပိန္ဓိသ္သယများကို ထောက်ထားနိုင်းယှဉ်၍ ဆိုတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ဦးသော ဋီကာ၀ါဒတို့တွင် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာဆရာ စကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား မိမိ ဆောင်ပြသော ဒုတိယပါရာဇိက ပိန္ဓိသ္သယ၏ အာပတ်မထ သည်ကို ပြဆိုသော စကား မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။ ၀ဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဆရာ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာဆရာတို့ စကားသည်သာလျှင် သင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုဋီကာဆရာ နှစ်ဦးတို့ ဆောင်ပြသော အဋ္ဌမေ ၀တ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိကမေ၀ ဟောတိ-ဟူသော ပရိ၀ါ ကေက အဋ္ဌကထာ စကား၏ ဘိက္ခုနီမ၏ အဋ္ဌ၀တ္ထုက ပါရာဇိက၌သာ လာသောကြောင့်ရင်း အရာ ၌သာ ဝိသေသ အားဖြင့် မယူဘဲ သာမည အရာ၌သာ အားဖြင့် ယူစေလိုသည်ရှိသော် ဤအဋ္ဌမေ ၀တ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိက မေ၀ ဟောတိ-ဟူသော စကားကို ပရိ၀ါ ကေက အဋ္ဌကထာ၌ မပြ မဆိုသင့်သောကြောင့်ရင်းတည်း။

* ။လ။ အစောဒေတွာ၊အကြိမ်တည်းမျှ မစောဒနာမူ၍။ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာရေတွာ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်စသည် ဖြင့် မအောက်မေ့စေမူ၍။ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အာပတ္တိံ၊ သို့။အရောပေတွာ၊မတင်မူ၍။ဝါ၊မတက်မူ၍။ဝါ၊မတက်ဘဲ။ကတံ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။လ။အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ဝါ၊တရား မဟုတ်သဖြင့်။ဝါ၊ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝဂ္ဂေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သဖြင့်။ ဝါ၊ ဝဂ္ဂကံဖြင့်။ ဝါ၊ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်း အလုံးစုံကို ဟတ္ထပါသ်သို့ မဆောင်ဘဲ။ ဆန္ဒ မဆောင်ဘဲ။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။လ။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊ ၌။ အဓမ္မကမ္မဒွါဒသကံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တီဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။။လ။ ဓမ္မ ကမ္မဥ္စ၊ ဓမ္မကံသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ဝိနယကမ္မဥ္စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သုဝူပသန္တဥ္စ၊ကောင်းစွာငြိမ်းသည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံမုခါ၊ ကံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မျက်မှောက်၌။ ကတံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပဋိပုစ္ဆာ၊ ကံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးမြန်း၍။ ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပဋိညာယ၊ ကံယိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဝန်ခံ၍။ ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။လ။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်သင့်သဖြင့်။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒေသနာဂါမိနိယာ၊ ဒေသနာဂါမ် ဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။လ။ အဒေသိတာယ၊ ဒေသနာ မကြားအပ်သေးသော။အာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။လ။စောဒေတွာ၊တကြိမ် စောဒနာ၍။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ သာရေတွာ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် စသည်ဖြင့် အောက်မေ့စေ၍။လ။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ရော ပေတွာ၊၍။လ။ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံဖြင့်။ဝါ၊ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ ။လ။သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ဝါ၊ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းအလုံးစုံကို ဟတ္ထပါသ်သို့ အရောက် ဆောင်ခြင်း ဆန္ဒဆောင်ခြင်းဖြင့်။လ။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊ ၌။ ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၆။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကလဟကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဿကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃေ၊ ၌။ အဓိကရဏကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာလော၊ မိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာသည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ် များသည်။ အနပဒါနော၊ အာပတ် အပိုင်းအခြား မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနနုလောမိကေဟိ၊ မလျော်ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ။ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သံဃော၊ သည်။ အာကင်္ခမာနော၊ သော်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ လ။ အဓိသီလေ၊ အဓိသီလ၌။ ဝါ၊ အဓိသီလတွင်။ သီလဝိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇ္ဈာစာရေ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်၌။ ဝါ၊ အဇ္ဈာစာရတွင်။ အာစာရဝိပန္နော၊ အကျင့်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊ လွန်သော အယူ၌။ ဝါ၊ လွန်သောအယူတွင်။ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော၊ အယူပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။လ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို၊ ဘာသတိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။လ။ ဧကော၊ သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။လ။ ဧကော၊ သည်။ ဗာလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။လ။ ဧကော၊ သည်။ အနနုလောမိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။လ။

အာကင်္ခမာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓကဥ် အာကင်္ခမာနှ ဆက္ကစသည်ဖြင့် သာပတ္တိက ရဟန်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အာပတ်ကို ထင်စေခြင်းငှါ တဇ္ဇနီယ စသောကံကိုပြုအပ်သည်မဟုတ်။ အာယတိ သံဝရ အရာ၌ တည်သဖြင့် မယဉ်ကျေးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါသာ တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်သည်ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူသည်။ အာပတ်မှုကား ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိ အလျောက်သာ ထသည်။ တဇ္ဇနီယ စသောကံကို ပြုသောကြောင့်ထသည်မဟုတ်။ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံခုနစ်ပါးကိုပြုကုန်သောကမ္မိကကမ္မပတ္တကာရကသံဃာတို့သည် လည်း ထိုကမ္မာရဟရဟန်းတို့၏ အဒန္တဒမန အကျိုးကို ရိုးရိုး မတ်မတ် ကြပ်ကြပ်သတိထား၍ ခုနစ်ပါးသော ကံကို ပြုကုန်ရာ သည်။ ထိုကမ္မာရဟရဟန်းတို့၏ ဤလောက၌ ဂရဟပတ္တနိန္ဒာဖလ အကိတ္တိအယသ စသော အနိဋ္ဌဖလအကျိုးကို ရိုးကိုး ရိုးရန်း၍ အားသန် အားသစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သြမသဝါဒ ပါဠိတ် ဒုက္ကဋ်စသောအာပတ်ကိုလွတ်လပ်ဝေးကွာအောင်အပတ်တကုတ် အားထုတ်ကုန်ရာသည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌-

တေနေဝ နိယသကမ္မေ အပိဿု ဘိက္ခုပကတာ ပရိဝါသံ
ဒေန္တာတိ အာဒိနာ သံဝရေ အဋ္ဌာနမေဝ ကမ္မနိမိတ္တ
ဘာဝေန ဝုတ္တံ။ အဒန္တဒမနတ္ထမေဝ ဟိ တဇ္ဇနီယာဒိ
ကမ္မာနိ အနုညာတာနိ-

ဟု ဆိုတော်မူသည်။ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံပြုအပ်သော ရဟန်း တို့သည်လည်း ငါးရက်ဖြစ်စေ ဆယ်ရက်ဖြစ်စေ မိမိတို့ကျင့်ဝတ် ကို ဖြည့်ကျင့်လျှင် ဝတ်ပြည့်စုံသည်။ ထိုကြောင့် စူဠဝါကမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌-

ကိတ္တကံကာလံဝတ္တံပူရေတဗ္ဗန္တိ ဒသဝါ ပဉ္စဝါဒိဝသာနိ။
ဣမသ္မိံ ဟိ ကမ္မက္ခန္ဓကေ ဧတ္တကေန ဝတ္တံ ပူရိတမေဝ
ဟောတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတေန၊ တဇ္ဇနီယကံပြုအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံ ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမ္မာဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏။ တတြ၊ ထိုသို့ ကျင့်ရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ သာမဏေရော၊ ကို။ နဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မလုပ်ကျွေးစေအပ်။ ဝါ၊ သာမဏေအား ဥပဇ္ဈာယ်မပေးအပ်။

အမှာ

ထိုကြောင့်-သာရတ္ထဒီပနီ မဟာဝါ မဟာခန္ဓက ဆက္ကအဘွင့်၌- နသာမဏေရောဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗောတိ ဥပဇ္ဈာယေန ဟုတွာ သာမဏေရော န ဂဟေတဗ္ဗော။ အယမေဝ အဂ်ုတ္တရနိကာယ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တောယေဝ-ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူသည်။

* ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို။ နသာဒိတဗ္ဗာ၊ မသာယာအပ်။ သမ္မတေနပိ၊ သမုတ်အပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ၊ သမ္မုတိရသော်လည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ နဩဝဒိတဗ္ဗာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်။ ယာယအာပတ္တိယာ၊ အကြင်အာပတ်ဖြင့်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာအာပတ္တိ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ မရောက်အပ်။ အညာ၊ သော။ တာဒိသိကာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ မရောက်အပ်။ တတော၊ ထိုအာပတ်ထက်။ ပါပိဋ္ဌတရာ၊ အလွန်ယုတ်မာသော။ အာပတ္တိ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ နဂရဟိတဗ္ဗံ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ကမ္မိကာ၊ တဇ္ဇနီယကံပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နဂရဟိတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ပကတတ္တဿ၊ ပကတတ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နဌပေတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ ဝါ၊ မတန့်စေအပ်။ ပဝါရဏာ၊ ကို။ နဌပေတဗ္ဗာ၊ မထားအပ်။ ဝါ၊ မတန့်စေအပ်။ သဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သောစကားနှင့် တကွဖြစ်သည်ကို။ ဝါ၊ ဆုံးမ

ကံမြစ်ခြင်း အမှုကို။ နကာတဗ္ဗံ၊အပ်။ အနုဝါဒေါ၊ အကြီး အရာ ထားခြင်းကို။ နပဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်။ဩကာသော၊အခွင့် တောင်းခြင်းကို။ နကာရေတဗ္ဗော၊ မပြုစေအပ်။နစောဒေတဗ္ဗော၊ ရှေးဦးစွာ မစောဒနာအပ်။ နသာရေတဗ္ဗော၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် စသည်ဖြင့် မအောက်မေ့စေအပ်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ နသမ္ပယောဇေတဗ္ဗံ၊ မယှဉ်စေအပ်။ဝါ၊ကုန်းမချောအပ်။ ဣတိ၊ဤသည် လျှင်။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊၌။အဋ္ဌာရသဝတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၈။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃော၊သည်။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မကတာ၊ တဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ လောမံ၊ မာနမာန် တည်းဟူသော အမွေး ကို။ ပါတေန္တိ၊ချကြကုန်၏။ နေတ္ထာရံ၊ တဇ္ဇနီယကံမှ ထွက်မြောက် ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ ကား။ အာဝုသော၊တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊သည်။တဇ္ဇနီယ ကမ္မကတာ၊ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊စွာ။ ဝတ္တာမ၊ ကျင့်ပါကုန် တော့၏။ လောမံ၊ ကို။ ပါတေမ၊ ကုန်တော့၏။ နေတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝတ္တာမ၊ ကုန်တော့၏။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်ပါတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတု၊ ငြိမ်းစေလော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊

အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ မငြိမ်းစေအပ်။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံ၏။ နိဿယံ၊ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်ကျွေးစေ၏။ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပေး၏။ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊သာယာ၏။ သမ္မတောပိ၊သော်လည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ဩဝဒတိ၊၏။လ။ယာယအာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။သံဃေန၊သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တံအာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ အညံ၊သော။တာဒိသိကံ၊သော။အာပတ္တိံ ဝါ၊ သို့မှုလည်း။အာပဇ္ဇတိ၊၏။တတော၊ထက်။ပါပိဋ္ဌတရံ၊သော။ အာပတ္တိံ ဝါ၊သို့မှုလည်း။အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ကမ္မံ၊ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။ ကမ္မိကေ၊ တဇ္ဇနီယကံပြုသော ရဟန်းတို့ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။လ။ ပကတတ္တဿ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ဥပေါသထံ၊ကို။ထပေတိ၊ ၏။ပဝါရဏံ၊ကို။ ထပေတိ၊၏။ သဝစနီယံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အနုဝါဒံ၊ကို။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ စောဒေတိ၊၏။သာရေတိ၊၏။ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။ သမ္ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ ဝါ၊ကုန်းချော၏။လ။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊၌။ နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသကံ၊
သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်၊သမန္နာဂတဿ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ငြိမ်းစေအပ်၏။ နဥပသမ္ပာဒေတိ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းမခံ။ပ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ နသမ္ပယောဇေတိ၊မယှဉ်စေ။ ဝါ၊အချင်းချင်း ကုန်းမတိုက်။ ။(ဤပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသကဉ္စကား အထူး မရှိ။ ပဋိသေဓ လောင်းစွက်ရုံမျှသာထူး၏။)။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊၌။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသကံ၊
သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပန၊ ၌သို့လည်း။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝစနာလင်္ကာရတည်း)။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗ၊ ၏။ ကိံ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ ကား။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သံဃံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်သည့်ကို။ကရိတွာ၊ ၍။ ဝုဍ္ဎာနံ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဧဝံ၊ ၌သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။အဿ၊ ၏။ ကိံ ဝစနီယော၊ ကား။ ဘန္တေ၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တာမ၊ ကုန်၏။ လောမံ၊ ကို။ ပါတေမ၊ ကုန်၏။ နေတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝတ္တာမ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇနီယဿ၊ သော။ ကမ္မဿ၊ ၏။ ပဋိပဿဒ္ဓိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို။ ယာစာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၌သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။အဿ၊ ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ယာစိတဗ္ဗ၊ တောင်းပန်အပ်၏။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ယာစိတဗ္ဗ၊ ၏။ပ။ ပဋိပဿမ္ဘေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။သော၊ ကား။ဉတ္တိ၊ တည်း။ ဝါ၊ သိစေခြင်းတည်း။ပ။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကို။ ခမတိ၊ ၏။ပ။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတိ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၌သို့။ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၌သို့။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ ၏။

ပဌမံ၊ သော။တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သေယျသကော၊ အရှင်သေယျသကသည်။ ဗာလော။ သည်။ အဗျတ္တော၊ သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ သည်။ ဝါ၊ များသောအာပတ်ရှိသည်။ အနပဒါနော၊ အာပတ်အပိုင်းအခြားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနနုလောမိကေဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်မလျော် ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့် ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။

ပရိဝါသံ၊ပရိဝါသ်ကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကြကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ မူလာယ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿန္တာ၊ငင်ကြရကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ၍လည်းကောင်း။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကြရကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊၍လည်းကောင်း။ အဗ္ဘေန္တာ၊အဗ္ဘာန်သွင်းကြရကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပကတာ၊ အမြဲလို့လပ္ပကြရကုန်သည်။အသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေနဟိ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အမှုအခင်းကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။သေယျသကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ နိယဿကမ္မံ၊ နိယဿကံကို။ ကရောတု၊ ပြုလေ၏။ ကိံကရောတိ၊ ကား။ တေ၊ သင်သည်။နိဿာယ၊၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊နေရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ကရောတု၊လော။လ။နိယဿကမ္မံ၊ကို။ ကရေယျ၊ရာ၏။ ကိံကရေယျ၊ကား။တေ၊သည်။နိဿာယ၊၍။ဝတ္တဗ္ဗံ၊နေရာ၏။ဣတိ၊သို့။ကရေယျ၊၏။ ။လ။နိယဿကမ္မံ၊ကို။ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ကိံကတံ၊ကား။တေ၊သည်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။လ။ ။ ပဌမံ၊ပဌမဖြစ်သော တဇ္ဇနီယကံကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ချဲ့အပ်၏။လ။

နိယဿကမ္မေ၌။အဓမ္မကမ္မဒွါဒသကံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၄။ လ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော တဇ္ဇနီယကံကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ။(အဓမ္မဒွါဒသကကမ္မဒွါဒသက အာကင်္ခမာနဆက္က အဋ္ဌာရသဝတ္တတို့ကို ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်သိလေ)။ ။အထခေါ၊ ၌။ သံဃော၊သည်။ပ။ အကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်သေယျသကသည်။သံဃေနနိယဿကမ္မကတော၊သံဃာတော်သည်နိယဿကံပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပရိပုဏ္ဏာပေန္တော၊ အဋ္ဌကထာကို သင်စေသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာဂတာဂမော၊ရောက်အပ်ပြီးသောသုတ္တန်ပါဠိရှိသည်။ဓမ္မဓရော၊အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သည်။ဝိနယဓရော၊ဝိနည်း

ကိုဆောင်သည်။ မာတိကာဓရော၊ ဒွေမာတိကာကိုဆောင်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဗိယတ္တော၊ လိမ္မာသည်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ လဇ္ဇီ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလိုလို ရှိတတ်သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလို ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ ပ။

ဒုတိယံ၊ သော။ နိယဿကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ နာမ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိကုန်သော။ ကီဋာဂိရိသ္မိံ၊ ကီဋာဂိရိ ဇနပုဒ်၌။ အာဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုကို မရှက်တတ်ကုန်သော။ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော။ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို။ အာစရန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ မာလာဝစ္ဆံ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေန္တိပိ၊ အကပ္ပိယမြေ၌ ကိုယ်တိုင် လည်းစိုက်ကြကုန်၏။ ရောပါပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်းအကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် စိုက်စေကြကုန်၏။ သိဉ္စန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ရေ သွန်းကြကုန်၏။ သိဉ္စာပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ရေသွန်းစေကြကုန်၏။ ဩစိနန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆွတ်ကြကုန်၏။ ဩစိနာပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ဆွတ်စေကြကုန်၏။ ဂန္ထေန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ကုံးကြကုန်၏။ ဂန္ထာပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ကုံးစေကြကုန်၏။ ဧကတောဝဏ္ဋိကမာလံ၊ တဘက် အညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို။ ကရောန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုကြ ကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေကြကုန်၏။ ဥဘတောဝဏ္ဋိကမာလံ၊ နှစ်ဘက်အညှာဆိုင်သော ပန်းကုံးကို ကရောန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုကြကုန်၏။ ကာရာ ပေန္တိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေကြ

ကုန်၏။ မဥ္စရိကံ၊ ပန်းခိုင်ကို။ ဝိရုတိကံ၊ ပန်းလက်နှောက်ကို။ ဝဋံသကံ၊ ဦးဆောက်ပန်းကို။ အာဝေဠံ၊ နားသွယ် ပန်းကို။ဝါ၊ နားပေ ပန်းကို။ ဥရစ္ဆဒံ၊ ရင်လွှား ပန်းကုံးကို။ တော၊ ထိုအဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္ထီနံ၊ အိမ်ရှင် ဖြစ်သော အမျိုး မိန်းမတို့အား။ ကုလဓီတာနံ၊ အရွယ်ရောက်ပြီးသော အမျိုး သတို့ သမီးတို့အား။ ကုလကုမာရီနံ၊ အရွယ် မရောက်သေးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့အား။ ကုလသုဏှာနံ၊ အမျိုး ချွေးမတို့အား။ ကုလ ဒါသီနံ၊ အမျိုး ကျွန်မ တို့အား။ ပေသေတ ဝဏ္ဍိက မာလံ၊ ကို။ ဟရန္တိပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပို့ကြကုန်၏။ ဟရာပေန္တိပိ၊ သူတပါးကို လည်း ပို့စေကြ ကုန်၏။ပ။ တော၊ ထိုအဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း တို့သည်။ ကုလိတ္ထီဟိ၊ အိမ်ရှင် အမျိုး မိန်းမတို့နှင့်။ကုလဓီတာဟိ၊ အရွယ် ရောက်ပြီးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်။ကုလကုမာရီဟိ၊ အရွယ်မရောက်သေးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်။ကုလသုဏှာ ဟိ၊ အမျိုးချွေးမတို့နှင့်။ကုလဒါသီဟိ၊အမျိုးကျွန်မတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ ဧကဘာဇနေပိ၊ တခွက်တည်း၌လည်း။ ဝါ၊ တလင်ပန်းတည်း၌ လည်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကြကုန်၏။ ဧကထာလကေပိ၊ တခွက်တည်း၌ လည်း။ပိဝန္တိ၊သောက်ကြကုန်၏။ဧကာသနေပိ၊ တနေရာတည်း၌ လည်း။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ ဧကမဉ္စေပိ၊ တညောင်စောင်း တည်း၌လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊အိပ်ကြကုန်၏။ ဧကတ္ထရဏာပိ၊တခင်း တည်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကပါဝု ရဏာပိ၊တရုံတည်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊၏။ဧကတ္ထ ရဏပါဝုရဏာပိ၊ တခင်းတည်း တရုံတည်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊၏။ ဝိကာလေပိ၊ နေလွဲသော အခါ၌လည်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဇံပိ၊ သေရကိုလည်း။ ပိဝန္တိ၊ကုန်၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံပိ၊ ပန်းနံ့သာမှုန့် နံ့သာပြောင်း ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ နစ္စန္တိ၊ က, လည်း က, ကြကုန်၏။ ဂါယန္တိပိ၊ သီလည်း သီကြကုန်၏။ ဝါဒေန္တိပိ၊ တီးလည်း တီးကြကုန်၏။ လာ သေန္တိပိ၊ စမွယ်လည်း စမွယ်ကြ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကနည်း ပြုကြ

ကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊ ကသောမိန်းမအထံ၌လည်း။ နစ္စန္တိ၊ ကကြကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊၌လည်း။ ဂါယန္တိ၊သီကြကုန်၏။နစ္စန္တိယာပိ၊၌လည်း။ ဝါဒေန္တိ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊ ၌လည်း။ လာသေန္တိ၊ စပ္ပါယ်ကြကုန်၏။ဝါ၊ ကနည်း ပြုကြကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌပဒေပိ၊ တကျစ်ရေးကစားခြင်း၌လည်း။ ဝါ၊ ရှစ်ကွက်ကျားကစားခြင်း၌လည်း၊ ကီဠန္တိ၊ကစားကြကုန်၏။ဒသပဒေပိ၊ဆယ်ပုဒ်ရေးကစားခြင်း၌လည်း။ဝါ၊ ဆယ်ကွက်ကျားကစားခြင်း၌လည်း။ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ဆယ်မြောက် ကစားခြင်း၌လည်း။ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ပရိဟာရပထေပိ၊ခရီးရေးဖွက်ကစားခြင်း၌လည်း။ ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။သန္တိကာယပိ၊လှည်းငယ်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ဝါ၊ဆယ့်ခတ်၍ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ပလိကာယပိ၊ မှုံ့ညက်ကစား ခြင်းဖြင့်လည်း။ဝါ။ ကစီရေကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ အန်လက်ပစ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ဃဋိကေနပိ၊ ကျည်းသားတောက်၍ ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ သလာကဟတ္ထေနပိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ အက္ခေနပိ၊ ကြွေအန် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ပင်္ဂစီရေနပိ၊ ထန်းရွက်တပိုးမှုတ်၍ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝင်္ကေနပိ၊ ထွန်ငယ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ မောက္ခစိကာယပိ၊ ဦးခေါက်ဆောက်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ဝါ၊တုံးတမ်းကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ငေါင်းသွားဒေါင်းသွားကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ စိင်္ဂုလကေနပိ၊ထန်းရွက် စကြာခွေ လွှတ်၍ ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ပတ္တာဠှကေနပိ၊ ထန်းရွက်ဘက်ခန့် ငယ်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ဘက်ခွက်ငယ် ကစားခြင်း ဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ရထကေနပိ၊ ရထားငယ်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓနုကေနပိ၊ လေးငယ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ အက္ခရိကာယပိ၊ အက္ခရာဖွက် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ မနေသိကာယပိ၊ စိတ်ပုန်းတမ်း ကစား

ခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝဇ္ဇကေနပိ၊ ကုန်းယောင်
ကာန်းယောင် ကွယောင် စသော မကောင်းသော အမူအရာဖြင့်
လည်း၊ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထိသ္မိံပိ၊ ဆင်ကျမ်း အတတ်ကိုလည်း။
သိက္ခန္တိ၊ သင်ကြကုန်၏။ အဿသ္မိံပိ၊မြင်းကျမ်းအတတ်ကိုလည်း။
သိက္ခန္တိ၊ကုန်၏။ရထသ္မိံပိ၊ရထားကျမ်းအတတ်ကိုလည်း၊သိက္ခန္တိ။
ကုန်၏။ ဓနုသ္မိံပိ၊ လေးအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ထရု
သ္မိံပိ၊ ထားဆောက်ချတ် အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။
ဟတ္ထိဿပိ၊ ဆင်၏လည်း။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကြ
ကုန်၏။အဿဿပိ၊မြင်း၏လည်း။ ပုရတော၊မှ။ ဓာဝန္တိ၊ကုန်၏။
ရထဿပိ။ ရထား၏လည်း။ ပုရတော၊ မှ။ ဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အာ
ဓာဝန္တိပိ၊ ဆင်မြင်းရထား ရှေ့သို့ တူရူလည်း ပြေးကြ ကုန်၏။
ဥဿေဠေန္တိပိ၊ လေလည်း ချွန်ကြကုန်၏။ ဝါ. ဒေါက်ပိုးလည်း
ကျိုက်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ခါးတောင်းလည်း ကျိုက်ကြကုန်၏။ အပ္ပေါ
ဋေန္တိပိ၊ မလန်းပေါက်လည်းခတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊လက်ပန်းပေါက်
လည်း ခတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ လက်ခမောင်းလည်း ခတ်ကြကုန်၏။
နိဗ္ဗုဇ္ဈန္တိပိ၊လက်ပန်းလည်းလုံးကြကုန်၏။ဝါ၊နပန်းလည်း ကိုင်ကြ
ကုန်၏။ဝါ၊ခေတင်ကျော်လည်းကိုင်ကြကုန်၏။မုဋ္ဌိဟိပိ၊ လက်ဆုပ်
တို့ဖြင့်လည်း။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးကြကုန်၏။ဝါ၊လက်ဝှေ့လည်း သတ်ကြ
ကုန်၏။ရင်္ဂမဇ္ဈေပိ၊ ပွဲသဘင်အလယ်၌လည်း။သံဃာဋိံ၊ဒုကုဋ်ကို။
ပတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ နစ္စကိံ၊ ကချေသည်မကို။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ဧတ္ထ၊ဤ
သင်္ကန်းကြီးထက်၌လည်း။ နစ္စဿု၊ ကလှည့်လော့။ဣတိဝေါ၊ဤသို့။
ဝဒန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။နလာဋိကံပိ၊နဖူးတို့ခြင်းအမှုကိုလည်း။ဒေန္တိ၊
ပေးကြကုန်၏။ ဝိဝိဓမ္ပိ၊ အထူးထူး အပြားပြားလည်း ဖြစ်သော။
အနာစာရံ၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို။အာစရန္တိ၊ကျင့်ကြကုန်၏။
တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အညတရော၊အမှတ်မရှိသော။ဘိက္ခု၊
သည်။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌။ ဝဿံဝုတ္ထော၊ ဝါကျွတ်သည်
ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။
ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်။ယေန၊၌။ကီဋာဂိရိ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။

တံ၊ ထိုကီဋာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်လေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကီဋာဂိရိံ၊ သို့။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိထသော။အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းဖြင့်။ အာလောကိတေန၊ တူရူကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ရှေ့ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်။ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်မျှ အောက်သို့ကျသော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော၊ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံအာဟံသု၊ ကား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ကော၊ ဘယ့်နှယ်ရဟန်းတည်းနည်း။ အဗလဗလောဝိယ၊ စကား မငွဲ့သော်လည်း ငွဲ့သကဲ့သို့ တကား။ ဝါ၊ စကားပီသော်လည်း မပီသကဲ့သို့ တကား။ မန္ဒမန္ဒောဝိယ၊ မနုံ့သော်လည်း နုံ့သကဲ့သို့ တကား။ ဝါ၊ မချောင်းသော်လည်း ချောင်းသကဲ့သို့ တကား။ ဘာကုဋိက ဘာကုဋိကော ဝိယ၊ မျက်မှောင် မကြုတ်သော်လည်း ကြုတ်သကဲ့သို့ တကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်လာသော။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍကံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့နည်း။ ဝါ၊ လောင်းလတ္တံ့နည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။အယျာ၊အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာပန၊ အမည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်ကား။ သဏှာ၊သိမ်မွေ့ကုန်၏။သခိလာ၊ ပြေပြစ်ကုန်၏။ သုခသံဘာသာ၊ နားချမ်းသာသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ မိဟိတပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပြုံးခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ ဧဟိသွာဂတဝါဒိနော၊ လာခဲ့ပါဦး တကား လာသည် ကောင်းစွာ့ တကားဟု ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အဗ္ဘာကုဋိကာ၊ မျက်မှောင် မကြုတ်ကုန်။ ဥတ္တာနမုခါ၊ ပေါ်သောမျက်နှာ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ မေ့သောမျက်နှာ ရှိကုန်၏။

ပုဗ္ဗဘာသိနော၊ရှေးဦးစွာဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ဝါ၊ရှေးဦးစွာနှုတ်ဆက်
လေ့ရှိကုန်၏။ တေသံခေါ်နာမ၊ ထိုရဟန်း မည်သည် တို့အား
သာလျှင်။ ပိဏ္ဍော၊ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊လှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ကုန်၏။အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ဥပါသကော၊
သည်။ ကိဋာဂိရိသ္မိံ၊၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တံ၊ သော။
တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဒ္ဒသခေါ်၊ မြင်လေသလျှင် ကတည်း။ ဒိသွာန၊
မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောဘိက္ခု၊သည်။ အတ္ထိ၊
၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံဘိက္ခုံ၊
ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ
အဝေါစ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပိဏ္ဍော၊ ကို။ လဗ္ဘတိအပိ၊
ရအပ်ပါပြီလော။ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။အာဝုသော၊ဒါယကာ။
ပိဏ္ဍော၊ကို။ နခေါ်လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်ပါသေး၊ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊
၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဧဟိ၊ကြွတော်မူခဲ့။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊
သွားကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ်၊၌။ သော
ဥပါသကော၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဃရံ၊သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍
ပင့်၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တော်ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏၊
ကိံ အဝေါစ၊ကား။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယျော၊အရှင်ဘုရားသည်။
ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ကြွတော်မူလတ္တံ့နည်း။ဣတိ၊
သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊သည်။ ခေါ်၊
စင်စစ်။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဂမိဿာမိ၊
သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေနဟိ၊
ထိုသို့သွားလိုသောကြောင့်သာလျှင်။မမ၊ ၏။ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။
ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒ၊
ရှိခိုးပါလေ။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ထားပါလေ။
ကိံ ဝဒေဟိ၊ကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ ကိဋာဂိရိသ္မိံ၊၌။ အာဝါသော၊
ကျောင်းသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ လ။ လာသေန္တိ၊ တင့်တယ်
စမ္မယ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကနည်း ပေးကြ ကုန်၏။ စက္ကံ၊ စက်ကို။ ကာ
တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ဝါ၊စက်လှည့်မြဲ လှည့်လေ။ပ။ ဝိဝိစံ၊သော။ အနာ

စာရုံ၊ကို။ အာစရိနွံ၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ယေပိတေမနုဿာ၊
အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်
သည်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။တေပိ၊
ထိုလူတို့သည်လည်း။ ဧတရဟိ၊၌။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။
အပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ သံဃဿ၊၏။ ယာနိပိတာနိ
ဒါနပထာနိ၊အကြင်အလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇသန္တိ၊ကုန်၏။
တာနိပိ၊ ထိုအလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဥပစ္ဆိန္နာနိ၊
ပြတ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ပေသလာ၊သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။
ရိဉ္စန္တိ၊ ဆိတ်ခဲ့ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။
နိဝသန္တိ၊ နေခဲ့ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ကီဋာဂိရိံ၊သို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။
ပဟိဏိယမာနေ၊ စေတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ကီဋာဂိရိသ္မိံ၊၌။
အယံအာဝါသော၊ ဤကျောင်းသည်။ သဏ္ဌဟေယျ၊ ကောင်းစွာ
တည်ရာပါ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်း အရာဖြင့်။ ပဟိဏေယျ၊
စေတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ထား
ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။
ဧဝံ၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတွာ၊ ၍။
သောဘိက္ခု၊ သည်။ တဿဥပါသကဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပဋိဿု
ဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ယေန၊၌။ သာဝတ္ထိ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ပက္ကမိ၊၏။
အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်
သည်ရှိသော်။ ယေန၊၌။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ၊အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ
ဖြစ်သော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဥပ
သင်္ကမိ၊၏။ဥပက်မိတွာ၊၍။ဘဂဝန္တံ၊ကို။အဘိဝါဒေတွာ၊၍။ ဧက
မန္တံ၊၌။နိသီဒိ၊၏။ဘဂဝန္တာနံ၊ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာဂန္တု
ကေဟိ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ယံပဋိသမ္မောဒိတုံ

ယံပဋိသမ္မောဒနံ၊ အကြင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်း
သည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တံ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်း
သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း။ အထ
ခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။
အဝေါစ၊ ၏။ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။
ခမနီယံ၊ ခံ့ပါစမ့်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါစမ့်။ ကစ္စိ၊ နည်း။
အပ္ပကိလမထေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ၊ အဝွန်ရှည်သော
ခရီးသို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါစမ့်။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ကုတော စ၊ အဘယ်အရပ်မှလည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊
လာခဲ့သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ခမနီယံ၊
ခံ့ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
အဟံ၊ သည်။ အပ္ပကိလမထေန၊ ဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ၊ သို့။ အာဂတော၊
လာခဲ့ရပါ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အဟံ၊ သည်။ဣဓ၊ ၌။ကာသီသု၊
တို့၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊
သို့။အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခဲ့ပါသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ ၌။ကီဋာဂိရိ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ အဝသရိံ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။
ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ကီဋာဂိရိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ပါဝိသိ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။အညတရော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။
ကီဋာဂိရိံ၊ ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။စရန္တံ၊ သော။မံ၊ ကို။အဒ္ဒသ ခေါ၊ တည်း။
ဒိသွာန၊ ၍။ယေန၊ ၌။အဟံ၊ သည်။အမှိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ပါ၏။တေန၊ သို့။
ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။မံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧတံ
ဝစနံ။ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
ပိဏ္ဍော၊ ကို။ လဗ္ဘတိ အပိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဟိ၊ ခဲ့။ ဃရံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော ဥပါသကော၊
သည်။မံ၊ ကို။ဃရံ၊ သို့။နေတွာ၊ ၍။ဘောဇေတွာ၊ ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ၏။ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော၊ သည်။

ကပ်ဟံ၊သို့။ဂမိဿတိ၊နည်း။ဗုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။အာဝုသော။ ကာ။အဟံ၊သည်။သာဝတ္ထိံ၊သို့။ခေါ်၊စင်စစ်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿ နာယ၊ ငှါ။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုခဲ့ရပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားလိုသော ကြောင့်သာလျှင်။ မမ၊၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေ၊ တို့ကို။သိရသာ၊ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ရှိခိုးပါလေ။ ဧဝဉ္စ၊သို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေ။ ကိံ ဝဒေဟိ၊ကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ကုဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ၊ ၌။ အာဝါသော၊ သည်။ ဒုဋ္ဌော၊ ပျက်စီးခဲ့၏။လ။ ပဟိဏေယျ၊ စေတော်မူပါလော့။ ဗုတိ၊ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေ။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလိုက်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ တတော၊ ထိုဒါယကာလျှောက်ဆိုရာဖြစ်သော ကီဋာဂိရိဇနပုဒ်မှ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ရပါ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။

၂၃။ပ။သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေ၊တို့ကို။အာမန္တေသိ၊ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ကား။ သာရိပုတ္တာ၊သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကီဋာဂိရိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ကီဋာဂိရိသ္မာ၊မှ။ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ကို၊ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဧတေ၊ ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်။ တုမှာ ကံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့ မဟုတ် လော။ဝါ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံသော တပည့်တို့ မဟုတ်လော။ ဗုတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ ။(ဝါကျ၌ သာရိပုတ္တာသဒ္ဒါကား ဝိရူပေကသေသ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း)။ ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ကီဋာဂိရိသ္မာ၊မှ။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောမ၊ပြုရပါကုန်အံ့နည်း။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းထမ်း ကုန်၏။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တရာ

မောဂ္ဂလ္လာနံတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ကြမ်းကြုတ်သောကြောင့်သာလျှင်။ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိ ခေါ၊ သို့လျှင်။ ဝတွာ၊ နားတော်လျှောက်၍။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿောသုံးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဥပနု၊ သို့လျှင်။ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ ကား။ပ။

၂၄။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုလဒူသကာ၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ဝါ။ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤအဿဇိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့၏။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သမာစာရာ၊ အကျင့်တို့ကို။ဒိဿန္တိစ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ဣမေဟိ၊ တို့သည်။ ဒုဋ္ဌာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ၊ ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေဝ၊ ကုန်၏။ သုယျန္တိစ၊ ကုန်၏။ပ။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ကိဋာဂိရိသ္မိံ၊ ၌။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ ကား။ ဉတ္တိ၊ တည်း။ ။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။(အမွေကမ္မဒွါဒသက ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကတို့ကား လွယ်ပြီ)။

ပ။ကာယိကေန၊ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော။ဒဝေန၊မြူးတူးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါစသိကေန၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော။ ဒဝေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယိကဝါစသိကေန၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ ဒဝေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ကာယိကေန၊သော၊ အနာစာရေန၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်နှင့်။ပ။ကာယိကေန၊သော။ ဥပဃာတိကေန၊ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်။လ။ ကာယိကေန၊သော။မိစ္ဆာဇီဝေန၊ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းနှင့်။လ။

ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မေ၌။အာ‌ကင်္ခမာနစုဒ္ဒသက‌ံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

(ဤ၌ အာကင်္ခမာန ဒွါဒသကံဟူ၍ ပါဠိတော်ပါ၌ အမြင်များ၏။ သင့်သည်ကို မတန်သောကြောင့် မသင့်။ အဋ္ဌာရသဝတ္တ လည်း လွယ်ပြီ)။

၂၉။ အထခေါ၊ ၌။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခေါ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလ္လာန်အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ကီဋာဂိရိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကီဋာဂိရိသ္မာ၊ မှ။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ကီဋာဂိရိသ္မိံ၊ ၌။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊ ထိုအဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။ လ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နခမာပေန္တိ၊ သည်းမခံစေကုန်။ ဝါ၊ မကန်တော့ကုန်။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေး ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကုန်၏။ ဆန္ဒဂါမိတာ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဒေါသဂါမိတာ၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ မောဟဂါမိတာ၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဘယဂါမိတာ၊ ဘယာဂတိသို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကြကုန်၏။ ပက္ကမန္တိပိ၊ အရပ်တပါးသို့ ဖဲလည်း ဖဲသွားကုန်၏။ ဝိဗ္ဘမန္တိပိ၊ လူလည်းထွက်ကုန်၏။ လ။ ဘိက္ခူ ဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ နပဋိပဿမ္ဘေတု၊ မငြိမ်းစေ ကြလင့်လော့။ ။(နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသက, ဥတ်ကမ္မဝါစာတို့ကား လွယ်ပြီ)။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သုဓမ္မော၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍဇနပုဒ်၌။ စိတ္တဿ ဂဟပတိနော၊ စိတ္တသူကြွယ်၏။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝကမ္မိကော၊ အမှုသစ်နှင့်ယှဉ်၏။ ဓုဝဘတ္တိကော၊

အမြဲလုပ်ကျွေးအပ်သော ဆွမ်းရှိ၏။ ယဒါ၊ ၌။ ပ။ နိမန္တနကတုကာမော၊ ပင့်ဘိတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ သုဓမ္မံ၊ ကို။ အနပလောကေတွာ၊ မပန်မကြားမူ၍။ ပ။ နနိမန္တေတိ၊ မပင့်ဘိတ်။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ လည်းကောင်း။ ပ။ အာယသ္မာ စ ရေဝတော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ။ (ဤ ဣတိသဒ္ဒါကား ထည့်ပါ၏)။ ။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသိသု၊ ကာသိတိုင်း၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပ။ အဝံသရုံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ကောင်းမှုအလို့ငှါ။ မေ၊ ၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေန္တု၊ သည်းခံတော်မူကြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသုံ၊ သည်းခံကုန်သလျှင်ကတည်း။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော သုဓမ္မော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ထေရေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတု၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ မံ။ ဒါနိ ရှာဒါနိ၊ ၌။ ဇယံ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ သည်။ ဒုဿော၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီ။ မယိ၊ ၌။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ။ ဝိရတ္တရူပေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အလံ၊ မသင့်။ နာဓိဝါသေမိ၊ ငါသည်းမခံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ အယျော သုဓမ္မော၊ သည်။ အဓိဝါသေန္တောဝါ၊ သည်းခံမူလည်း သည်းခံစေ။ အနဓိဝါသေန္တောဝါ၊ သည်းမခံမူလည်းနေစေ။ မေ၊ အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုလတ့်နည်း။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ပ။

၃၄။ အာယသ္မာ သုဓမ္မော၊ သည်။ အပရံ၊ သည်။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ စိတ္တဿ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ (သမ္ပဒါန်ပုဒ်ကား ထည့်ပါ၏)။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းကို။

ပသေယျံ၊ ကြည့်ရှုရဦးတော့အံ့။ ဉာတိမနုသိက္ခတ္တာ၊ ရှု၍။ ပ။ ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်။ တော၊ သင်သည်။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သော။ ခါဒနီယံ၊
ဤခဲဖွယ်သည်။ ခါဒနီယံ၊ ဘောဇနီယံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်။
ပဟူတံ၊ များပါပေ၏။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ယာသောတိလသံဂုဠိကာ၊
အကြင် နှမ်းပြစ်မုံ့သည်။ လောကော၊ ၌။ ။(ဤ အာဓာရပုဒ်ကား
ထည့်ပါ၌)။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကေဇ္ဈကော၊ တပါးတည်း သာလျှင်
ဖြစ်သော။ တဒိဒံ တံ ဣဒံ သာသော၊ ထိုနှမ်းပြစ်မုံ့သည်။ ဣမ၊ ဤ
စိတ္တသူကြွယ်၏ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝတ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗဟုမှိ၊ သော။
ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော် ပိဋကတ်သုံးပုံ ဖြစ်သော။
ရတနေ၊ တရားရတနာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိပါလျက်။ အယျော
သုဓမ္မော၊ သည်။ ယဒိဒံတိလသံဂုဠိကာတိ၊ ယဒိဒံတိလသံဂုဠိကာဟူ
သော။ ယဒေဝကိဉ္စိ၊ ဆိုရာရှိရှားအမှတ်မရှိသော စကားကိုသာ
လျှင်။ ဝါ၊ ရှားရှားပါးပါးဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသိတံ၊
ဆိုတော်မူဘိ၏။ ဝါ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊
ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဝါ၊ ရှေးသရောအခါ၌။ ဒက္ခိဏာ
ပထိကာ၊ ဒက္ခိဏာ ပထတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊
ကုန်သည်တို့သည်။ ပုရတ္ထိမံ ဇနပဒံ၊ အရှေ့ဇနပုဒ်သို့။ ဝါဏိဇာယ၊
ကုန်သွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တေ၊ ထို
ကုန်သည်တို့သည်။ တတော၊ ထိုအရှေ့ဖြစ်သောဇနပုဒ်မှ။ ကုက္ကုဋိံ၊
ကြက်မကို။ အာနေသုံ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၏။ သာ ကုက္ကုဋိ၊ သည်။
ကာကေန၊ ကျီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။
ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထို ကြက်မသည်။ ပေါတကံ၊ ကြက်သူငယ်
ကို။ ဇနေသိ၊ ဘွား၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒါ၊ ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။
သော ကုက္ကုဋပေါတကော၊ ထိုကြက်သူငယ်သည်။ ကာကဝဿံ၊
ကျီးသံကို။ ဝဿိတုကာမော၊ မြည်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊
၏။ တဒါ၊ ၌။ ။(ဤအာဓာရပုဒ်ကားထည့်ပါ၌)။ ။ကာကကုက္ကုဋ
ဌာတိ၊ အာအောက်ကလိ ဟူ၍။ ဝဿတိ၊ မြည်ပါ၏။ ယဒါ၊ ၌။

ကုဏ္ဍုရှုဝဿံ၊ ကြက်သံကို။ ဝဿိတုကာမော၊ တွန်ခြင်းငှါ အလို ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ကုက္ကုဋိကာကာတိ၊ အောက် ကလိအာ ဟူ၍။ ဝဿတိ၊ တွန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးဘိ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ် ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧသော၊ ဤကျောင်းသည်ကား။ တေ၊ ၏။ အာဝါသော၊ ကျောင်းပါ ပေတည်း။ ပက္ကမိဿာမိ၊ ငါဖဲသွား တော့အံ့။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျံသုဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ န အက္ကောသာမိ၊ မဆဲရေးပါ။ န ပရိဘာသတိ၊ မရေရွတ်ပါ။ ပ။ အမ္ဗာဋကဝနံ၊ ခွေးတောက်ဥယျာဉ်သည်။ ရမဏီ ယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ သုဓမ္မဿ၊ အား။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာ ရာနံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့ဖြင့်။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းကို။ ကရိဿာ မိ၊ ပြုပါအံ့။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ ကြွတော်မူလိုသောကြောင့်သာလျှင်။ ယဉ္စ၊ အကြင်စကားကို လည်း။ အဝတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရားသည်။ ဘာဏိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘာဏိတံ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး စုံသော စကားကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျောသုဓမ္မော၊ သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာ လျှင်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ ယံပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်ပြန်လည်ခဲ့ရာ၏။ ဝါ၊ အကြင် ပြန်ဝင့်ရာ၏။ တံ၊ ဤသို့ ပြန်လည်ခဲ့ရခြင်းသည်။ ဝါ၊ ပြန်ဝင့်ခြင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အနစ္ဆရိယံ၊ အဘန်ဘန် အံ့အပ်၏။ ဝါ၊ အံ့ဩ၍မကုန်နိုင်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်လိုက်၏။

၃၅။ ပ။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ ကထံဟိနာမ၊ လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားရှိထသော။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုထသော။ ဒါယကံ၊ ပေးကမ်း လှူဒါန်းတတ်ထသော။ ကာရကံ၊ အမှုကိစ္စ ရှိသမျှကို ပြုတတ်ထသော။ သံဃုပဋ္ဌာကံ၊ သံဃာတော်ကို လုပ်

ကျွေးတတ်ထသော၊ စိတ္တံဂဟပတိံ၊ ကို။ ဟီနေန၊ယုတ်မာသော
စကားဖြင့်။ ခုံသေဿတိ၊ ဆဲရေးလေဘိသနည်း။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။
ဝမ္ဘေဿတိ၊ နှိပ်စက်လေဘိသနည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ဆဲရေးရေရွတ်သောကြောင့်သာလျှင်။ပ။ တေ၊သည်။စိတ္တော
ဂဟပတိ၊ ကို။ခမာပေတဗ္ဗော၊ သည်းခံစေအပ်၏။ ဝါ၊ကန်တော့
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကရောတု၊ လော့။ပ။

၃၉။ ဂိဟီနံ၊လူတို့အား။အလာဘာယ၊ လာဘ်မရစေခြင်းငှါ။
ပရိသက္ကတိ၊လုံ့လပြု၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါ။ အဝါ
သာယ၊နေရာမရစေခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊၏။ ဂိဟိံ၊ကို။ အက္ကော
သတိ၊၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ ဂိဟိံ၊ လူတယောက်ကို။ ဂိဟီဟိ၊
တယောက်သောလူတို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ ကွဲပြားအောင် ပြု၏။ပ။
ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။အဝဏ္ဏံ၊ကို။ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။ပ။
ဂိဟိံ၊ ကို။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။ ခုံသေတိ၊ ၏။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။ဝမ္ဘေတိ၊
၏၊ ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ပဋိဿဝံ၊
ဝန်ခံခြင်းကို။ နသစ္စာပေတိ၊ မမှန်စေ။ ဝါ၊ချွတ်ယွင်းစေ၏။ပ။ ။
(ဤပဋိသာရဏီယကံ၌ အာကင်္ခမာနစတုက္ကံ နိဿိတံသာ သင့်၏။
ပဉ္စကံကား မသင့်)။

၄၀။ သော၊ ထိုအရှင်သုဓမ္မသည်။ သံဃေန၊ သည်။ ပဋိသာ
ရဏီယကမ္မကတော၊ ပဋိသာရဏီယကံကို ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ပ။
မင်္ကုဘူတော၊ မျက်မှောင်တကြုတ်ကြုတ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တံဂဟ
ပတိံ၊ ကို။ ခမာပေတုံ၊သည်းခံစေခြင်းငှါ။ဝါ၊ ကန်တော့ခြင်းငှါ။
နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဓ၊ဤသာသနာ
တော်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့
ကိုယ်တိုင် ဒါယကာကို မကန်တော့ဝံ့သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။
စိတ္တံဂဟပတိံ၊ ကို။ခမာပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဒူတံ၊ တမန် ရဟန်းကို။
ဒေတုပေးလိုက်ကြလော့။ပ။ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ခမ၊သည်းခံပါလော့။
တံ၊ သင့်ကို။ပသာဒေမိ၊ကြည်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ခမာပေတဗ္ဗော၊
၏။ဧဝံ၊သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။စေခမတိ၊အကယ်၍

သည်းခံသည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ သည်းခံသည်ရှိသော်။ ဇာနေ့ တံ၊ဤသို့သည်းခံခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။နောစေခမတိ၊ အကယ်၍သည်းမခံသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ပ။

၄၂။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်ပါလော။ပ။အဟံ၊ သည်။ တံ၊သင်ဒါယကာကို။ ပဿာဒေမိ၊ကြည်ပါ၏။ပ။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဇာမသဘိက္ခုနော၊အား။ သံဃသ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ခမလော့။ဇာတိ၊ ဤသို့။ဝတ္တဗ္ဗော၊၏။ပ။ဒဿနူပစာရံ၊မြင်ကောင်းသောအရပ်ကို။ အဝိဇဟာပေတွာ၊ မစွန့်စေမူ၍။ သဝနူပစာရံ၊ ကြားကောင်းသော အရပ်ကို။ အဝိဇဟာပေတွာ၊ ၍။ပ။ သာအာပတ္တိ၊ ထိုဒါယကာအား ဆဲရေး ရေရွတ်ခြင်းကြောင့်သင့်သော အာပတ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာ ကြားစေအပ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဘာ၊၍။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏၊

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၄၆။ တေနသမယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ကောသမ္ဗီပြည်၌။ဃောသိတာရာမေ၊ဃောသိတာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မာ၊ဆန္နော၊,အရှင်ဆန္နသည်။အာပတ္တိံ၊သို့။အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိံ၊ သင့်ပြီးသောအာပတ်ကို။ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သိမြင်အောင်အားထုတ်ခြင်းငှာ။နဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို သိမြင်အောင် မရှုလိုသောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဆန္နဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။အာပတ္တိယာ၊သင့်သောအာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊မရှုလိုခြင်းကြောင့်။ဝါ၊သိမြင်အောင် အားမထုတ်လိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ ကို။ကရောတု၊ပြုကြလော့။လ။ သံဃေန၊ နှင့်။ သသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်ပြီ။လ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆန္နော၊ဆန္န အမည်ရှိသော။ဘိက္ခု၊

ကို။ အာပတ္တိယာ၊ သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုလို ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သိမြင်အောင် အားမထုတ် လိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွသုံးဆောင်ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော၊ ဥက္ခေပနီယကံကိုပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝါသပရံပရဉ္စ၊ ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကို လည်း။ သံသထ၊ ပြောဆိုကြလေကုန်။ ဝါ၊ စာတိုစာရှည် ရေးလည် ကြောင်ပတ် စာကမ်းကြလေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ (ဤမှ နောက်နောက်၌ မထင်သည်ကို သာလျှင် ပြဆိုတော့အံ့)။

၅၁။ ပကတတ္တဿ၊ ပကတိဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ အဉ္ဇလီ ကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း အမှုကို။ သာမိစိကမ္မံ၊ အရိုအသေ ပြုခြင်း အမှုကို။ အာသနာဘိဟာရော၊ နေရာကို ရွေးရွှေဆောင်ခြင်းကို။ သေယျာဘိဟာရော၊ အိပ်ရာကိုရွေးရွှေဆောင်ခြင်းကို။ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ပါဒပီဌံ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကို။ ပါဒကထလိကံ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း လှမ်းယူ ခြင်းကို။နှာနေ၊ရေချိုးရာ၌။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ကျောက်ကုန်း၌ ချေးပွတ် သောအမှုကို။ နသာဒိတဗ္ဗံ၊ မသာယာအပ်။ ပကတတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နအနုဒ္ဓံသေတဗ္ဗော၊ မဖျက်ဆီး အပ်။ ဝါ၊ မစွပ်စွဲအပ်။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာဇီဝဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နအနုဒ္ဓံသေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တယောက်ကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့နှင့်။ နဘေဒေတဗ္ဗော၊ ကွဲပြား အောင်မပြုအပ်။ ဝါ၊ ကုန်းမတိုက်အပ်။ ဂိဟိဓဇော၊ လူတို့၏ တံခွန် တည်းဟူသော အဝတ်ကို။ နဓာရေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်။ ဝါ၊ မဝတ်အပ်။ တိတ္ထိယဓဇော၊ တိတ္ထိ၏တံခွန်တည်းဟူသောအဝတ် ကို။ နဓာရေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့ကို။နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသိက္ခာ ယ၊ ရဟန်းသိက္ခာ၌။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ဧကစ္ဆန္နေ၊ တမိုးတည်းသော။ အာဝါ

သေ၊ကျောင်း၌။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ ကေ သ္မိ န္တေ၊သော။ အနာဝါ သေ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်၌။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကေ သ္မိ န္တေ။သော။အာဝါသေ ဝါ၊၌လည်းကောင်း။အနာဝါ သေ ဝါ၊၌လည်းကောင်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊အပ်။ပကတတ္တံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ထအပ်၏။ ပက တတ္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။အန္တောဝ့၊ ကျောင်းတွင်း၌ လည်း ကောင်း။ ဗဟိဝါ၊ ကျောင်းပ၌ လည်းကောင်း နအပသာဒေ တဗ္ဗော၊ မထိပါးအပ်။ ဝါ၊မမောင်းမဲအပ်။ဝါ၊မချုပ်ချယ်အပ်။ပ။ အာပတ္တိယာ၊ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ပ။

ဥက္ခေပနီယကမ္မေ၊၌။တေစတ္တာလီသဝတ္တံ၊လေးဆဲ့
သုံးပါးသောဝတ်သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၅၂။ အထခေါ၊၌။လ။ သံဃေန၊နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ သော။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ကို။ အကာသိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုဆန္နရဟန်းသည်။ သံဃေန၊သည်။အာပတ္တိယာ၊ကို။အဒဿနေ၊ကြောင့်။ဥက္ခေပနီယ ကမ္မကတော၊ သည်ဖြစ်၍။ တမှာအာဝါသာ၊ ထိုကံပြုရာကျောင်း တိုက်မှ။အညံအာဝါသံ၊တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့။အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နေဝ အဘိဝါဒေသုံ၊ ရှိမခိုးကုန်။ နပစ္စုဋ္ဌေသုံ၊ ခရီးဦး မကြိုဆိုကုန်။ အဉ္ဇလီကမ္မံ၊ကို။ နအကံသု၊ မပြုကုန်။ သာမိစိကမ္မံ၊ကို။နအကံသု၊ ကုန်။နသက္ကရိံသု၊အရိုအသေမပြုကုန်။ နဂရုကရိံသု၊ အလေးမပြု ကုန်။ နမာနေသုံ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ နပူဇေသုံ၊ မပူဇော်ကုန်။သော၊ ထိုဆန္နရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အသက္ကရိယမာနော၊ အရိုအသေ မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အဂရုကရိယမာနော၊ အလေး မပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ အမာနိယမာနော၊ မမြတ်နိုးအပ်သည် ဖြစ်၍။ အပူဇိယမာနော၊မပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍။အသက္ကာရပကတော၊ အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ တမှာအာဝါ သာ၊ ထိုအရိုအသေ မပြုရာ ကျောင်းတိုက်မှ။ အညံအာဝါသံ၊သို့။

အဂမာသိ၊ သွားပြန်လေ၏။ လ။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်သို့။ ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုဆန္နရဟန်းသည်။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အံ့။ ကထံနုခေါ၊ အသို့လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဥက္ခေပနီယကံ ပြုအပ်သော ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသော ဝတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပြီးသောကြောင့် သာလျှင်။ ပ။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတု၊ လော့။

၅၃။ ။ ပ။ ပကတတ္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သေယျာဘိဟာရံ၊ ကို။ လ။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။ ပကတတ္တံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဝါ၊ စွပ်စွဲ၏။ ။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ ကွဲပြားအောင်ပြု၏။ ဝါ၊ ကုန်းတိုက်၏။ ပ။ ဂိဟိဓဇံ၊ လူတို့၏ တံခွန်အဝတ်ကို။ တိတ္ထိယဓဇံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ တိတ္ထိယေ၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နသေဝတိ၊ ဝဲ။ ဘိက္ခုသိက္ခာယ၊ ၌။ နသိက္ခတိ၊ မကျင့်။ ပ။ ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပ။ နဝသတိ၊ မနေ။ ပ။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ ပ။ အပသာဒေတိ၊ ထိပါး၏။ ဝါ၊ မောင်းမဲ၏။ ဝါ၊ ချုပ်ချယ်၏။ ပ။

အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ ဥက္ခေပနီယကမ္မေ၊ ၌။
နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗတေစတ္တာလီသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅၄။ ပကတတ္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဘိဝါဒနံ၊ ကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ပ။

ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗတေစတ္တာလီသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပနာ၊ သိုလျှင်။ ပဋိပဿမ္ဘေ့တဗ္ဗ၊ ၏။ ကိ ံ ပဋိပဿမ္ဘေ့တဗ္ဗ၊ ကား။ ပ။ သံဃေနာ၊ သည်။ ပ။ ပဋိပဿန္ဓ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီ။ လော။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅၆။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိကာတုံ၊ ကုစားခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဒေသနာ ကြားခြင်းငှါ။ နဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အာပတ်ကို မကုစားလိုသောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုသောကြောင့်။ ဝါ၊ ဒေသနာ မကြားလိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော။ ဥက္ခေပနီယယမ္မံ၊ ကို။ ကရောတု၊ လော့။ လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆန္နော၊ ဆန္နအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဒေသနာမကြားလိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော၊ ဥက္ခေပနီယကံပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝါသပရံပရံ၊ ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကိုလည်း။ သံသထ၊ ပြောဆိုကြလေကုန်။ ဝါ၊ စာတိုစာရှည် ပေ့လည်ကြောင် ပတ် စာကမ်းကြလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗ၊ ၏။ ပ။ (ဤမှ နောက်နောက်၌ကား တဇ္ဇနီယစသော ရှေးရှေးသောကံ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သိအပ်၏)။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခေနီယကမ္မံ၊ နှင့်ထုတ်အပ်သော ကံသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ လင်းတသတ်အမျိုး၌ ဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝေရှပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ ကား။ ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တထာတေနအာကာရေန၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ မှီဝဲသောရဟန်းအား။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ လင်းတသတ် အမျိုး၌ ဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝေရှပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိံ ဥပ္ပန္နံ၊ ကား။ လ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဿောသုံခေါ၊ ကြားကြကုန်သလျှင်ကတည်း။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ။လ။ အရိဋ္ဌံ၊ သော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကား။ အာဝုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်အား။ ဝေရှပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ သတတ်။ ကိံ ဥပ္ပန္နံ၊ ကား။ လ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤငါတို့ကြားတိုင်းသောစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဗျာခေါ၊ ဤသို့ကြားတိုင်းဟုတ်၏။ ဝါ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့ဟုတ်၏။

ယထာယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ
ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တထာတေန
အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊
ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊
အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
၏။ အာဝုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
မာအဝစ၊ မဆိုပါလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာအဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲပါလင့်။
ဘဂဝတော၊ အား။ အဗ္ဘာစိက္ခနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊
မကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိ
ဝဒေယျ၊ မဟောလေတန်ရာ။ အာဝုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။
အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊
ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။
အလဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။
အပ္ပဿာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊
ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာ
သာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။
အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ကာမာ၊ တို့ကို။
အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။
တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊
မီးကျီးစုနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်နှင့် တူကုန်၏
ဟူ၍။ ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းအပ်သော ပစ္စည်းနှင့် တူကုန်၏
ဟူ၍။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးသီးသော သစ်ပင်နှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။
အသိသူနူပမာ၊ စဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ သတ္တိသူလူပမာ၊
လှံသွားနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြွေဦးခေါင်းနှင့်
တူကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊
များသောဒုက္ခရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း

ရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဧဝံပိ၊ သို့လည်း။ ခေါ၊ စင်။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ သာလျှင်။ ပါပကံ၊ သော။ တံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွမ်း အားဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ ဝေါဟ ရတိ၊ ကား။လ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါဟရတိ၊ ၏။ ယတော စ၊ အကြင် အခါ၌လည်း။ ခေါ၊ စင်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရိဋ္ဌံ၊ သော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော။ တသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမိစ္ဆာ အယူမှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ ဆိတ်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။အရိဋ္ဌ၊ အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်အား။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိံ ဥပ္ပန္နံ၊ ကား။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဣတိဇာနံ ဝစနံ၊ ဤသို့မိစ္ဆာအယူရှိ၏ဟူ၍ ရဟန်းတို့ကပြောကြားသော စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိံ၊ မေးတော် မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံဗျာခေါ၊ ဤသို့ကြားတော်မူတိုင်း မှန်ပါ ၏။ ဝါ၊ ဤသို့ကြားတော်မူသကဲ့သို့ မှန်ပါ၏။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။ကဿနာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ၊ သိလေ ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ယောင်္ကျား။ မယာ၊ သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာနနု၊ ဟောတော်မူအပ်ပါကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ တေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ အလဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင် သည်သာလျှင်တည်း။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဿာဒါ၊ မသာယာ

အပ်ကုန်ဟူ၍။မယာ၊သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ဘိယျော၊များ၏။ ကာမာ၊ တို့ကို။အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။မံသပေသူပမာ၊သားတစ်နှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးစုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်နှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းသောဝတ္ထုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးသီးသော သစ်ပင်နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ အသိသူနူပမာ၊ စဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သတ္တိသူလူပမာ၊ လှံသွားနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍၊သပ္ပသိရူပမာ၊မြွေဦးခေါင်းနှင့်တူကုန်၏ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ဗဟုဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။ အထစပန၊ ထိုသို့ များသည် ဖြစ်လျက်။ တွံ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဝါ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ ဝါ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ အမှေ စေဝ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဘာစိက္ခသိ၊ စွပ်စွဲဘိ၏။ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ခဏသိ၊ တူးဖြိုဘိ၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝသိ၊ ပွါးစေဘိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။တံ၊ထိုမကောင်းမှုသည်။တေ၊ အား။ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွါး မဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တေ၊ဤသင်ယူသော အယူသည်။အပ္ပသန္နာနံဝါ၊တို့အားလည်း။ ပသာဒါယ၊ ငှါ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။လ။ သော၊ ထို အရိဋ္ဌရဟန်းသည်။ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ နပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ မစွန့်။ပ။

အမှာ ဤ တတိယ ဥက္ခိတ္တကကဏ်၌ ကျင့်ဝတ်ကို ပြရာ၌ ကမ္မိကာ နဂရဟိတဗ္ဗာ၏ နောက်၌ နပကတ္တဿ ဘိက္ခုနော အဘိဝါဒနံ အစ နပကတတ္တဿဘိက္ခုနော အသဒ္ဒေ

တဗ္ဗော အန္တေ့ာဝါ ဗဟိဝါ–ဆိုရိုးရှိသော နှစ်ဆုံငါးပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့သည် ပထမ ဒုတိယ ဉတ္တိတွက ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသော ဝတ်နှင့် အတူသော်လည်း ရှိသင့်သည်။ ပေယျာလနှင့်သော်လည်းရှိရမည်။ နိဂုံးစကား၌လည်း တဇ္ဇနီယစသော ရှေးကံလေးပါးတို့နှင့်အတူ အဋ္ဌာရသ ဝတ္တံနိဋ္ဌိတံ–ဟူ၍ မရှိသင့်၊ ရှေးဉတ္တိတွကကံနှစ်ပါးနှင့်အတူ တေစတ္တာလီသ ဝတ္တံနိဋ္ဌိတံ ဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ယင်းသို့ရှိမှ သမ္မာဝတ္တနာယံပိ ဟိ ဣမေ တေစတ္တာလီသံယေဝ ဝတ္တာနီတိ– ဟူသော ရှင့ဝါကမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ, ဝတ္တန္တိ သတ္တသု ကမ္မေသု ဟေဋ္ဌာ စတုန္နံ ကမ္မာနံ အဋ္ဌာရသပိမံ တိပိမေသာစ ဉက္ခေပနီယသသ ကမ္မဿ တေစတ္တာလီသပိမံ ဝတ္တံ နဇ္ဇာနာတိ ဟူသော ပရိဝါအဋ္ဌကထာ, ဉတ္တိတွကာ တယော ဝုတ္တာတိ အာပတ္တိယာ အဒဿနေ အပ္ပဋိကမ္မေ ပါပိကာယစ ဒိဋ္ဌိယာ အပဋိနိဿဂ္ဂေတိ။တေစတ္တာလီသသမ္မာဝတ္တနာတိ တေသံယေဝ ဉတ္တိတွကာနံ ဗ္ဗောကေသု ဝတ္တေသုဝတ္တနာ ဟူသော ငင်းပရိဝါအဋ္ဌကထာ သုံးရပ်နှင့် ညီညွတ်မည်။

* သော၊ ထိုအရိပ္ပရဟန်းသည်။သံဃော်န၊သည်။ပါပိကာယ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ ကြောင့်။ ဉက္ခေပနီယကမ္မကတော၊ဉက္ခေပနီယကံပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇမိ၊လူထွက်ပြီ။ပ။

အမှာ ဤမှ နောက် နှ ပဋိပဿမ္ဘနတဗ္ဗဝါရ နှစ်ပါး၌ ဒုတိယပဋ္ဌကနောင် ပဋ္ဌကငါးပါးသည် ရှေးဉတ္တိတွကကံနှစ်ပါးနှင့် အတူရှိရမည်။ပေယျာလနှင့်သော်လည်း ရှိရမည်။ နိဂုံးစကားရပ်၌လည်း ရှေးဉတ္တိတွက ကံနှစ်ပါးနှင့် အတူ တေစတ္တာလီသဝတ္တံနိဋ္ဌိတံ ဟူ၍ရှိရမည်။ တဇ္ဇနီယစသော ရှေးကံလေးပါးတို့ကဲ့သို့ အဋ္ဌာရသဝတ္တံနိဋ္ဌိတံ ဟူ၍ မရှိသင့်၊ သာမဏေ ဉာပကကား ရှေးသာမဏေ ဉာပကကိုပင် မှတ်လေ။လ။ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ အပဋိနိဿဂ္ဂေ ဉက္ခေပနီယကမ္မံ နိဋ္ဌိတံသတ္တမံ။

ပဌမံ၊ သော။ ကမ္မက္ခန္ဓကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

ဇုမ္မိခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝဏ္ဏ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တဿ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဝဏ္ဏ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကား။ ပဏ္ဍုလောဟိတကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သယံ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ၍။ ဘဏ္ဍနေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၌။ ဥဿာဟိံသု၊ အားလည်းထုတ် ကုန်ပြီ။ အနုပ္ပန္နာနိပိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော ငြင်းခုံခြင်းတို့သည် လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိပိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ငြင်းခုံခြင်းတို့ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးကုန်၏။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်သော။ ပေသလာ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဒိဿတော၊ အထင်အမြင်အားဖြင့်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို တည်စေတတ်သော။ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်သော။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော။ ဇိနော၊ မာရ်ကိုအောင်ပြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက် မဟုတ်ဘဲ။ အပ္ပဋိပုစ္ဆာ၊ မမေးမမြန်းဘဲ။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယဉ္စကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲ။ အဒေသနေ၊ ဒေသနာဂါမိအာပတ် မဟုတ်ဘဲ။ ဒေသိတာယ၊ ဒေသနာကြားပြီး ဖြစ်လျက်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အစောဒေတွာ၊ မစောဒနာဘဲ။ အသာရေတွာ၊ မအောက်မေ့စေဘဲ။ အရောပေတွာ၊ အာပတ်သို့ မတင်ဘဲ။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဝဂ်ဖြစ် သဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိပုစ္ဆာ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဘဲ။ ပုန၊ တဘန်။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပဋိညာ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။

ကတံ၊ သော။ယဉ္စာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။အဒေသနာဂါမိနိယာ၊ဒေသနာဂါမိအာပတ်မဟုတ်ဘဲ။ အဓမ္မဝဂ္ဂမေဝစ၊ ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ ဝဂ်ဖြစ်သဖြင့်သာလျှင်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒေသိတာယ၊ ဒေသနာ ကြားပြီးဖြစ်လျက်။ အဓမ္မေန၊ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တထေဝ၊ထိုအတူ သာလျှင်။ကတံ၊သော။ယဉ္စ၊သည်လည်းကောင်း။အစောဒေတွာ၊ ဘဲ။အဓမ္မေန၊ဘဲ။ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။တထေဝ၊လျှင်။ကတံ၊ သော။ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသာရေတွာ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တထေဝ၊သာလျှင်။ကတံ၊သော။ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အရောပေတွာ၊ ဘဲ။အဓမ္မေန၊ဘဲ။ဝဂ္ဂေန၊ဖြင့်။တထေဝ၊သာလျှင်။ ကတံ၊သော။ ယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ၏။ တံကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ မည်၏။ ။(ဤ၌ နိယတ် ဝါကျကား ပါဠိသေ သတည်း)။ ။ကဏ္ဍဝါရနယေနေဝ၊ ကဏ္ဍ ဝါရ၌ ဆိုအပ် သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊အဓမ္မကံဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ သုက္ကဝါရံပိ၊ ဓမ္မကံ၌ဆိုအပ်သော ဝါရကိုလည်း။ ဇာနိယံ၊အပ်၏။ သံဃော၊ သည်။ ယဿ၊အား။အာကင်္ခမာနော၊ သော်။ တဿ၊ အား။ တဇ္ဇနီယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံတတ်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဗာလော၊ မိုက် သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ သံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်း သောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အဓိသီလေ၊ သီလပျက်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။ အဇ္ဈာစာရေ၊ အကျင့် ပျက်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အတိဒိဋ္ဌိဝိပန္နဿ၊ မြတ်သောအယူ ပျက်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ သံဃော၊သည်။တဇ္ဇနီယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။

အမှာ ဥဒ္ဒါန်း ဂါထာ တို့၏ သဘော လက်ွဏာကား လိင် ဝုစ် ဝိဘတ်ကို ပဋ္ဌာန မပြု။ ဟောတော်မူပြီး သော သိက္ခာပုဒ်တော်၏ စကားအစဉ် ဝါစနုဂ္ဂမကိုသာ ပဋ္ဌာန

ပြုသည်။ ထိုကြောင့်လိင်ဝုစ် ဝိဘတ်တို့ကို မငဲ့ဘဲ စကားအစဉ်ဝါစ နာမဂ္ဂကိုသာ ငဲ့၍ အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုသည် မှတ်လေ။

ယောစ၊ အကြင် ရဟန်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓမမ္ဘသ၊ ဘုရား တရား၏ လည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ဘာသတိ၊၏ တိဏ္ဏံပိစ၊လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ သံဃော၊ သည်။ တဇ္ဇနီယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။ ။ဧကော၊ သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဗာလော၊ မိုက်၏။ သံသဂ္ဂနိဿိတော၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းကို မှီ၏။ အမိသိလေ၊သီလပျက်ရသောရဟန်း။အဇ္ဈာစာရေ၊ အကျင့် ပျက်သောရဟန်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊မြတ်သောအယူ ပျက်သောရဟန်း။ ။ယောစ၊ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓမမ္ဘသ၊ ၏လည်း ကောင်း။သံဃဿ၊၏လည်းကောင်း။အဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသတိ၊၏။ သော၊ထိုကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းသုံးယောက်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ တဇ္ဇနီယ ကံပြုအပ်သောရဟန်းသည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာနုဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ၏။ ။တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ တဇ္ဇနီယကံပြုအပ် ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဥပသမ္ပဒနိဿယာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်း ခံခြင်း၊ နိဿယည်းပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာမဏေရဥပဋ္ဌာ နာ၊ သာမဏေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်ကျွေးစေခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ဩဝါဒံ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို သာယာခြင်းကို လည်းကောင်း။သမ္မတေနပိ၊သမ္မုတိရပြီးဖြစ်သော်လည်းဘိက္ခုနီမ တို့ကို ဆုံးမခြင်းကိုလည်းကောင်း။နကရေ၊ရာ။ ။တထာဝိဓော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ တဋ္ဌအာပတ္တိံ၊ ထိုတဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ပြီးသော အာပတ်သို့လည်း ကောင်း။ တာဒိသဋ္ဌ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်း ကောင်း။ တတော၊ ထိုအာပတ်ထက်။ပရံ၊ လွန်သော။အာပတ္တိဋ္ဌ၊ သို့လည်းကောင်း။ နာပဇ္ဇေ၊ ရာ။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယ ကံကိုလည်းကောင်း။ကမ္မိကေစာပိ၊ တဇ္ဇနီယကံပြုသောရဟန်းတို့ ကိုလည်းကောင်း။န ဂရဟေ၊ မကဲ့ရဲ့ရာ။ တထာ ဝိဓော၊သည်။

ပကတတ္တဿ၊ အား။ ဥပေါသထံဝါ၊ ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း။
ပဝါရဏံဝါ၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း။ နထပေ၊ မထားရာ။
ဝါ၊မတန့်ရာ။ သဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သော စကားရှိသည်ကို လည်း
ကောင်း။ အနုဝါဒေါ၊ အကြီးအကဲအရာ၌ ထားခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ ဩကာသော၊ အခွင့်တောင်းခြင်းကို လည်းကောင်း။
စောဒနေနစ၊ စောဒနာခြင်းကို လည်းကောင်း။ သာရဏဉ္စ၊
အောက်မေ့စေခြင်းကို လည်းကောင်း။ သမ္ပယောဂဉ္စ၊ အချင်းချင်း
ကုန်းတိုက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ နကရေ၊ ရာ။ ဥပသမ္ပဒနိဿ
ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ နိဿယည်းပေးခြင်း လည်း
ကောင်း။ သာမဏေရဥပဋ္ဌာနာ၊ သာမဏေကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်
ကျွေးစေခြင်းလည်းကောင်း။ ဩဝါဒံ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ
ကို သာယာခြင်းလည်းကောင်း။သမ္မတေနပိ၊သမုတ်အပ်ပြီးသော်
လည်း ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ
အင်္ဂေါ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါ ရှိသော ရဟန်းသည်။ နသမ္မတိ၊
မငြိမ်းနိုင်။ တံအာပတ္တိဉ္စ၊ ထိုတဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်သော အာပတ်သို့
လည်းကောင်း တာဒိသဉ္စ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့
လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုအာပတ်ထက်။ ပရံ၊ လွန်သော။
အာပတ္တိဉ္စ၊ အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ကမ္မဉ္စ၊
ပြုအပ်သောတဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မိကဉ္စာပိ၊ တဇ္ဇနီယ
ကံပြုသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော
ရဟန်းသည်။ နသမ္မတိ၊ မငြိမ်းနိုင်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်တန့်ခြင်း
လည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ လည်းကောင်း။ သဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်
သော စကားနှင့်ဟကွ ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အနုဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ပေးခြင်းလည်းကောင်း။
စောဒနဉ္စ၊ လည်းကောင်း၊ သာရဏာ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ပ
ယောဇနာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေဟိအဋ္ဌဟိအင်္ဂေဟိ၊
တို့နှင့်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ယုတ္တော၊ယှဉ်၏။သော၊ သည်။
တဇ္ဇနာ၊ တဇ္ဇနီယကံမှ။ နုပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းနိုင်။ ကဏှာဝါရနယေ

နေ့ဝ၊ ကညာဝါရနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သုက္ကဝါရံပိ သုက္ကဝါရကို
လည်း။ ဇာနိယံ၊ သိရာ၏။ သေယျသကော၊ အရှင်သေယျသက
သည်။ ဗာလော၊မိုက်၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ များသောအာပတ်
ရှိ၏။ သံသဋ္ဌောပိစ၊ လူတို့နှင့်ရောနှော၏။ မဟာမုနိ၊ မြတ်သော
မုနိဖြစ်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ နိယဿကမ္မံ၊ကို။ အာဏာပေသိ၊
ပြီ။ ကိဋာဂိရိသ္မိံ၊၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ အသည်တာ၊မစောင့်စည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝိဓံ၊အထူး
ထူးအပြားပြားသော။ အနာစာရံ၊ အကျင့်မဟုတ်သည်ကိုလည်း။
အာစရိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဇိနော၊ မာရ်ကို အောင်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ၊ကို။အာဏာ
ပေသိ၊ ပြီ။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊၌။ သုဓမ္မော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ္တ
သူကြွယ်၏။ အာဝါသိကော၊ သည်။ အဟု၊ပြီ။ သုဓမ္မော၊ သည်။
စိတ္တုပါသကံ၊ စိတ္တသူကြွယ်ကို။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဇာတ်ကို စွဲ၍
ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ခုံသေတိ၊ ဆဲရေးပြီ။ တထာဂတော၊သည်။
ပဋိသာရဏိယကမ္မံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။
အာပတ္တိံ၊ကို။ ပဿိတုံ၊ ငှါ။ အနိစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဆန္နံ၊ သော။
ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ ဇိနုတ္တမော၊မြတ်သော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဥက္ခိပိတုံ၊ငှါ။ အာဏာပေသိ၊ပြီ။ ဆန္နော၊ သည်။
တံယေဝအာပတ္တိံ၊ကိုသာလျှင်။ ပဋိကာတုံ၊ ငှါ။ နဣစ္ဆတိ၊အလို
မရှိ။ ဝိနာယကော၊ ခရီးညွှန်ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
အပ္ပဋိကမ္မေ၊ကြောင့်။ ဥက္ခေပနံ၊နှင်ထုတ်ခြင်းကို။ အာဏာပေသိ၊
ပြီ။ အရိဋ္ဌဿ၊ အား။ အညာဏနိဿိတာ၊ မသိခြင်း မောဟကို
မှီသော။ ပါပဒိဋ္ဌိ၊ယုတ်မာသောအယူသည်။ အာသိ၊ပြီ။ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိ
နိဿဂ္ဂေ၊ကြောင့်။ဥက္ခေပံ၊ဥက္ခေပနီယကံကို။ဇိနဘာသိတံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏။ နိယဿကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ပဗ္ဗာဇံ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို လည်းကောင်း။ပဋိသာရဏိံ၊ ပဋိသာ
ရဏိယကံကိုလည်းကောင်း။ အဒဿနေ၊ အာပတ်ကိုမရှုလိုသော
ကံကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ အာပတ်ကိုမကုသောကံကို

လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေန၊ မစွန့်သော ကံကိုလည်းကောင်း။ တဿေဝ၊ လျှင်။ ဖိနာဘာသိတံ၊ ၏။ ဒဝါ နာစာရုပဃာတိ၊ ဒဝသဒ္ဒါ အနာစာရသဒ္ဒါ ဥပဃာတိသဒ္ဒါလည်း ကောင်း။ မိစ္ဆာအာဇီဝမေဝစ၊ မိစ္ဆာဇီဝသဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသဒ္ဒါတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မမှိ၊ ၌။ အတိရေကပဒါ၊ လွန်သောသဒ္ဒါတို့သည်။ အလာဘာဝဏ္ဏာ၊ အလာဘအဝဏ္ဏ ဟူကုန်သော။ ဒွေပဒ္မ၊ နှစ်ပါးသော ပဒ္မကတို့လည်းကောင်း။ ပဒ္မ ကောတိနာမကော၊ ပဒ္မကဟူသောအမည်ရှိသော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး သော ပဒ္မကတို့လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ တို့သည်။ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မမှိ၊ ၌။ အတိရေကပဒါ၊ တို့တည်း။ တဇ္ဇနီယံ၊ တဇ္ဇနီယကံ လည်းကောင်း။ နိယဿဥ္စ၊ နိယဿကံလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေကမ္မေသု၊ နှစ်ပါးသော ကံတို့၌။ သဒိသံ၊ တူ၏။ ပဗ္ဗာ၊ ပဗ္ဗ ဇနီယကံလည်းကောင်း။ ပဋိသာရိစ၊ ပဋိသာရဏီယကံ၌လည်း ကောင်း။ အတိရိတ္တကာ၊ လွန်ကုန်သော။ ပဒါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဥက္ခေပနာကမ္မာ၊ ထိုဥက္ခေပနီ ယကံတို့သည်။ ဝိဘတ္တိတော၊ ဝေဘန်သောအားဖြင့်။ သဒိသာ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇနီယနယေနာပိ၊ တဇ္ဇနီယကံနည်းဖြင့်လည်း။ သေသ ကမ္မံ၊ ကြွင်းသောကံကို။ ဝိဇာနိယာ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒ္ဒါန်းစကားအပြီးတည်း။

ကမ္မက္ခန္ဓကကားပြီးပြီ။

ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက

၇၅။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတ ဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ပါရိဝါသိကာ၊ ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပကတတ္တာနံ၊ ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ပ။

နဟာနေ၊ ရေချိုးရာ၌။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်း၌ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိ ကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ပကတတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။အဘိဝါဒနံ၊ကိုလည်းကောင်း။ လ။နဟာနေ၊၌။ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။နသာဒိတဗ္ဗံ၊မသာယာအပ်။ယောဘိက္ခု၊သည်။ သာဒိယေယျ၊သာယာငြားအံ့။ အဿ၊ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋဿ၊ ဒုက္ကဋ်ဟူ အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မိထု၊ အချင်းချင်း။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အဘိဝါ ဒနံ၊ ကို။လ။နဟာနေ၊၌။ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ကို။အနုဇာနာမိ၊ငါဘုရားခွင့် ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရဏာ ပြုခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဩဏောဇနံ၊ ရှေးနေ့က စွန့်ပြီးသော ဆွမ်းကို နောက်နေ့၌ခံစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ဘတ္တံ၊သံဃဘတ်စသော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော အကျင့် တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေန၊ ထိုသို့ပရိဝါသ် ဆောက်တည်သောကြောင့်သာလျှင်။ ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပါရိဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ တထာတေနအာကာ ရေန၊ဖြင့်။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ပညာပေဿာမိ၊ ပညတ်တော်မူတော့အံ့။

၇၆။ လ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပကတတ္တေသ၊သော။ဘိက္ခုနော၊၏။ ပုရတော၊မှ။နဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။ နနိသီဒိတဗ္ဗံ၊မထိုင်အပ်။ သံဃဿ၊ ၏။ ယောအာသနပရိယန္တော၊အကြင်အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောနေရာ သည်။ ယောသေယျပရိယန္တော၊ အကြင် အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော

အိပ်ရာသည်။ ယောဝိဟာရပရိယန္တော၊ အကြင် အယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော ကျောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော နေရာ အိပ်ရာ ကျောင်းကို။ တံသ၊ ထိုပရိဝါသ်ဆောက် တည်သော ရဟန်းအား။ ပဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ တေနစ၊ ထိုပရိဝါသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သော၊ ထိုအယုတ်ဆုံးဖြစ်သော နေ့ရာ အိပ်ရာ ကျောင်းကို။သာဒိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပကတတ္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ ပုရေသမဏေနဝါ၊ ရှေ့သွားရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ဝါ၊ရှေ့ခရီးညွှန် ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာသမဏေနဝါ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ဝါ၊ နောက်ခရီးညွှန် ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ဒါယကာအိမ်တို့သို့။နဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ၊ မချဉ်းကပ်အပ်ကုန်။ အရညကင်္ဂံ၊ အရညကင်မှုတင်ကို။ နသမာဒိ တဗ္ဗံ၊ မဆောက်တည်အပ်။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂံ၊ ပိဏ္ဍပါတ်မှုတင်ကို။ နသမာဒိတဗ္ဗံ၊ မဆောက်တည်အပ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဇာနိံသု၊ မသိစေကြကုန်သတည်း။ ဉာတိမနုသိကတွာ၊ ၍။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုပရိဝါသ်ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို။ နုစနီဟရာပေတဗ္ဗော၊ မဆောင်ယူစေ အပ်။ ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်၊ အာဂန္တုကေန၊ မိမိအာဂန္တုက ဖြစ်သဖြင့်။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ အာဂန္တုကဿ၊ အား။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ အာဂန္တုကဿ အာရောစေတဗ္ဗံဟူ၍ သာမညအားဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် နှစ်ဦးသော ပါရိဝါသိက ရဟန်းတို့သည် သွားလေရာ အရပ်၌ အချင်းချင်း တွေ့မြင်ကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ နှစ်ဦးကုန်သော ပါရိဝါသိက ရဟန်းတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ကြားအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ထိုပါရိဝါသိကရဟန်းတို့သည် ပါရိဝါသိက ရဟန်းချင်းပင် ဖြစ်စေ။ မာနတ္တစာရိက

ရဟာန်းနှင့်ပင်ဖြစ်စေ။ ပကတတ် ရဟာန်းနှင့်ပင်ဖြစ်စေ။ အနည်း အများကို ထောက်ရှု၍ အာယသ္မာ ဓာရေတု အာယသ္မန္တာ ဓာရေန္တု အာယသ္မန္တော ဓာရေန္တု သံဃော ဓာရေတု-ဟု ဆို၍ ကြားအပ်သည်။ ဂဏနုပဂ ရက်မှုကား ပကတိသက်သက် ပကတတ်ရဟာန်းအထံ၌သာ ဆောက်တည်၍ကြား၍ကျင့်မှ ရက်အရေ အတွက်ရသည်။ ထို့ကြောင့်-

အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ။အာဂန္တုကဿ အာရောစေတဗ္ဗန္တိ အဝိသေသေန ဝုတ္တတ္တာ သစေ ဒွေ ပါရိဝါသိကာ ဂတဋ္ဌာနေ အညမညံ ပဿန္တိ ဥဘောဟိပိ အညမညဿ အာရောစေတဗ္ဗံ။

ဟူ၍ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာစသည်တို့၌ ဆိုသည်။

* ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဒူတေနပိ၊ တမန်ဖြင့်လည်း။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။

အမှာ ဤ ဂိလာန အာရောစနဲ့၌ ကြားသင့်သော အခြင်း အရာစကားအစဉ်ကို ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ မပြမဆို သောကြောင့် ကြားအပ်သော ပုဒ်ပါဌ်ဝါကျ အလုံးစုံကို ကုန်စင် အောင် ပကတတ် ရဟာန်းစသည်တို့ နားမကြားမသိသော်လည်း ဝတ်ကြားသောအခြင်းအရာအဓိပ္ပါယ်ကို ပကတတ်ရဟာန်းစသည် တို့သိမြင်နားလည်လျှင် အပ်သည်ပင် မှတ်လေ။ ထို့ကြောင့် သမုန္တ ယက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ ဗုဒ္ဓပန အတ္တံ ဂဟေတွာ ယာယကာယစိ ဝါစာယ အာရောစေတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ-ဟု ဆိုတော်မူသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟာန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ အဘိက္ခုကော၊ ရဟာန်းမရှိသော။အာဝါသော၊ကျောင်းသို့။ ပကတတ္တေန၊ ပကတတ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်ကို။

အညတြ၊ ကြဉ်၍။ နဂန္တဗ္ဗော၊ မသွားအပ်။ပ။ ။အနာဝါသော၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်း စသည်သို့။ပ။ အာဝါသော ဝါ၊ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသော ဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်သောစရပ်တန်ဆောင်းစသည်သို့ လည်းကောင်း။ပ။အနာဝါသာ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်း စသည်မှ။ပ။ အာဝါသာ ဝါ၊ ကျောင်းမှလည်းကောင်း။ အနာဝါသာ ဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှ လည်းကောင်း။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။နာနာသံဝါသကာ၊နာနာသံဝါသက ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော။ သောအာဝါသော၊ ထိုကျောင်းသို့။ ပကတတ္တေန၊ ပကတတ်ရဟန်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ နဂန္တဗ္ဗော၊ မသွားအပ်။ပ။

၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ။သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကျောင်း၌။ သမာနသံဝါသကာ၊ သမာနသံဝါသက ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်ကျောင်းသို့။အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သာလျှင်။ဂန္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဇာနတိ၊ သို့။ ဇာနာ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့။ သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော။ သောအာဝါသော၊ ထို ကျောင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ပ။ အနာဝါသာ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှ။ပ။ အာဝါသာ ဝါ၊ ကျောင်းမှ လည်းကောင်း။ အနာဝါသာ ဝါ၊ ကျောင်း မဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်း စသည်မှ လည်းကောင်း။ပ။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပါရိဝါသိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကစ္ဆန္နေ၊

တမိုးတည်းသော။ အာဝါသေ၊ကျောင်း၌။ နဝဂ္ဂုမ္ဗံ၊မနေနအပ်။ပ။ အနာဝါသေ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်၌။ ။ပ။အာဝါသေဝါ၊ ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ အနာဝါသေဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်၌ လည်းကောင်း။ နဝဂ္ဂုမ္ဗံ၊အပ်။ ပကတတ္တံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ဒိသွာ၊၍။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ထအပ်၏။ ပကတတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာသနေန၊နေရာဖြင့်။ နိမန္တိတဗ္ဗော၊ဘိတ်အပ်၏။ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကာသနေ၊ တနေရာ တည်း၌။ နနိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ နီစေ၊ နိမ့်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္နေ၊နေသည်ရှိသော်။ဥစ္စေ၊မြင့်သော။ အာသနေ၊၌။ နနိသီဒိတဗ္ဗံ၊အပ်။ ဆမာယံ၊မြေ၌။ နိသိန္နေ၊သော်။အာသနေ၊၌။ နနိသီဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဧကစင်္ကမေ၊ တစင်္ကြံတည်း၌။ နစင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ စင်္ကြံမသွားအပ်။ နီစေ၊ သော။ စင်္ကမေ၊ စင်္ကြံကျောင်း၌။ စင်္ကမန္တေ၊ စင်္ကြံသွားသည်ရှိသော်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ စင်္ကမေ၊ စင်္ကြံကျောင်း၌။ နစင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဆမာယံ၊မြေ၌။ စင်္ကမန္တေ၊ စင်္ကြံသွားသည်ရှိသော်။ စင်္ကမေ၊၌။ နစင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဝုဍ္ဎတရေန၊သီတင်းကြီး ဖြစ်သော၊ ပါရိဝါသိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မူလာယ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟေန၊ ငင်ခြင်းငှါထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။လ။ မာနတ္တာရဟေန၊မာနတ်ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပ။ မာနတ္တစာရိကေန၊ မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။အဗ္ဘာနာရ ဟေန၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော၊ ပရိဝါသ်ဆောက်တည် သော ရဟန်းလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒေဒေယျ၊ အကယ်၍ပေးငြားအံ့။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿေယျ၊ အကယ်၍ငင်ငြားအံ့။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေဒေယျ၊ အကယ်၍ပေးငြားအံ့။ တံဝီသော၊ ပရိဝါသ်ဆောက်

တည်သော ရဟန်းလျှင် နှစ်ကျိပ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ စေအာဠဒ္ဓေ ယျ၊ အကယ်၍ အဗ္ဘာန် သွင်းငြားအံ့။ အႉကမ္မံ၊ ကံမမည်။ ဝါ၊ ကံ မမြောက်။ နစကရဏီယံ၊ ပြုလည်း မပြုအပ်။ ဇာတိအာယံ၊ ကား။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ တည်း။

စတုနဝုတိ ပါရိဝါသိကဝတ္တံ၊ ကိုးဆဲ့လေးပါးသော ပါရိဝါသိကဝတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈၃။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပါရိဝါသိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ရတ္တိစ္ဆေဒါ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ လိ။ ပါရိ ဝါသိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရတ္တိစ္ဆေဒါ၊ တို့သည်။ သဟ ဝါသော၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်း၌ တပါးသော ရဟန်း တို့နှင့် တကွ ကျောက်ကုန်းဆန့်၍ အိပ်ခြင်း ဗုရိယာပုထ်ဟု ဆိုအပ် သော နေခြင်းလည်းကောင်း။

အမှာ ဤ၌ အိပ်ခြင်း ဗုရိယာပုထ်ကိုသာ သဟဝါသ ဟု အလိုရှိအပ်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌ သဟဝါသောတိ ဝုတ္တပကာရေ ဆန္ဒေ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိံ သဟ သံယနမေဝ အဓိပ္ပေတံ။ နှ သေသ ဗုရိယာပထ ကပ္ပနံ-ဟုဆိုတော်မူသည်။

* ဝိပ္ပဝါသော၊ အရှက်တက်သောအခါ ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ ပကတတ် ရဟန်း မရှိဘဲ နေခြင်း ဥပစာရသိမ်ပ၌ပကတတ်ရဟန်း မမြင်လောက် မကြားလောက်သော အရပ်၌ နေသောအားဖြင့် ပကတတ် ရဟန်းနှင့် ကင်း၍ နေခြင်းလည်းကောင်း။ အနာရော စနာ၊ နိက္ခိတ္တဝတ်နေသည်ရှိသော် ဆဲ့နှစ်တောင်တွင်း ရောက်လာ သော အာဂန္တုက ရဟန်းစသည်ကို မကြားခြင်း မြင်အပ်သော အာဂန္တုက ရဟန်း စသည်တို့ကို ရဟန်းမှန်း ဧကန်သိလျက် မကြားခြင်း အနိက္ခိတ္တဝတ် နေသည်ရှိသော် ဥပစာရ သိမ်တွင်း ရောက်လာသော အာဂန္တုက ရဟန်း စသည်ကို မကြားခြင်း

မြင်အပ် ကြားအပ်သော ဥပစာရ သိမ်အပ အာဂန္တုက ရဟန်း စသည်တို့ကိုရဟန်းမှန်း ကေန်သိလျက်မကြားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနာ့ရောစန လည်းကောင်း။ ဥပါလိ၊ လိ။ ပါရိဝါသိကဿ။ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ရတ္တိစ္ဆေဒါ၊ တို့သည်။ခေါ၊ စစ်။ဧ့မေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ပ။

၈၄။ ပါရိဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။လ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရိဝါသံ၊ပရိဝါသ်ကို။နိက္ခိပိတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ့ဉ္စပန၊ လျှင်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ ချအပ်၏။လ။ ပရိဝါသံနိက္ခိပါမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါ သော၊ ကို။ နိက္ခိတ္တော၊ ချအပ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္တံနိက္ခိ ပါမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ ကို။ နိက္ခိတ္တော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။

၈၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ဌ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ပက္ကမိံသု၊ဖဲသွားကြကုန်၏။ ပါရိဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ သောဓေတုံ၊ ငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပရိဝါသံ၊ ကို။ သမာဒိယိတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ ကို။ သမာဒိန္နော၊ ဆောက်တည်အပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဝတ္တံသမာဒိယာမိတိ၊ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ကို။သမာဒိန္နော၊ဆောက်တည်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ပရိဝါသ်မာနတ် ပေးအပ်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည် ထိုပေးသောကမ္မဝါစာ၏ အခြားမဲ့၌ ထို ပေးသော ပကတတ်ရဟန်းတို့ အထံ ဝတ်ကို ဆောက်တည်ပြီးလျှင် ထိုပေး သော ရဟန်းအလုံးစုံထံ ကြား၍ ချအပ်သည်၊ မကြားဘဲ ချသည် ရှိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ရာသည်။ ကေစိ ဆရာတို့သည်ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။ ထိုပရိဝါသ် မာနတ် ပေးသော

နေ့၌ပင်လျှင် တဘန့်ဝတ်ကို ဆောက်တည်၍ အရုဏ်တက်စေလို သော ရဟန်းအား ထိုအနုဂတ်ညဉ့် ဂဏနပူရ မဟုတ်သော ကြောင့် ရတ္တိစ္ဆေဒလည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု ဆိုကုန်သည်။ ထိုကြောင့်-

အာရောစေတွာ နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ ဒုက္ကဋပရိမောစနတ္ထံ ဝုတ္တံ။ ကေစိပန တဒဟေဝ ပုန ဝတ္တံ သမာဒိယိတွာ အာရုဏံ ဥဋ္ဌာပေတုကာမဿ ရတ္တိစ္ဆေဒပရိဟာရတ္ထံပီတိ ဝဒန္တိ-

ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ စသော ဋီကာတို့၌ ဆိုသည်၊ ထိုကြောင့် ထိုဋီကာစကားများကိုထောက်လျှင် တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့် ရတ္တိစ္ဆေဒ ဖြစ်ပြီးသော ပါရိဝါသိကရဟန်း မာနတ္တစာရိကရဟန်း တို့သည် ထိုရတ္တိစ္ဆေဒ ဖြစ်သောနေ့၌ အရုဏ်မတက်မီ ထိုဝတ်ကို ချ၍ အသင်တဘန် ဆောက်တည်၍ အသစ်တဘန် ကြားရသော် ထိုလာလတ္တံ့သော ရတ္တိစ္ဆေဒအနုဂတ် ညဉ့်သည်ပင် ဂဏနပူရ ဖြစ်ရာသေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ပရိဝါသ်မာနတ် ပေးပြီးသော ရဟန်းတို့ ထိုခဏ၌ ဝတ်ကို ဆောက်တည်၍ မကြား ခြင်းနှင့် နောက်နှောက် ဖြစ်သော ရတ္တိစ္ဆေဒသည် မထူးမပြား သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဤအရာ၌ ဋီကာဆရာတို့ အာဘော် နှလုံးသွင်းကို မြစ်ရင်းမူလ နေရာကျအောင် စိန္တာမယဉာဏ်ကို အားကုန်သစ်၍ နှစ်နှစ်ကြီးဆအပ်သော အရာပင်ဖြစ်သည်။

ပါရိဝါသိကဝတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

ဂ၆။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိ ကဿနာရဟာ၊ငင်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ပကတတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ လ။ နဟာနေ၊၌။ ပိဋ္ဌိ ပရိကမ္မံ၊ကို။ သာဒိယန္တိ၊ ကြကုန်၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿနာရဟေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။လ။ နသာဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော၊သည်။ သာဒိယေယျ၊အံ့။ အဿ၊အား။

ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(ဤမှနောက်၌ ထူးသည်ကိုသာ ဆိုတော့အံ့)။ ။မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာ၊ ငင်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာယထာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ဘိ ၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ အာရောစေတဗ္ဗံ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မာနတ္တစာရိကဿ၊ မာနတ် ကျင့်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရတ္တိစ္ဆေဒါ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်း တို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ ကုန်နည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ မာနတ္တစာရိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ရတ္တိစ္ဆေဒါ၊ တို့သည်။ သဟဝါသော; သဟဝါသလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသော၊ ဝိပ္ပဝါသ လည်းကောင်း။ အနာရောစနာ၊ အနာရောစန လည်း ကောင်း။ ဦနေဂဏော၊ ယုတ်သောဂိုဏ်း၌။ ဝါ၊ သင်္ဃာမပြည့်သော ဂိုဏ်း၌။ စရတိ၊ ကြားသော အားဖြင့် ကျင့်၏။

အမှာ — ဤ ဦနေဂဏေစရတိ ဟူသော မာနတ်၏ အရာ၌ ဂဏပူရက ညဉ့်ကို အလိုရှိ၍ ကြားစဉ် အခါ၌သာ သင်္ဃာကိုအလိုရှိအပ်သည်။ဆောက်တည်စဉ်အခါချစဉ်အခါတို့၌ ကား တယောက်တည်းသော ရဟန်းအထံ၌သော်လည်းဆောက် တည်အပ် ချအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ဧကံဘိက္ခုံ ဥပသင်္ကမိတွာ အစ ရှိသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ဆောက်တည်သောအရာ ချသောအရာ တို့မှာ လာသည်။

* ဝုတ္တိ၊ သို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ ပ။ မူလာယပဋိကဿနာရဟော၊ အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ ဝုတ္တိ၊ သို့။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်း တို့အား။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာဖြင့်။ ဧကသဒိသံ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ သံခိတ္တံ၊ ချုံးတော်

မူအပ်၏။ (ဤအညွှန်းစကား၌ မာနတ္တစာရသဒ္ဒါဖြင့် မာနတ္တာရဟာ ရဟန်းကို သဗြိုဟ်ရေတွက်လေ)။ ပေဟ္မာ၊ အောက်၌။ ဝိတ္ထာရေ တဗ္ဗာယထာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေ တဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ လ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကံ၊ သည့်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဝုမမိုခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝတ္တ၊ ဝတ္တကိုသည်။ ပဥ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ တဿ၊ ထိုငါးပါးသော ဝတ္တ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်း စကားကား။ ပါရိဝါသိကာ၊ ပရိဝါသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပကတတ္တေန ဘိက္ခုနာ၊ ပကတတ် ရဟန်း၏။ အဘိဝါဒနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပာနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာမိစိယံ၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ အာသနံ၊ နေရာကို ရွေးရွဆောင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ သေယျာဘိဟာရံ၊ အိပ်ရာကို ရွေးရွဆောင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ပါဒေါ၊ ခြေဆေးရေကို လည်းကောင်း။ ပီဌံ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထလိကံ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်း ကောင်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ နဟာနေ၊ ၌။ ပရိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေသလာ၊ သီလကို ချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ စ၊ ကုန်၏။ သာဒိယန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရဏာ လည်း ကောင်း။ ဝဿိကသာဋိကာ ဘောဇနံ၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ခံခြင်း ရှေ့နေ့ကစွန့်ပြီးသော ဆွမ်းကို ထိုနေ့ခံယူခြင်း သံဃာဘတ်ကို ခံယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဥ္စ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ မိထု၊ အချင်းချင်း သီတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း။ အနုဇာနန္တာ၊ မိ၏။ တတ္တ၊ ထိုပရိဝါသ် ဆောက်တည်ရာ၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တနာ၊ တည်း။ ပကတတ္တဿ၊ ပကတတ်

ရဟန်း၏။ ပုရတော၊ မှ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားခြင်း။ ယောစပရိယန္တော၊ အကြင်အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောအိပ်ရာနေရာကျောင်းသည်။ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သောပရိယန္တော၊ကို။ သာဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရေ၊ ရှေ့သွားခရီးညွှန် ရဟန်းလုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်လိုက်ခရီးညွှန် ရဟန်းလုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ သာလျှင်လည်း။အရညပိဏ္ဍနိဟာရော၊အရညကင်စုတင် ဆောက်တည်ခြင်း၊ ပိဏ္ဍပါတ် စုတင်ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဆွမ်းကို ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ အာဂန္တုကေ၊ အာဂန္တုရဟန်းဖြစ်၍ ကြားခြင်း၊ အာဂန္တုကရဟန်းအားကြားခြင်း။ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ကြားခြင်း။ပဝါရဏာစ၊ပဝါရဏာနေ့၌ကြားခြင်း။ဒူတောစ၊ တမန်စေသွတ်၍ ကြားခြင်း။ သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသောကျောင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားလည်း သွားအပ်၏။ ကေဝလန္တေ၊ တမိုးတရံတည်းသောကျောင်း၌ နေသောအရာ။ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထသောအရာ။ တထေဝစ၊ သာလျှင်။ နိမန္တယေ၊ ဘိတ်သောအရာ။ အာသနေ၊ နေရာနှင့် စပ်သောအရာ။ နိစစက်မေ၊ နိမ့်သောစကြံနှင့် စပ်သောအရာ။ ဆမာယ၊ မြေနှင့်စပ်သောအရာ။ စက်မေနစ၊ စကြံကျောင်းနှင့် စပ်သော အရာ။ ဝုဍ္ဎတရေနှ၊ သီတင်းကြီးနှင့် စပ်သောအရာ။ အကမ္မံ၊ ကံမမြောက်သောအရာ။ ရတ္တိစ္ဆေဒေ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်း။ သောခနော၊ သုတ်သင်ခြင်း။ နိက္ခိပနံ၊ချခြင်း။သမာဒါနံ၊ဆောက်တည်ခြင်း။ပါရိဝါသိကေ၊ ပါရိဝါသိက၌။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို သို့။ မူလာယ၊အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်း၌လည်းကောင်း။ မာနတ္တာရဟာ၊ မာနတ်ထိုက်သော ရဟန်း၌ လည်းကောင်း။ တထာ၊ထိုအတူ။ မာနတ္တစာရိကာ၊ မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်း၌ လည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟေ၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သော ရဟန်း၌ လည်းကောင်း။ နယောစာပိ၊ ကျင့်ရသော နည်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပုန၊တဘန်။ နယတော၊နည်းအားဖြင့်။သမ္မောဒံ၊ ထူးသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပါရိဝါသိကေသု၊တို့၌။တယော၊ သုံးပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒ လည်းကောင်း။ မာနတ္တစာရိကေ၊၌။ စတု၊

လေးပါးသော ရုတ္တိန္ဒြေဒ လည်းကောင်း။ ရုတ္တိန္ဒြေဒေသု၊ တို့၌။ နှသမန္တိ၊မတူကုန်။ မာနတ္တေသုစ၊ မာနတ်တို့၌လည်း။ ဒေဝသိ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းကြားခြင်း။ ဒွေကမ္မာ၊ နှစ်ပါးသော ကံတို့သည်။ သဒိသာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ တယောကမ္မာ၊ တို့သည်။သမာသမာ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါန်းဂါထာ အပြီးသတ်တည်း။

သမုစ္စယကဏ္ဍက

၉၇။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊သော။ ဇေတဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ သဉ္စေတနိကံ၊ လွတ်စေလိုသော စေတနာရှိသော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အမည်ရှိသော။ အပဋိစ္ဆန္နံ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကံ၊ တချက်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။လ။ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အပဋိစ္ဆန္န အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင် ။လ။ ဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးစေ။

၉၈။ လ။ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ယာစာမိ၊ ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ရာ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။လ။

၁၀၀။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ စိဏ္ဏမာနတ္တော၊ ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။လ။ကထံနုခေါ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊နည်း။ဣတိ၊

ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်ကျင့်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်။လ။ အဗ္ဘေတု၊ အဗ္ဘာန်သွင်းကြလေ။လ။ အဗ္ဘာနံ၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းကို။ ယာစာမိ၊၏။လ။အဗ္ဘေယျ၊အဗ္ဘာန်သွင်းရာ၏။လ။အဗ္ဘေတိ၊အဗ္ဘာန်သွင်း၏။လ။အဗ္ဘိတော၊အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်၏။လ။ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကံ၊သော၊အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက်ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ် သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။လ။ဧကာဟပရိဝါသံ၊ တရက်နေသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လေ။လ။

၁၀၄။ သော၊ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊နေပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက်ဖုံးလွှမ်းပြီးသော အာပတ်၏ ပရိဝါသ်နေပြီး ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်။လ။ဆာရတ္တံ၊လုံး။မာနတ္တံ၊ကို။ဒေတု၊လေ။လ။

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက်ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်၏ မာနတ်ကို ကျင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။လ။ အဗ္ဘေတု၊လေ။လ။ ခါရယာမိ၊ မှတ်ရတော့၏။ ဣတိ၊သို့။ဉာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ပ။ ဧကံ၊ တချက်သော။ သဉ္စေတနိကံ၊ လွှတ်စေလိုသော စေတနာရှိသော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အမည်ရှိသော။ ဒွိဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ နှစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ပ။ တီဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ သုံးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ပ။ စတူဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ လေးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဥဒါယိဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ ဧကဿ၊သော။ သဉ္စေတနိကာယ၊သော။သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ၊သော။ ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စာဟပရိဝါသံ၊ ငါးရက်နေသောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးကြလေ။ပ။

၁၁၀။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေ့စဉ်။ ဝါ၊ ပရိဝါသ်နေတုန်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝါ၊ ဝတ်တွင်း၌။ ဝါ၊ ဝတ်မချမှီ။ ဧကံ၊ သော။ သဉ္စေတနိကံ၊ သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ သော။ အပဋိစ္ဆန္နံ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဝတ်တွင်း၌ အပဋိစ္ဆန္န သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဥဒါယိံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အန္တရာ၊ ၌။ ဝါ၊ ဝတ်တွင်း၌။ ဝါ၊ ဝတ်မချမီ။ ဧကိဿာ၊ သော။ သဉ္စေတနိကာယ၊ သော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ၊ သော။ အပ်ဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿတု၊ ငင်ကြလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ ငင်အပ်၏။ ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿနံ၊ ငင်ခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။

၁၁၁။ ။ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿေယျ၊ ငင်ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ပ။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတော၊ ငင်အပ်ပြီ။ ။(ဤတွင် မူလာယနောက်၌ ပဋိကဿနာ ဟူသော ပုဒ်သည် ရှိ၏၊ မသင့်)။ပ။

၁၁၂။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊ နေအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပရိဝါသ်ကို နေပြီးသည်ဖြစ်၍။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ ၌။ ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိ၊ ငင်ပြီ။ ပ။

၁၁၃။ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊ နေအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသော။ ဝါ၊ ပရိဝါသ်ကိုနေပြီးသော။ သော၊ ထိုအရှင်ဥဒါယီသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပရိဝါသ်ကို နေပြီးသောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဥဒါယိဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တိဿန္နံ၊ သုံးချက်ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့၏။ ဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးကြလော့။ ပ။

သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ မာနတ္တံ၊ကို။ စရန္တော၊ကျင့်စဉ်။ဝါ၊ ကျင့်ပါတုန်း။ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မာနတ်ကို ကျင့်စဉ် ဝတ်တွင်း၌ အပဋိစ္ဆန္နသံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿိတွာ၊ ငင်၍။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒေတု၊ပေးကြလော့။ပ။

၁၁၈။ သော၊ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ စိဏ္ဏမာနတ္တော၊ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပက္ခပဋိစ္ဆန္နံ၊ ပက္ခဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ၊လခွဲဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ရောက်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပက္ခဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့်။ သာလျှင်။လ။ ပက္ခပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပက္ခပရိဝါသံ၊ ပက္ခနေသောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လော။ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပက္ခပရိဝါသ်တွင်း၌ ငါးရက် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတွာ၊ ငင်၍။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍ နေသောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လော့။

အမှာ ဤ၌-ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္နာယ မူလာယ ပဋိကဿိတွာ ပုရိမာယအာပတ္တိယာ၊သမောဓာနပရိဝါသံဒေတု ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ်သံဃာဒိသိသ် ဖြစ်လျှင် မူလာယ ပဋိကဿနကမ္မဝါစာဖြင့် အရင်းသို့ ငင်၍ပြီးမှ သမောဓာန ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပရိဝါသ်ကို ပေးအပ်သည်။ ပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ် သံဃာဒိသိသ်ဖြစ်မူကား မူလာယပဋိကဿန ကမ္မဝါစာဖြင့် အရင်းသို့ငင်ပြီးလျှင် ရှေးယူအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ် ဖြင့်သာလျှင် ပရိဝါသ် နေအပ်သည်။ အသီးအခြား ပရိဝါသ် မတောင်းရ မပေးရ။ ထိုကြောင့်- အပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ်သံဃာဒိသိသ် သင့်ရာ၌။ အပဋိစ္ဆန္နာယမူလာယပဋိကဿတု- ဟူ၍သာ

ဟောတော်မူသည်။ ပရိဝါသံ ဒေတု-ဟူ၍ ဟောတော် မမူ။ ထို့ကြောင့် ကင်္ခါဝိတရဏီကာ ကင်္ခါဝိတရဏီကာသစ်တို့၌-အပဋိစ္ဆန္နာ စေ အန္တရာပတ္တိ၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ အကတွာ ပုဗ္ဗေ ဂဟိတပရိဝါသေနေဝ ပရိဝသိတဗ္ဗံ။ ဟူသော ဝါကျ၌ ပဋိစ္ဆန္နာ တက္ကအကတွာ-ဟု ရှိသည့်ကား မသင့်။ ပဋိစ္ဆန္နာ မပါဘဲ ကတွာ-ဟု ရှိမှ ပင်း သမုစ္စယကဏ္ဍက ပါဠိတော် နှစ်ရပ်နှင့် ညီမည်။

၁၃၀။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတွာ၊ ၍။ ပုရိမာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ သမောဓာန ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတု၊ လော့။ ပ။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁၃၄။ ကော၊ တချက်သော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ကောဟပဋိစ္ဆန္နာ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းအင်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဒွီဟပဋိစ္ဆန္နာ၊ နှစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဆယ်ရက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာ အစ ဒသာဟ ပဋိစ္ဆန္နာ အဆုံးရှိသော တချက်သော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တာသံအာပတ္တီနံ၊ တို့တွင်။ ယာအာပတ္တိ၊ ကို။ ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နာ၊ အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုအာပတ်၏။ အဂ္ဃေန၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်။ သမောဓာန ပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍ယူသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ လော့။ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကောအာပတ္တိကောဟပဋိစ္ဆန္နာအစ၊ ဒသအာပတ္တိယော ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နာ အဆုံးရှိသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ် သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ ပ။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သဗ္ဗစိရပဋိစ္ဆန္နာ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏။

အမှာ ဤတွင် အချို့ ပါဠိတို့၌ ဒသာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယောဟု ရှိ၏။ ရှေး ကောပတ္တိ မူလကကို ထောက်လျှင် သင့်လောက် သော်လည်း ဤအာပတ္တိဝစနက ဝါရ၌ ဟောလတ့ံ သော ယာစန ဝိမိဥတ် ကမ္မဝါစာတို့နှင့် မညီသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ နယဒါန နယဒဿနဒေသနာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း မသင့်။

တာသံ၊ ထိုအာပတ်တို့၏။ အန္တြေန၊ အပိုင်းအခြား အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍ နေသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ပ။

၁၃၈။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယော၊ နှစ်လဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဧတံအဟောသိ၊ ဤသို့ သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာ ဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ ယံနူန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊ နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကိဿာ၊ တချက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ အာ ပတ်၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ နှစ်လပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပ။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ ပ။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဇ္ဇိဓမ္မော၊ လဇ္ဇီသဘောသည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ ဝါ၊ ဝင်ပြီ။

အမှာ ဤအရာ၌ လဇ္ဇီသဘောသက်သည်ကိုပြတတ်သော ယံနူနာဟံသံဃံ အစ ဒွေမာသ ပရိဝါသံယာစေ ယျန္တိ-ဟူသော ဝါကျကိုသာ ဟောတော်မူသင့်လျက် ၎င်းဝါကျ ကိုသာ မဟောဘဲ။ အယံခေါ ဒွေသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော

အာပတ္တိအစ လဇ္ဇိမေမွာ ဩြက္ကမိ အဆုံးရှိသော စကားကို ဟောတော်မူပြန်သည်ကား ပုဗ္ဗာဘာဂ မူလ ပါဒက ဖြစ်သောကြောင့် တဘန်ထပ်၍ ဟောတော်မူပြန်သည်မှတ်လေ။

* အယံ၊ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဧတံ သေော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ဟူမူကား။ အဟံ၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ ယံနူန၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ယာစေယျံ၊တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ သေော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ပ။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။သံဃော၊ သည်။ပ။အဒါသိ၊ ပေးပြီ။တဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဇ္ဇိမေမွာ၊ သည်။ ဩြက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ ကိံ ဩြက္ကမိ၊ ဟူမူကား။ ယံနူန၊စင်စစ်။ အဟံ၊သည်၊ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ ဣတရိဿာပိ၊ ဤမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဩြက္ကမိ၊သက်ပြီ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာရောစေသိ၊ကြားပြီ။ ကိံ အာရောစေသိ၊ ဟူမူကား။အာဝုသော၊တို့၊အဟံ၊သည်။ဒွေမာသ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇိံ၊ပြီ။တဿမေ၊ထို ငါ့အား။ ဧတံ သေောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ဟူမူကား။အဟံ၊သည်။ခေါ၊စစ်။ပ။အာပဇ္ဇိံ၊ပြီ။ယံနူန စင်စစ်။အဟံ၊သည်။သံဃံ၊ကို။ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊နှစ်လဖုံးလွှမ်း အပ်သော။ ဧကိဿာ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ နှစ်လနေသောပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ သေော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သောဟံ၊ထိုငါသည်။ သံဃံ၊ကို။ ယာစိံ၊ တောင်းပြီ။ တဿမေ၊

ထိုင ါအား။ သံသေ်ာ၊သည်။ပ။ အဒ ါသိ၊ ပြီ။ တသမေ၊ ထိုင ါသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝ ါသ် နေစဉ်။ လဇ္ဇိဓမ္မော၊ သည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ပ။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တော်သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရုစေသိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့နှစ်လဖုံးလွှမ်းအပ်သော တပါးသောတချက်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ ဧကတရိဿာပိ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝ ါသံ၊ ကို။ ဒေတု၊ ပေးစေ။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊သည်။ တံ၊ ထို နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော တပါးသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဒွေမာသာ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ပရိဝသိတဗ္ဗာ၊ ပရိဝ ါသ်နေအပ်၏။

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

၁၄၁။ ဧကံ၊ တချက်သော။အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ယံ၊ ကို။ယံအာပတ္တိံ၊ကို။ဇာနာတိ၊၏။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊သော။ တဿာအာပတ္တိယာ၊၏။ ဒွေမာသပရိဝ ါသံ၊ကို။ယာစတိ၊တောင်း၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။သံဃော၊သည်။ပ။ဒေတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ပရိဝသန္တော၊ပရိဝ ါသ်နေစဉ်။ဣတရံပိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော။အာပတ္တိံ၊ကို။ဇာနာတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ ဧဝံ၊ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ။ပ။ဧကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ကို။ ဇာနိံ၊ သိပြီ။ဧကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ကို။ နဇာနိံ၊ မသိပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ယံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနိံ၊ ပြီ။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝ ါသံ၊ ကို။ ယာစိံ၊တောင်းပြီ။ တဿမေ၊အား။

သံဃော၊သည်။ပ။အဒ ါသိ၊ပေးပြီ။ သောဟံ၊သည်။ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ဣတရံပိ၊သော။အာပတ္တိံ၊ကို။ဇာနာမိ၊သိ၏။ပ။

၁၄၂။ သရတိ၊အောက်မေ့၏။ပ။ နသရတိ၊မအောက်မေ့။ပ။ သရိံ၊အောက်မေ့ပြီ။ နသရိံ၊မအောက်မေ့ပြီ။ပ။ သရာမိ၊အောက်မေ့၏။ပ။

၁၄၃။ ကောဃ၊ တချက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗေမတိ ကော၊ယုံမှားမရှိ။ဝါ။ကောန်စင်စစ် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်မှန်း သိ၏။ ကောဃ၊သော။ အာပတ္တိယာ၊၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှား ၏။ပ။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာ ယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိ ယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧကာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကား။ ဇာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ သိလျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ဧကာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ကား။ အဇာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ မသိဘဲဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။တာသံအာပတ္တီနံ၊တို့၏။ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ပ။ ဒေတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ပရိဝါသ်နေစဉ်။ အညော၊တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ ဗဟု သုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိ၏။ အာဂတာဂမော၊ လာပြီးသော သုတ္တန်ပါဠိ ရှိ၏။ ဓမ္မဓရော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်၏။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်၏။ မာတိကာဓရော၊ ဒွေမာတိကာကိုဆောင်၏။ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊လိမ္မာ၏။ မေဓာဝီ၊တခဏာချင်းထိုးထွင်းနိုင်သောပညာရှိ၏။ ကုက္ကုစ္စ ကော၊ အလိုလိုရှိ၏။သိက္ခာကာမော၊သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဝဒေတိ၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊တို့။အယံဘိက္ခု၊သည်။ ကိံ၊ အာယ်အာပတ်ကို။ အာပန္နော၊ရောက်သနည်း။ ကိသာ၊အာဘယ်

ကြောင့်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝါသ်နေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ဆို၏။ တေ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊သို့။ဝဒေန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ကိံ ဝဒေန္တိ၊ဟူမူကား။အာဝုသော၊ ရှင်။အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွေမာသံပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ပ။ယာစိ၊တောင်းပြီ။ပ။အဒါသိ၊ပေးပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ရှင်။တာယော၊ထိုအာပတ်တို့သို့။ အယံဘိက္ခု၊သည်။ အာပန္နော၊ ရောက်ပြီ။ တာသု၊ ထိုအာပတ်တို့ကြောင့်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသတိ၊ပရိဝါသ်နေ၏။ဣတိ၊သို့။ဝဒေန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။သော၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်။ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေတိ၊ဆို၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ တို့။ ယာစအယံအာပတ္တိ၊ သည်လည်း။ ဇာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ သိလျက်ဖုံးလွှမ်း အပ်၏။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ပရိဝါသဒါနံ၊ ပရိဝါသ်ကိုပေးခြင်းသည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရား နှင့် လျော်၏။ ဓမ္မတ္တာ၊ သဘော၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယာအယံ အာပတ္တိ၊ သည်။ အဇာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ မသိဘဲဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့် မလျော်။ အဓမ္မတ္တာ၊ သဘောမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်နေခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ပ။

၁၄၅။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သရမာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ အောက်မေ့လျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော၊ သော၊အာပတ္တိ၊သည်။ အသရမာနပဋိစ္ဆန္နာ၊ မအောက်မေ့မိဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၄၆။ ကော၊သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ နိဗ္ဗေမတိကပဋိစ္ဆန္နာ၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝေမတိကပဋိစ္ဆန္နာ၊ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၄၇။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ ကုန်ဖုံးသော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ ဧကမာသပရိဝါသံ၊ တလပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တော့်သေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပ။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ အဒါသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဇ္ဇီဓမ္မော၊ သည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တော့်သေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ ဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပ။ ယာစေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တော့်သေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပ။ ယာစိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ ပ။ အဒါသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ စဉ်။ လဇ္ဇီဓမ္မော၊ သည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ ကိံ ဩက္ကမိ၊ ဟူမူကား။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ ဣတရံပိ၊ သော။ မာသပရိဝါသံ၊ တလပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပါးသောတလကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ပ။ ဒေတု၊ ပေးကြလော့။

၁၄၈။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောတလကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဒွေမာသာ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိတဗ္ဗာ၊ ပရိဝါသ်နေအပ်၏။ ပ။

၁၅၀။ ဧကံမာသံ၊ တလကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧကံမာသံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ ယံမာသံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တံမာသံ၊ ထိုလပတ်လုံး။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ ပ။ ဧကံမာသံ၊ ကို။ ဇာနိ၊ သိပြီ။ ဧကံမာသံ၊ ကို။

နဇာနိံ၊ မသိပြီ။ သော ဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပ။ ယံမာသံ၊ ကို။ ဇာနိံ၊ သိပြီ။ တံမာသံ၊ ထိုလပတ်လုံး။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစိံ၊ တောင်းပြီ။ ပ။ သော ဟံ၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ ဧတ္ထ ပိ၊ သော။ မာသံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၁၅၁။ ကေံမာသံ၊ ကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ကေံမာသံ၊ ကို။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့။ ပ။ ကေံမာသံ၊ ကို။ သရိံ၊ အောက်မေ့ပြီ။ ကေံမာသံ၊ ကို။ နသရိံ၊ မအောက်မေ့ပြီ။ ပ။ ဧတ္ထ ပိ၊ သော။ မာသံ၊ ကို။ သရာမိ။ အောက်မေ့၏။ ပ။

၁၅၂။ ကေံမာသံ၊ တလ၌။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားမရှိ။ ဝါ၊ ကေန်စင်စစ်သံသယာဒိသိသ်အာပတ်သင့်မှန်းသိ၏။ ကေံမာသံ၊ ၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ပ။

၁၅၃။ ကော မာ သော၊ တလသည်။ ဇာနပဋိစ္ဆန္နော၊ သိလျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော မာ သော၊ သည်။ အဇာနပဋိစ္ဆန္နော၊ မသိဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယွာယံ ယော အယံ မာ သော၊ အကြင်လသည်။ ဇာနပဋိစ္ဆန္နော၊ ၏။ တဿမာသဿ၊ ကို။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ ခမ္ဘိကံ၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ခမ္မတ္တာ၊ သဘော၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယော စ အယံ မာ သော၊ အကြင်လသည်လည်း။ အဇာနပဋိစ္ဆန္နော၊ အပ်၏။ တဿမာသဿ၊ ကို။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်။ အဓမ္မတ္တာ၊ သဘောမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧကဿမာသဿ၊ အား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ် နေခြင်းငှါထိုက်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ပ။

၁၅၄။ ကော မာ သော၊ သည်။ သရမာနပဋိစ္ဆန္နော၊ အောက်မေ့လျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ အသရမာနပဋိစ္ဆန္နော၊ မအောက်မေ့ဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။

၁၅၅။ ဧကောမာသော၊ သည်။ နိဗ္ဗေမတိက ပဋိစ္စနွော၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။ ဝေမတိက ပဋိစ္စနွော၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၅၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ အာပတ်အပိုင်းအခြားကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ အာပတ္တိပရိယန္တေ၊၌။ ဝေမတိကော၊ယုံမှားရှိ၏။ ရတ္တိပရိယန္တေ၊၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အာပတ်အပိုင်းအခြား ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို မသိသောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။တာသံအာပတ္တီနံ၊တို့၏။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ၊သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အဆုံးရှိသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော၊ကို။ ဝါ၊စင်ကြယ်ခြင်းအဆုံးရှိသောပရိဝါသ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ပေးအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်သနည်း။ပ။အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ဧကစ္စံ၊အချို့ကို။ ဇာနာတိ၊၏။ ဧကစ္စံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊သိ။အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ဧကစ္စံ၊ကို။သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဧကစ္စံ၊ကို။ နသရတိ၊မအောက်မေ့နိုင်။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နသရတိ၊ နိုင်။ အာပတ္တိပရိယန္တေ၊၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော အာပတ်၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဧကစ္စေ၊ ၌။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားမရှိ။ရတ္တိပရိယန္တေ၊၌။ဝေမတိကော၊၏။ပ။

အမှာ ။ ဤတွင် သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် လက္ခဏာကို ပြရာ၌ အာပတ္တိပရိယန္တ ရတ္တိပရိယန္တ နှစ်ပါးစုံကို မသိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိ ပရိယန္တကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိယန္တကိုမသိသောအရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ အချို့ကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိ

ယန္တကိုမသိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တကိုကား မသိ
ရတ္တိပရိယန္တ အချို့ကိုသာသိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိ
ယန္တကိုသာသိ၍ရတ္တိပရိယန္တအချို့ကိုသိသောအရာတဝါကျ၊ အာ
ပတ္တိပရိယန္တအချို့၊ရတ္တိပရိယန္တအချို့ နှစ်ရပ်ကိုသာ သိသောအရာ
တဝါကျ၊ ပေါင်း ခြောက်ဝါကျရှိရမည်။ ဒုတိယဝါကျကား ပါဠိ
တော်အရပ်ရပ်တို့၌ မရှိခဲ့။ နောက်ဖြစ်သော ပရိဝါသ် သာမည၌
လည်း အာပတ္တိပရိယန္တ ရတ္တိပရိယန္တ နှစ်ပါးစုံကို သိသောအရာ
တဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တကိုကားမသိ၊ ရတ္တိပရိယန္တ ကိုသာ
သိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ အချို့ကိုသာသိ၍ ရတ္တိ
ပရိယန္တကိုသာသိသောအရာတဝါကျ၊ပေါင်းသုံးဝါကျသာ ရှိသင့်
သည်။ အာပတ္တိပရိယန္တ အချို့ကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိယန္တကို မသိ
သောအရာ စတုတ္ထဝါကျကားမရှိသင့်။ ပါဠိတော်အရပ်ရပ်တို့၌
ကား ဤစတုတ္ထဝါကျရှိသည်၊ဤစတုတ္ထဝါကျလက္ခဏာကား ပရိ
ဝါသ်သာမည၏ လက္ခဏာမဟုတ်။ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ လက္ခဏာ
ဖြစ်သည်။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်လက္ခဏာခြောက်ပါးတွင်လည်း ဒုတိယ
သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် လက္ခဏာဖြစ်သည်။ ထိုဒုတိယ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်
လက္ခဏာလည်း ပါဠိတော်အရပ်ရပ်တို့၌မရှိခဲ့" သို့ဖြစ်၍ ဒုတိယ
သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ လက္ခဏာကို ပရိဝါသ်သာမည လက္ခဏာ၌
စတုတ္ထဝါကျဖြင့် စာရေးစာပြင်ဆရာတို့ ရေးသား ပြင်မှားသော
ကြောင့် အဆင့်ဆင့်ပွါးလျက်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။မှတ်ယူရမှု-
ဒုဝိဓောပိစေသ ရတ္တိပရိစ္ဆေဒံသကလံဝါ ဧကစ္စံဝါ အဇာနန္တဿစ
အဿရန္တဿစ တတ္ထ ဝေမတိကဿစဒါတဗ္ဗော။ အာပတ္တိပရိယန္တံ
ပနဧတ္တကာအဟံအာပတ္တိယော အာပန္နောတိဇာနာတုဝါမာဝါ။
အကာရဏမေတံ-ဟူသော ရူဋ္ဌဝါ သမုစ္စယက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာနှင့်
ညီညွတ်မည်။

၁၆၀။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ ဝါ၊
ပရိဝါသ်နေတုန်း။ ဝိဗ္ဘမိ၊ လူထွက်ပြီ။ သော၊ ထိုလူထွက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊တဘန်။ ပစ္စာဂန္တွာ၊ပြန်ခဲ့၍။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဥပ

သမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဥ်။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဗ္ဘန္တကဿ၊ လူထွက် သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိဝါသော၊သည်။နရူဟတိ၊မရောက်။သော၊ ထိုလူထွက်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ စေဥပသမ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပဋ္ဌင်းခံသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ တဒေဝပရိဝါသံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောပရိဝါသော၊ ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ပြီ။ သောပရိဝုါသော၊သည်။ သုဒိန္နော၊ကောင်း စွာပေးအပ်သည်မည်၏။ယော၊အကြင် ပရိဝါသ်ကို။ ပရိဝုတ္ထော၊ နေအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုပရိဝါသ်သည်။ သုပရိဝုတ္ထော၊ ကောင်းစွာ နေအပ်သည်မည်၏။ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော ပရိဝါသ်ကို။ ပရိဝသိတဗ္ဗော၊ နေအပ်၏။ပ။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသော ရဟန်းသည်။ပ။ အနုမ္မတ္တ ကော၊ မရူးသော ရဟန်းသည်။ဝါ၊ အရူးပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ အခိတ္တစိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်။ဝါ၊စိတ်ပျံ့လွင့်ပျောက်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဝေဒနဋ္ဋော၊ ဝေဒနာ နှိပ်စက်တတ်သော ရဟန်းသည်။ပ။ အဝေဒနဋ္ဋော၊ ဝေဒနာမနှိပ်စက်သည်။ဝါ၊ဝေဒနာပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အာပတ္တိယာ၊ကို။အဒဿနေ၊ မရှုလိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊မြင်သိအောင်မပြုခြင်းကြောင့်။ဥက္ခိပိယျတိ၊နှင်ထုတ်အပ်၏။ပ။ ဩသာရိယျတိ၊ သွင်းအပ်၏။ပ။ အာပတ္တိယာ၊ကို။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ဒေသနာ မကြားလိုခြင်းကြောင့်။ပ။ ပါပိကာယ၊ယုတ်မာသော။ဒိဋ္ဌိယာ၊မိစ္ဆာအယူကို။အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်လိုခြင်းကြောင့်။ပ။

၁၆၁။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရ ဟော၊ ငင်ခြင်းငှါထိုက်သည်ဖြစ်၍။ဝိဗ္ဘမတိ၊လူထွက်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဗ္ဘန္တကဿ၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိ

ကာယံနာ၊ ငင်ခြင်းသည်။ နရှုဟတိ၊ မရောက်။ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥက္ကိဋ္ဌကာယ၊နှင့်ထုတ်သောရဟန်းအား။မာနတ္တစရိယာ၊မာနတ်ကျင့်ခြင်းသည်။ နရှုဟတိ၊ မရောက်။ပ။

၁၆၄။ အဗ္ဘာနံ၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းသည်။နရှုဟတိ၊မရောက်။ ။ပ။ယံမာနတ္တံ၊ အကြင်မာနတ်ကို။စိဏ္ဏံ၊ကျင့်အပ်ပြီ။ တံမာနတ္တံ၊ သည်။ သုစိဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သည်မည်၏။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ အဗ္ဘေတဗ္ဗော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်၏။

စတ္တာလီသကံ၊ စတ္တာလီသကသည်။သမတ္တံ၊ပြီးပြီ။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝတ်နေစဉ်။ အန္တရာ၊ ၌။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အပဋိစ္ဆန္နာယော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ငင်အပ်၏။ပ။ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ပ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ယထာပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ အကြင်အကြင်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။. အာပတ္တီနံ၊ အာပတ်တို့၏လည်း။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော။အာပတ္တိယာ၊အာပတ်နှင့်။သမောဓာနပရိဝါသော၊ ပေါင်း၍နေသောပရိဝါသ်ကို။ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ပ။ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အပဋိစ္ဆန္နာယောပိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ် သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော ။ပ။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အပရိမာဏာယောပိ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော ။ပ။ မာနတ္တာရဟော၊မာနတ်ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ပ။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်စဉ်။ ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊

ချွဲအပ်သကဲ့သို့။ တဆော၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ အဖ္ဖာနာရဟော၊ အဖ္ဖာန်ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ပ။

ဆဲ့တွိ သကံ၊ ဆတ္တိံ သကသည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ အရှက်မတက်သေးမူ၍။ ဝိဗ္ဘမတိ၊ လူထွက်၏။ သော၊ ထိုလူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံသည်ရှိသော်။ တာ အာပတ္တိယော၊ ထိုရှေးရဟန်း အဖြစ်က သင့်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့ကို။ နပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ ဒေသနာကြား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ပ။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဝါ၊ ဒေသနာမကြား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ယထာပဋိစ္ဆန္နော၊ အကြင်အကြင်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပန္တိမသို့၊ နောက်ဖြစ်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ၊ အာပတ်အစုကြောင့်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ပ။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ အရှက်တက်စေ၍။ ပ။ ပုရိမသို့၊ ရှေးဖြစ်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓ၊ ကြောင့်။ ပ။ ပုရိမသို့၊ သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပန္တိမသို့၊ သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပ။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပဋိစ္ဆန္နာယော ပိ၊ ကုန်ထသော။ အပဋိစ္ဆန္နာယော ပိ၊ ကုန်ထသော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဗ္ဘမိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော်။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောရဟန်း၏အဖြစ်၌။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဖြစ်သောရဟန်း၏ အဖြစ်၌။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊

ရှေး၌။ နဆာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ တာပိအာပတ္တိယော၊တို့ကိုလည်း။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ယထာပဋိစ္ဆန္နေ၊ သော။ ပုရိမသ္မိံ၊ သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတွာ၊၍။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ပ။

၁၆၀။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တာ အာပတ္တိယော၊တို့ကို။ ဆာဒေတိ၊၏။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။တာအာပတ္တိယော၊တို့ကို။နဆာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဗ္ဘမိတွာ၊၍။ ပုန၊တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော်။ ယာအာပတ္တိယော၊တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဇာနိတွာ၊၍။ နဆာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ အဇာနိတွာ၊ ၍။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။

၁၆၉။ သရိတွာ၊အောက်မေ့၍။ပ။ အသရိတွာ၊မအောက်မေ့မူ၍။ပ။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗ၊ ချဲ့အပ်၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနဋ္ဋော၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ အဝေဒနဋ္ဋော၊ ဝေဒနာမနှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ဝေဒနာပျောက်သည်။ ဟုတွာ၊၍။ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဆာဒေတိ၊၏။ပ။

မာနတ္တသတံ၊မာနတ်တရာသည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ ဝါ၊ ပရိဝါသ် နေပါတုန်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝါ၊ ဝါသ်တွင်း၌။ ဝါ၊ ဝါသ်ကိုမချမီ။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ အရှက်မတက်စေမူ၍။ ဝိဗ္ဘမတိ၊ လူထွက်၏။ သော၊ ထိုလူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံသည်ရှိသော်။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ အရှက်မတက်မိ ဒေသနာကြား၏။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ ငင်အပ်၏။ပ။

၁၇၀။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ် ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ပ။မာနတ္တံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်စဉ်။ ဝါ၊ ကျင့်ပါတုန်း။ပ။

၁၇၉။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ပ။မာနတ္တာရဟောစ၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ရဟန်းကိုလည်း ကောင်း။ မာနတ္တစာရိကစ၊ မာနတ်ကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟောစ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ ဝိတ္ထာရိတံ ယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗော၊ ချဲ့အပ်၏။

၁၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပဋိစ္ဆာဒေတွာ။ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ ဒေသနာ မကြားမီ အရှက်မတက်စေမူ၍။ပ။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ပ။ ဧကနာမာ၊ တူသော အမည်ရှိကုန်သော။ပ။ နာနာနာမာ၊ အသီးအသီးသော အမည်ရှိကုန်သော။ပ။ သဘာဂါ၊ ဝတ္ထုသဘောတူကုန်သော။ပ။ ဝိသဘာဂါ၊ ဝတ္ထုသဘောမတူကုန်သော။ပ။ ဝဝတ္ထိတာ၊ တူသော ဝတ္ထုဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော။ပ။ သမ္ဘိန္နာ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ပြားကုန်

သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ ဝိဗ္ဘမတိ၊ ၏။ပ။

၁၇၁။ ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဃာဒိသေသေ၊ ၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော၊ သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏။ ဝါ၊ ဒေသနာ မကြားဘဲ အရုဏ်တက်စေ၏။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ အရုဏ်မတက်မီဒေသနာကြား၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ဒေသနာကြားစေအပ်၏။ အသ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား။ ယထာ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ အကြင်အကြင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကြောင့်။ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ဥဘိန္နံပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဖုံးလွှမ်းတတ်သောရဟန်း မဖုံးလွှမ်းတတ်သောရဟန်းတို့အားလည်း။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးအပ်၏။ပ။ သံဃာဒိသေသေ၊ ၌။ ဝေမတိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ　ဤ၌ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကိုသာ သင့်မသင့်ဟု ယုံမှားရှိသည်၊ အာပတ် သင့် မသင့်ကို ယုံမှားရှိသည် မဟုတ်။ ဤသို့ မှတ်ယူအပ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား သံဃာဒိသိသ်၌ သင့် မသင့်ကို ယုံမှား ရှိ၍ ဖုံးလွှမ်းခဲ့သော် ပရိဝါသ်ကို မပေးသင့်။ မာနတ်ကိုသာ ပေးသင့်သော အရာကိုများစွာဟောတော်မူလျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ယထာ ပဋိစ္ဆန္နေစသော ပရိဝါသံ ဒတွာ ဟူသော နောက်ဝါကျနှင့် ဆန့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ဂရုကလဟုကဘာဝံ နဇာနာတိ အာပတ္တိံ ဆာဒေမီတိ ဆာဒေတိ။ ဆန္ဒာဝ ဟောတိ- ဟူသော သမန္တပါသာဒိကာ အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်ရာသောကြောင့် လည်း ကောင်းတည်း။

* ॥ပ॥မိဿကဒိဋ္ဌိနော၊ လဟုကဲအာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏॥ပ॥ ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မိဿကံ၊ လဟုက အာပတ်နှင့် ရောသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိဿကေ၊ ၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏॥ပ॥ မိဿကဒိဋ္ဌိနော၊ လဟုလ အာပတ်နှင့် ရောသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤမိဿကမှု၌ မိဿကဒိဋ္ဌိနော - ဟူသော ဒုတိယ ဝါကျကား အချို့ပါဠိတော်၌မရှိကြ၊ နောက်သုဒ္ဓက မှုကဲ့သို့ နှစ်ဝါကျပင် ရှိမှ သင့်သည်။

* ॥ပ॥ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဓကံ၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်သို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်၊ သုဒ္ဓကေ၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သည်॥ပ॥ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်း, မဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအား လျော်စွာ။ ကာရာပေတဗ္ဗာ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏॥ပ॥ သုဒ္ဓကဒိဋ္ဌိနော၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤသုဒ္ဓကမှု ဒုတိယ ဝါကျဖြင့် သံဃာဒိသိသ်ကို ဖုံးလွှမ်းမှသာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သည် မဟုတ်။ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျှင်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည် ဟူသော အနက်ကို ဟောတော်မူသည် မှတ်ယူလေ။

* ॥ပ॥ ကေသာ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ အာရောစေဿာမိ၊ ဒေသနာ ကြားတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေသာ၊ အား။ န အာရောစေဿာမိ၊ ဒေသနာ မကြားတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ် အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပဌမံပိယာမံ၊ ပဌမယာမ်

ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတို၊ဖုံးလွှမ်း၏။ ဒုတိယမ္ပိယာမံ၊ဒုတိယယာမ်
ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ တတိယမ္ပိယာမံ၊ တတိယာမ်
ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဓတော၊
တက်သည်ရှိသော်။ အာပဏ္ဍိ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဆန္ဒာ၊ ဖုံးလွှမ်း
အပ်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်း
တို့သည်။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားကုန်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့ နှလုံး ပိုက်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြ ကုန်၏။ ကောသ၊ အား။
အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ နအာဝံရောစေဿာမိ၊ မကြားတော့အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂမ္မော၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ချေခြင်း
သဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်။ ဥမ္မတ္တကာ၊ ရူးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တေ၊တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အနုမ္မတ္တကာ၊ မရူးကြကုန်သည်။
ဝါ၊အရူးပျောက်ကြကုန်သည်။ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ပ။တေ၊ထိုနှစ်ယောက်
ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ပါတိမောက္ခေ၊ပါတိမောက်ကို။ဥဒ္ဒိဿ
မာနေ၊ ပြအပ်စဉ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊
ဟူမူကား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအသာလျှင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဇာနာမ၊
သိကြပါကုန်၏။ ကိံ ဇာနန္တိ၊ ဟူမူကား။ အယံပိဓမ္မော၊ ဤတရား
သည်လည်း။သုတ္တာဂတောကိရ၊ပါတိမောက်၌လာသတတ်။သုတ္တ
ပရိယာပန္နောကိရ၊ပါတိမောက်၌အကျုံးဝင်သတတ်။အနွဒ္ဓမာသံ၊
လခွဲတိုင်း။ ဥဒ္ဒေသံ၊ အကျဉ်းပြခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိကိရ၊ ရောက်
သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာမ၊ သိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ပ။

အမှာ ဤအရာ၌ ဒွေဘိက္ခူ ဝါရကား ဆယ့်တဝါကျ
ရှိသောကြောင့် ဒွေဘိက္ခူ ဧကာဒသကံ နိဋ္ဌိတံဟု
ရှိသင့်သည်။ အချို့သော ပေတို့၌ကား မိဿကမူ ဒုတိယဝါရမရှိ
သောကြောင့် ဒွေဘိက္ခူဒသကံဟု ရှိကြ၏ မသင့်။

၁၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာ
တော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝါသံ ပရိဝသန္တော ... အတိုင်း အရှည် ရှိသော

အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ အပရိမာဏံပိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ ကေနာမံပိ၊ တူသော အမည်ရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ နာနာနာမံပိ၊ အသီးအသီးသော အမည်ရှိသော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ သဘာဂံပိ၊ ဝတ္ထု သဘောတူသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ ဝိသဘာဂံပိ၊ ဝတ္ထု သဘောမတူသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ ဝဝတ္ထိတံပိ၊ ဝတ္ထု သဘောတူသောအားဖြင့်မှတ်အပ်သောအာပတ်သို့လည်းကောင်း။ သမ္ဘိန္နံပိ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ပြားသော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ ရုံဘိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ တာသံအာပတ္တီနံ၊ ထိုအာပတ်တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍နေသော ပရိဝါသ်ကို။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ တာသံအာပတ္တီနံ၊ တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝါ၊ ဝတ်မချမီ။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ အန္တရာ၌။ အာပတ္တီနံ၊ သင့်သောသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနံ၊ ငင်ခြင်းကို။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဃော၊ သည်။ အန္တရာ၌။ အာပတ္တီနံ၊ တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊ သို့။ ဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့်လျော်သော။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်ဆီးအပ်သော။ ဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအားလျော်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာ ကံဖြင့်။ ပဋိကဿတိ၊ ငင်၏။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံအားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံမဟုတ်သော အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အဗ္ဘေတိ၊ အဗ္ဘာန်သွင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တာဟိ အာပတ္တီဟိ၊ ထိုသံဃာ

ဒိသိသ်အာပတ်တို့မှ။ အဝိသုံခွေါ၊ မစင်ကြယ်လေ။ ဝါ၊ မထလေ။ ။ပ။ပရိမာဏာ၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ပရိမာဏာ၊ကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း။ ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာ ယောပိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ပရိမာဏာယောပိ၊အတိုင်းအရှည်ရှိသည် လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အပရိမာဏာယောပိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ကုန်သော။သံဃာဒိသေသာပတ္တိယော၊တို့သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

သမူလာယပဋိကဿနာ၀ဏ္ဏနာ၊သမူလာယပဋိကဿနာ၀ဏ္ဏနာသည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။

၁၀၃။ မူလာယ၊သို့။ အဓမ္မကေန၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ ကုပ္ပေန၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော။ အဋ္ဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအား မထိုက်သော။ ကမ္မေန၊ဖြင့်။ ပဋိကဿတိ၊ ၏။ အဓမ္မေန၊ မမှန်သော အားဖြင့်။သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။မဓမ္မေန၊ မမှန်သောအားဖြင့်။မာနတ္တံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။မဓမ္မေန၊အားဖြင့်။အဗ္ဘေတိ၊ အဗ္ဘာန်သွင်း၏။ပ။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊နေစဉ်။ အန္တရာ၊ ၌။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နာ ယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာ ဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပရိဝသာမိ၊ ပရိဝါသ်နေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ ၌။ပ။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ တဿ္မိံ ဘူမိယံ၊ ထိုသံဃာဒိသိသ်ဘုံ၌။ ဝါ၊ ထိုသံဃာ

ဒိသိသ် အာပတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိမာနံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ အာပတ်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အာပတ္တိယော၊ သင့်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ အပရာပတ္တီနံ၊ နောက်၌သင့်သော အာပတ်တို့၏။ အန္တရာ၊ ၌။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပ။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ ပ။

၁၀၄။ သောဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တဿ မေ၊ အား။ သံဃော၊ သည်။ တာသံ အာ ပတ္တီနံ၊ တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ အန္တရာ၊ ၌။ ပ။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ အန္တရာ၊ ၌။ အာပတ္တီနံ၊ တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿနံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ ၏။ တံမံ၊ ကို။ သံဃော၊ သည်။ အန္တရာ၊ ၌။ အာပတ္တီနံ၊ တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊ သို့။ အဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ ကုပ္ပေန၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော။ အဋ္ဌာနာ ရဟေန၊ အကြောင်းအားမထိုက်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာကံဖြင့်။ ပဋိကဿိ၊ ငင်ပြီ။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံမဟုတ်သော အားဖြင့်။ သမော ဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ ပရိဝသာမိ၊ ပရိဝါသ်နေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ ၌။ ပ။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ တသ္မိံ ဘူမိယံ၊ ၌။ ဌိတော၊ ဖြစ်၍။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ ၌။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ အပရာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ ၌။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သရာမိ၊ ၏။ ယံနူန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ အန္တရာပတ္တီနဉ္စ၊ အကြား၌ သင့်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့ ကြောင့် လည်းကောင်း။ အပရာပတ္တီနံ၊ နောက်သင့်သော အာပတ် တို့၏။ အန္တရာပတ္တီနဉ္စ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊ သို့။ ဓမ္မိကေန၊ သော။ အကုပ္ပေန၊ သော။ ဌာနာရဟေန၊ သော။ ကမ္မေန၊

ဖြင့်။ပဋ္ဌိကာဿနံ၊ကို။ ယာစေယျုံ၊ တောင်းတော့အံ့။ ဓမ္မေန၊ အား
ဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ ယာစေယျုံ၊အံ့။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။
မာနတ္တံ၊ကို။ ယာစေယျုံ၊အံ့။ဓမ္မေန၊ဖြင့်။ အဗ္ဘာနံ၊ကို။ယာစေယျုံ၊
အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။
အန္တရာ၊၌။ အာပတ္တိနဉ္စ၊တို့ကြောင့်လည်းကောင်း။အပရာပတ္တီနံ၊
တို့၏။ အန္တရာပတ္တီနဉ္စ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊ သို့။
ပဋိကဿနံ၊ သော။ အကုပ္ပေန၊ သော။ ဌာနာရဟေန၊ သော။
ကမ္မေန၊ဖြင့်။ ပဋ္ဌိကဿနံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။
သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ယာစတိ၊၏။ ဓမ္မေန၊အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊
ကို။ ယာစတိ၊၏။လ။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘာနံ၊ ကို။ ယာစတိ၊
၏။တံ၊ ထိုရဟန်း၊ကို။ သံဃော၊သည်။ ပုရိမာနံ၊သော။အာပတ္တီနံ၊
တို့၏။ အန္တရာပတ္တီနဉ္စ၊ တို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပရာပတ္တီနံ၊
တို့၏။ အန္တရာပတ္တီနဉ္စ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊သို့။
ပဋိကဿနံ၊သော။အကုပ္ပေန၊သော။ဌာနာရဟေန၊သော။ကမ္မေန၊
ဖြင့်။ ပဋ္ဌိကဿတိ၊ငင်၏။ ဓမ္မေန၊အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊
ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။
ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘေတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော
ဘိက္ခု၊သည်။ တာဟိအာပတ္တီဟိ၊ထိုသံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့မှ။
ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ဝါ၊ ထ၏။ပ။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ပ။
သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ အပ္ပရိမာဏာ၊
ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ကုန်သော။သမ္ဗဟုလာ၊ကုန်သော။
သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။
အပရိမာဏာ၊ကုန်သော။ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ကုန်သော။သမ္ဗဟုလာ၊
ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊

ရောက်၏။ပ။ အပ္ပရိမာဏာ၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပဋိစ္စန္ဒာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ အန္တရာ၊ ၌။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္စန္ဒာယော၊ ကုန်သော၊ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒာယောပိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ သမုစ္စယကဏ္ဍကံ၊
သမုစ္စယက္ခန္ဓကသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဥဒါန်း

တဿ၊ ထိုသမုစ္စယက္ခန္ဓက၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အပ္ပဋိစ္စန္ဒာ၊ အပ္ပဋိစ္စန္ဒမာနတ်။ ဧကာဟာ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။ ဒွိဟာ၊ နှစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ တီဟာ၊ သုံးရက် ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။

စတုဟာ၊ လေးရက် ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။ ပဋ္ဌာဟာ၊ ငါးရက်
ဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ပက္ခာ၊ လခွဲဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ ဒသန္နံ၊
ဆယ်ရက်ဖုံးလွှမ်းသော သံဃာဒိသိသ်တို့၏။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
ကို။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
သုဒ္ဓန္တော၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်။ ဝိဗ္ဘမန္တော၊ လူထွက်သောရဟန်း။
ပရိမာဏမုခံ၊ ပရိမာဏအစရှိသောပါဠိ။ ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်
သောရဟန်းတို့သည်။ တဗ္ဗ၊ ထို သံဃာဒိသိသ်အာပတ်၌။ သညိ
နော၊ သံဃာဒိသိသ်ဟု အမှတ်ရှိကြကုန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သော
ရဟန်းတို့သည်။ဝေမတိကာ၊ယုံမှားရှိကြကုန်၏။ မိဿကဒိဋ္ဌိနော၊
ထုလ္လစ္စည်း အစရှိသော လဟုက အာပတ်တို့နှင့် ရောသော
သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိကြ ကုန်၏။ အသုဒ္ဓကေ၊ သက်သက်
မဟုတ်သော ထုလ္လစ္စည်း အစရှိသော လဟုက အာပတ် တို့နှင့်
ရောသော သံဃာဒိသိသ်၌။ အသုဒ္ဓကဒိဋ္ဌိနော၊ သက်သက်မဟုတ်
သော ထုလ္လစ္စည်းအစရှိသော လဟုကအာပတ် တို့နှင့် ရောသော
သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။
သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိနော၊ သက်သက် လဟုက အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်၏။
ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။
အထပဏ္ဍာ၊ထိုမှနောက်၌။မက္ခမတေန၊ ချေလိုသောအလိုဆန္ဒဖြင့်။
ဝါ၊ ဒေသနာမကြားလိုသော အလိုဖြင့်။ ဆာဒေတိ၊၏။ ဥမ္မတ္တက၊
ရူးသောရဟန်း။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကြားခြင်း။မူလာ၊ အရင်းသို့
ငင်သောဝါရ။ ဝိသုဒ္ဓတော၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်သောအားဖြင့်။
ပန္နရသ၊ ပန္နရသကဝါရ။ သော၊ ဤသည်ကား။ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပ
ပသာဒကာနံ၊သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော။ မဟာ
ဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေကုန်
သော။အာစရိယာနံ၊ဆရာတို့၏။ ဠပိတာ၊ ထားအပ်သော။ ဝိဘင်္ဂ
ပဒါနိ၊ ဝေဘန်အပ်သောပုဒ်တို့၏။ ဝါစနာ၊ အစဉ်တည်း။

သမထက္ခန္ဓက

၁၈၅။ တေနသမယေန၊ ဩ။ ဘဂဝါ၊သော။ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ပ။ အသမ္မုခါဘူတာနံ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။တဇ္ဇနီယံပိ၊ တဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇနိယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသာရဏီယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥက္ခေပနီယံပိ၊ ဥက္ခေပနီယကံကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အသမ္မုခါဘူတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ တဇ္ဇနီယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဥက္ခေပနီယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ ကရေယျ၊ပြုအံ့။ အဿ၊အား။ဒုက္ကဋဿ၊သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၈၆။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ဓမ္မမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။အဓမ္မဝါဒီသမ္ဗဟုလာ၊ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသော သံဃာသည်။အတ္ထိ၊၏။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ဓမ္မကိုသာဆိုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီသမ္ဗဟုလာ၊ဓမ္မကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ ဓမ္မကိုသာဆိုလေ့ရှိသော သံဃာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၁၈၇။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ သိစေ၏။ နိဇ္ဈာပေတိ၊ ၏။ ပေက္ခေတိ၊ ရှုစေ၏။ အနုပေက္ခေတိ၊လျော်စွာရှုစေ၏။ဒဿေတိ၊ပြ၏။အယံ၊ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣမံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ ဣမံ၊ ကို။ ရောစေဟိ၊ နှစ်သက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဒဿေတိ၊ လျော်စွာပြ၏။ဧဝံ၊

ဤသို့ပြသည့်ရှိသော်။ တော်အမိကရဏာံ၊ သည်။ စေဝူပသမတိ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းသည့်ဖြစ်အံ့။ ဝံသတိ၊သော်။အမမွေန၊မမွမဟုတ်သော။ သမ္မုခါဝိနယပဋိရူပကေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းအတုဖြင့်။ ဝူပသမတိ၊ငြိမ်း၏။ အမမွဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။မမွဝါဒီသမ္မဟုလေ၊ တို့ကို။သညာပေတိ၊ ၏။ နိဇ္ဈာပေတိ၊ ၏။ ပေက္ခေတိ၊ ၏။ အနုပေက္ခေတိ၊၏။ဒဿေတိ၊၏။အယံ၊ကား။ မမ္မော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ဝိနယော၊တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။သတ္ထုသာသနံ၊ တည်း။ ဣမံ၊ ကို။ဂဏှထ၊ ကုန်လော့။ ဣမံ၊ ကို။ ရောစေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဒဿေတိ၊ ၏။ ဝံ၊ သော်။ တော်အမိကရဏာံ၊ သည်။ စေဝူပသမေတိ၊အံ့။ဝံသတိ၊ ဤသို့ ငြိမ်းသည့်ရှိသော်။ အမမွေန၊ သော။ သမ္မုခါဝိနယပဋိရူပကေန၊ဖြင့်။ ဝူပသမတိ၊၏။ ။အမမွဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မမွဝါဒီသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသမ္မဟုလာ၊တို့သည်။မမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ကို။ သညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသမ္မဟုလာ၊ တို့သည်။ မမွဝါဒီသမ္မဟုလေ၊တို့ကို။ သညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသမ္မဟုလာ၊ တို့သည်၊ မမွဝါဒီသံဃံ၊ကို။ သညာပေန္တိ၊ကုန်၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသံဃော၊ သည်။ မမွဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ကို။ သညာပေတိ၊၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသံဃော၊ သည်။ မမွဝါဒီသမ္မဟုလေ၊ တို့ကို။ သညာပေတိ၊၏။လ။ ။အမမွဝါဒီသံဃော၊ သည်။ မမွဝါဒီသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊၏။လ။

ကဏှပက္ခနဝကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈၈။ မမွဝါဒီပုဂ္ဂလော၊သည်။အမမွဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ကို။သညာပေတိ၊၏။လ။ ။မမ္မေန၊မမွဖြစ်သော။သမ္မုခါဝိနယေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်။ ဝူပသမေတိ၊၏။ ။မမွဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အမမွဝါဒီသမ္မဟုလေ၊တို့ကို။သညာပေတိ၊၏။လ။ ။မမွဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အမမွဝါဒီသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။မမွဝါဒီသမ္မဟုလာ၊ တို့သည်။ အမမွဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ကို။လ။အမမွဝါဒီသမ္မဟု

ဧလ၊ တို့ကို။လ။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။ ဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ သည်။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။လ။ အဓမ္မဝါဒီ သမ္မဟုလေ၊ တို့ကို။ အဓမ္မဝါဒီသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။
သုတ္တပဋိ္ဌနဝကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇၉။ ။ပ။ ဇာတိယာ၊ ဘွားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သတ္တဝဿေန၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ မလ္လပုတ္တေန၊ မလ္လာမင်း၏ သား ဖြစ်သော။ အယသ္မတာဒဗ္ဗေန၊ အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဉ္စကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုလည်း။ သာဝကေန၊ သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော တရားကို။ တေန၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဒဗ္ဗအား။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ပတိစယော၊ တဖန် ပွားစေခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။လ။ ဇာတိယာ၊ ဘွားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တဝဿေန၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ မယာ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ယဉ္စကိဉ္စိ၊ ကိုလည်း။ သာဝကေန၊ သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတဿ၊ ကိစ္စကို။ ပတိစယော၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃဿ၊ ၏။ ကိံ နု ခေါ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အဘယ် သို့သော အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။လ။ ယံနူန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃဿ၊ ၏။ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ ကိုလည်း။ ပညာပေယျံ၊ ခင်းတော့အံ့။ ဘတ္တာနိစ၊ ဆွမ်း တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ညွှန်းတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာ

ယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ပဋိ သလ္လာနာ၊ တယောက်ထည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။လ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊သော။ မယှံ၊ အား။လ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။သံဃဿ၊ ၏။ သေနာသနဥ္စ၊ ကိုလည်း။ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ ဘတ္တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ။တွံ၊ သင်သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ သံဃာ တော်၏ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းခြင်း၊ ဆွမ်းကိုညွှန်းခြင်းကို အလိုရှိ သောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃဿ၊ ၏။ သေနာသနဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ပညာပေဟိ၊ လော့။ ဘတ္တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒိသာဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဝါ၊ ရှေးရှု နားထောင်ပြီ။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်သာ လျှင်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ဒဗ္ဗံ၊ ကို။သံဃော၊ သည်။ သေနာသနပညာ ပကဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ခင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုညွှန်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ သမ္မန္နတု၊ သမုတ်ကြလော့။

၁၉၀။ ။လ။သံဃော၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊သော။အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊ ကို။ သေနာသနပညာပကဉ္စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသ ကဉ္စ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မန္နေယျ၊ ရာ၏။ သော၊လျှင်။ ဉတ္တိ၊ တည်း။ ။လ။သံဃော၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊ ကို။ သေနာသန ပညာပကဉ္စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသ ကဉ္စ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။သမ္မန္နတိ၊၏။ယဿာယသ္မတော၊သည်။ မလ္လပုတ္တဿ၊သော။အာယသ္မတောဒဗ္ဗဿ၊ကို။သေနာသနပညာ ပကဿစ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကဿစ၊ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်းကို။ခမတိ၊ ၏။လ။သံဃေန၊ သည်။

မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ ကို။ သေနာသနပညာပကောစ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကောစ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သမ္မတော၊ သမုတ်အပ်ပြီ။ လ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

၁၉၁။ သမ္မတော၊ သမုတ်အပ်ပြီးသော။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧကဇ္ဈံ၊ တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို။ ဂါယိဿန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကြကုန် လတ္တံ့။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်း တို့အား။ ဧကဇ္ဈံ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိဿန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဧကဇ္ဈံ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မကထိကာ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ တရားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။ သာကစ္ဆိဿန္တိ၊ ဆွေးနွေးကြကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာတရားကို ပြောဟောတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဧကဇ္ဈံ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဈာယိနော၊ ဈာန်ကို ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ဈာန်ကိုဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ နဗျာပါဒိဿန္တိ၊ မထိပါးကြကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုဈာန်ကိုဝင်စားလေ့

ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကေစ္ဆို၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိရစ္ဆာနကထာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘီလာဖြစ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ကာယ ဒဋ္ဌဗဟုလာ၊ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြဲမြဲခိုင်ခံ့အောင် အားထုတ် ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေအာယသ္မန္တာ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဣမာယပိရတိယာ၊ ဤမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အန္တိသယန္တိ၊ နေကြကုန်လတ့်။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေသံပိ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ ဘီလာ ဖြစ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ကေစ္ဆို၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာ ပေတိ၏။ ယေပိတေဘိက္ခူ၊တို့သည်လည်း။ ဝိကာလေ၊ ညဉ့်မိုက် သောအခါ၌။အာဂစ္ဆန္တိ၊လာကြကုန်၏။တေသံပိ၊တို့အားလည်း။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို။ ဝါ၊ တေဇောဓာတ်လျှင် အာရုံရှိသော ပဋ္ဌမဈာန်သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ တေနေဝအာလောကေန၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်ကြောင့်ဖြစ်သော အလင်း ဖြင့်သာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ပညာပေတိ ၊၏။ အပိ၊စင်စစ်။ ။ (အဿုကားနိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ။မယံ၊တို့သည်။ မလ္လပုတ္တသံ၊ သော။အာယသ္မတောဒဗ္ဗဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊တန်ခိုးပြာဋိ ဟာကို။ ပဿိဿာမ၊ မြင်ရပေကုန်တော့အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဉ္စိစ္စ၊ စေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍။ ဝိကာလေ၊ ညဉ့်မိုက်သော အခါ၌။အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊သော။အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊ကား။ အာဝုသောဒဗ္ဗ၊ ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သေနာသနံ၊ကို။ ပညာပေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ ဝဒေတိ၊ ၏။ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်သနည်း။ ကတ္ထ၊၌။ ပညာပေမိ၊ ခင်းရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊၏။ တေ၊တို့သည်။သဉ္စိစ္စ၊၍။ ဒူရေ၊ဝေးသော

အရပ်သို့။ အပဒိသန္တိ၊ ညွှန်း ကြကုန်၏။ ကိံအပဒိသန္တိ၊ ကား။
အာဝုသောဒဗ္ဗ၊ ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။အမှာကံ၊ တို့အား။ ဂိဇ္ဈကူဋေပဗ္ဗတေ၊
ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်၌။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလော့။
အာဝုသောဒဗ္ဗ၊ ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။ အမှာကံ၊ တို့အား။ စောရပပါတေ၊
ခိုးသူတို့ကို ချရာချောက်၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိ တောင်ရံ
နံပါး၌။ကာဠသိလာယံ၊ကျောက်ညို၌။ဝေဘာရပဿေ၊ဝေဘာရ
တောင်ရံနံပါး၌။ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာယံ၊စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်ဝ
၌။ သီတဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌။ သပ္ပသောဏ္ဍိကပဗ္ဘာရေ၊ မြွေ
ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ထုံးအိုင်ရှိသော တောင်ဂှမ်း၌။ဂေါတမကန္ဒ
ရာယံ၊ဂေါတမချောက်၌။တိန္ဒုကကန္ဒရာယံ၊ တိန္ဒုကချောက်၌။
တပေါဒကန္ဒရာယံ၊ တပေါဒ ချောက်၌။ ဝါ၊ ပူသော ရေရှိသော
ချောက်၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံ ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ပူသော
ရေရှိသောဥယျာဉ် အရံ၌။ ။(ဤ၌ တပေါရာမေဟု စာအများ
ရှိ၏။ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့နှင့် မညီသောကြောင့်
မသင့်)။ ။ဇီဝကမ္ဗဝနေ၊ ဇီဝကဥယျာဉ် သရက်တော၌။ မဒ္ဒ
ကုစ္ဆိမှိ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိမည်သော။မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။သေနာ
သနံ၊ ကို။ ပညပေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အပဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုအာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။
အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဇလမာနာယ၊
တောက်ပသော။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ပုရတော-ပုရ
တော၊ ရှေ့မှရှေ့မှ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ တေနေဝ
အာလောကေန၊ ထိုအလင်းဖြင့်သာလျှင်။ မလ္လပုတ္တဿ၊ သော၊
အာယသ္မတောဒဗ္ဗဿ၊၏။ပိဋ္ဌိတော-ပိဋ္ဌိတော၊နောက်မှနောက်မှ။
ဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံ၊တို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊သော။ အာယသ္မာ
ဒဗ္ဗော၊သည်။ဧဝံ၊သို့။ ဝတွာ၊၍။သေနာသနံ၊ကို၊ပညာပေတိ၊၏။
ကိံပညာပေတိ၊ကား။အယံ၊ဤသည်ကား။ မဉ္စော၊ညောင်စောင်း
တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပီဌံ၊ အင်းပျဉ်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုတည်း။ဣဒံ၊ကား။ ဗိဗ္ဗောဟနံ၊အုံးတည်း။ ဣဒံ၊ကား။

ဝစ္စဋ္ဌာနံ၊ ဝစ္စကုဋ္ဋိတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဿာဝဋ္ဌာနံ၊ ပဿာဝကုဋ္ဋိ
တည်း။ဣဒံ၊ကား။ပါနီယံ၊သောက်ရေတည်း။ဣဒံ၊ ကား။ပရိဘော
ဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေတည်း။အယံ၊ဤသည်ကား။ကတ္တရဒဏ္ဍော၊
တောင်ဝှေးတည်း။ ဣဒံ၊ကား။ကတိကသဏ္ဌာနံ၊ ကတိကဝတ်၌
တည်ခြင်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလ၌။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်ရာ၏။ ဣမံ
ကာလံ၊ ၌။ နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ထွက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ပြောဆို
လျှောက်ထား၍။ပညာပေတိ၊၏။ တေသံ၊တို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊
သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေနာသနံ၊ ကို။
ပညာပေတွာ၊၍။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ ဝေဠုဝနံ၊ သို့။ပစ္စာ
ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လည်ခဲ့၏။

၁၉၂။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊
မေတ္တိယဘူမဇက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
နဝကာစေဝ၊ ငယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပ
ပုညာစ၊ နည်းသော ဘုန်းတန်ခိုး ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃဿ၊ ၏။ လာမကာနိ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ယာနိ
သေနာသနာနိ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။တာနိ၊တို့သည်။တေသံ၊ထို
မေတ္တိယဘူမဇကတို့အား။ပါပုဏန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ လာမကာနိ၊
ကုန်သော။ ဘတ္တာနိစ၊ ဆွမ်းတို့သည်လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။
တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။
ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဘိသင်္ခရိကံ၊
ပြုပြင်စီရင်အပ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။
သပ္ပိမ္ပိ၊ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။တေလံပိ၊ဆီကိုလည်းကောင်း။
ဥတ္တရိဘင်္ဂံပိ၊ လက်သုတ်ဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ငှါ။
ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ ပန၊
တို့အားကား။ပါကတိကံ၊ပြကတေ့သော။ ယထာရန္ဓံ၊ချက်မြဲတိုင်း
သော။ ဗိလင်္ဂဒုတိယံ၊ ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက် ရှိသော။ ဝါ၊
ပုံးရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခွက်မြောက်ရှိထသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲ
ထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေတ္တိယ ဘူမဇကာ ရဟန်းတို့

သည်။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊
ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲ့ကုန်သည် ရှိသော်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊
ရဟန်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိံသု၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။
တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ ကိံ၊ အဘယ်
သည်။အဟောသိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏၊ ကေစ္စေ၊
ကုန်သော။ထေရာ၊တို့သည်။ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေန္တိ၊ကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊
ကား။အာဝုသော၊တို့။အမှာကံ၊တို့အား။သပ္ပိ၊သည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။တေလံ၊သည်။ဥတ္တရိဘင်္ဂံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူပန၊
တို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ကုန်၏။ကိံ ဝဒေန္တိ၊ကား။အာ
ဝုသော၊တို့။အမှာကံ၊တို့အား။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသည်။နအဟောသိ၊
မဖြစ်။ ပါကတိကံ၊ ပြကတေ့သော။ ယထာရန္ဓံ၊ချက်မြဲတိုင်းသော။
ဗိလင်္ဂဒုတိယံ၊ ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ ဝါ၊ ပုံးရည်
ဟင်းလျှင် နှစ်ခွက်မြောက်ရှိထသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါ
ပန သမယေန၊ ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကော။ ကလျာဏဘတ္တိက
အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။သံဃဿ၊အား။စတုက္က
ဘတ္တံ၊ လေးခုံအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘတ်ဖြစ်ထသော။နိစ္စဘတ္တံ၊
နိစ္စဘတ်ကို။ဒေတိ၊၏။ ။(ဤ၌ပါဠိတော်လာတိုင်းဩဒနံ၊သူပ၊
တေလ၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂကိုပင် စတုက္ကအရ မှတ်လေ)။ ။သော၊ ထို
ကလျာဏဘတ္တိက သူကြွယ်သည်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။
သပုတ္တဒါရော၊သားမယားနှင့်တကွ။ ဥပတိဋ္ဌိတွာ၊အနီး၌တည်၍။
ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်။
ဩဒနေန၊ ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။အညေ၊တို့သည်။သူပေန၊ပဲနောက်
ဟင်းဖြင့်။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဥတ္တရိဘင်္ဂေန၊လက်သုတ်ဟင်းလျာ
ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ကလျာဏဘတ္တိ
ကဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။သွာတနာယ၊
နက်ဖြန်ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလို့ငှါ။ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာနံ၊ ကုန်

သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ တို့အား။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ဤ။ ကလျာဏဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာဝါရာမံ၊ သို့။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ လ။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီ။ သံပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေပြီ။ လ။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ပြီး သည် ရှိသော်။ သမာဒပိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတော၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီးသည် ရှိသော်။ သံပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ လ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၏။ အထခေါ၊ ဤ။ ကလျာဏ ဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံး မသာယာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့် လျှင်။ ပါပဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ဆွမ်းစားရကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ ကိံ၊ အာဏာပေသိ၊ ကား။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ယေဘတ္တိကာ၊ အကြင်ဆွမ်းစား ရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆွမ်းစားရဟန်း တို့ကို။ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတွာ၊ ၍။ ကဏာဇကေန၊ သော။ ကဏာဇကေန၊ ဖြင့်။ ပရိဝိသ၊ လုပ်ကျွေးလိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ အယျ၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သာဒါသီ၊ သည်။ ကလျာဏ

ဘတ္တကိစ္စ၊သော။ ဂဟပတိနော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊တို့။ ဟိယျော၊ ယမှန်နေ့က။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အမှာကံ၊တို့အား။ ကလျာဏဘတ္တိကဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ကလျာဏဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ တကွ။ ဥပတိဋ္ဌိတွာ၊၍။ ပရိဝိသိဿတိ၊ လတံ့။ အညေ၊ တို့သည်။ ဩဒနေန၊ဖြင့်။ပုစ္ဆိဿန္တိ၊မေးကြကုန်လတ္တံ့။လ။ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေ၊ ထိုမေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းတို့သည်။ တေနေဝ သော မနသေန၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တရူပံ၊ စိတ်အားလျော်စွာ။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၌။ နသုပိံသု၊ အိပ်၍မပျော်နိုင်ကြကုန်။ ။လ။သာဒါသီ၊သည်။ မေတ္တိယဘူမဇကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊မြင်သလျှင်ကတည်း။လ။ ယထာယေနအာဝကာ ရေန၊ဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကောဋ္ဌကေ၊၌။ နိသီဒေယျာမ၊ နေရကုန်သေး၏။ တထာတေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စောစော စီးစီး။ ဘတ္တံ၊သည်။ သိဒ္ဓံ၊ပြီးသည်။ဝါ၊ကျက်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဣဒံဒွာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းအရာကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နိုသံသယံ၊ မယုံမှားအပ်။ ။(ဤ၌ ဣတိသဒ္ဒါတခုကြေ သည်)။ ။ဣတိ၊ ဤသို့။ တော်သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ သာဒါသီ၊သည်။ ဗိလင်္ဂဒုတိယေန၊ သော။ ကဏာဇကေန၊ ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေး တော်မူကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတွာ၊၍။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်လေ၏။ ဘဂိနီ၊ နှမ။ ခေါ၊စင်စစ်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိစ္စဘတ္တိကာ၊ နိစ္စဘတ်ဆွမ်းကို သုံးဆောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ နိစ္စဘတ္တိကတ္တံ၊ နိစ္စ ဘတ်ဆွမ်းကို သုံးဆောင်သော ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ပင် သိသော်လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။

ဟိယျော၀၊ယမန်နေ့ကသာလျှင်။ ဂဟပတိနာ၊သည်။ဧ၀၊ကျွန်မ။
။လ။ပရိဝိသ၊ လုပ်ကျွေးလိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏတ္တာ၊
စေခိုင်းအပ်ပါ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ဘုဉ္ဇထ၊ကုန်လော့။ဣတိ၊
သို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ၊ ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အာဝုသော၊တို့။ ဟိယျောခေါ၊လျှင်။ ကလျာဏ
ဘတ္တိကော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာရာမံ၊သို့။ မလ္လပုတ္တဿ၊
သော။ ဒဗ္ဗဿ၊၏။ သန္တိကေ၊အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။
မယံ၊ငါတို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန၊သော။ဒဗ္ဗေန၊သည်။ ဂဟပတိနော၊
၏။ သန္တိကေ၊၌။ပရိဘိန္နာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊
ကို။ နိဿံသယံခေါ၊ မယုံမှားအပ်သည်လျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတွာ၊ ၍။ တေ၊ တို့သည်။ တေနေဝဒေါမနဿေန၊ ထိုနှလုံး
မသာယာခြင်း ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တရူပံ၊ စိတ်အားလျော်စွာ။ နာဘုဉ္ဇိံ
သု၊မစားနိုင်ကြကုန်။အထခေါ၊၌။ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ၊ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ
ဖဲခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ အာရာမံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။
ပဋိသာမေတွာ၊ သိမ်းမြန်း၍။ ဗဟိဝိဟာရာရာမကောဋ္ဌကေ၊ အရာမ်
တံခါးမုတ်၏ အပ၌။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ္ဋကို။ ပလ္လတ္ထိကာယ၊
အာယောဂပတ်ဘွဲ့သဖြင့်။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်
ဖြစ်၍။ မံကုဘူတာ၊မျက်မှောင်တကြုတ်ကြုတ် ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
ပတ္တက္ခန္ဓာ၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဓောမုခါ၊
အောက်သို့ မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဈာယန္တာ၊ ကြံမှိုင်ထိုင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပဋိဘာဏာ၊စကားဆိုရာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
နိသီဒိံသု၊ နေကြလေကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ မေတ္တိယာ၊ မေတ္တိယ
အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊သည်။လ။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊
ကား။ အယျာ၊တို့။ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။
ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ နာလပိံသု၊ စကားမပြောဆိုကြကုန်။လ။ အယျာနံ၊
တို့အား။ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပရဇ္ဈာမိ၊

ဖြစ်မှားတော့အံ့နည်း။ ကိဿ၊ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အယျာ၊ တို့သည်။ နာလပန္တိ၊စကားမပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တွံ၊ သင်သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန၊ သော။ ဒဗ္ဗေန၊ သည်။ ဝိဟေဌိယမာနေ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်တို့ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခသိ၊ လျစ်လျူရှုဘိ၏။ တထာဟိပန၊ထိုသို့ လျစ်လျူရှုသောကြောင့်သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နာလပိမှာ၊ စကားမပြောမဆိုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျေ၊ အရှင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဂိနိ၊နှမ။ တွံ၊ သင်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေဣစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါသည်ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။ နာသာပေယျ၊ ဖျက်ဆီးစေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ကိံ၊ကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ကိံ၊အဘယ်အမှုကို။ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ဘဂိနိ၊နှမ။တွံ၊သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော။လ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေ။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ နစ္ဆန္နံ၊ မလျှောက်ပတ်။ နပ္ပတိရူပံ၊ မသင့်တင့်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာယံဒိသာ၊ အကြင် အရပ်မျက်နှာသည်။ အဘယာ၊ ဘေးမရှိ။ အနီတိကာ၊နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ။ သာအယံဒိသာ၊ သည်။ သဘယာ၊ ဘေးရှိခဲ့၏။ သဤတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိခဲ့၏။ သဥပဒ္ဒဝါ၊ဥပဒ္ဒဝေါရှိခဲ့၏။ ယတော၊အကြင်အရပ်၌။ နိဝါတံ၊ လေမတိုက်။ တတော၊ ထိုအရပ်၌။ သဝါတံ၊ လေတိုက်ခဲ့၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဒိတ္တံမညေ၊ မီးတောက်သို့ပုံ၏။ မလ္လပုတ္တေန၊ သော။ အယျေနဒဗ္ဗေန၊ သည်။ ဒူသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ဧဝံ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။လ။

၁၉၃။ ဒဏ္ဍ၊ ဒဏ္ဍ။ တွံ၊ သင်သည်။ သံရသိ၊ အောက်မေ့လော့။
ယထာ၊ ဖြင့်။ အယံဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဧဝ
ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ကတ္တာ၊ ပြုမိပေသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ယထာ၊ ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ မာရေတု၊
မှတ်တော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။လ။ဒဏ္ဍ၊ ဒဏ္ဍ။ ဒဏ္ဍာ၊
ပညာရှိတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နုနို့ဖွေဖွေနှိ၊ မဖြေကုန်။ တယာ၊
သင်သည်။ သစေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကတန္တိ၊
ပြုအပ်ပါ၏ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့။ တယာ၊ သည်။ သစေ
အကတံ၊ အံ့။ အကတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇာတော၊ မွေးဘွားပါ၏။ တတော၊ မှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သုပိနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်လည်း။ မေထုနံဓမ္မံ၊ ကို။
ပဋိသေဝိတာ၊ မှီဝဲမိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။
ဇာဂရော၊ နိုးကြားစဉ်အခါ ဖြစ်မှုကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ
ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊နားတော်လျှောက်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ရှင်ဒဏ္ဍ လျှောက်ဆိုသော
ကြောင့်သာလျှင်။ မေတ္တိယံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ နာသေထ၊
ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ဣမေစဘိက္ခူ၊ ဤတိုက်တွန်းသော ရဟန်း
တို့ကိုလည်း။ အနုယုဉ္ဇထ၊ မေးမြန်းစီစစ်ကြကုန်လော့။ဣတိ၊ဤသို့။
အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတွာ၊ ၍။
အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ အထခေါ၊
၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။မေတ္တိယံ၊သော။ဘိက္ခုနိံ၊ကို။နာသေသုံ၊
ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ၊ထိုမေးမြန်းစီစစ်သော ရဟန်းတို့ကို။
အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ကား။အာဝုသော၊ တို့။မေတ္တိယံ၊
သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ မာနာသေထ၊ မဖျက်ဆီးကြပါကုန်လင့်။
သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ နအပရဇ္ဈတိ၊ မပြစ်

မှားပေ။ သော၊ ထိုဘိက္ခုနီမ့်ကို။ ကုပိတေဟိ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော။ အနတ္တမနေဟိ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သော။ စာဝနာဓိပ္ပါယေဟိ၊ သာသနာတော်မှ ရွေ့လျောစေလိုသော အလိုဆန္ဒ ရှိကုန်သော။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဥဿာဟိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှိရှားခြင်းလျှင်အရင်းမရှိသော။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေထကိံပန၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အရှင်ဒဗ္ဗ လျှောက်ထားသောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ သတိဝေပုလ္လပတ္တဿ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ မလ္လပုတ္တဿ၊ သော။ ဒဗ္ဗဿ၊ အား။ သတိဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို။ ဒေတု၊ လော့။ လ။ ဘန္တေ၊ တို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မေတ္တိယာဘူမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမူလိကာယ၊ သော။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သတိဝေပုလ္လပတ္တော၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သတိဝိနယံ၊ ကို။ ယာစာမိ၊ ၏။ လ။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မိကာနိ၊ တရားနှင့်လျော်ကုန်သော။ သတိဝိနယဿ၊ ကို။ ဒါနာနိ၊ ပေးခြင်းတို့သည်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ အနာပတ္တိကော၊ အာပတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထို အာပတ်မသင့်သော ရဟန်းကို။ အနုဝဒန္တိစ၊ စွပ်လည်းစွပ်စွဲကုန်၏။ ယာစတိစ၊ တောင်းလည်း တောင်း၏။ တဿ၊ ထိုတောင်းသောရဟန်းအား။ သတိဝိနယံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓေါ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိကာနိ၊

ကုန်သော။ သံတိဝိနယသ်ာ၊ ကို။ ဓမ္မာနိ၊ ဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ တို့တည်း။

၁၉၆။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂဝေ်ါ၊ ဂဝ္ဂအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ စိတ္တဝိပရိယာသကတော၊ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန၊ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ပြုအပ်သော။ တေန ဥမ္မတ္တကေန၊ ထိုရူးသောဂဝ္ဂသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ အဿာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့အမှုအရာ မဟုတ်သော၊ အကျင့်ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ ဆိုအပ်ပေ်အပ်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဝ္ဂံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန၊ သော။ ဥမ္မတ္တကေန၊ ရူးသောသူတို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော။ ။(ဤ၌ဥမ္မတ္တကဿ ဟုဒံ ဥမ္မတ္တကံဟု ဒုဒံတဒ္ဓိတ်ပြု)။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏေန၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သဖြင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တိ၊ စောဒနာကြကုန်၏။ ကိံ စောဒေန္တိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်သည်။ ဧဝရူပိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောတာ၊ ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သရတု၊ အောက်မေ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခေါ၊ စင့်စစ်။ စိတ္တဝိပရိယာသကတော၊ ၍။ ဥမ္မတ္တကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန၊ သော။ ဥမ္မတ္တကေန၊ သော။ တေန မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ အဿာမဏကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်ပါ၏။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ ဆိုအပ်ပေ်အပ်၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ နသရာမိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ မူဠှေန၊ တွေဝေသဖြင့်။ မေ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော်လည်း။ နံ၊ ထိုရူးသောရဟန်းကို။ စောဒေန္တေဝ၊ စောဒနာကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ လ။ ကထံဟိ နာမ၊ လျှင်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဝ္ဂံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန၊ သော။ ဥမ္မတ္တကေန၊ သည်။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏေန၊ ဖြင့်။

အာပတ္တိံယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေသန္တိ၊ နည်း။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေနဲ
ဟိ၊ထိုသို့အမှုကိုမအောက်မေ့နိုင်သောကြောင့်သာလျှင်။သံဃော၊
သည်။ အမူဠ္ဟဿ၊ ရှေးအခါ၌ အလွန်တွေဝေသော။ (ဤ၌အတိ
ရေက အနက်ရှိသော အာသဒ္ဒါရသည်ပြု)။ ဝဋ္ဋဿ၊သော။ ဘိက္ခု
နော၊ အား။ အမူဠ္ဟဝိနယံ၊ ကို။ ဝါ၊ ထိုအခါတွေဝေခြင်းမရှိသော
ဝိနည်းကို။ [ဤ၌နသဒ္ဒါ၏ကြာရိယအာသဒ္ဒါတည်း။ထိုကြောင့်-ဝဇိ
ရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌အမူဠ္ဟဝိနယဒါနကာလေပနသဿအမူဠ္ဟတာဝိနိန္တိတဗ္ဗာ
ဟု ဆိုတော်မူသည်]။ ဒေတု၊ ပေးကြလော့၊လ။ အဟံ၊ သည်။
တော၊ထိုရဟန်းတို့ကို။ဝဒါမိ၊၏။ ကိံ ဝဒတိ၊ကား။လ။ဇာတိ၊ဤသို့၊
ဝဒတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သောဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အမူဠှော၊
အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍။ သံဃံ၊ ကို။ အမူဠ္ဟဝိနယံ၊ကို။ယာစာမိ၊
၏ ။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မိကာနိ၊ တရားနှင့် မလျော်ကုန်
သော။ အမူဠ္ဟဝိနယဿ၊ ကို။ ဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ဇာမာနိ(တီ)ဏိ၊
တို့တည်း။

၁၉၉။ ဓမ္မိကာနိ၊ တရားနှင့် လျော်ကုန်သော။ ဒါနာနိ၊
ပေးခြင်းတို့သည်။ ကတမာတီဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း ဟူမူ
ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။
အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာ
ပတ်သင့်သောရဟန်းကို။ သံဃော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဗ
ဟုလာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ၊သည်လည်း
ကောင်း။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာ
ယသ္မာ၊သည်။ဝေရုပိံ၊သော။အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။
ဟုတ္ဟာ၊ ၍။ သရတု၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊၏။သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ သရမာနောဝ၊ အောက်မေ့လျက် သာလျှင်။
ဝေံ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ကား။ အဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။
အဟံ၊ သည်။ ဝေရုပိံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။
ဟုတ္ဟာ၊ ၍။ သရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်း
အား။ သံဃော၊ သည်။ အမူဠ္ဟဝိနယံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဓမ္မိကံ၊

သော။ အမူဠ္ဟဝိနယဿ၊ ကို။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။လ။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်၌။ ကတံ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ကရောမိ၊ ၏။လ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနုမ္မတ္တကော၊ မရူးဘဲ လျက်။ ဥမ္မတ္တကာလယံ၊ ရူးကျွန်ကို။ ဝါ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်၌ တပ်ခြင်း ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကိံ ကရောတိ၊ ကား။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည် လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ မယှံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ တုမှာကံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသရမာနော၀၊ မအောက်မေ့ဘဲလျက် သာ လျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ပ။

၂၀၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ပ။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဇ္ဇနီယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခေပနီယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ပ။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ တဇ္ဇနီယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခေပနီယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ပ။

၂၀၁။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ဝန်ခံတိုင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို။ အဇ္ဈာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုပါရာဇိက ရောက်သောရဟန်းသို့။ သံဃော၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကပုဂ္ဂလောဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ စောဒေတိ၊ ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊

ရောက်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။စောဒေတိ၊၏။ပ။အံ့ာဝုသော၊ရှင်။ အပ်ဟံ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ နအဇ္ဈာပန္နော၊မရောက်။ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊ရောက် ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပါရာဇိက အာပတ်သင့် လျှက်။သံဃာဒိသိသ်သင့်၏ဟု ဆိုအပ်သောရဟန်းကို။ သံဃော၊ သည်။သံဃာဒိသေသေန၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်၏။ အဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ဝန်ခံတိုင်းကိုပြုခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ထုလ္လစ္စယံ၊ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သို့။ပါစိတ္တိယံ၊သို့။ ပါဋိဒေသနီယံ၊သို့။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ ဒုဗ္ဘာ သိတံ၊သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ပ။

၂၀၂။ သံဃံမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းဖြစ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊လှံမ တည်းဟူသော နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။တံအဓိကရဏံ၊ ထိုအဓိကရုဏ်းကို။ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်။ပ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သ ဘောရှိသော။ အဓိကရဏံ၊အဓိကရုဏ်းကို။ ယေဘုယျသိကာယ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ဆန္ဒာဂတိံ၊ချစ်သဖြင့်မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဝါ၊မလိုက်ရာ။ဒေါသာဂတိံ၊ ဖျက်ဆီးလိုသဖြင့် မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ မောဟာဂတိံ၊တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သောအရာသို့။ နဂစ္ဆေ ယျ၊ရာ။ ဘယာဂတိံ၊ကြောက်သဖြင့်မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ရာ။ ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ၊ယူအပ်ပြီးသည် မယူအပ်သေး သည်ကိုလည်း။ဇာနေယျ၊သိရာ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ သလာကဂ္ဂါဟာပကော၊ စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်း

ဟူ၍။ ဝါ၊ စာရေးတံကို ပေးတတ်သော ရဟန်း ဟူ၍။ သမ္မန္နိ
တဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။ပ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။
ယာစိတဗ္ဗော၊ တောင်းပန်အပ်၏။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်ပြီး၍။

၂၀၃။ ။ပ။သလာကဂ္ဂါဟာပကံ၊ ဟူ၍။ သမ္မန္နေယျ၊ သမုတ်
ရာ၏။ပ။သမ္မန္နတိ၊ သမုတ်၏။ပ။ သလာကဂါဟာပကဿ၊ ဟူ၍။
သမ္မုတိ၊သမုတ်သည်ကို။ခမတိ၊၏။ပ။သမ္မတော၊သမုတ်အပ်ပြီ။ပ။

၂၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသလာ
ကဂ္ဂါဟာ၊ ဤစာရေးတံယူခြင်းတို့သည်။ ဒသ၊ တို့တည်း။မမ္မိကာ၊
ကုန်သော။ဋ္ဌမေသလာကဂ္ဂါဟာ၊တို့သည်။ဒသ၊တို့တည်း။ အဓမ္မိ
ကာ၊ကုန်သော။သလာကဂ္ဂါဟာ၊တို့သည်။ကတမေဒသ၊အဘယ်
ဆယ်ပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဩရမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော
အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဓိကရဏဉ္စ၊ အဓိကရုဏ်းသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂတိဂတံ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်းသို့ ရောက်
သည်။ဝါ၊နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ဆုံးဖြတ်သည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း
မဖြစ်သေး။ သာရိတသာရိတံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် အမှုသည်ရဟန်း
တို့ကို အောက်မေ့စေအပ် တပါးသောရဟန်းတို့ကို အောက်မေ့
စေအပ်သည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်သေး။ အဓမ္မဝါဒီ၊
အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ဇာတိ၊
ဤသို့။ ဇာနာတိ၊သိ၏။အပ္ပေဝနာမ၊စင်စစ်သော်လျှင်။ အဓမ္မဝါဒီ၊
တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။
ဇာနာတိ၊သိ၏။ ။(ဤဇာနာတိကား ရှေ့မှလိုက်သည်၊ နောက်
ကိုလည်း နည်းတူသိလေ)။ ။သံဃော၊ သည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊
ကွဲလတံ့။ဇာတိ၊ဤသို့။ဇာနာတိ၊၏။အပ္ပေဝနာမ၊ စင်စစ်သော်လျှင်။
သံဃော၊သည်။ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ကွဲရာ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ဇာနာတိ၊သိ၏။
အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ ဝါ၊ တယောက်ထည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်လျက် နှစ်ခုနှစ်ခုသော စာရေးတံ ယူသောအားဖြင့်။ ဂဏှန္တိ၊
ယူကုန်၏။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ တခုသော
စာရေးတံကို နှစ်ယောက်ယူသောအားဖြင့်။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။

ယထာဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူအားလျော်သော အားဖြင့်။ နစ၀ဂ္ဂဏန္တိ၊ ယူလည်း မယူကုန်။ပ။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ပ။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ရှိ။ပ။

၂၀၅။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ဖြင့်။ အနု ယုဥ္ဇိယမာနော၊ မေးမြန်း စိစစ်အပ်သည် ရှိသော်။ အ၀ဇာနိတွာ၊ ပယ်ပြီး၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၀န်ခံ၏။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ၀န်ခံပြီး၍။ အ၀ဇာနာတိ၊ ပယ်၏။ အညေနညံ၊ အဖျင်းဖျင်း။ ပဋိစရတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏။ ၀ါ၊ ဖုံးလွှမ်းဘိ၏။ သမ္ပဇာနံ-သမ္ပဇာနန္တော၊ အာပတ် သင့်မှန်း သိ၍။ မုသာ၊ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ ဘာသတိ၊ဆိုဘိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ်နပတိ၊ ထိုသို့ အဖျင်းဖျင်းသော စကားကို ပြောဆို ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့်သာလျှင်။ပ။တဿပါပိယျသိကကမ္မံ၊ကို။ ကရောတု၊ လော၀။ပ။

၂၀၇။ အသုစိစ၊ မစင်ကြယ်သော အကျင့် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အလဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုကို မရှက်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာနု၀ါဒေါစ၊ စွပ်စွဲခြင်း နှင့် တကွ ဖြစ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊သည်။ ဓမ္မေန၊ မမှကံဖြင့်။ သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ တဿပါပိယျသိက ကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊၏။ပ။

၂၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဿပါပိယျသိကကမ္မကတေန၊တဿ ပါပိယျသိကကံ ပြုအပ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သမ္မာ၊စွာ။ ၀တ္တိ တဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ပ။

အမှာ ဤတဿပါပိယျသိကကံ ကျင့်ဝတ်၌ ဘိက္ခုနိယော နဿဥပဒိတဗ္ဗာ - ၏ နောက်၌ တဇ္ဇနီယ - စသော မျှေးကံ လေးပါးတို့ကဲ့သို့ တဆဲ့ နှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ် တရား အပြည့်အစုံ သော်လည်း ရှိရမည်။ ပေယျာလနှင့် သော်လည်း ရှိရ မည်။ ယင်းသို့ ရှိမှ သေ့သမေတ္တ တဇ္ဇနီယာ ဒီသု ဝုတ္တနယမေဝ- ဟူသော စူဠဝါသမထကွန္ဓက အဋ္ဌကထာ နှင့် ညီမည်။

၂၁၂။ တေခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာနံ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကြကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အသာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာ မဟုတ်သော အကျင့်ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ ဆိုအပ်ငင်အပ်၏။ ပ။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ၍။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အသာမဏကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ၊ အပ်၏။ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ၊ အပ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာဟိ အာပတ္တီဟိ၊ ဤအာပတ်တို့ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သစေ ကာရေယျာမ၊ အကယ်၍ ပြုစေကြ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ အကယ်၍ ကုစား စေကြ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ တံ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ကက္ခဠတ္တာယ၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါဠတ္တာယ၊ ရဲရင့်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ သိယာပိ၊ စင်စစ်လည်း။ သံဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ကထံနုခေါ၊ လျှင်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ ဧတံသော ပဋိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ တတြ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံအစည်သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ကိံ ဟောတိ၊ ကား။ ပ။ သံဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံအစည်သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ပ။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကံဖြင့်။ ပ။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်။ ဧကဇ္ဈံ၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတိတဗ္ဗံ၊ စည်းဝေး အပ်၏။ ပ။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ ရှုန့်ရင်းသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ လူတို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော အာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝူပသမေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧကတောပက္ခိကာနံ၊

တဘက်မှ အပင်းအသင်းအဘို့ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခုနီ၊တို့တွင်။ပ။ သင်္ကောပက္ခော၊ မိမိအပင်းအသင်းဖြစ်သော အဘို့ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ကား။အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့ သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာတော်မူကြကုန်လော့။ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။အာယသ္မန္တာနံ၊တို့၏။ယာစေဝအာပတ္တိ၊အကြင် အာပတ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ယာစအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံအာပတ္တိံ၊ကို။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယစေဝ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊၏။အတ္ထာယစ၊ငှါလည်းကောင်း။ပ။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒေသေယျံ၊ ဒေသနာကြားလိုက်ပါတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

၂၁၃။ အထပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ အပရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ကေတောပက္ခိကာနံ၊ကုန်သော။ပ၊ဣမေသံအာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏။အတ္ထာယစေဝ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊၏။ အတ္ထာယစ၊လည်းကောင်း။ပ။သော၊ကား။ဥဿုတ္တိ၊ဥဿုတ်တည်း။ ။ပ။ဒေသေမိ၊ ဒေသနာကြားပါတော့၏။ပ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣမာသံအာပတ္တီနံ၊ ဤအာပတ်တို့ကို။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ ဒေသနာ၊ ကြားသည်ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။

၂၁၄။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ကို။ဌပေတွာ၊၍။ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ၊ အယူကိုထင်စွာပြုခြင်းကို။ ဌပေတွာ၊၍။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ဃာအစည်းအဝေး၌။ နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ဌပေတွာ၊၍။ တာဟိအာပတ္တီဟိ၊ ထိုအာပတ်တို့မှ။ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၁၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊

တို့သည်လည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုပိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ပက္ခံ၊ အပင်း အသင်းကို။ ဂါဟေတိ၊ ယူစေ၏။ပ။ ကထဉှိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဆန္ဒော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့ကို။ အနုပခဇ္ဇ၊ ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဝဒိဿတိ၊ ငြင်းခုံဘိသနည်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ပက္ခံ၊ ကို။ ဂါဟေဿတိ၊ ယူစေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဓိကရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ လည်းကောင်း။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ အဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မမဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိနယောတိဝါ၊ ဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝိနယောတိဝါ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ လပိတံ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်။ အလပိတံ၊ မရွတ်အပ်။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အနာစိဏ္ဏံ၊ မလေ့ကျက်အပ်။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မူအပ်၏။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မမူအပ်။ ဣတိဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာပတ္တီတိဝါ၊ အာပတ်သင့်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနာပတ္တီတိဝါ၊ အာပတ်မသင့်ဟူ၍လည်းကောင်း။ လဟုကာအာပတ္တီတိဝါ၊ လဟုက အာပတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂရုကာအာပတ္တီတိ ဝါ၊

ဂရုကာအာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာဝသေသာ အာပတ္တိတိ
ဝါ၊ အကြွင်း အကျန်ရှိသော အာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။
အနာဝသေသာ အာပတ္တိတိဝါ၊ အကြွင်း အကျန် မရှိသော
အာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လာအာပတ္တိတိဝါ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ
အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။အဒုဋ္ဌုလ္လာအာပတ္တိတိ ဝါ၊အဒုဋ္ဌုလ္လ
အာပတ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ တတ္ထ၊
ထိုသို့ငြင်းခုံရာ၌။ ယံဘဏ္ဍနံ၊ အကြင်မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည်။
ယောကလဟော၊ အကြင်မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ယော ဝိဂ္ဂ
ဟော၊ အကြင်ကိုယ်ထိလက်ပါးငြင်းခုံခြင်းသည်။ ယော ဝိဝါဒေါ၊
အကြင် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ယော နာနာ
ဝါဒေါ၊အကြင် အထူးထူးသော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ယော
အညထာ ဝါဒေါ၊ အကြင် တပါးသော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။
ဝိပစ္စတာယ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းငှါ။ ယော ဝေါဟာရော၊ အကြင်
ဆိုခြင်းသည်။ ယံမေဓဂံ၊ အကြင် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဣတ္ထ၊ ရှိ၏။
ဣဒံ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကို။ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏ်း
ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော အဓိ
ကရဏ်းတို့တွင်။အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊အနုဝါဒါဓိကရဏ်း ဟူသည်။
ကတမံ၊အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့။ သီလ
ဝိပ္ပတ္တိယာဝါ၊ သီလ ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အာစာရ
ဝိပ္ပတ္တိယာဝါ၊ အကျင့် ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပတ္တိ
ယာဝါ၊အယူပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။အာဇီဝဝိပ္ပတ္တိယာဝါ၊
အသက်မွေးခြင်း ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဝဒန္တိ၊စွပ်စွဲ
ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စွပ်စွဲရာ၌။ ယောအနုဝါဒေါ၊ အကြင်စွပ်စွဲ
ခြင်းသည်။ ယာအနုဝါဒါ၊ အကြင် စွပ်စွဲခြင်းသည်။ ယာ အနုလ္လ
ပနာ၊အကြင်ဆိုခြင်းသည်။ယာအနုဘဏနာ၊အကြင်ဆိုခြင်းသည်။
ယာအနုသံပဝင်္ကတာ၊ အကြင် ကောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။
ယာအဗ္ဘုဿဟနတာ၊ အကြင်ရှေးရှု အားထုတ်သည်၏ အဖြစ်
သည်။ ယံအနုဗလပ္ပဒါနံ၊ အကြင်အားအာဆင့်ကို ပေးခြင်းသည်။

အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအားအဆင့်ကိုပေးခြင်းကို။ အနုဝါဒါ
ဓိကရဏံ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ။တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအဓိ
ကရဏ်းတို့တွင်။အာပတ္တာဓိကရဏံ၊အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသည်။
ကတမံ၊နည်း။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊
အာပတ်အစု တို့သည်။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ မည်၏။ သတ္တပိ၊
ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ အာပတ္တာ
ဓိကရဏံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပတ်အစုကို။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊
ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအဓိကရဏ်းတို့တွင်။
ကိစ္စာဓိကရဏံ၊သည်။ကတမံ၊နည်း။သံဃဿ၊၏။ယာကိစ္စယတာ၊
အကြောင်းကိစ္စ၏ အဖြစ်သည်။ ယာကရဏီယတာ၊ အကြောင်း ပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်သည်။ယံအပလောကနကမ္မံ၊ အကြောင်းအပလောကန
ကံသည်။ ယံဉတ္တိကမ္မံ၊ အကြောင်းဉတ္တိကံသည်။ ယံဉတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊
အကြောင်းဉတ္တိဒုတိယကံသည်။ ယံဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ၊ အကြောင်းဉတ္တိ
စတုတ္ထကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤကံကို။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

၂၁၆။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏။ မူလံ၊ မူလ
ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဆဝိဝါဒမူလာနိ၊ ခြောက်ပါးသော
ဝိဝါဒမူလတို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလတည်း။
တီဏိပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလမူလာနိ၊ အကု
သိုလ်မူလတို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလတည်း။
တီဏိပိ၊ ကုန်သော။ ကုသလမူလာနိ၊ ကုသိုလ် မူလတို့သည်။
ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ဆ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊
၏။ မူလံ၊မူလဟူသည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ဣဓ၊ဤ
ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊အမျက်
ကြီးသည်။ ဥပနာဟီ၊ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကောဓနော၊အမျက်
ကြီးသည်။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထရိပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊

ရှိသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိသော၊ ကြိုးနှံစုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဓမ္မံပိ၊ တရားတော်၌လည်း။ပ။ သံဃေပိ၊ သံဃာတော်၌လည်း။ပ။ သိက္ခာယပိ၊ သိက္ခာ၌လည်း။ နပရိပူရကာရီ၊ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယောဘိက္ခု၊သည်။သတ္ထရိ၊၌။အဂါရဝေါ၊၍။ အပ္ပတိသော၊ ၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ဓမ္မေ၊၌။ သံဃေ၊၌။သိက္ခာယ၊၌။နပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ သံဃေ၊၌။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင်ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဗဟုဇန အဟိတာယ၊ များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးမရှိခြင်းငှါ။ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာ မရှိခြင်းငှါ။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းငှါ။ အသုခါယ၊ ချမ်းသာမရှိခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ တံဝိဝါဒမူလံ၊ထိုဝိဝါဒမူလကို။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ ခေသမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍ မြင်ကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။တတြ၊ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပါပကဿ၊ယုတ်မာသော။တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုဝိဝါဒမူလကိုသာလျှင်။ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ။ဝါယမေယျာထ၊ လုံ့လပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဝိဝါဒမူလံ၊ ဝိဝါဒမူလကို။ပ။ စေနသမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍မမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။တတြ၊ထိုသို့မမြင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပါပကဿ၊ သော။ တဿေဝဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုဝိဝါဒမူလ၏သာလျှင်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနဝဿဝါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ဧဝံ၊ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်။ပါပကဿ၊သော။ ဧတဿဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုဝိဝါဒမူလကို။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်။

ဟောတိ၊ ၏။, ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပါပကသ္မ၊ သော။ တေသဝိပါကဒမူလသ္မ၊ ထိုဝိပါကဒမူလ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ အနဝသ္သဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုနစ၊ လည်း။ အပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မက္ခီ၊ ကျေးဇူးကိုချေတတ်သည်။ ပလာသီ၊ အဖျင်းမှုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူတတ်သည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သဌော၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကိုမှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊ မြဲစွာယူတတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ စွန့်နိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ ဣမာနိ ဆ ဝိပါကဒမူလာနိ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဝိပါကဒမူလတို့သည်။ ဝိပါကဒမိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ ။တီဏိ၊ ကုန်သော။ အကုသလမူလာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပါကဒမိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ လုဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးလိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မူဠ္ဍစိတ္တာ၊ တွေဝေသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိအကုသလမူလာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပါကဒမိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ ။အလုဒ္ဓစိတ္တာ၊ မတပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးလိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမူဠ္ဍစိတ္တာ၊ မတွေဝေသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၁၇။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၏။ မူလံ၊ မူလကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဆ အနုဝါဒမူလာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အနုဝါဒမူလတို့သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ အနုဝါဒါ

ဓိကရုဏ်း၏။ မူလံ၊မူလတည်း။ ပ။ ကာယောပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ ဝါစာပိ၊ နှုတ်သည်လည်း။ ။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃေ၊ ၌။ အနုဝါဒံ၊ စွပ်စွဲခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ယော အနုဝါဒေါ၊ အကြင်စွပ်စွဲခြင်းသည်။ ပ။ အနုဝါဒမူလံ၊ အနုဝါဒမူလကို။ ပ။ ပါပကဿ၊ သော။ တဿေဝ အနုဝါဒမူလဿ၊ ထို အနုဝါဒမူလကို သာလျှင်။ ပ။ တဿေဝ အနုဝါဒမူလဿ၊ ထိုအနုဝါဒမူလ၏ သာလျှင်။ ပ။ ဧတဿ အနုဝါဒမူလဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ပ။ ဧတဿ အနုဝါဒမူလဿ၊ ထိုအနုဝါဒမူလ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ လုဒ္ဒစိတ္တာ၊ ၍။ အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ပ။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ ကာယော၊ ကာယသည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလမည်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဒ္ဒသိကော၊ အမြင်ခက်၏။ ဩကောဋိမကော၊ ကွ၏။ ဗဟွာဗာဓော၊ များသောအနာရှိ၏။ ကာဏော ဝါ၊ ကာဏ်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဏီ ဝါ၊ ကောက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခဉ္ဇော ဝါ၊ ခွင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပက္ခဟတော ဝါ၊ ဘက်သခွပ်နာစွဲသည်လည်း။ ဝါ၊ ဘက်သကတ်နာစွဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင်အနာဖြင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလလည်း။ ကတမာ၊ သော။ ဝါစာ၊ နှုတ်သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မမ္မနော၊ မမ်းစွဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဠဂလဝါစော၊ အရိအရွဲယိုသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနုဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားသည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။

၂၁၇။ အာပဏ္ဍာမိကရဏံသ၊ အာပဏ္ဍာမိကရဏ်း၏။ မူလံ၊ မူလကား။ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာ၊ ခြောက်ပါး သောအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်တို့သည်။အာပဏ္ဍာမိကရဏာသ၊၏။မူလံ၊ မူလတည်း။ ယာအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်။ ကာယတော၊ ကိုယ်ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစတော၊ နှုတ်ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တတော၊ စိတ်ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ သာအာပတ္တိ၊ ထိုအာပတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယာအာပတ္တိ၊သည်။ ဝါစတော၊ နှုတ်ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊၏။ ကာယတော၊ ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တတော၊ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊မဖြစ်။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝါစတောစ၊နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။သမုဋ္ဌာတိ၊၏။ စိတ္တတော၊ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊မဖြစ်။ပ။ဆ၊ကုန်သော။ ဣမေ အာပတ္တိ သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအာပတ္တိ သမုဋ္ဌာန် တို့သည်။ အာပဏ္ဍာမိကရဏာသ၊၏။မူလံ၊တည်း။

၂၁၉။ ကိစ္စာမိကရဏာသ ၏။ မူလံ၊ကား။ကိံ၊နည်း။ ကိစ္စာမိကရဏာသ၊ ကိစ္စာမိကရဏ်း၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ မူလံ၊ မူလကား။သံဃော၊သံဃာတော်တည်း။

၂၂၀။ ဝိဝါဒါမိကရဏံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်လော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်လော။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတလော။ ဝိဝါဒါမိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ရံခါ။အကုသလံ၊တည်း။သိယာ၊ရံခါ။အဗျာကတံ၊တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတတို့တွင်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ဝိဝါဒါမိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ဤ ငါ့ဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကုသလစိတ္တာ၊ ကုသိုလ်စိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ငြင်းခုံရာ၌။ ယံဘဏ္ဍနံ၊ အကြင် မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကို။ ကုသလံ၊

သော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး တို့တွင်။အကုသလံ၊သော။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ သည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဇွမ၊ ၌။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အကုသလစိတ္တာ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံရာ၌။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ပ။ အဗျာကတစိတ္တာ၊ အဗျာကတစိတ် ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ပ။

၂၂၁။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံသည်။အကု သလံ၊လော။ ကုသလံ၊လော။ အဗျာကတံ၊ လော။ပ။ ဇွမ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ကုသလစိတ္တာ၊ ၍။အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ပ။

၂၂၂။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊သည်။ ကုသလံ၊ လော။ အကု သလံ၊လော။ အဗျာကတံ၊ လော။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊အချို့ကား။အကုသလံ၊မည်၏။သိယာ၊ကား။အဗျာကတံ၊ မည်၏။ ကုသလံ၊သော။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။

အမှာ ထိုအာပတ္တာဓိကရဏံသည် အာပတ္တိဝေဒဓိကရ ဏံအာပတ္တာဓိကရဏံဟူသောအဝဓေရဏကမ္မဓေ ရယ်သမာသ်ဝစနတ္ထကြောင့် အာပတ်သာလျှင်တည်း။ထိုအာပတ် သည် အကုသိုလ်အာပတ်, အဗျာကတ အာပတ်အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝီတိက္ကမ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ လွန်ကျူးစဉ်အခါသင့်သော ပဋ္ဌမပါရာဇိကအစရှိသော အာပတ် သည် အကုသိုလ် အာပတ်မည်၏။ ဝီတိက္ကမ စေတနာဖြင့် မစေ့ ဆော်ဘဲ ပညတ်တော် အလျောက် သင့်သောသဟသေယျ အစ ရှိသောအာပတ်သည် အဗျာကတအာပတ်မည်၏၊ ထိုအဗျာကတ အာပတ်သည် ဝိပါကအဗျာကတ အာပတ်၊ ကြိယာအဗျာကတ အာပတ်၊ရုပ်အဗျာကတအာပတ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတို့တွင် ဝိပါက်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော သဟသေယျ အာပတ် အစရှိသော အာပတ်သည် ဝိပါက အဗျာကတအာပတ် မည်၏။ ကြိယာဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောပထဝီ ခဏန အစရှိသော

အာပတ်သည်။ ကြိယာ အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ ရုပ်အဗျာကတအာပတ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရုပ်အဗျာကတ အာပတ်၊ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရုပ်အဗျာကတ အာပတ်၊ ဝိပါက်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရုပ်အဗျာကတ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဝိပါက် ကြိယာစိတ်နှင့်ကင်း၍ သက်သက်အာပတ်၊ ကြိယာစိတ်ဖြစ်စဉ်ခါသင့်သော ရုပ်အဗျာကတအာပတ်၊ ရုပ်ဖြစ်စဉ်အခါသာ သင့်သော ရုပ် အဗျာကတ အာပတ်အားဖြင့် ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင်ပထဝီခဏန အစရှိသည်တို့၌ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော ပထဝီ ခဏန အစရှိသော ရုပ်အဗျာကတအာပတ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော ရုပ်အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ အိပ်မက် မက်သောအခါစသည်တို့၌ပါဏာတိပါတအစရှိသည်ကို ပြုရ၏ဟုအိပ်မက်မက်စဉ် အခါ သင့်သော သဟသေယျအစရှိသောအာပတ်သည်အကုသိုလ်စိတ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝီတိက္ကမစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ လွန်ကျူးသောအရာ၌သာ မဟုတ်သောကြောင့် အကုသိုလ်အာပတ်မမည်။ ဝီတိက္ကမစေတနာဖြင့် မစေ့ဆော်ဘဲ ပညတ်တော်အလျောက်သင့်သောအာပတ်ဖြစ်သောကြောင့် အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါသင့်သောရုပ်အဗျာကတအာပတ်သာမည်၏။ ဝိပါက်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော သဟသေယျအစရှိသော ရုပ်အဗျာကတ အာပတ်၊ ကြိယာစိတ်ဖြစ်စဉ်အခါသင့်သော သဟသေယျအစရှိသောရုပ်အဗျာကတအာပတ်တို့သည်ကား အသီးအခြား ရုပ်အဗျာကတအာပတ်ဟူ၍မဆိုအပ်။ အဗျာကတအာပတ်ဟူ၍ ဝေါဟာရ ရလေပြီးသော ဝိပါက်စိတ်ကြိယ စိတ်တို့နှင့် အတူတကွ သဟစရဏ ဖြစ်လေသောကြောင့်ဝိပါက်စိတ် ကြိယာစိတ်တို့နှင့် အတူတကွ တပေါင်းတည်း သာမည အားဖြင့် အဗျာကတအာပတ် ဟူ၍သာ ဆိုအပ်သည်။ အနာဂါမ်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားနိုးရာသေမာပတ်ကို ဝင်စားစဉ်အခါ သင့်သောသဟသေယျအစရှိသောကမ္မဇဥတုဇအာဟာရဇဟုဆိုအပ်သော တိဇရုပ်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိပါက်

ကိရိယာ စိတ်နှင့် ကင်း၍ သက်သက် ရုပ်ဖြစ်စဉ် အခါ သင့်သော ရုပ်အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ အာပတ်ဟူသည် အန္တရာယိက လက္ခဏာရှိ၏။ ကုသိုလ်စိတ်သည် အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါက လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာ ရှိသော ကုသိုလ် စိတ်ကို အန္တရာယိက လက္ခဏာရှိသော အာပတ်ဟူ၍ မဆိုအပ်။ ထို့ကြောင့်-

အာပတ္တာဓိကရဏံသိယာအကုသလံ၊သိယာအဗျာကတံ။
နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံကုသလံ-

ဟု အကုသိုလ် အဗျာကတ ကိုသာ အာပတ် ဟူ၍ ဟောတော် မူသည်။ ကုသိုလ်စိတ်ကို အာပတ်ဟူ၍ ဟောတော်မမူ။ထို့ကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာ၌-

အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန အာပတ္တာ ဓိကရဏံ နာမ တထာဝတ္တမာန အကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒ ပက္ခန္ဓာန မေတံ အဓိဝစနံ။ အဝသိဋ္ဌေသု ကုသလာ ဗျာကတ ပညတ္တိသု အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗျာကတန္တိ ဝစနတော ပညတ္တိတာစ ပဋိသိဒ္ဓါ။ ကုသလတ္တိကေ အပရိယာပန္နတ္တာ။ ကုသလ ပဋိသေဓနေဝ တေန သမာန ဂတိကတ္တာ ကိရိယာ ဗျာကတာနံပိ ပဋိသေဓော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ကိရိယာ ဗျာကတာနံဝိယ အနုပဂမနတော ဝိပါကာ ဗျာကတာနံပိ ပဋိသေဓောကတောဝ ဟောတိ။ တထာပိ အဗျာကတသာမညတော ရူပက္ခန္ဓေန သဒ္ဓိံ ဝိပါက ကိရိယာဗျာကတာနံပိ အဓိဝစနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ကိန္တိ အဇာနန္တဿ။ လ။ အဗျာကတံ ဟောတီတိ ဘိက္ခုမှိ ကမ္မဋ္ဌာန ဂတစိတ္တေန နိပ္ပန္နေ မာတုဂါမော စေ သေယျံ ကပ္ပေတိ။ ဘိက္ခုနော ဝိဇ္ဇမာနံပိ ကုသလံစိတ္တံ အာပတ္တိယာ အင်္ဂံ န ဟောတိ။ တသ္မာ တသ္မိံ ခဏေ သေယျာကာရေန ဝတ္တမာန ရူပမေဝ အာပတ္တာဓိ ကရဏံနာမ။

ဘဝင်္ဂစိတ္တေ ဝိဇ္ဇမာနေပိ သေဝနံယော။ တသ္မိံ ဟိ ခဏေ ဥဋ္ဌာတဗ္ဗေဇာတေ အနုဋ္ဌာနတော ရူပက္ခန္ဓော၀ အာပတ္တိ နာမ၊ နဝိပါကေန သဒ္ဓိံ–

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ကုသလ စိတ္တက္ခဏေ ဝီတိက္ကမ၀သေန ပ၀တ္တ ရူပ သမုဋ္ဌာ၀ တော ကုသလ စိတ္တာ၀ါ အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ တထာ အဗျာကတ စိတ္တာ၀ါ အဗျာကတ ရူပ သမုဋ္ဌိတံ အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ ပါဏာတိပါတာဒီသု အကုသလ် စိတ္တာ၀ါ အကုသလာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ ရူပံပနေတ္ထ အဗ္ဗောဟာရိကံ။ သုပိနပဿန ကာလာဒီသု ပါဏာတိပါတာဒိံ ကရောန္တော သဟ သေယျာဒိ ၀သေန အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ။ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တော အကုသလစိတ္တော အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗော–

ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာတို့၌လည်း–

ဘိက္ခုမှိ ကမ္မဋ္ဌာန ဂတစိတ္တေန နိပ္ပန္နေ နိဋ္ဌါယန္တေ၀ါ မာတုဂါမော စေ သေယျံ ကပ္ပေတိ။ တသ္မိံ ခဏေ သေယျာ ကာရေန ၀တ္တမာန ရူပမေ၀ အာပတ္တိ။ န ကုသလာ ဒိ၀သပ္ပ၀တ္တံ စိတ္တန္တိ အာဟ အသမ္ဘိန္နံ။ ပေ။ သဟသေယျာ ဒိ၀သေန အာပဇ္ဇနတော အဗျာကတံ ဟောတီတိ။ တသ္မိံ ဟိ ခဏေ ဥဋ္ဌာတဗ္ဗေ ဇာတေ အနုဋ္ဌာန တော တဒါကာ ရပ္ပ၀တ္တော ရူပက္ခန္ဓော၀ အာပတ္တိ–

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ပထဝီခဏနာဒီသု ကုသလစိတ္တက္ခဏေ ဝီတိက္ကမ ၀သေန ပဝတ္တံ ရူပသမုဋ္ဌာ၀တော ကုသလ စိတ္တာ၀ါ တထာ ပဝတ္တ ရူပသမုဋ္ဌိတံ အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ တထာ အဗျာ ကတစိတ္တာ၀ါ အဗျာကတ ရူပသမုဋ္ဌိတံ အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ ပါဏာတိပါတာဒီသု အကုသလ စိတ္တာ၀ါ

သကုလအာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ ရူပံ ပနေတ္ထ အဗ္ဗောဟာရိကံ။ သုပိနန္တေန စ ပါဏာတိပါတာဒိ ကရောန္တော သဟသေယျာဒိဝသေန အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တော အကုသလစိတ္တော အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတီတိ။

ဟူ၍လည်းကောင်း။

အတ္ထိ ပန သိက္ခာပဒံ ကုသလန္တိ အာဒိနာ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တော ကုသလစိတ္တ သမင်္ဂီဝါ အာပဇ္ဇတိ။ အကုသလစိတ္တ သမင်္ဂီဝါ အဗျာကတ္တ စိတ္တ သမင်္ဂီဝါတိ ဒဿေတိ။ နနု ပန ကုသလာပိ အာပတ္တိ အတ္ထီတိ။ ။ နဟိ ကုသလာ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ။ အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ။ သိယာ အဗျာကတံ။ နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလန္တိ ဝစနတော-

ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ကုသလစိတ္တေန ဟိ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တော သဝိညတ္တိကံ အဝိညတ္တိကံ ဝါ သိက္ခာပဒဝီတိက္ကမာကာရပ္ပဝတ္တံ ရူပ-က္ခန္ဓသင်္ခါတံ အဗျာကတာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။

ဟူ၍လည်းကောင်းဆိုသည်။ ။ထိုအာပတ်သည် အနန္တရာယိက အာပတ် အန္တရာယိက အာပတ်အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် လွန်ကျူးလိုသော ဝီတိက္ကမ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ သင့်ကုန်သော အာပတ်တို့သည် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့် အန္တရာယိက အာပတ်မည်ကုန်၏။ ထိုသို့ သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကို မပြုတတ်ငြားသော်လည်း အာပတ်သင့်မှန်းသိသောအခါ ဒေသနာမကြားဘဲ အရှက်တက်စေသောအားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ရှိသော်ဆာဒနုဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ပြန်သောကြောင့်၎င်း ထိုအာပတ်၏ အကုသိုလ်သဘော ကိန်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း ထိုဆာဒနုဒုက္ကဋ် အာပတ်၏ သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်လေသောကြောင့်၎င်း အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အနန္တရာယိကအာပတ်၏လည်း ပြဒ

နောပစ္စတေကဲ့သို့ ဖလူပစာရဖြင့် နည်းအားဖြင့် အန္တရာယိက အာပတ် မည်၏။ ထိုကြောင့်-သာမညအားဖြင့် သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခုနော ဝေနိရယံဝါ ဝဒါမိတိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါဟူ၍ အန္တရာယိက အာပတ်အနန္တရာယိကအာပတ်နှစ်ပါးစုံကိုသိမ်းရုံး၍ ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-

ယဒိဧဝံ သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခုနော နိရယံဝါ ဝဒါမိတိရစ္ဆာနယောနိံဝါ တိ ဝစနတော အဗျာကတဿာပိ ဝိပါက ဓမ္မတာ အာပဇ္ဇေယျာတိ၊ နာပဇ္ဇေယျ၊ အသဉ္စိစ္စအာပန္နာ ပတ္တိယောယာဝသော နဇာနာတိ နတာဝ အန္တရာယကရာ။ ဇာနိတွာဆာဒေန္တောပန ဆာဒနပစ္စယာအညံ ဒုက္ကဋ္ဌသဉ္စိတံ အကုသလ မာပတ္တာမိကရဏံ အာပဇ္ဇတိ။ တဉ္စအကုသလသဘာဝတ္တာ သဂ္ဂမောက္ခာနံ အန္တရာယ ကရန္တိ သာပတ္တိကဿ အပါယဂါမိတာဝုတ္တာ။ အဗျာ ကတံပန အာပတ္တာမိကရဏံ အဝိပါကဓမ္မမေဝါတိ နိဋ္ဌ မေတ္ထဂန္တဗ္ဗံ-

ဟူ၍ ဆိုသည်။ ထိုပြုအပ်ပြီးသော သဂ္ဂမောက္ခာနံ ဟူသော သာဓကပါဠိ၌ သဂ္ဂသဒ္ဒါဖြင့် မနုဿသဒ္ဒါကို သိမ်းသွင်း ယူသင့် ကြောင်းကို အင်္ဂုတ္တိုရ်ဋီကာ စသော သုတ္တန်ဋီကာတို့၌ ဆိုသော ကြောင့် မနုဿ၏အန္တရာယ် အဖြစ်ကိုလည်း မှတ်ယူအပ်သည်။ ထိုကြောင့် အပါယဂါမိတာဝုတ္တာဟု ဆိုထိုက်လေသည်။ အန္တရာ ယိကအာပတ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒေသနာဂါမိဝုဋ္ဌာနဂါမိတို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ်မာနတ် အဗ္ဘာန်ထပြီးသည် ရှိသော် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏အန္တရာယ်ကိုမပြုတတ်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ ကား အရိယာတို့အား စွပ်စွဲသော အရိယူပဝါဒကံသည် အကု သိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အပြစ်ကိုပြ၍ကန်တော့ခြင်းဖြင့်ပယောဂ သမ္ပတ္တိသည် တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုးမပေး တတ်သော အဝိပါကဓမ္မအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အဟော သိကံဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အန္တရာယိက အာပတ် သည်လည်း

ဒေသနာဂါမိ၀ုဋ္ဌာနဂါမိတို့ဖြင့် ဒေသနာကြာပြီး ပရိဝါသ်မာနတ် အဗ္ဘာန်ထင်ြီးသည်ရှိသော် ပယောဂသမ္ပတ္တိသည် တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုးမပေးတတ်သော အဝိပါကဓမ္မအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အဟောသိကံ ဖြစ်လေသောကြောင့် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကိုမပြုတတ်။ ထိုကြောင့် အာပတ်ရှိ၍ သာပတ္တိက ဖြစ်စဉ်အခါသာလျှင် အပါယဂါမိအဖြစ်ကို–သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေနိရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ–ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့်သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌–

> ယဉ္စ အာပတ္တာမိကရဏံအကုသလံ၊ တမ္ပိ ဒေသိတံ ဝုဋ္ဌိတံ
> ဝါအနန္တရာယကရံ၊ ယထာဟိ အရိယူပဝါဒကမ္မံ အကု
> သလံပိ သမာနံ အစ္စယံဒေသေတွာ ခမာပနေန ပယောဂ
> သမ္ပတ္တိ ပဋိဗာဟိတတ္တာ အဝိပါကဓမ္မတံ အာပန္နံ အဟော
> သိကမ္မံ ဟောတိ။ ဧဝမိဒံပိ ဒေသိတံ ဝုဋ္ဌိတံဝါ ပယောဂ
> သမ္ပတ္တိပဋိဗာဟိတတ္တာ အဝိပါကဓမ္မတာယ အဟော
> သိ ကမ္မဘာဝေန အနန္တရာယကရံဇာတံ။ တေနေဝ သာ
> ပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိံ
> ဝါတိ သာပတ္တိကဿေဝ အပါယဂါမိတာဝုတ္တာ–

ဟူ၍ ဆိုသည်။ ထိုသာပတ္တိကဿဘိက္ခဝေ နိရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ–ဟူသောပါဠိဖြင့် ဒေသနာဂါမိ လိင်ပရိဝတ္တနတို့ဖြင့် အာပတ်မထမြောက်သေးသော သာပတ္တိကရဟန်းအား အပါယဂါမိ အဖြစ်ကို ဟော်တော်မူငြား သော်လည်း နောက်နောက်အခါ ဤသို့သဘောရှိသော ဝတ္တုဗီတိက္ကမ အမှုကို မပြုကျင့်အံ့ ဟူသော စိတ္တာမိဋ္ဌာနသံဝရလက္ခဏာမ္မသုဒ္ဓ ဖြစ်လာသည်ရှိသော် ထိုသာပတ္တိကရဟန်းအား အပါယဂါမိ အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ်မမှတ်ယူအပ်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား–

> နဘိက္ခဝေ သာပတ္တိကေန ပါတိမောက္ခံ သောတဗ္ဗံ။ယော
> သုဏေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ–

ဟု သာပတ္တိက ရဟန်းအား ပါတိမောက်နာရာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို

ပညတ်အပ်သော်လည်း ဥပေါသထ ကွန်ကစသည်တို့၌ လာသော နည်းဖြင့် စိတ္တာဓိဋ္ဌာန သံဝရ လဇ္ဇီဓမ္မ သုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်လာသည် ရှိသော် ထိုသာပတ္တိက ရဟန်းအား ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် မမှတ်မယူအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌–

ယသ္မာ အလဇ္ဇိတဉ္စ လဇ္ဇိတဉ္စ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာနံ စိတ္တကွဏပဋိဗဒ္ဓံ။ နသဗ္ဗကာလိကံ၊ သဉ္စိစ္စ ဟိ ဝီတိက္ကမစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ အလဇ္ဇိနော။ နပုန ဉာဒိသံ ကရိဿာမီတိ စိတ္တေန လဇ္ဇိနော ဟောန္တိ။ တေသုစ ယေ ပေသလေဟိ ဩဝဒိယမာနာပိ နဩရမန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ ဝီတိက္ကမန္တိ၊ တေဧဝ အဘိဏှသိတဗ္ဗာ။ နဣတရေ၊ လဇ္ဇိဓမ္မံ ဩက္ကန္တဿာ–

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် :သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခုဝေ နိရယံ ဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ-ဟူသော စကားကို အလဇ္ဇီလက္ခဏာ မလွတ်မကင်းသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ရည်မှတ်၍ ဟောတော်မူသောစကားတည်း။ အာပတ် မထမမြောက် သေးသော သာပတ္တိကရဟန်းအလုံးစုံကို အကုန်အစင် အကုန်ကျုံး၍ ဟောတော်မူသော စကား မဟုတ်ဟု မုချဆတ်ဆတ် အတပ်နိတဋ္ဌ ယထာရုတအားဖြင့် သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယှဉ်သော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ မှတ်ယူအပ်၏။ ဝိနယဂုဋ္ဌပကာသနီ ဂဏ္ဌိဆရာကား သတ္တမဇော စေတနာသာလျှင် ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိတို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ် မာနတ် အဗ္ဘာန် ထပြီး ဖြစ်သည် ရှိသော် အနန္တရာယိကဓမ္မ ဖြစ်ကြောင်း အလယ်ဇော ငါးချက်မူကား ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိတို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ် မာနတ် အဗ္ဘာန်ထပြီး ဖြစ်သော်လည်း အန္တရာယိက ဓမ္မဖြစ်ကြောင်းကို ခွဲ၍ ဆိုတော်မူသေး၏။ ထိုသို့ ဆိုတော်မူသော်လည်း သတ္တမဇောစေတနာ အလယ်ဇောငါးချက် ပဌမဇောစေတနာဟု ဝိသေသအားဖြင့် မဆိုဘဲ သာမညစေတနာ၏ အာပတ်အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဋီကာ

တို့၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်းအာပတ်ကိုကုစားသောအရာ ၌ာန အခမ်း အနားဉ္စလည်း ဝိသေသ စေတနာကို မဆို သာမည စေတနာ ကိုသာ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုဂဏ္ဌိဆရာ စကားသည် ပသင့်။ ဒေသနာဂါမ် ၄ဋ္ဌာန ဂါမ်တို့ဖြင့် အန္တရာယိက အာပတ်၏ အနန္တရာယိက ဖြစ်သည့် အရာကိုလည်း ဝိနည်းအရာ့ဟူသည် သာဝက ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏ အရာမဟုတ်။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး ပါရမီကို ဖြည့်မှ ရအပ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ရှင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်တော် မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်တို့ အရာသာ ဖြစ်သော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ထို အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ရှင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ကိုသာလျှင် အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့၏အန္တရာယိကမမ္ဘအဖြစ်ကိုပယ်တတ် သော တရားဟူ၍ ဟောတော် မူသည် မဟုတ်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ကင်္ခါဝိတ ရဏ ဝိသုဒ္ဓိ အစရှိသော ကုသိုလ်တရား, ဒေသနာဂါမ် ဝုဋ္ဌာနဂါမ် စသော ကုသိုလ်တရား, စွပ်စွဲအပ်သော် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကန်တော့ခြင်း ခမာပန အစရှိသော ကုသိုလ်တရား, ပဉ္စင်္ဂသီလ အစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း ထိုက်သည်အားလျော်စွာ အကုသိုလ် တရားတို့၏ အန္တရာယိက မမ္ဘအဖြစ်ကို ပယ်တတ်သော ကုသိုလ် တရား ဟူ၍ ဟောတော် မူသော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ထိုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် တို့၏ အဋ္ဌေဇ္ဈ ဝစန ဖြစ်သော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း အချို့သော စကားတော်၏ သစ္စဝစန, အချို့သော စကားတော်၏ အသစ္စဝစန နှစ်ဌာန နှစ်ဝ မကွဲ မပြား သင့်သော သဘောယုတ္တိကို ထောက် ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ယုံမှားမရှိ မုချ ဧကန္တ နိသံသယ အားဖြင့် ယုံကြည်စွာ မှတ်ယူအပ်သည်။

* တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အကုသိုလ် အဗျာကတ တို့တွင်။ အကုသလံ၊ သော။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပတ်ကို။ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ သဉ္ဇာနန္တော၊ ကောင်းစွာ သိသည်ဖြစ်၍။ စေစ္စ၊ စေတနာနှင့် တကွ စေ့ဆော်၍။ အဘိဝိတရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူး ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပတ်ကို။ အကုသလံ၊ သော။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ပ။ ယံ၊ အကြင် အာပတ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည် ဖြစ်၍။ အသဉ္ဇာနန္တော၊ ကောင်းစွာ မသိသည်ဖြစ်၍။အစေစ္စ၊စေတနာနှင့်တကွမစေ့ဆော်မူ၍။ အနဘိဝိတရိတွာ၊ မလွှမ်းမိုးမူ၍။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ဟောတိ၊၏။ဣဒံ၊ဤအာပတ်ကို။ပ။

၂၂၃။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊သည်။ ကုသလံ၊လော။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ အချို့ကား။ ကုသလံ၊ မည်၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ တို့တွင်။ပ။ သံဃော၊သံဃာတော်သည်။ကုသလစိတ္တော၊ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ အပလောကနကမ္မံ အပလောကနကံကို လည်းကောင်း။ ဉတ္တိကမ္မံ၊ ဉတ္တိကံကို လည်း ကောင်း။ ဉတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊၏။ ဣဒံ၊ ဤကံကို။ ကုသလံ၊ သော။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အကုသလ စိတ္တော၊ အကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ အဗျာကတ စိတ္တော၊ အဗျာကတ စိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။

၂၂၄။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒ မည်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ မည်သလော။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒသာ မည်သည် ဖြစ်၍။နော၊အဓိကရဏံ၊အဓိကရုဏ်း မမည်သလော။အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသာ မည်သည် ဖြစ်၍။ နော ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒမမည် သလော။ အဓိကရဏဉ္စေဝ၊ အဓိကရုဏ်းလည်း မည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒေါစ၊ ဝိဝါဒလည်း မည်သလော။ သိယာ၊ အချို့ကား။

ဝိဝါဒေါ၊ဝိဝါဒမည်သည်ဖြစ်၍။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း မည်၏။ သိယာ၊ကား၊ဝိဝါဒေါ၊ဝိဝါဒသာမည်သည်ဖြစ်၍။ နော အဓိကရဏံ၊အဓိကရုဏ်းမမည်။သိယာ၊ကား။ အဓိကရဏံ၊ အဓိ ကရုဏ်းသာမည်သည်ဖြစ်၍။နောဝိဝါဒေါ၊မမည်။ သိယာ၊ကား။ အဓိကရဏဉ္စေဝ၊အဓိကရုဏ်းလည်းမည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒေါစ၊ လည်းမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဧလေးပါးတို့တွင်။ ဝိဝါဒါ၊ရှ္လ။ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမည်သော အရာသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မောတိဝါ၊ဟူ၍ လည်းကောင်း။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိဝါဒေါစ၊ရှ္လ။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊မည်၏။တတ္ထ၊တို့တွင်၊ပ။မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ငြင်းခုံ၏။ပုတ္တောပိ၊ သည်လည်း။မာတရာ၊ အမိနှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ ပိတာပိ၊ အဘသည် လည်း။ပုတ္တေန၊နှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ပုတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ပိတရာ၊ နှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ဘာတာပိ၊အစ်ကိုသည်လည်း။ဘာတရာ၊ညီနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ ဘဂိနိယာ၊အစ်မ နှမနှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ဘဂိနိပိ၊သည်လည်း။ဘာတရာ၊နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း သည်လည်း။ သဟာယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ပ။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် လည်း ကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိက ရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ပ။ တတ္ထ၊တို့တွင်။ အဓိကရဏဉ္စေဝ၊ အဓိကရုဏ်းလည်း မည်သော၊ ဝိဝါဒေါစ၊ ဝိဝါဒလည်း မည်သောတရားသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။အဓိကရဏဉ္စေဝ၊ လည်း မည်၏။ ဝိဝါဒေါစ၊ လည်းမည်၏။

၂၂၅။ အနုဝါဒေါ၊ အနုဝါဒမည်သည်ဖြစ်၍။ အနုဝါဒါဓိက ရဏံ၊အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းမည်သလော၊ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဘိက္ခုံ၊ကို။သီလဝိပတ္တိယာဝါ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။

။ပ။ အနုဝဒန္တိ ॰ ကုန်၏။ပ။ အယံ၊ သည်ကား။ အနုဝါဒေါ၊ အနု ဝါဒါဓိကရဏမည်သောအရာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ပ။ မာတာပိ၊ သည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ပ။ အယံ၊ ကား။ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်လည်း ကောင်း။ပ။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ပ။ တတ္ထ၊ တွင်။ပ။ အနုဝါဒါဓိ ကရဏံ၊ သည်။ အဓိကရဏဉ္စေဝ၊ လည်းမည်၏။ အနုဝါဒေါစ၊ လည်းမည်၏။

၂၂၆။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သာမည်သည် ဖြစ်၍။ အာပတ္တာ ဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်သလော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ် သာမည်သည်ဖြစ်၍။ နောအဓိကရဏံ၊ မမည်သလော။ တတ္ထ၊ တွင်။ ။ပ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ပ။ သောတာပတ္တိသမာပတ္တိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကိုဝင်စားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ပ။

၂၂၇။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်သည်ဖြစ်၍။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ မည်သ လော။ပ။ အာစရိယကိစ္စံ၊ ဆရာကိစ္စသည်။ ဥပဇ္ဈာယကိစ္စံ၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကိစ္စသည်။ သကိစ္စံ၊ မိမိကိစ္စသည်။ သမာနုပဇ္ဈာယကိစ္စံ၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော ရဟန်း၏ ကိစ္စသည်။ သမာနာစရိယ ကိစ္စံ၊ တူသောဆရာရှိသောရဟန်း၏ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ အဓိကရဏဉ္စေဝ၊ အဓိကရုဏ်း လည်းမည်၏။ ကိစ္စဉ္စ၊ ကိစ္စလည်းမည်၏။

၂၂၈။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှ လောက်ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်။ သမတိ၊ ငြိမ်းသ နည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ သမ္မုခါဝိနည်းကံဖြင့် လည်းကောင်း။ ယေဘုယျသိကာယစ၊ ယေဘုယျသိကာဝိနည်းကံဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွီဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်။ သမတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယံဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ အကြင်ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။ ဧကံ၊ တပါး

ငေသာ။ ယေဘုယျသိကံ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံ ဟု ဆိုအပ်
သော။ သမထံ၊ သမထသို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ ကေန၊
တပါးသော။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းကံဟု ဆိုအပ်သော။
သမထေန၊ ဖြင့်။ သမေယျ၊ ငြိမ်းရာ၏။ တံဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယထာကထံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ
ကား။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။
ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ စေသက္ကောန္တိ၊
အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ
အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်း၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကေန၊ အဘယ်
ဝိနည်းကံဖြင့်။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသနည်း။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ ဖြင့်။
ဝူပသန္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ငြိမ်းရာ၌။ သမ္မုခါဝိနယသ္မိံ၊ သမ္မုခါ
ဝိနည်းအဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ဤသမ္မုခါဝိနယသ္မိံ ပုဒ်၌
ဘာဝပ္ပဓာန၊ ဘာဝလောပ၊ တလောပ။ ဌာနူပစာ၊ အဝိနာဘာဝ
နည်းငါးပါးကိုဝတ္တိ၌သာ အားဖြင့်ယူလေ)။ ။ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်
လျှင်။ သမ္မုခတာ၊ သမ္မုခတာမည်သနည်း။ ။(ဤသမ္မုခတာပုဒ်
ကား ထည့်ပါ၌)။ ။သံဃသမ္မုခတာ၊ သံဃာ၏ မျက်မှောက်
အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မသမ္မုခတာ၊ ဓမ္မ၏ မျက်မှောက်
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိနယသမ္မုခတာ၊ ဝိနည်း၏မျက်မှောက်
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်မှောက်
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး
သော သမ္မုခတာတို့တွင်။ သံဃသမ္မုခတာ၊ သည်။ ကာစ၊ နည်း။
ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကမ္မ
ပ္ပတ္တာ၊ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒ
ထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။ အာဟဋော၊

ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နပ္ပဋိက္ကောသန္တိ၊ မတားမြစ် ကြကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သမ္မုခတာတို့တွင်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သံဃသမ္မုခတာ၊ သံဃသမ္မုခတာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတို့တွင်။ ဓမ္မသမ္မုခတာ. သည်လည်းကောင်း။ ဝိနယသမ္မုခတာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကာစ၊ နည်း။ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်ဟုတ်မှန် သောသဘောဖြင့်။ ယေနဝိနယေန၊ အကြင်စောဒနာသာရဏာ စသော ဝိနည်းကံဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံး အမတော်ဖြစ်သော ဥတ္တကမ္မဝါစာဖြင့်။ တံအဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝူပသမတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ အယံ၊ ကား။ ဓမ္မသမ္မုခတာ၊ မည်၏။ ဝိနယသမ္မုခတာ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ သည်။ ကာစ၊ နည်း။ ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ ယေနစ၊ အကြင်ရဟန်းနှင့်လည်း။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ တေအတ္တပစ္စတ္ထိကာ၊ ထို သပိတ် သင်္ကန်းစသော အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ အယံ၊ ကား။ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝူပသန္တံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ကာရကော၊ ငြိမ်းအောင်ပြုတတ် သောရဟန်းသည်လည်း။ စေဥက္ကောဋေတိ၊ အကယ်၍ချောက်ချား သည်ဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ အကယ်၍ လှန့်သည်ဖြစ်အံ့။ ဥက္ကောဋနကံ၊ ချောက်ချားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ လှန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဒါယကော၊ ဆန္ဒပေးတတ် သောရဟန်းသည်။ ခီယတိ၊ ရှုတ်ချခဲ့၏။ ခီယနကံ၊ ရှုတ်ချခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံအဓိ ကရဏံ၊ ကို။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ စေ နသက္ကောန္တိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ယသ္မိံ အာဝါသေ၊

အကြင် ကျောင်းတိုက်၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ သောအာဝါသော၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံ အာဝါသံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ တံ အမိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ စေ အ သက္ကောန္တိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။

၂၃၀။ အာဂန္တွာ၊ လာကြ ကုန်သည် ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၌။ တံအမိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ စေနသက္ကောန္တိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တံအာဝါသံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာဝါသိကာ၊ အာဝါသိကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကိံ အဿု၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒံ အမိကရဏံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏။ သာဓု၊ တောင်းပန် ပါ၏။ အာယသ္မန္တာ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ ယထာယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံအမိကရဏံ၊ သည်။ သုဝူပသန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣမံအမိကရဏံ၊ ကို။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ ဖြင့်။ ဝူပသမေန္တု၊ ငြိမ်းစေကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝုဍ္ဎတရာ၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နဝကတရာ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ လ။ ဣင်္ဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မယံ၊ တို့သည်။ မန္တေမ၊ တိုင်ပင်ပါကုန်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နဝကတရား၊ ကုန်သည်။
သစေပနဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့
သည်။ ဗဟုတရာ၊ ကုန်သည်။ သစေပနဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။လ။ အာ
ယသ္မန္တော၊တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့အာဂန္တုကရဟန်းတို့ သီတင်းကြီး
ဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယာဝ၊ လောက်။
မယံ၊ တို့သည်။ မန္တေမ၊ ကုန်အံ့။ တာဝ၊ လောက်။ မုဟုတ္တံ၊ မျှ။
ဧထမေဝ၊ ဤအရပ်၌ သာလျှင်။ ဟောထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသာ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဝါ
သိကာနံ၊ ကုန်သော။ မန္တယမာနာနံ၊ တိုင်ပင်ကြ ကုန်သော။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံအစည်သည်။သစေ
ပနဟောတိ၊အံ့။ကိံ ဟောတိ၊ကား။မယံ၊တို့သည်။ဣမံအဓိကရဏံ၊
ကို။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ ဖြင့်။ ဝူပသ
မေတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံအစည်သည်။ သစေပနဟောတိ၊အံ့။တံအဓိကရဏံ၊ကို။
နသမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဝန်မခံအပ်။လ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။လ။ သက္ကောမ၊
တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သည်။ သစေပနဟောတိ၊အံ့။လ။ အာ
ယသ္မန္တော၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣဒံအဓိ
ကရဏံ၊ကို။ ယထာဇာတံ၊ ဖြစ်သည် အလျောက်။ ယထာသမုပ္ပန္နံ၊
ကောင်းစွာ ဖြစ်သည် အလျောက်။ သစေ အာရောစေဿထ၊
အကယ်၍ ကြားကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ ယထာယေန
အာကာရေန၊ဖြင့်။မယံ၊တို့သည်။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ကို။ ဓမ္မေန၊ဖြင့်။
ဝိနယေန၊ဖြင့်။သတ္ထုသာသနေန၊ဖြင့်။ဝူပသမေဿာမ၊ငြိမ်းစေကြ
ကုန်အံ့။ တထာတေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ သုဝူပသန္တံ၊ကောင်းစွာ
ငြိမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊
တို့သည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိဿာမ၊ ဝန်ခံပါကုန်
တော့အံ့။ အာယသ္မန္တော၊တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။လ။ နောစေ
အာရောစေဿထ၊ အကယ်၍ မကြားကြ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊

သော်။ယထာယေန အာကာရေန၊ဖြင့်။လ။တထာတေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ သုံဝူပသန္တံ၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ကို။နသမ္ပဋိစ္ဆိဿာမ၊ ဝန်မခံကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဧဝံ၊သို့။ သုပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းအပ်သည်ကို။ကတွာ၊ပြု၍။အာဝါသိကေဟိ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။လ။ ယထာ ဇာတံ၊ဖြစ်သည်အလျောက်။ယထာသမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည် အလျောက်။မယံ၊တို့သည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ကို ။အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့အား။ အာရောစေဿာမ၊ ကြားကြပါကုန်အံ့။ အာယသ္မန္တာ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။အန္တရေန၊ အကြောင်းဖြင့်။

အမှာ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၀ါ သမထက္ခန္ဓက အဘွင့်၌- အန္တရေနာတိကာရဏေန-ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူသည်။ ထိုသာရတ္ထဒီပနီဋီကာပါဌ်၌- ကာရဏ- ဟူသည်ကိုလည်းရှေးရှုတိုက်ရိုက်ရောက်ဆိုက်လာသော ထိုထိုဒုမိကရဏ်းငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်းအရာ သဘာဝအလုံးစုံ ကိုပင်မှတ်ယူအပ်၏။

* ဣဒံအဓိကရဏံ ကို။ မဇ္ဈေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သစေသက္ကောန္တိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သုဝူပသန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ အာယသ္မန္တာနံ၊တို့အား။နိယျာဒေဿာမ၊ဆောင်နှင်းပါကုန်တော့အံ့။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။ပ။ နောစေသက္ကောန္တိ၊ အကယ်၍မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သုဝူပသန္တံ၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ နနိယျာဒေဿာမ၊ ဆောင်နှင်း ကုန်တော့အံ့။

ဓယမေဝ၊ငါတို့သည်သာလျှင်။ ဇူမသာအဓိကရဏသ၊ ဤအဓိကရဏ်းကို။ သာမိနေ့ာ၊ အစိုးရကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်ပါတော့အံ့။ ဣတိ၊သို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓေ၊ဤသို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ သုပရိဂ္ဂဟိတံ၊ကို။ ကတ္တာ၊၍။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ တံ၊ အဓိကရဏံ၊ကို။ အာဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ တသ္မိံအဓိကရဏေ၊ ထိုအဓိကရဏ်းကို။ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အနန္တာနိ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ ဘဿာနိစေဝ၊ စကားတို့သည်လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတဿဘာသိတဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောစကား၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို။နစဝိညာယတိ၊ သိလည်းမသိအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဓိကရဏံ၊ကို။ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မဝါစာဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဘိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့် ပိတ်ဆို့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ဆွမ်းခံရွာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အဏုမြူမျှဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အာပတ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝီ၊ အပြစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။သုတဓရော၊အကြားအမြင်ကို ဆောင်၏။ သုတသန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး၏။ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ အာဒိကလျာဏာ၊ အစ၏

ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယောသာန ကလျာဏာ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူ ကုန်၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓာတာ၊ ဆောင် နိုင်ကုန်၏။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ လေ့ကျက်အပ် ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဘန်ဘန် ရှုအပ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ် ကုန်၏။ အဿ၊ အား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဥဘယာနိ၊ ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနိ၊ တို့သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်ဖြစ်သော ဥဘ တော ဝိဘင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွာဂတာနိ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်၌ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဝိဘတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ သုပ္ပဝတ္တိနိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ သုတ္တသော၊ ပါတိမောက်အားဖြင့်။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ပါတိမောက် အဘွင့် ဖြစ်သော ဥဘတောဝိဘင်း အားဖြင့်။ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ခေကော၊ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံဟိရော၊ တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အတ္ထပစ္စတ္ထိကေ၊ သပိတ်သက်န်းစသော အကြောင်းကြောင့် ရန်သူ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နိဇ္ဈာပေတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပေက္ခာပေတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပသိတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်စေခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒဝူပသမနကုသလော၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်း၌ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိကရဏံ၊ ကို။

ဇာနာတိ၊ ၏။ အဓိကရဏသမုဒယံ၊ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အဓိကရဏနိရောဓံ၊ အဓိကရုဏ်း ချုပ်ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အဓိကရဏနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ အဓိကရုဏ်းချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ ကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ လ။

၂၃၂။ အမှာကံ၊ တို့၏၊ ဣမသ္မိံ အဓိကရဏေ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ၊ သော်။ အနန္တာနိ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ ဘဿာနိစေဝ၊ စကားတို့သည်လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဘာသိတဿ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထော၊ ကို။ နစဝိညာယတိ၊ သိလည်း မသိအပ်၊ ပ။ သံဃော၊ သည်။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းကိုလည်း ကောင်း။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သမန္နေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ကား။ ဥတ္တိ၊ တည်း။ ။ပ။ သံဃော၊ သည်။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္နာမဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သမ္မန္နတိ၊ ၏။ ယဿာယသ္မတော၊ အကြင် အရှင်သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿစ၊ ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္နာမဿစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သမ္မုတိ၊ ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ပ။ ဣတ္ထန္နာမောစ၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဣတ္ထန္နာမောစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ စေသက္ကောန္တိ၊ အံ့။ ပ။ တသ္မိံ အဓိကရဏေ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ၊ ရှိသော်။ တတြ၊ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဓမ္မကထိကော၊ ဘာရေးကိုသာ ဟောတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်

ရာ၏။ တဿ၊ ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းအား။ သုတ္တံ၊ ပါတိမောက်သည်။ အာဂတံ၊ နှုတ်၌လာသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုတ္တဝိဘင်္ဂါ၊ ပါတိမောက်ကို ဝေဘန်ရာ ဥဘတော ဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊ သည်။ နေ့ာဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗျဉ္ဇနစ္ဆာယာယ၊ သဒ္ဒါရိပ်ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ ပ။ အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့။ မေ-မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာတော်မူကြကုန်လော့။ ဇလ္ဓဝန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္မကထိကော၊ တရားကိုသာဟောတတ်၏။ ဇ္ဇာဿ၊ ဤဓမ္မကထိက ရဟန်းအား။ သုတ္တံ၊ သည်။ အာဂတံ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုတ္တဝိဘင်္ဂါ၊ ပါတိမောက်ကို ဝေဘန်ရာ ဥဘတောဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ ပ။ ဇလ္ဓဝန္တာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေယျာမ၊ ငြိမ်းစေကြကုန်စို့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဉတ္တိပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ၍။ ပ။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ တဿ၊ ထိုဓမ္မကထိကရဟန်းအား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုတ္တညို-သုတ္တံဝေ၊ ပါတိ မောက်သည်သာလျှင်။ အာဂတံ၊ နှုတ်၌လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတ္တဝိဘင်္ဂါ၊ ပါတိမောက်ကိုဝေဘန်ရာ ဥဘတောဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ နော့ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ ပ။ ဇလ္မဿ၊ ဤဓမ္မကထိကရဟန်းအား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုတ္တံဟိ-သုတ္တံဝေ၊ ပါတိမောက်သည်သာလျှင်။ အာဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂါ၊ သည်။ အာဂတော၊ သည်။ နော့ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ ဥဗ္ဗာဟိကာ၊ သော။ ပါတိစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ စေ နသက္ကောန္တိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပ။ သံဃဿ၊ အား။ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်၏။ ကိံ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ အဓိကရဏံ ကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ သံဃော၀၊ သံဃာတော်သည်သာလျှင်။ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတု၊ ငြိမ်းစေကြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ယေဘုယျသိကာယ၊ ယေဘုယျသိက ဝိနည်းကံဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ။ သလာသဂ္ဂါဟာပကေန၊ စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော။ ဝါ စာရေးတံကိုအပ်ပေးတတ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သလာကာ၊ စာရေးတံတို့ကို။ ဂါဟေတဗ္ဗာ၊ ယူစေအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန် များကုန်သော။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မဝါဒီ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ တံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ လ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိက ဝိနည်းကံဟူသည်။ ကာစ၊ အဘယ်နည်း။ ယေဘုယျသိကာကမ္မဿ၊ ယေဘုယျသိက ကံကို။ ယာ ကိရိယာ၊ အကြင်ပြုခြင်းသည်။ ယံ ကရဏံ၊ အကြင်ပြုခြင်းသည်။ ယံ ဥပဂမနံ၊ အကြင်ကပ်ခြင်းသည်။ ယံ အဇ္ဈုပဂမနံ၊ အကြင်ရှေးရှုကပ်ခြင်းသည်။ ယာ အဓိဝါသနာ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းသည်။ ယာ အပ္ပဋိက္ကောသနာ၊ အကြင်မတားမြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ အယံ၊ ကား။ ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီယနကံ၊ ရသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၃၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဧဝံ ဇာတံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ ဧဝံ သမုပ္ပန္နံ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊

တို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌၊ သံဃဿ၊ ၏၊ အမိကရဏာဝူပသမနေန၊ အမိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကြကုန်၊ အမုကသ္မိံ အာဝါသေ၊ ဤအမည်ရှိသောကျောင်း၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော၊ ထေရာ၊ တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏၊ အာဂတာဂမာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသောသုတ္တန်ပါဠိရှိကုန်၏၊ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကိုဆောင်ကုန်၏၊ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်၏၊ မာတိကာ ဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်၏၊ လဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှက်တတ်ကုန်၏၊ ကုက္ကုစ္စကာ၊ အလို့လို့ရှိတတ်ကုန်၏၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်၏၊ တေထေရာ၊ တို့သည်၊ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်၊ ပ၊ ဣမံအမိကရဏံ၊ ကို၊ ဝေပသမေယျုံ၊ အကယ်၍ငြိမ်းစေ ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံအမိကရဏံ၊ ကို၊ သုဝူပသန္တံ၊ သည်၊ အဿ၊ ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသုံခေါ ကိရ၊ ကြားကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ၌၊ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ တံအာဝါသံ၊ သို့၊ ဂန္တွာ၊ ၍၊ တေ ထေရေ၊ ထိုမထေရ် တို့ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြ ကုန်၏၊ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကား၊ ဘန္တေ၊ တို့၊ ဣဒံ အမိကရဏံ၊ သည်၊ ဧဝံဇာတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏၊ ဧဝံသမုပ္ပန္နံ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ တို့၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ထေရာ၊ တို့သည်၊ ယထာ ယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်၊ ဣဒံ အမိကရဏံ၊ သည်၊ သုဝူပသန္တံ၊ သည်၊ အဿ၊ ရာ၏၊ တထာတေနအာကာရေန၊ ဖြင့်၊ ဣမံအမိ ကရဏံ၊ ကို၊ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်၊ ပ၊ ဝူပသမေန္တု၊ ငြိမ်းစေကြပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ၌၊ တေထေရာ၊ တို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌၊ သံဃေန၊ သည်၊ ယထာ၊ ဖြင့်၊ အမိကရဏံ၊ ကို၊ ဝူပသမိတံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်၊ သုဝူပ သန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ၍၊ တထာ၊ တူ၊ တံအမိကရဏံ၊ ကို၊ ဝူပသမေသုံ၊ ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ၌၊ တေဘိက္ခူ၊

တို့သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌။သံဃသည်၊ ၏။အမိကရဏဝူပသမနေန၊
ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ ကုန်။သမ္ဗဟုလာနံ၊ ကုန်သော။ထေရာနံ၊ တို့၏။
အမိကရဏဝူပသမနေန၊ဖြင့်။အသန္တုဋ္ဌာ၊ ကုန်။အမုကသ္မိံ အာဝါ
သေ၊ ၌။ တယော၊ထေရာ၊တို့သည်။ဗဟုဿုတာ၊ကုန်၏။ပ။ဒွေထေရာ၊
တို့သည်။ဗဟုဿုတာ၊၏။ပ။ဧကော၊သော။ထေရော၊သည်။ဗဟုဿုတော၊
၏။သော၊ထေရော၊ သည်။ပ။ စေဝူပသမေယျ၊ အံ့။စေ၊ သော်။ပ။
ဣတိ၊ သို့။ အသောသုံခေါကိရ၊ တည်း။ပ။ တံထေရံ၊ ကို။ တေ၊
ဝစနံ၊ကို။အစောဒိုံ၊ကုန်၏။ဘိ အစောဒိုံ၊ကား။ပ။ထေရော၊သည်။
။ပ။ဝူပသမေတု၊ ငြိမ်းပါစေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အစောဒိုံ၊ကုန်၏။
အထခေါ၊၌။ သောထေရော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌။ သံဃေန၊
သည်။ယထာ၊ဖြင့်။ အမိကရဏံ၊ကို။ဝူပသမိတံ၊ပြီ။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊
ကုန်သော။ပ။ဒွီဟိ၊ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ဖြင့်။
အမိကရဏံ၊ကို။ ဝူပသမိတံ၊ပြီ။ တထာ၊ဖြင့်။ သုဝူပသန္တံ၊ ပြီ။ ဝူပ
သမေသိ၊ပြီ။ပ။သံဃသည်၊၏။ပ။သမ္ဗဟုလာနံ၊ကုန်သော။ပ။တိဏ္ဏံ၊
ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဧကဿ၊သော။
ထေရဿ၊၏။ အမိကရဏဝူပသမနေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ ကုန်။
ယေန၊၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေ့ံ အမိကရဏံ၊ကို။ နိဟတံ၊
ငြိမ်းစေအပ်ပြီ။သန္တံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီ။ ဝူပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ငြိမ်း
စေအပ်ပြီ။ သုဝူပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ငြိမ်းစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။သညတ္တိယာ၊
သိစေခြင်းငှါ။ ဂူဠကံ၊ လျှို့ဝှက်သော စာရေးတံ လည်းကောင်း။
သကဏ္ဏဇပ္ပကံ၊ မိမိ နားရင်း၌ ကပ်၍ ပေးအပ်သော စာရေးတံ
လည်းကောင်း။ ဝိဝဋကံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော စာရေးတံလည်း
ကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။တယော၊ကုန်သော။ သလာကဂ္ဂါ၊ စာရေးတံ
တို့ကို။ ဂါဟေတုံ၊ယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။
ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဂူဠကော၊ လျှို့ဝှက်သော။ သလာကဂ္ဂါ
ဟော၊ စာရေးတံ ယူစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။သလာကဂ္ဂါ
ဟာပကေန၊ သော။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သလာကာယော၊

တို့ကို။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော၊ အတိုအရှည်အမှတ်တို့ကို။ဝါ၊ အကြီး အငယ်အမှတ်တို့ကို။ကတွာ၊ ၍။ကေမေကောဘိက္ခု၊ တယောက် တယောက်သောရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေ ယျ၊ သည်။အဿ၊ရာ၏။ ကိံ အဿ၊ ကား။အယံ၊ ဤစာရေးတံ သည်ကား။ဧဝံဝါဒီဿ၊ ဤသို့အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။သလာကာ၊ တည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင် စာရေးတံကို။ ဂဏှသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထို စာရေးတံကို။ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝဒေယျ၊သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ မာစဒဿယိ၊ ပြလည်း မပြပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန် များကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။ သစေဇာနာတိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂဟောတိ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊ အယူ မကောင်းဟူ၍။ ဝါ၊ အယူပျက်ဟူ၍။ဝတွာ၊ ၍။ပစ္စုက္ကမိတဗ္ဗံ၊တဘန်ငင်အပ်၏။ဓမ္မဝါဒီ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ့။ သုဂ္ဂဟောတိ၊ ကောင်းသောယူခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊အယူကောင်းဟူ၍။ ဝါ၊အယူမြောက်ပြီဟူ၍။ဝတွာ၊၍။သာဝေတဗ္ဗံ၊ ကြားစေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂူဠကော၊ သော။သလာကဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သကဏ္ဏဇပ္ပ ကော၊ မိမိနားရင်း၌ ကပ်၍ ပေးအပ်သော။ သလာကဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ပ။ ကေမေကဿ၊ တယောက်တယောက် သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပကဏ္ဏကေ၊ နားရင်း၌။ အာရောစေ တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကိံ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကား။လ။ ကဿစိ၊အား။ မာစအာရောစေဟိ၊ ကြားလည်း မကြားပါလေလင့်။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဝိဝဋကော၊ ဟင်းလင်း ပွင့်သော။သလာကဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ပ။ ဝိဿဋ္ဌေ နေဝ၊ လွတ်လွတ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဝဋ္ဋေန၊ ဟင်းလင်း

ပွင့်သောစကား:ဖြင့်သာလျှင်။ ဂါဒေဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဝုမေသလာကဂ္ဂါဟာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၃၆။ ။ပ။ယံအနုဝါဒါမိကရဏ်၊ သည်။ အမူဠှဝိနယဿ၊ သို့လည်းကောင်း။ တဿပါပိယျသိကဿ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေသမထေ၊ နှစ်ပါးသောသမထတို့သို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတိဝိနယေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္မေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။ တံအနုဝါဒါမိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ဇုတိအယံ၊ ကား။ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဇုဘိ၊ သို့။ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ယထာကထံဝိယ၊ ကား။ ဇုဓ၊ ဤ။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်း ရှိရာခြင်းလျှင် အရင်း မရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဓံသေန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတိဝေပုလ္လပတ္တဿ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ။(ခေါတံ သဒ္ဒါကား အနက် မရှိ၊နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သတိဝိနယော၊ သတိဝိနည်းကို။ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ပ။ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အနုဝဒတိ၊ ၏။ ယဥ္စ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း။ အနုဝဒတိ၊၏။တေ ဥဘော၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော စွပ်စွဲတတ် စွပ်စွဲအပ်သောရဟန်းတို့သည်။ပ။တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသော ဝိနည်းတို့တွင်။သတိဝိနယဿ၊ သတိဝိနည်း၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိဥ္စ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ သတိဝိနယော၊မည်သနည်း။ပ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ သတိဝိနယဿ၊ သတိဝိနည်း အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတိဝိနယော၊သတိဝိနည်းမည်၏။

၂၃၇။ ။ပ။တတ္ထ၊တွင်။အမူဠှဝိနယဿ၊အမူဠှဝိနည်း၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ကိဥ္စ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အမူဠှဝိနယော၊

မြည်သန်ညြီး။လ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဣဒံ၊ ကား။ အမ္ဗုဋ္ဌဝိနယသ္မိံ၊ အဖြစ်သည်။သတိ၊သော်။အမ္ဗုဋ္ဌဝိနယော၊မည်၏။လ။

၂၃၀။ ယထာကထံပိယ၊ကား။ဣဓ၌။ ဘိက္ခူ၊သည်။ဘိက္ခုံ၊ကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ပရိကာယ၊ ဂရုက ဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊သည်။ ပါရာဇိကံ၀ါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပါရာဇိက သာမန္တာ၀ါ၊ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အနီးအပါးလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝေရူပိံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော။ ဂရုကံအာပတ္တိံ၊ ဂရုကအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ရောက်သည်။ ဟုတ္တွာ၊၍။သရတု၊လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ဧဝံ၊သို့။ဝဒေတိ၊၏။ကိံဝဒေတိ၊ကား။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။လ။ နခေါသရာမိ၊ မအောက်မေ့မိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ နိဗ္ဗေဌေန္တံ၊ ဖြည်သော။ တမေနံ-တံနေံဘိက္ခုံ၊ကို။ သော၊ ထိုစောဒက ရဟန်းသည်။ အတိဝေဌေတိ၊ အလွန်ရစ်ပတ်၏။ ဝါ၊ အလွန် စောဒနာ၏။ ဝါ၊ တဘန်စောဒနာ၏။ ကိံ အတိဝေဌေတိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊ အရှင်။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ပ။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ ဟုတ္တွာ၊၍။ ယဒိသရသိ၊အံ့။ သာဓုကမေဝ၊ ကောင်း၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊ ပါလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အတိဝေဌေတိ၊၏။သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ဧဝံ၊ဤသို့။ဝဒေတိ၊၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ နခေါသရာမိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ခေါ၊ စင်။ ဝေရူပိံ၊ သော။ အပ္ပမတ္တကံ၊အနည်းငယ်မျှသော။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။ ဟုတ္တွာ၊၍။ သရာမိ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေတိ၊၏။လ။သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ ကိံဝဒေတိ၊ကား။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။အဟံ၊သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊သော။ ဣမံ နာမ အာပတ္တိံ၊ ဤ အမည် ရှိသော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပုဋ္ဌော၊ မမေးဘဲ။ ပဋိဇာနိဿာမိ၊ ဝန်ခံပါသေး၏။ အဟံ၊သည်။လ။အာပဇ္ဇိတွာ၊၍။ ပုဋ္ဌော၊မေးမြန်း

သည် ရှိသော်။ ကိံ ပန နပ္ပဋိဇာနိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ ဝန်မခံဘဲ ရှိပါတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစောဒက ရဟန်းသည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ သော။ ဍမ္ဗံ ဟိံ နာမ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အပုစ္ဆော၊ မမေးဘဲ။ နပဋိဇာနိဿသိ၊ ဝန်မခံ ဘိသေး၏။ တွံ၊ သည်။ လ၊ အပုစ္ဆော၊ မမေးဘဲ။ ကိံ ပန ပဋိဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာ ဝန်ခံလတ္တံ့နည်း။ လ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ လ။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သရာမိ၊ ၏။ တေ၊ ဤပါရာဇိကာ၏ အနီးအပါး ဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်ပါ၏ ဟူသော စကားကို။ ဒဝါ၊ မြူးတူးသော အားဖြင့်။ မေ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။ လ။ ရဝါ၊ ချော်ချွတ်သော အားဖြင့်။ မေ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပါရာ ဇိကံ ဝါ၊ လည်း ဖြစ်သော။ ပါရာဇိက သာမန္တံ ဝါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်၏ အနီး အပါး လည်း ဖြစ်သော။ ဝေရူပိံ၊ သော။ တံ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နသရာမိ၊ မအောက် မေ့မိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ လ။

၂၃၉။ ယံ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အကြင် အာပတ္တာဓိကရဏ်း သည်။ တိဏဝတ္ထာရကံ၊ တိဏဝတ္ထာရကဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကံ၊ သော။ သမထံ၊ သို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္မုခါဝိနယေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိညာတ ကရဏေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွီဟိ၊ ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမေယျ၊ ရာ၏။ တံ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဒေသနာကြားပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တေန၊ ထိုဒေသနာခံသော ရဟန်းသည်။ ပဿသိ၊

ရှုလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗော၊ ၏။အာမပသဿာမိ၊ ပြောင်ရှုပါ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရေ
ယျာသိ၊ စောင့်ရှောက် လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗော၊ ၏။ပ။
ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။
ယဿစ၊ အကြင်ရဟန်းအားလည်း။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တေဥဘော၊
ထိုနှစ်ယောက်သောဒေသနာကြားတတ်၊ဒေသနာကြားအပ်သော
ရဟန်းတို့သည်။ သမ္မုခိဘူတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
တတ္ထ၊ ထိုတွင်။ ပဋိညာတကရဏသ္မိံ၊ ပဋိညာတကရဏ အဖြစ်
သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိဥ္စ၊ လျှင်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ပဋိညာတ
ကရဏ မည်သနည်း။ပ။တတ္ထ၊တွင်။ ပဋိညာတကရဏသ္မိံ၊ အဖြစ်
သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဋိညာတကရဏံ၊ မည်၏။ပ။
အဓိကရဏံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ ဒေသနာခံသော ရဟန်းသည်။
ဥက္ကောဋေတိ၊အံ့။ပ။ဧဝံ၊သို့။ဧတံ၊ ဤသို့ တယောက်အထံ၌ ဒေသ
နာကြားခြင်းကို။ ဓေလဘောထ၊အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊
သော်။ဣစ္စေတံ၊ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊၏။ နောစေလဘေထ၊
အံ့။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ ဣတ္ထန္နာမံ၊သော။ အာပတ္တိံ၊
သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထို အာပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊
ဒေသနာ ကြားပါ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊သည်။အဿ၊၏။ပ။
ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊သည်။အာပတ္တိံ၊ကို။ သရတိ၊
အောက်မေ့၏။ ဝိဝရတိ၊ ဘွင့်၏။ ဥတ္တာနိံ၊ ထင်စွာ။ ကရောတိ၊
၏။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ပ။ အာပတ္တိံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျံ၊
ဒေသနာခံတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ပ။ဧဝံ၊သို့။
ဧတံ၊ ဤသို့ သုံးယောက် အထံ၌ ဒေသနာ ကြားခြင်းကို။ ဓေလ
ဘောထ၊အံ့။ဧဝံသတိ၊ရှိသော်။ပ။

၂၄၀။ ယံ အာပတ္တာ ဓိကရဏံ၊ အကြင်အာပတ္တာဓိကရုဏ်း
သည်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ပဋိညာတကရဏဟု ဆိုအပ်သော။
ဧကံ၊သော။ သမထံ၊သို့။အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္မုခါဝိနယေန
စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဏဝတ္ထာရကေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။

ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္မေယျ၊ ၏။
တံ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ အံ့လော။ ဇာတိ အာယံ၊
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊
သည်။ အဿ၊ ၏။ ပ။

၂၄၂။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ကံတို့တွင်။ သမ္မုခါဝိနယသ္မိံ၊
သမ္မုခါဝိနည်း အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်
လျှင်။ သမ္မုခတာ၊ မည်သနည်း။ ပ။ ယောစ၊ အကြင် ရဟန်းသည်
လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏၊ ယဿစ၊ အကြင်ရဟန်း
အားလည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ တေဥဘော၊ ထိုနှစ်
ယောက်သော ဒေသနာ ကြားတတ်, ဒေသနာ ကြားအပ်သော
ရဟန်းတို့သည်။ ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ တိဏဝတ္ထာရကသ္မိံ၊ တိဏဝတ္ထာ
ရက အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ် သည်လျှင်။ တိဏ
ဝတ္ထာရကော၊ မည်သနည်း။ ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ တိဏဝတ္ထာရကသ္မိံ၊
အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇာဒိ၊ ကား။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ တိဏ
ဝတ္ထာရကံ ကံမည်၏။ ပ။ ။ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ သမ္မုခါ
ဝိနယေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကေန၊ သော။ သမ
ထေန၊ သမထနှင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။

စတုတ္ထော၊ သော။ သမထက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

၂၄၃။ တေန သမယေန၊ ၌။ ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်တို့ကိုအစာ
ပေးရာ ဖြစ်သော။ ပ။ နဟာယမာနာ၊ ရေချိုးကုန်သည် ရှိသော်။
ရုက္ခေ၊ ၌။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဃံသေန္တိ၊ ပွတ်ချုပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပွတ်တိုက်
ကုန်၏။ ဦရုံပိ၊ ပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဗာဟုံပိ၊ လက်မောင်းကို
လည်းကောင်း။ ဥရံပိ၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌိံပိ၊ ကျောက်ကုန်း
ကိုလည်းကောင်း။ ဥဃံသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မလ္လမုဋ္ဌိကာ၊ သည်ယျ

ထာပိ၊ လက်ဓွေ့ လက်ပမ်းသည်တို့ကဲ့သို့ တကား။ ဂါမမောဒ္ဒဝါ သေယျထာပိ၊ အရေကို တပ်စွန်း စေထက်သော တန်ဆာ ဆင်ယင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ရွာနေသူတို့ကဲ့သို့ တကား။ ဠတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိဖရဲဆိုကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဟာယ မာနေန၊ ရေချိုးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရုက္ခေ၊ ၌။ ကာယော၊ ကို။ နဥ္ဆုံသေတဗ္ဗော၊ မပွတ်တိုက်အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဆုံသေယျ၊ ပွတ်တိုက်ငြားအံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ ဒုက္ကဋ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ပ။ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ပ။ ကုဋ္ဋေ၊ နံရံ၌။ပ။ အဋ္ဌာနေ၊ သစ်ပျဉ်ပြားကဲ့သို့ ရွေ၍ တကျစ်ရေးသဏ္ဍာန်အရေးအသားထုရ၍စိုက်ထားအပ်သော သစ်ပြား၌။ပ။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကုန်သော။ ဂိဟိသေယျထာပိ၊ လူတို့ကဲ့သို့ တကား။ပ။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေန၊ သစ်မြောက်လက်ဖြင့်။ ဝါ၊ သစ်လက်ဝါးဖြင့်။ပ။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ၊ မှတ်ကျောက်မှုန့်တို့ကိုချိပ်ဖြင့်ထွေးဘွဲ့၍ ပြုအပ်သော အလုံး ဖြင့်။ပ။ဝိဂယှ၊ ကိုယ်ချင်းချင်းပွတ်ချုပ်၍။ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းသော အမှုကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ပ။မလ္လကေန၊ မကရ်းသွား ထုရ၍ ထွေးခံခြေသဏ္ဍာန် ပြုအပ်သောခွက်ငယ်ဖြင့်။ပ။

၂၄၄။ ကစ္ဆုရောဂါဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ မလ္လကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။ အကတမလ္လကံ၊ မကရ်းသွား မထုသော ချေးပွတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုမင်းသဖြင့် အားနည်းသည် ဖြစ်၍။ နဟာယမာနော၊ ရေချိုးသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ကာယံ၊ ကို။ဥဆုံသေတုံ၊ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။ဥက္ကာသိကံ၊ ရေသနုပ်ပုဆိုးကျစ်ကို။ပ။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်း၌ ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်၏။ပ။ ပုထုပါဏိကံ၊ လက်ဖနောင့်ဖြင့် ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ပ။

၂၄၅။ ဝလ္လိကံ၊ နားသန်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ပါမင်္ဂံ၊ ဦးသွတ်ကို။ ဝါ၊ ဆောက်လုံးကို။ ဝါ၊ သွယ်ပြောင်းကို။ ဝါ၊ စလွယ်ကို။ ပ။ ကဏ္ဌသုတ္တကံ၊ လည်ရွဲတန်ဆာကို။ ပ။ ကဋိသုတ္တကံ၊ ခါးစည်းကြိုးကို။ ပ။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ လက်ကောက်ကို။ ပ။ ကာယုရံ၊ ခြေကျဉ်းကို။ ပ။ ဟတ္ထာဘရဏံ၊ လက်ကောက် လက်ကျပ်တန်ဆာကို။ ပ။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝလ္လိကံ၊ နားသန်ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်။ ပ။

၂၄၆။ ဒီဃေ ကေသေ၊ ရှည်သောဆံတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ပ။ ဒီဃာ ကေသာ၊ ရှည်သော ဆံတို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ဝါ၊ မထားအပ်ကုန်။ ပ။ ဒွိမာသိကံ ဝါ၊ နှစ်လအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆံကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝင်္ဂုလံ ဝါ၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော ဆံကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ပ ကောစ္ဆေန၊ ဝက်မှင်ဖြင့်။ ဝါ၊ အညီအမျှဖြတ်၍ ယူအပ်သော ပန်းရိုင်းမြက်စည်းစသည်ဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ ဩသဏှေန္တိ၊ ဖီးကုန်၏။ ဖဏကေန၊ ဘီးဖြင့်။ ဟတ္ထဖဏကေန၊ လက်ဘီးဖြင့်။ သိတ္ထတေလကေန၊ ဖယောင်းဆီဖြင့်။ ဥဒကတေလေန၊ ရေနှင့်ရောသောဆီဖြင့်။ ဩသဏှေန္တိ၊ ဖီးကုန်၏။

၂၄၇။ အာဒါသေ ပိ၊ ကြေးမုံ၌လည်းကောင်း။ ဥဒကပတ္တေ ပိ၊ ရေခွက်၌ လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။ အာဒါသေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ၊ ကို။ န ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်။ ပ။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ဝဏော၊ အမာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဏော၊ အမာသည်။ ကီဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ၊ ၏။ ဝဏော၊ သည်။ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထို အမာရှိသော ရဟန်းသည်။ နသဒ္ဒဟတိ၊ မယုံနိုင်။ ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ မုခံ၊

မျက်နှာကို။ အာလိမ္ပန္တိ၊ လိမ်းကျံကုန်၏။ပ။ ဥမ္မဒ္ဒန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်၏။ပ။ စုဏ္ဏေန္တိ။ လွှင်မှုန့်ဖြင့် ချေကုန်၏။ မနောသိလိကာယ၊ မြင်းသီလာဖြင့်။ လဉ္ဆေန္တိ၊ မှန်ကူခြင်းစသော အမှတ်ကို ပြုကုန်၏။ အင်္ဂရာဂံ၊လက်သည်း ခြေသည်းစသော အင်္ဂါ၌ ဒန်းဆိုးခြင်းကို။ပ။ မုခရာဂံ၊ နှုတ်ခမ်းနီအောင် ဆိုးခြင်းကို။ပ။ အင်္ဂရာဂမုခရာဂံ၊လက်သည်း ခြေသည်းစသော အင်္ဂါ၌ ဒန်းဆိုးခြင်း နှုတ်ခမ်းနီအောင် ဆိုးခြင်းနှစ်ပါးစုံကို။ပ။ စက္ခုရောဂါဗာဓော၊ မျက်စိ အနာသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏.ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ မုခံ၊ ကို။အာလိမ္ပိတုံ၊လိမ်းကျံခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၄၀။ ဂီရဂ္ဂသမဇ္ဇော၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။ ဝါ၊မြတ်သောတောင်ပွဲသဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။နစ္စံဝါ၊ကခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂီတံဝါ၊ သီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံဝါ၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဒဿနာယ၊ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။နဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ပ။

အမှာ ဤအရာတွင် သဗ္ဗံအန္ဓကာရာမေဒ္ဓိတဿပဿတော အနာပတ္တိ၊ ပဿိဿာမီတိ ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ ဂစ္ဆန္တဿ အာပတ္တိယေဝ၊အာသနသာလာယနိသိန္နော ပဿတိ အနာပတ္တိ၊ ပဿိဿာမီတိ ဥဋ္ဌဟိတွာ ဂစ္ဆတော အာပတ္တိ၊ ဝီထိယံ ဌတွာ ဂီဝံ ပရိဝတ္တေတွာ ပဿတောပိ အာပတ္တိယေဝ-ဟူသော စူဠဝါခုဒ္ဒကကျမ်း၏ အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ဥပစာရ သိမ်အရပ်၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ အန္ဓကာရာမေဒ္ဓိတဿဟူသောစကားကိုအဋ္ဌကထာဆရာဆိုတော်မူသည်။ရပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည် မဟုတ်။ထိုကြောင့် ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ-စသော ဒုတိယဝါကျ၌ ဥပစာရသိမ်တပါးမှဥပစာရသိမ်တပါးသို့ သွားသောရဟန်းအား အာပတ်သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။ ပဿိဿာမီတိ ဥဋ္ဌဟိတွာ-စသော စတုတ္ထဝါကျ၌လည်း ဥပစာရ သိမ်ပ ဆွမ်းစား စရပ်မှ ထသွားသော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။

ဝီထိယံ ဌတွာ-စသော ပဌမ ဝါကျ၌လည်း ဥပစာရ၏သိမ်ပ လမ်းခရီး၌ လည်မော်၍ ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအားသာ အာပတ်သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။ အာပတ္တန္တောဝိဟာရေပိ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာန ဂစ္ဆတော-ဟူသော ဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-အန္တော ဝိဟာရေပိ-ဟူသော စကားကို အာသန္နသာလာယ နိသိန္နော စသော ရှေးဝါကျနှင့် စပ်ယှက်လျက် လာသောကြောင့် ဥပစာရ သိမ်ပ ဆွမ်းစားစရပ်၏ အတွင်းကိုသာလျှင် ရည်၍ ဆိုတော်မူသည်။ ဥပစာရသိမ်တွင်း ဆွမ်းစားစရပ်ကို ရည်၍ဆိုတော် မမူ။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ စသော ဋီကာတို့၌-

> အာရာမေ ဌတွာတိ န ကေဝလံ ဌတွာ တတော ဂန္တွာပန သဗ္ဗိရိယာပထေဟိပိ လဗ္ဘတိ၊ အာရာမေ ဌိတာဟိ ပန အာရာမပရိယာပန္န ဘာဝဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ ဇူတရထာ နိသိန္နာပိ နလဘေယျာတိ တီသုပိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ-

ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

၂၄၉။ အာယတကေန၊ ရှည်စွာသော။ဂီတဿရေန၊ သီချင်းသံဖြင့်။ဓမ္မံ၊ကို။ဂါယန္တိ၊သီကြကုန်၏။ပ။မယံ၊တို့သည်။ဂါယာမယထေဝ၊ သီကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ပ။ အာယတကေန၊ သော။ ဂီတဿရေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဂါယန္တဿ၊ သီသောရဟန်းအား။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေအာဒီနဝါ၊ ဤအပြစ်တို့သည်။ သန္တိ၊၏။အတ္တနာပိ၊မိမိသည်လည်း။ တသ္မိံ သရေ၊ ထိုမိမိအသံ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊တပ်၏။ ပရေပိ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း။တသ္မိံ သရေ၌။သာရဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ ဂဟပတိကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သရကုတ္တိံ၊ အသံကို ပြုပြင်ခြင်းကို။ နိကာမယမာနဿ၊ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ဘင်္ဂေါ၊ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်သောအမှုကို အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။ သရဘညေ၊ အသံထင်ရှားအောင် တရားဟောခြင်း၌။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်၏။

တိုက်ပိုင်အမှတ် ....

။ပ။ဗာဟိရလောမိ ၊ အပဋ္ဌအမွေးရှိမိဿိ၊ဥဏ္ဏိ ၊သားမွေးဝတ်လို
စုလျားကို။ ခာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဝါ၊
ခြုံကုန်၏။ပ။

၂၅၀။ မဂဓေသု၊ မဂဓရောဇ်တိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိ
ယဿ၊များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိထသော။ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ဗိမ္ဗိ
သာရမင်း၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဥယျာဉ်၌။ အမ္ဗာ၊ သရက်ပင်တို့
သည်။ ဖလိနော၊သီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ယထာသုခံ၊
ချမ်းသာရာရာ။ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ အမ္ဗံ၊
သရက်သီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တု၊ သုံးဆောင်စေကုန် သတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။အနုညာတံ၊ခွင့်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ တရုဏဉ္စေဝ၊
နုသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။အမ္ဗံ၊သရက်သီးကို။ပါတာပေတွာ၊
လည်စေ၍။ ဝါ၊ ချိုင်စေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိံသု၊ ကုန်၏။ပ။ အမ္မေန၊ဖြင့်။
အတ္ထော၊ အလို ဆန္ဒသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။
အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊ကုန်။ ဂန္တွာ၊ ပြီး၍။ အမ္ဗံ၊ကို။ အာဟရထ၊
ဆောင်ယူကြ ကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ဧဝံသာခု၊ပြီ။ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။ပ။ပဋိဿုဏိတွာ၊
ဝန်ခံ၍။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ အာရာမပါလံ၊ အရာမ်ဥယျာဉ်
စောင့်ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ မှုကား။
ဘဏေ၊ အချင်း အရာမ် ဥယျာဉ်စောင့်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး
အား။ အမ္မေန၊ဖြင့်။ အတ္ထော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အမ္ဗံ၊ကို။ ဒေထ၊
ကုန်လော့။ဣတိ၊သို့။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ အယျာ၊အမောင်တို့။အမ္ဗံ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တရုဏံယေဝ၊ နုသေးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
အမ္ဗံ၊ကို။ပါတာပေတွာ၊၍။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပရိဘုဉ္ဇိံသု၊ပြီ။ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဘဏေ၊ အချင်း အမတ်တို့။ အယျော၊
အရှင်တို့သည်။ အမ္ဗံ၊ကို။ သုပရိဘုတ္တံ၊ ကောင်းစွာ သုံးဆောင်
အပ်၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ သုံးဆောင်သော်လည်း။ ဘဂဝတာ၊သည်။
မတ္တာ၊ အတိုင်း အရှည်ကို။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ချီးမွမ်းတော် မူအပ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ပ။ မတ္တံ၊ကို။ နဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ဝါ၊

မသိသဲ။ ပ။ ပုဂ္ဂသ၊ ဒါယကာ အပေါင်းအား။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာဘတ်သည်။ ဝါ၊ သံဃာအား ဆွမ်းကျွေးခြင်းသည်။ ပ။ သူပေ၊ ပဲနှော့က် ဟင်း၌။ အမ္ဗပေသိကာယော၊ သရက်သီးလွှာ တို့ကို။ ဝါ၊ သရက်သီးခြမ်း တို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလိုလို ရှိကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ မခံယူကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံကြကုန်လော့။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြ ကုန်လော့။ အမ္ဗပေသိကံ၊ သရက်သီးလွှာကို။ ဝါ၊ သရက်သီးခြမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပူဂသ၊ အား။ သံဃဘတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တော၊ ထိုဒါယကာ အပေါင်းတို့သည်။ အမ္ဗပေသိကံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နပရိယာပုဏိံသု၊ မမှီကြကုန်။ ဝါ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ သကလေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒေန္တိ၊ လှူကြကုန်၏။ ပ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏကပ္ပေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဂ္ဂိပရိစိတံ၊ မီးဖြင့်ကပ္ပိခြင်း။ သတ္ထပရိစိတံ၊ ထားငယ်ဖြင့် ကပ္ပိခြင်း။ နခပရိစိတံ၊ လက်သည်းခြေသည်းဖြင့် ကပ္ပိခြင်း။ အဗီဇံ၊ အစေ့မရှိသော သစ်သီး။ ဝါ၊ မျိုးစေ့မရှိသော သစ်သီး။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ နိဗ္ဗဋ္ဋဗီဇညေဝ၊ အစေ့ကို ထုတ်၍ စားကောင်းသော သစ်သီး။ ဝါ၊ ထုတ်အပ်သော အစေ့ရှိသော သစ်သီး။ ပ။

၂၅၁။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ကာလင်္ကတော၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ပြုအပ်သောသေခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ သေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုမြွေခဲသော ရဟန်းသည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အဟိရာဇကုလာနိ၊ ဤမြွေမင်း၏ အမျိုးတို့ကို။ မေတ္တေန စိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ နဟိနူနဖရိ၊ မဖြန့်လေသလော။ ဝါ၊ မပွါးစေလေသလော။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ဆိုသင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ သစေဖရေယျ၊ အကယ်၍ ဖြန့်ငြားအံ့။ ဘိက္ခု

ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အပဟိနာ၊ သည်။ ဒဋ္ဌော၊ ၍။ နဟိကာလံကရေယျ၊ မသေလေတန်ရာ။ ပ။ ဝိရူပက္ခံ၊ ဝိရူပက္ခအမည်ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊ မြွေမင်းမျိုး။ ဧရာပထံ၊ ဧရာပထအမည်ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊ မြွေမင်းမျိုး။ ဆဗျာပုတ္တံ၊ ဆဗျာပုတ္တအမည်ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊ မျိုး။ ကဏှာဂေါတမကံ၊ ကဏှာဂေါတမအမည်ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊ မျိုး။ ဇူမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တဂုတ္တိယာ၊ မိမိကိုယ်ကိုလုံခြုံစိမ့်သော ငှါ။ အတ္တရက္ခာယ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်စိမ့်သောငှါ။ အတ္တပရိတ္တံ၊ မိမိ၏အရံအတားကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ ဤခန္ဓပရိတ္တဟူ၍သာ ပေတိုဌ်ရှိ၏။ အတ္တပရိတ္တံဟူ၍ အတ္တသဒ္ဒါနှင့် ရှိသင့်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌- အတ္တပရိတ္တံ ကာတုန္တိ အတ္တနော ပရိတ္တာနတ္ထာယ အတ္တပရိတ္တံနာမ ကာတုံ အနုဇာနာမီတိ အတ္ထော-ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဤအရာ၌ ဝိနည်းအရာ လိမ္မာမျက်စိ သတိရှိလိုသော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူး ဝိသေသ အားဖြင့် သတုပ္ပါဒ စိန္တာမယဉာဏ် ဖန်ကြိတ် စိတ်ဖြာရသော အကြောင်း အရာ အာကာရ ဝိသေသကို နောက်နောက်သော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြံနည်းယူနည်း ဆနည်း ကျင့်နည်း နည်းပြနည်း ရစေခြင်းငှါ မုခမတ္တ အမြွက်လေသ အားဖြင့်ပြဆိုလိုက်အံ့။ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ပညတ်အပ်သောသိက္ခာ ပုဒ်တော်သည် အနုညာတသိက္ခာပုဒ် ပဋိက္ခိတ္တသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု နိန္နံ သန္တိမိ ဘိက္ခူဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ- စသော သိက္ခာပုဒ်သည် အနုဇာနာမိ-ဟူသော အနုဇာနန ကိရိယာဖြင့် ပညတ်တော် မူသောကြောင့် အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ သာရတ္တေန မာတုဂါမဿ အင်္ဂဇာတံ ဥပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ။ ယော ဥပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာ

ပုဒ်သည် န-ဟူသော ပဋိသေဓ ကိရိယာဖြင့် ပညတ်သော် မှုသော ကြောင့် ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည် စာရိတ္တအနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဝါရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် မကျင့်သော် အပြစ်မရှိ, ကျင့်သော် သီလဖြစ်သောကြောင့် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာနအားဖြင့် ဗုဒ္ဓ မတညှအဋ္ဌကထာဆရာတို့ မပြမဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည် စာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ မကျင့်သော် အပြစ်ရှိ၍ ကျင့်သော် သီလ ဖြစ်သောကြောင့် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာန အားဖြင့် ဗုဒ္ဓမတညှအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ပြဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည် ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် စာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခု စာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုနီစာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဥဘယစာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီနံ သန္နိမိ ဘိက္ခူဟိ ပဋိဂ္ဂါ ဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-စသောသိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းယောကျ်ား တို့ စာရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခုစာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီနံ သန္နိမိ ဘိက္ခုနီဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ စာရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီစာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံဝုတ္ထာနံ ဘိက္ခူနံ ကထိနံ အတ္ထရိတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတ္တဂုတ္တိယာ အတ္တရက္ခာယ အတ္တပရိတ္တံ ကာတုံ-ဟူသောခန္ဓက ပရိတ္တစသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခိပိတုံ တယော ပါကာရေ ဣဋ္ဌကာပါကာရံ သိလာပါကာရံ ဒါရု ပါကာရံ-စသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခိပိတုံ တယော ဝါဋေ ဝေဠုဝါဋံ ကဏ္ဋကဝါဋံ ပရိက္ခံ-စသော သိက္ခာ

ပုဒ်သည် ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ စာရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဉဘယစာရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ဘိက္ခုဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဉဘယဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿိက သာဋိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ။တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျ်ားတို့ ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့်ဘိက္ခုဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌတနာ ပဝါရေတွာ အပရဋ္ဌ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနီ ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုတ္ထာနံ ဘိက္ခူနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့်ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဉဘယဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် သည်လည်း ဘိက္ခု ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဉဘယပဋိက္ခိတ္တသိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် နဘိက္ခဝေ သာရတ္တေန မာတုဂါမဿ အင်္ဂဇာတံ ဉပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ။ ယော ဉပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်။နဘိက္ခဝေ လသုဏံ ခါဒိတဗ္ဗံ။ ယော ခါဒေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည်ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခု ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ ပုရိသ ဗျဉ္ဇနံ ဉပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ။ ယာ ဉပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်,

နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ အရညေ ဝတ္ထဗ္ဗံ။ ယာ ဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနီပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ပဏိမာယ သေယျံ ကပ္ပေတဗ္ဗံ။ ယော ကပ္ပေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်, နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ ဝမိ ပယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယာ ပယောဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ တို့အား ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဥဘယပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ ထိုနှစ်ပါးသော အနုညာတ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခုပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီပညတ္တ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် ဘိက္ခု ပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်, ဥဘယ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။ ထို နှစ်ပါး တို့တွင် နဘိက္ခဝေ လသုဏံ ခါဒိတဗ္ဗံ။ ယော ခါဒေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းယောကျ်ားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သည် အားလျော်စွာ ရဟန်းယောကျ်ားနှင့်သာ အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံ သောကြောင့် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ပဏိမာယသေယျံ ကပ္ပေတဗ္ဗံ။ ယော ကပ္ပေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ- စသော သိက္ခာ ပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျ်ားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံနှင့် အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ဥဘယသာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ဘိက္ခုနီ ပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်, ဥဘယသာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ အရညေ ဝတ္ထဗ္ဗံ။ ယာဝသေယျအာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သည်အားလျော်စွာ ရဟန်းမိန်းမ

နှင့်သာ အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ ဝဓိ ပယောဇေတဗ္ဗာ။ ယာ ပယောဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်း ယောကျ်ား၊ ရဟန်း မိန်းမ နှစ်ပါးစုံတို့အား အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံခြင်းကို ဗုဒ္ဓ မတည္ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့ ပြဆိုတော် မူသောကြောင့် ဥဘယ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ် အပေါင်းတို့တွင် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျ်ားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သောသိက္ခာပုဒ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သာမဏေအား အပ်၏ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ တခုခုတရာရာ သိက္ခာပုဒ်၌ အသီးအခြား ကွဲပြားစွာ ထုတ်ဘော်၍ မလာသမျှ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းအား မအပ်လျှင် သာမဏေအားလည်း မအပ်သင့်သောကြောင့် ရဟန်းနှင့်သာမဏေ သိသာခြားနားကွဲပြားအောင် မလာသည့် သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်လျှင် ရဟန်းသာမဏေ နှစ်ဦးပင် ကျင့်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သည်။ရဟန်းမှာ အာပတ်,သာမဏေမှာ လိင်ဒါဏ်မျှသာ ကွဲပြားထူးခြားသည်။ ပထဝီခဏနသိက္ခာပုဒ်၊ ဘူတဂါမ သိက္ခာပုဒ်စသည်တို့ကဲ့သို့ ရဟန်းနှင့်သာမဏေ သိသာ ခြားနား ကွဲပြားအောင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ လာသည့် သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်လျှင် ရဟန်းသာ ကျင့်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သည်။ထိုကြောင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဋ္ဌ-

နဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗဇိတာ အကပ္ပိယေ သမာဒပေတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တတ္တာ အနုပသမ္ပန္နေဿပိ န ကေဝလံ ဒသသုဝေသိက္ခာပဒေသု။ အထခေါ ဘိက္ခုဿ နကပ္ပတိ တသ္မိံ ဝီတိ အမိပ္ပါယောတိ ဝုတ္တံ-

ဟု ဘွင့်ဆိုတော် မူကုန်သည်။ ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်၌ လည်း ဤနည်းအတူပင် မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုထို ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ သဘာဝကြောင့် ယသ္မာပန္န သတ္တဟာပတ္တိတိ

မုတ္တံ ကေသိကုဒ္ဒါပဒံပိ နုတ္တိ၊ တသ္မာ သဗ္ဗာနိ အာပတ္တိယာ သင်္ဂဟိတာနိတိ ဝေ့ အာပတ္တိသင်္ဂဟော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ပရိဝါနေဝသင်္ဂဟဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၌ အာပတ်ခုနစ်ပုံမှ လွတ်သော တခုသောသိက္ခာပုဒ်မျှ မရှိ ဟူသော အကြောင်း စကားကို ယေဘုယျနည်း၊ သန္တာယဘာသိတနည်း၊ ယထာလာဘနည်း၊ ယထာရဟနည်း အားဖြင့် မှတ်ယူအပ်၏။

* ။ပ။ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခအမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထအမည်ရှိသော နဂါး မင်းမျိုး တို့နှင့်။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။ ကဏှာဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ လေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေ ရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ ။ပ။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေ မရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ကိုယ်ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သော ဩပပါတ်သတ္တဝါ တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အာရုံတို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန် သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တယောက်သော သတ္တဝါသို့။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုအရာသည်။ မာအဂမာ၊ မရောက်စေသတည်း။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားဂုဏ်တော်သည်။အပ္ပမာဏော အတိုင်းအရှည်မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ဂုဏ်တော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ မရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော် ဂုဏ်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ မရှိ။ သရီသပါနိ၊ ရွေ့၍ သွားတတ် ကုန်သော။ ဝါ၊ တွား၍ သွားတတ်ကုန်သော ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟိ၊

မြွေသည် လည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်သည် လည်းကောင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများ သည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏာနာဘိ၊ ပင့်ကူ သည်လည်းကောင်း။ သရဗူ၊ တက်တူ သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အိမ်မြှောင် သည်လည်းကောင်း။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တာ၊ အရံအတားကို။ ကတာ၊ ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲကြလေကုန်။ သောအဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ နမော၊ ကို။ ကရောမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပ။ အနဘိရတိယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပီဠိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အင်္ဂဇာတံ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောမောဃပုရိသော၊ ထို မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။ အညမှိ၊ တပါးသော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာကို။ ဆေတဗ္ဗမှိ ဖြတ်သင့်လျက်။ အညံ၊ တပါးသောအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်ဘိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနော၊ ၏။ အင်္ဂဇာတံ၊ ကို။ နဆေတဗ္ဗံ၊ မဖြတ်အပ်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ငြားအံ့။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယာ၊ ထုလ္လစ္စည်း အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။

၂၅၂။ ရာဇဂဟကဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော။ သေဋ္ဌိကဿ၊ သူဌေးအား။ မဟဂ္ဃဿ၊ အဘိုး များစွာ ထိုက်သော။ စန္ဒနဿ၊ စန္ဒကူးနံ့သာပင်၏။ စန္ဒနဂဏ္ဌိ၊ စန္ဒကူးနံ့သာတုံးသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ယံနူန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမာယ စန္ဒနဂဏ္ဌိယာ၊ ဤစန္ဒကူးနံ့သာတုံးဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ လေခါပေယျ၊ ပွတ်စေအံ့။ လေခဉ္စ၊ ပွတ်စာသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပတ္တဉ္စဒါနံ၊ သပိတ် အလှူကိုလည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူရ ပေတော့အံ့။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ တာယစန္ဒနဂဏ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။ လိခါပေတွာ၊ ပွတ်စေ၍။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်းနှဲ့။ ဥဍ္ဍိတွာ၊ ထည့်၍။ ဝေဠုဂ္ဂေ၊ ဝါးဖျားနှဲ့။ အာလဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဝေဠုပရံပရာယ၊ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့ချည်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း ဟူမူကား။ ယော သမဏော ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ယော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ တန်ခိုးလည်းရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားအား။ ဒိန္နံယေဝ၊ လှူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဩတရတု၊ တန်ခိုးဖြင့်ချ၍ ဆောင်ယူစေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ။ (ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ဩတရတူတိ ဣဒ္ဓိယာ ဩတရေတွာ ဂဏှာတု–ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသည်)။ ။ အထခေါ၊ ၌။ ပူရဏော ကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပသည်။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဟံဟိ အဟံဧဝ၊ ငါသည် သာလျှင်။ အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ တန်ခိုး လည်းရှိ၏။ မေ၊ အား။ ပတ္တံ ကို။ ဒေဟိ၊ လှူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစေ၊ အကယ်၍။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်အံ့။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ တန်ခိုးလည်း ရှိအံ့။ ဒိန္နံယေဝ၊ လှူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဩတရတု၊ တန်ခိုးဖြင့်ချ၍ ဆောင်ယူတော်မူလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလသည်။ အဇိတောကေသကမ္ဗလော၊ အဇိတကေသကမ္ဗလသည်။ ပကုဓော ကစ္စာယနော၊ ပကုဓကစ္စာယနသည်။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏ သားဖြစ်သော။ သဉ္စယော၊ သိဉ္စည်းသည်။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည်။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာ လည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ လည်းရှိ၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဂစ္ဆ၊ သွားတည့်ပါချေ။ ဧတံ ပတ္တံ၊ ကို။ ဩတရ

တု၊ ဆောင်ယူ ပါချေ။ သော၊ ထိုသပိတ် သည်ကား။ တုယံ၊ ၏။ ပတ္တော၊တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ တံပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ဝါ၊ သုံးပတ်။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ အနုပရိယာယိ၊ လှည့်လည်လိုက်၏။

အမှာ ဤတွင် ငိုကာ၌ တိက္ခတ္တုံ ရာဇဂဟ အနုပရိယာယိ တိ တိက္ခတ္တုံ ရာဇဂဟံ အနုဂန္တွာ ပရိဗ္ဘမိ-ဟူ၍ ဖွင့်၏။ ပါဠိတော်တို့၌ကား အနုပရိဝတ္တေသိ ဟူ၍ အရှိများ၏။ အနက်ကား တူ၏။

။ပ။သေဋ္ဌိ၊ သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယား နှင့် တကွ။ အဉ္ဇလိကော၊ လက်အုပ် ချီလျက်။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ ဝေနိဝေသနေ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာတု၊တည်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊၍။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ဋ္ဌိတော၊တည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။မဟာဇနသ၊ အဘိုးများစွာ ထိုက်သော။ ခါဒနီယဿ၊ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ပ။အယျော ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇေန၊ သည်။ ရာဇဂဟဿ သေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ ပတ္တော၊ကို။ ဩဟာရိတောကိရ၊ ချအပ်သတတ်။ ဝါ၊ ချသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿောသုံခေါ၊ တည်း။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည် လည်း။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သော အသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇံ၊သို့။ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊နောက်မှနောက်မှ။အနုဗန္ဓိံသု၊အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြကုန်၏။ဘဂဝါ၊သည်။ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊မြင့်သောအသံကို။ မဟာသဒ္ဒံ၊ကျယ်သောအသံကို။အဿောသိခေါ၊ကြားတော်မူလေသလျှင်ကတည်း။ပ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သောဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ထိုမြင့်သော အသံသည်။သောမဟာသဒ္ဒေါ၊ထိုကျယ်သော အသံသည်။ ကိံနုခေါ၊ ဘယ်နှယ်အသံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာမန္တေသိ၊၏။ပ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေမနုဿာ၊ ထိုသည်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ ၍။ အနုဗန္ဓာ၊
အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
သောဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ထိုမြင့်သောအသံသည်။ သောမဟာသဒ္ဒေါ၊ ထို
ကျယ်သော အသံသည်။ ဧသော၊ ဤလူတို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြ
သော အသံပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော် လျှောက်
၏။ ပ။ ဆဝဿ၊ ယုတ်သော။ ဒါရုပတ္တဿ၊ သစ်သားသပိတ်၏။ ကာရ
ဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏
ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။
ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေဿတိ၊ ပြလေဘိ
သနည်း။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဆဝဿ၊ ယုတ်သော။
မာသကရူပဿ၊ ပဲရုပ်၏။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကောပိနံ၊ အရှက်
အင်္ဂါကြောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဒဿေတိ
သေယျထာပိ၊ ပြလေဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ အတူလျှင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။
ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ ကို။ နဒဿေတဗ္ဗံ၊ မပြအပ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
တံဒါရုပတ္တံ၊ ထို သစ်သား သပိတ်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်
လော့။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိပ်အစိပ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊
တို့အား။ အဉ္ဇနုပပိသနံ၊ မျက်စဉ်းကြိတ်စရာကို။ ဒေထ၊ ပေးကြ
ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒါရုပတ္တော၊ သစ်သားသပိတ်ကို။ နစ
ဓာရေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်။ ။ဥစ္စာဝစေ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်
ကုန်သော။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။
သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကို။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်
ပြီးသော သပိတ်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ပတ္တော၊ ကို။ နဓာရေတဗ္ဗော၊
မဓာဆောင်အပ်။ ရူပိယမယော၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော။ ပ။ မဏိမယော၊
ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော။ ပ။ ဝေဠုရိယမယော၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်
ပြီးသော။ ပ။ ဖလိကမယော၊ ဖလ်စစ်ဖြင့်ပြီးသော။ ပ။ ကံသမယော၊
ကြေးကြမ်းဖြူဖြင့် ပြီးသော။ ပ။ ကာစမယော၊ စဉ့်ဖြင့်ပြီးသော။ ပ။

တိပုမယော၊သလွဲဖြူဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ ခဲမဖြူဖြင့်ပြီးသော။ပ။သီသမယော၊သလွဲမည်းဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ခဲမပုတ်ဖြင့်ပြီးသော။ပ။ တမ္ဗလောဟမယော၊ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော။ပတ္တော၊ကို။နခာရေတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယောပတ္တံ၊ သံသပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကပတ္တံ၊မြေသပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဠတိ၊ဤသို့။ ဒွေပတ္တေ၊ နှစ်လုံးသောသပိတ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၅၃။ ပတ္တမူလံ၊သပိတ်အရင်းသည်။ ဃံသိယတိ၊ ပွန်းခဲ့၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ပတ္တမဏ္ဍလံ၊ သပိတ်၏အနှီးခြေအဝန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊သပိတ်၏အနှီးခြေအဝန်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခြေအဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခြေအဝန်းကို လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ တို့ကို။နဓာရေတဗ္ဗာနိ၊မဆောင်အပ်ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တိပုမယံ၊သလွဲဖြူဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ခြေအဝန်းကိုလည်းကောင်း။ သီသမယံ၊ သလွဲမည်းဖြင့်ပြီးသော သပိတ်၏ခြေအဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊နှစ်ခုသော သပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဗဟလာနိ၊ထူကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ သပိတ်ခြေအဝန်းတို့သည်။ နအစ္ဆုပိယန္တိ၊မထိနိုင်ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။လိခိတုံ၊ပွတ်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝလီ၊ လှုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မကရဒန္တကံ၊ မကန်းသွားကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ပ။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပကာကိဏ္ဏာနိ၊ မိန်းမရုပ်စသော အရုပ်တို့ဖြင့် ပွမ်းကုန်သော သပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိတ္တိကမ္မကတာနိ၊ နံရံ အမှုဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော သပိတ်ခြေ အဝန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။တာနိ၊ ထိုသပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကို။ရထိကာယပိ၊ ခရီးလမ်းမ၌လည်း။ ဒဿေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊

လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ပ။ ပကတိမဏ္ဍလံ၊ ပကတိခွေးသွားထုံသော
သပိတ်နှီးခံခြေအဝန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
၂၅၄။ သောဒကံ၊ ရေရှိသော။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေန္တိ၊ သိုမှီး
ကြကုန်၏။ ပတ္တော၊ သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ ဝါ၊ သိုးခဲ့၏။ ပ။
သောဒကော၊ သော။ ပတ္တော၊ ကို။ နပဋိသာမေတဗ္ဗော၊ မသိုမှီး
အပ်။ ပ။ ဩတာပေတွာ၊ နေပူလှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊
သိုမှီးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ သဥဒကံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ကို။
ဩတာပေန္တိ၊ နေပူလှမ်းကြကုန်၏။ ပ။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော
အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သဥဒကော၊ သော။ ပတ္တော၊ ကို။
နဩတာပေတဗ္ဗော၊ နေပူမလှမ်းအပ်။ ပ။ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်ကို။
ကတွာ၊ ၍။ ဩတာပေတွာ၊ နေပူလှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊
သိုမှီးခြင်းငှါ။ ပ။ ဥဏှေ၊ နေပူ၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိဒဟန္တိ၊ ထားကြကုန်၏။
ဝါ၊ သိုမှီးကြကုန်၏။ ပတ္တဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ဒုဿတိ၊
ပျက်စီးခဲ့၏။ ပ။ ဥဏှေ၊ ၌။ ပတ္တော၊ ကို။ နနိဒဟိတဗ္ဗော၊ မထား
အပ်။ ပ။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ ဥဏှေ၊ ၌။ ဩတာပေတွာ၊ နေပူ
လှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊ သိုမှီးခြင်းငှါ။ ပ။ သမ္ဗဟုလာ၊
များစွာကုန်သော။ ပတ္တာ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။
အနာဓာရာ၊ တည်ရာမရှိကုန်ဘဲ။ ဝါ၊ ခြေမရှိကုန်ဘဲ။ နိက္ခိတ္တာ၊
ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊
လေပွေခတ်သဖြင့်။ အာဝဋ္ဋေတွာ၊ လိမ့်၍။ ပတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံသု၊
ကွဲခဲ့ကုန်၏။ ပ။ ပတ္တာဓာရကံ၊ သပိတ်ခြေကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
မိဍ္ဎန္တေ၊ အတွင်းနံရံ အကျည်စွန်း၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကြ
ကုန်၏။ ပ။ ပရိပတိတွာ၊ လိမ့်ကျ၍။ ပတ္တော။ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲခဲ့၏။
။ ပ။ မိဍ္ဎန္တေ၊ အတွင်းနံရံအကျည်စွန်း၌။ ပတ္တော၊ ကို။ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော၊
မထားအပ်။ ပ။ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊ အပနံရံအကျည်စွန်း၌။ ပ။ ဆမာယံ၊
မြေ၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇန္တိ၊ မှောက်ကြကုန်၏။ ဩဋ္ဌော၊ သပိတ်
နှုတ်ခမ်းသည်။ ဃံသိယတိ၊ ပွန်းခဲ့၏။ ပ။ တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်
အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ တိဏသန္ထာရကော၊ ကို။ ဥပစိကာ

ဟိ၊ခြတ္တိသည်။ ခဇ္ဇတိ၊ ခဲခဲ့၏။ပ။စောဠကံ၊ပုဆိုးအနှီးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ပတ္တမာလကံ၊ သပိတ်စင်ကို။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ပတ္တမာဠကော၊ သည်။ ပရိပတိတွာ၊ ပြို၍။ ပတ္တော၊သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ကွဲခဲ့၏။ပ။ပတ္တကုဏ္ဍောလိကံ၊ သပိတ်ထားစရာအဝကျယ်သော အိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပတ္တကုဏ္ဍောလိကာယ၊ ၌။ ပတ္တော။ သည်။ ဃံသိယတိ၊ ပွန်းခဲ့ပြန်၏။ပ။ ပတ္တထဝိကံ၊သပိတ်အိပ်ကို။ပ။အံသဝဒ္ဓကော၊ လွယ်သည်၊ ဝါ၊ အနွယ်သည်။ ဝါ၊ အတောင်သည်။နဟောတိ ရှိသည် မဖြစ်။ အံသဝဒ္ဓကံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ သပိတ်အိပ်နှင့် သပိတ်အတွဲကို ဖွဲ့စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိတ္တိခိလေပိ၊နံရံတံသင်း၌လည်းကောင်း။နာဂဒန္တကေပိ၊သစ်ကောက်၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်စွယ်၌လည်းကောင်း။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ လဂ္ဂန္တိ၊ ဆွဲကြကုန်၏။ ပရိပတိတွာ၊ ၍။ပ။ ပတ္တော၊ကို။ နလဂ္ဂေတဗ္ဗော၊မဆွဲအပ်။ပ။ မဉ္စေ၊ညောင်စောင်း၌။ ပတ္တံ၊ ကို။နိက္ခိပန္တိ၊ကုန်၏။ သတိသမ္မောသာ၊ သတိ မေ့လျော့သဖြင့်။ နိသီဒန္တာ၊ ထိုင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဩတ္ထရိတွာ၊ ဖိ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘိန္ဒန္တိ၊ ကွဲစေကြကုန်၏။ပ။ မဉ္စေ၊၌။ ပတ္တော၊ကို။ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။ပီဌေ၊ အင်းပျဉ်၌။ပ။အင်္ကေ၊ရင်ခွင်၌။ ဝါ၊ တင်ထက်၌။ပ။ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ ထကြကုန်၏။ပ။ ဆတ္တေ၊ထီး၌။ပ။ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊ လေပွေသည်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိယတိ၊ လွှင့်အပ်၏။ပ။ ဆတ္တေ၊၌။ ပတ္တော၊ ကို။ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။

၂၅၅။ ပတ္တဟတ္ထာ၊သပိတ်လက်စွဲကုန်လျက်။ ကဝါဋံ၊တံခါးရွက်ကို။ ပဏာမေန္တိ၊ တွန်းကြကုန်၏။ ဝါ၊ ဖွင့်ကြကုန်၏။ကဝါဋော၊သည်။ အာဝဋ္ဋိတွာ၊ လည်၍။ ပတ္တော၊ သည်။ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲခဲ့၏၊ပ။ပတ္တဟတ္ထေန၊ သပိတ်လက်စွဲသဖြင့်။ ကဝါဋံ၊ကို။နပဏာမေတဗ္ဗံ၊ မတွန်းအပ်။ ဝါ၊ မဖွင့်အပ်။ တုမ္ဗကဋာဟေ၊ ဗူးအိုး၌။ ။ (ဖက်ခွက် ပျပ် ဒေါင်းလန်းစသည်တို့၌လည်း။ ဗူးအိုးနှင့်အတူပင်

ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ပါးကို ယထာရဟ မှတ်ယူလေ။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ ပဏ္ဏပုပ္ဖာဒီသုပိ ဧသေဝနယော-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။)။ ။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ပ။တိတ္ထိယာသေယျထာပိ၊ တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့တကား။ပ။ ဃဋိကမ္ဗာဟော၊ အိုးအုံ၌။ပ။သဗ္ဗပံသုကူလိကော၊အလုံးစုံပံ့သကူဓုတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်။ ယောတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ဆဝသီသဿ၊ဦးခေါင်းခွံ၏။ပတ္တံ၊ကို။ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ ဘီတာ၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿရံ၊ ကျည်ကျည်လောင်လောင်သောအသံကို။ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်သော အသံကို။ ဝါ၊ လန့်သောအသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကိံ အကာသိ၊ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟူမူကား။ မေ၊အား။ အဘုံ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ဝတကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပိသာစော၊ မြေဘုတ် ဘီလူးပါတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အကာသိ၊၏။ပ။ ဆဝသီသဿ၊၏။ ပတ္တံ၊ကို။ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်ဘိသနည်း။ ပိသာစိလ္လိကာသေယျထာပိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ကဲ့သို့တကား။ သဗ္ဗပံသုကူလိကေန၊ အလုံးစုံပံ့သကူဓုတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်။ နဓာရိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။စလကာနိပိ၊ စားဖတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိကာနိပိ၊ အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံပိ၊ လုပ်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တေန၊ဖြင့်။ နီဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ပ။သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏာ၊တို့သည်။ယသ္မိံယေဝ၊အကြင်သပိတ်၌သာလျှင်။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဝ၊ ထိုသပိတ်သည်လျှင်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ပြွတ်တို့တည်း။ ဝါ၊ လက်ဆေးခံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စလကာနိဝါ၊စားဖတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။အဋ္ဌိကာနိဝါ၊အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံဝါ၊လုပ်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း။ပတ္တေန၊ဖြင့်။ နနီဟရိတဗ္ဗံ၊ မဆောင်အပ်။ပ။ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ပြွတ်ကို။ ဝါ၊လက်ဆေးခံကို။ပ။

၂၅၆။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပိဋ္ဌိ၊ ငွေတွာ၊ ဆုတ်၍ ဆုတ်၍။ စီဝရံ၊
သင်္ကန်းကို။ သိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဝိလောမိကံ၊
အနားမညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္ထကံ၊ သင်္ကန်းလှီးစရာ ထား
ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ နမတကံ၊ သင်္ကန်းလှီးထားငယ်ရစ်စရာပုဆိုး
ကြမ်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ သံဃဿ၊ အား။ ဒဏ္ဍ
သတ္ထကံ၊ အရိုးတပ်သော ထားငယ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊
ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဒဏ္ဍသတ္ထကံ၊ အရိုးတပ်သော ထား
ငယ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဥစ္စာဝစေ၊ ယုတ်ယုတ် မြတ်မြတ်
ကုန်သော။ သတ္ထကဒဏ္ဍေ၊ ထားငယ်ရိုးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြ
ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုး ကိုလည်း
ကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။
ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကုန်သော။ သတ္ထကဒဏ္ဍာ၊ တို့ကို။
နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ပ။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော
ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒန္တမယံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြီးသော
ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိသာဏမယံ၊ ဦးချိုဖြင့်ပြီးသော
ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ နဠမယံ၊ ကျူဖြင့် ပြီးသော ထား
ငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဝေဠုမယံ၊ ဝါးဖြင့်ပြီးသော ထား
ငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌမယံ၊ သစ်သားဖြင့် ပြီးသော ထား
ငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဇတုမယံ၊ ချိပ်ဖြင့် ပြီးသော ထား
ငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဖလမယံ၊ သစ်သီးဖြင့်ပြီးသော ထား
ငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ လောဟမယံ၊ ကြေး သံဖြင့် ပြီးသော
ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ သံခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့်
ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူ၏။ ပ။ ကုက္ကုဋပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။
ဝေဠုပေသိကာယပိ၊ ဝါးခြမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။
သိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဒုသိဗ္ဗိတံ၊ အချုပ်မကောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သူစိံ၊ အပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
သူစိယော၊ အပ်တို့သည်။ ကဏ္ဍကိတာယော၊ သံချေးတက်ကုန်

သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ သူစိနာဠိကံ၊ အပ်ကျည်တောက်ကို။အနု
ဇာနာမိ၊၏။ သူစိနာဠိကာယပိ၊၌လည်း။ ကဏ္ဍကိတာ၊ သံချေး
တက်ပြန် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ကိဏ္ဏေန၊တဆေးဖြင့်။
ပူရေတုံ၊ငှါ။ပ။ကိဏ္ဏေနပိ၊၌လည်း။ ကဏ္ဍကိတာ၊ ကုန်သည်။ပ။
သတ္တုယာ၊ နနွင်းနှင့်ရောသော မှုံ့မှုန့်ဖြင့်။ ပူရေတုံ၊ငှါ၊ပ။ သတ္တု
ယာပိ၊၌လည်း။ ကဏ္ဍကိတာ၊ကုန်သည်။ပ။ သရိတကံ၊ ကျောက်
မှုန့်ကို။ပ။သရိတကေပိ၊ ၌လည်း။ပ။မဓုသိတ္ထကေန၊ပျားဖယောင်း
ဖြင့်။ သာရေတုံ၊ လိမ်းကျံစိမ့်သောငှါ။ပ။ သရိတကံ၊ကျောက်မှုန့်
သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ သရိတကသိပါဋိကံ၊ ကျောက်မှုန့်
ထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။
ခိလံ၊ တံသင်းကို။နိခဏိတွာ၊စိုက်၍။သမ္ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့ချည်၍။ စီဝရံ၊
ကို။သိဗ္ဗေန္တိ၊ချုပ်ကြကုန်၏။စီဝရံ၊သည်။ဝိကဏ္ဏံ၊အနားမညီသည်။
ဝါ၊ ထောင့်မညီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ကထိနံ၊ ကားကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကန်ရင်းပေါင်ကို လည်းကောင်း။ ကထိန
ရဇ္ဇုံ၊ ကားဖွဲ့ချည်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကန်ရင်း
ပေါင်ဖွဲ့ချည်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်
မူ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊၌။ ဩဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဝါ၊ကားကြက်၍။ စီဝရံ၊
ကို။သိဗ္ဗေတုံ၊ငှါ။ပ။ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်၌။ ကထိနံ၊
ကားကို။ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ ကထိနံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊
ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။ဆမာယံ၊ မြေ၌။ ကထိနံ၊ကို။ ပတ္ထရန္တိ၊ ကုန်၏။
ကထိနံ၊ သည်။ ပံ့သုကိတံ၊ မြေမှုန့် အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်အခင်းကို။ပ။ ကထိ
နဿ၊ ကား၏။ဝါ၊ ကား၌ဖွဲ့သောသင်္ကန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း
သည်။ဇီရတိ၊ ဆွေးခဲ့၏။ အနုဝါတံ၊ အလျားအနားပတ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံ့အနားပတ်ကို လည်းကောင်း။ အာရော
ပေတုံ၊တင်စိမ့်သောငှါ။ပ။ကထိနံ၊သည်။နပ္ပဟောတိ၊မလောက်ခဲ့။
ဝါ၊မမှီခဲ့။ပ။ဒဏ္ဍကထိနံ၊ အတံအရိုးတပ်သောကားငယ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝိဒလကံ၊ ထပ်လိပ်၍ ခေါက်စိမ့်သည်ကို လည်း

ကောင်း။ သလာကံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓကရဇ္ဇုံ၊ ဘွဲ့ချည်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓကသုတ္တံ၊ ဘွဲ့ချည်စရာချည်ကို လည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့ချည်၍။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗေတုံ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သုတ္တန္တရိကာယော၊ စနစ်ကြားတို့သည်။ ဝိသမာ၊ မညီညွတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ကျဉ်းကျယ် ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ကဠိမ္ဗကံ၊ ထန်းရွက်စသည်ဖြင့် စနစ်တိုင်းသောအမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သုတ္တာ၊ ချည်တို့သည်။ ဝါ၊ စနစ်ကြောင်းတို့သည်။ ဝင်္ကာ၊ ကောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃသုတ္တကံ၊ နန္ဒင်းစသည်တို့ဖြင့် တမျဉ်းပစ်သော အမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ အဓောတေဟိ၊ မဆေးကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကားကို။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းကြကုန်၏။ ကထိနံ၊ သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ပ။ အလ္လေဟိ၊ စိုကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ပ။ သဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်နှင့်တကွ။ ဝါ၊ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်။ ကထိနံ၊ ကို။ပ။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗန္တာ၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခုကြကုန်၏။ ဝါ၊ ခံကြကုန်၏။ အင်္ဂုလိယော၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ လက်ခုလက်ခံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၅၇။ ဥစ္စာဝစေ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်သော။ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ လက်ခုလက်ခံတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောလက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ပ။ သင်္ခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့်ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သူစိယောပိ၊ အပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္ထကာပိ၊ ထားငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟာပိ၊ လက်ခုလက်ခံတို့သည်လည်းကောင်း။ နဿန္တိ၊ ပျောက်ခဲ့

ကုန်၏။ပ။အာဝေသနံထပိကံ၊အပ်,ထားငယ်,လက်ခုံလက်ခံထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ ဤ၌ အာဝေသနဝိတ္ထကံဟု ပါဠိတော်၌ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း အာဝေသနဝိတ္ထကံ နာမ ယံကိဉ္စိ ပါတိစင်္ကောဋကာဒိဟု ရှိ၏။ သူစိသတ္ထကာနံ ပုဗ္ဗေ အာဝေသနထဝိကာယ အနုညာတတ္တာ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘေသဇ္ဇထဝိကန္တိ ဝုတ္တံ-ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့် အိတ်ဟောထဝိကာသဒ္ဒါနှင့်အာဝေသနထဝိကံဟူ၍သာ မှတ်ယူအပ်သည်။ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ထဝိကသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူသတည်းဟု သိစေတော်မူလိုသောကြောင့်သာ အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပါတိစင်္ကောဋကာဒိဟု ဖွင့်သည်ယူ။

အာဝေသနထဝိကေ၊ ၌။ ဩမာကုလာ၊ နှောက်ရှက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ပဋိဂ္ဂဟထဝိကံ၊လက်ခုံလက်ခံထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အဇ္ဈောကာသေ၊လွင်တီးခေါင်၌။ စီဝရံ၊ ကို၊ သိဗ္ဗန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ သီတေနပိ၊ အချမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဏှေနပိ၊ အပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ပ။ ကထိနသာလံ၊ကားထားစရာ ဇရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထိနမဏ္ဍပံ၊ကားထားစရာမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း။

။ပ။ကထိနသာလာ၊သည်။နီစဝတ္ထုကာ၊နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဒကေန၊သည်။ ဩတ္ထရိယျတိ၊ လွှမ်းမိုးအပ်၏။ ။ပ။ဥစ္စဝတ္ထုကံ၊မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ စယော၊အကျည်သည်။ ပရိပတတိ၊ပြိုပြန်ခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဣဋ္ဌကာစယံ၊အုတ်စီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သိလာစယံ၊ကျောက်စီခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒါရုစယံ၊ သစ်သားစီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တယော စယေ၊ သုံးပါးသော စီခြင်းတို့ကို။ စိနိတုံ၊ စီစီမှုသောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဋ္ဌကာသောပါဏံ၊ အုတ်စောင်းတန်းကို

လည်းကောင်း။ သိလာသောပါဏံ၊ ကျောက်စောင်းတန်းကို
လည်းကောင်း။ ဒါရုသောပါဏံ၊ သစ်သားစောင်းတန်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တယောပါသာဏော၊ သုံးပါးသော
စောင်းတန်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တို့သည်။
ပရိပတန္တိ၊ ကျပြန်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာလမ္ဗဏဗာဟံ၊
ဆွဲစရာလက်ကသုံးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ကထိနသာလာယ၊
ကားထားစရာဇရပ်၌။ တိဏစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊
ကျပြန်ခဲ့၏။ ပ။ ဩဂုမ္ဗေတွာ၊ သုင်၍။ ဝါ၊ ခါ၍။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊
အတွင်းအပ လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသော အဆင်းကို လည်းကောင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊
မည်းသော အဆင်းကို လည်းကောင်း။ ဂေရုကပရိကမ္မံ၊ မြေ
သဘော်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုသော အမှုကိုလည်းကောင်း။ မာလာ
ကမ္မံ၊ ခြူးပန်းကို လည်းကောင်း။ လတာကမ္မံ၊ နွယ်ပန်းကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခြူးနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ မကရ ဒန္တကံ၊
မကန်းသွား ထုစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခွေးသွားထုစိမ့်
သည်ကိုလည်းကောင်း။ပဉ္စပဋိကံ၊သက်တင်ရေးကိုလည်းကောင်း။
စီဝရဝံသံ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး ကြိမ်ကိုလည်းကောင်း။ စီဝရရဇ္ဇုကံ၊
သင်္ကန်းလှမ်းစရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။စီဝရံ၊
ကို။ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုချုပ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။
ကထိနံ၊ ကို။ ဥဇ္ဈိတွာ၊ စွန့်၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ဥန္ဒူရေ
ဟိပိ၊ ကြွက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခြတို့သည်
လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇတိ၊ ခဲအပ်၏။ ပ။ ကထိနံ၊ ကို။ သံဃရိတုံ၊
ခေါက်လိပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပ။ ကထိနံ၊ သည်။ ပရိ
ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ ဂေါဃံသိကာယ၊ ဝါးလုံးလှံတံကို အတွင်း၌
ထား၍လိပ်သဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကို။ သံဃရိတုံ၊ ခေါက်လိပ်စိမ့်သောငှါ။
။ပ။ကထိနံ၊သည်။ဝိဝေဌိယတိ၊ပြည်ပြန်ခဲ့ပြန်၏။ပ။ဗန္ဓနရဇ္ဇုံ၊ဘွဲ့စရာ
ကြိုးကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ကုဋ္ဋေပိ၊နံရံ၌လည်းကောင်း။ထမ္ဘေပိ၊
တိုင်၌လည်းကောင်း။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ထောင်၍။

ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပတိတွာ၊ လည်း၍။ ကထိနံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခုဒိလေဝ ါ၊ နံရံတံသင်း၌လည်းကောင်း။ နာဂဒန္တေဝ ါ၊ ဆင်စွယ်၌ လည်းကောင်း။ ဝ ါ၊ သစ်ကောက်၌ လည်းကောင်း။ လဂ္ဂေတုံ၊ ဆွဲစိမ့်သောငှ ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၅၈။ သူစိကမ္မံ၊ အပ်ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တကံပိ၊ ထားငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံပိ၊ ဆေးကိုလည်းတောင်း။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘေသဇ္ဇထဝိကံ၊ ဆေးထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဥပါဟနာယော၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ကာယဗန္ဓနေန၊ ခါးပန်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှ ါ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ အညတရော၊ သော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေန္တော၊ ရှိခိုးသည်ရှိသော်။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဃဋ္ဋေတိ၊ ထိပါး၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မင်္ကု၊ မျက်နှာ မသာယာသည်။ ဝ ါ၊ မျက်မှောင် တကြုတ်ကြုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ ဥပါဟန ထဝိကံ၊ ဘိနပ်ထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝ ါ။ မပါ။ ပ။ ပရိဿာဝနံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းသည်။ နပ္ပ ဟောတိ၊ မလောက်ခဲ့။ ပ။ ကဋစ္ဆုပရိဿာဝနံ၊ လှံတံသုံး ချ၍ထိုး၍ ပြုအပ်သော ရေစစ်ကို။ ပ။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိဏ်းရေစစ်ကို။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၅၉။ ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ။(ဤ၌ ဇနပုဒ် ဟောသဒ္ဒါ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသျသို့မလိုက်ဘဲ ဗဟုဝုစ်နေလေသည်)။ ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို။ အာစရတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ အဘော် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုမကျင့်အပ်သော

အကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန်းကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ မှုကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော အမှုကို။ မာအကာသိ၊ မပြုပါလင့်။ တံ၊ ဤသင်ပြုသော အမှုသည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သော၊ ထိုပြုသော ရဟန်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုအဘော်ဖြစ်သော ရဟန်း၌။ ဥပနန္ဓိ၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့၏။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထို အဘော် ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပိပါသာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ရေငတ်ခြင်းသည်။ ပီဠိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဥပနန္ဓိံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ မှုကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ မေ၊ အား။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပနဒ္ဓော၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နအဒါသိ၊ မပေး။ သောဘိက္ခု၊ ထို အဘော် ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပီဠိတော၊ ၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။

အမှာ ဤရေစစ်တောင်းသော ပရိဿာဝန ယာစနဝတ္ထု၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့သော ရဟန်းသည် အလဇ္ဇီပင် ဖြစ်သော်လည်း မူလစ္ဆေဇ္ဇ ထာဝရ သကသန္တကအားဖြင့် ထိုလဇ္ဇီရဟန်း၏ ရေစစ်ကို မတောင်း မယူ၊ ဇင်္ဂမ တာဝကာလိက တခဏ အခိုက် အတန့် အားဖြင့် ထိုအလဇ္ဇီ ရဟန်း၏ ရေစစ်ကို တောင်းယူသော ကြောင့် ထိုတောင်းယူသော အဘော် လဇ္ဇီရဟန်းအားလည်း ဓမ္မိယ ရေစစ် ဖြစ်ခဲ့သော် အပ်သည်။ အဓမ္မိယရေစစ်ဖြစ်မူကား အချင်း ခပ်သိမ်း မအပ်။ ထိုကြောင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌- သစေပိ ဥပနဒ္ဓော ဘိက္ခု အလဇ္ဇီ တထာပိ သန္တကမေတံ အမူလစ္ဆေဒကတ ဘိက္ခုနော လဇ္ဇီနောပိ သမာနဿ ကပ္ပတီတိ ယုဇ္ဇတိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း- အညတရံ အာသနံ ဂဟေတွာ နိသီဒီတိ ဝစနတော ဝိသဘာဂ ဋ္ဌာနံ ဂတဿ ပေသလဿပိ ဘိက္ခုနော တေသံ အာသနေ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ သိဒ္ဓံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုတော်မူသည်။ ဘိက္ခု ဝိဘင်း အကတာနုဓမ္မ သိက္ခာပုဒ် စသည် တို့၌လည်း

မူလန္တေ့ဝ ထာဝရဲ့ သကာသန္တကာ အဖြစ်ကို ပြလျက်–အာမိသပရိ ဘောဂေါနာမ် အာမိသံ ဒေတိဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿ–ဟု ဒေတိပဋိဂ္ဂဏှာတိသဒ္ဒါဖြင့်ဟောတော်မူသည်။ ဘိက္ခုပါဘင်း ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း မူလန္တေ့ဝ ထာဝရ သကာသန္တကာ အဖြစ်ကိုပင် ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍–ပုဂ္ဂလော် အလဇ္ဇီ ပိဏ္ဍပါတော့ ခမ္မိယော ပုဂ္ဂလံ ဇိဂုစ္ဆိတွာ ပိဏ္ဍပါတော နုဂဟေတဗ္ဗော–ဟူ၍ လည်းကောင်း–ပုဂ္ဂလောလဇ္ဇီ ပိဏ္ဍပါတော အခမ္မိယော ပိဏ္ဍပါတော ဇေဂုစ္ဆော နုဂဟေ တဗ္ဗော–ဟူ၍ လည်းကောင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

* ။ပ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။တွံ၊သင်သည်။ပရိဿာဝနံ၊ကို။ယာစိ ယမာနော၊ တောင်းအပ်ပါလျက်။ နအဒါသိကိံ ပန၊မပေးလေဘိ သလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ကုန်၏။ အာဝုသော၊တို့။ဇော်၊ဤသို့ မပေးသည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန၊အမွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားသော။ပရိဿာဝ နံ၊ရေစစ်ကို။ယာစိယမာနေန၊တောင်းအပ်သော၊ဘိက္ခုနာ၊သည်။ နဒါတဗ္ဗံ၊မပေးအပ်သည်ကား။န၊မဟုတ်။ပ။အပရိဿာဝနကေန၊ ရေစစ်မပါသော ရဟန်းသည်။အဒ္ဓါနော၊အခွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ နပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ သွားလည်း မသွားအပ်။ပ။ ပရိဿာဝနံဝါ၊ ရေစစ် သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကရဏောဝါ၊ ဓမ္မကရိုဏ်းသည် လည်းကောင်း။ သစေနဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည် မဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဝါ၊ အကယ်၍ မပါခဲ့ပါအံ့။ သံဃာဋိကဏ္ဍောပိ၊ သင်္ကန်းစွန်းကို လည်း။ ဝါ၊ ဒုကုဋ်စွန်းကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤဒုကုဋ်စွန်းဖြင့်။ ပရိ ဿာဝေတွာ၊ စစ်၍။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ ပရိဿာဝနံ၊ရေစစ် သည်။ နသမ္ဘတိ၊မလောက်နိုင်။ ဝါ၊မစွေနိုင်။ပ။ ဒဏ္ဍပရိဿာဝနံ၊ လှံတံ လေးချောင်း စိုက်၍ ကြက်၍ပြုအပ်သော ရေစစ်ကို။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ ပ။ ဩတ္ထရကံ၊ နှစ်၍ စစ်အပ်သော ရေစစ်ကို။ အနုဇာ

နာမိ၊၏။ပ။ မကသေဟိ၊ မှက်ခြင်တို့သည်။ ဥဗ္ဗာဠ္ဟာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ မကသကုဋိကံ၊ ခြင်ထောင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၆၀။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပဏီတာနံ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဘတ္တာနံ၊ဆွမ်းတို့၏။ဘတ္တပဋိပါဋိ၊ ဆွမ်းကျွေးသောအစဉ်သည်။ အဋ္ဌိတာ၊ မတည်သည်။ဝါ၊ မတန့်သည်။ ဝါ၊ မပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ဤ၌ အဋ္ဌိတာ-ဟု များစွာ ပေတ်၌ရှိ၏။ အဋ္ဌိတာ ဟူ၍သာ ပါဌ်ဟောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထ ဒီပနီ ဋီကာ ပရိပရဘောဇနေ သိက္ခာပုဒ်၌ကုလာပဋိပါဋိယာ အဓိဝါသိန္တိ ကတွာ နိရန္တရံ ဒိယျမာနတ္တာ ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ ဟောတိတိ ပါဠိယံ ဝုတ္တံ၊အန္တရာ အဌတွာ နိရန္တရံဝ ပဝတ္တတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

* ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို။ဘုဉ္ဇိတွာ၊စား၍။အဘိသန္နကာယာ၊ သလိပ်သည်းခြေ ပြောသောကိုယ်ရှိ၍။ ဗဟွာဗာဓာ၊ များသော အနာရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယ မင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ဝေသာလိံ၊သို့။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊တစုံတခု ပြုဘွယ် ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ၏။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ အဘိသန္နကာယေ၊ သလိပ်သည်းခြေပြောသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဗဟွာဗာဓေ၊ များသော အနာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင် ကတည်း။ ဒိသွာန၊ ၍။ပ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ထေရပိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အဘိသန္နကာယာ၊ ပြောသောကိုယ်ရှိကြကုန်၏။ ဗဟွာဗာဓာ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စင်္ကမဉ္စ၊ စင်္ကြံသွားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဇန္တာဃရဉ္စ၊ ဇရုံးအိမ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ။

မိုးလုံ့စရာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာတု၊ လော့။ ဝေံ၊ဤသို့
ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပါဗာဓာ၊ နည်းသော
အနာရှိကြကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ့်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။
စင်္ကမဋ္ဌ၊စင်္ကြံသွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဇန္တာဃရဋ္ဌ၊ဇရုံးအိမ်ကို
လည်းကောင်း ။ဝါ၊မိုးလုံ့စရာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊
၏။ပ။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဝိသမေ၊မညီမညွတ်သော။ စင်္ကမေ၊စင်္ကြံ၌။
စင်္ကမန္တိ၊ စင်္ကြံသွားကြကုန်၏။ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ကာတုံ၊
ငှါ။ပ။စင်္ကမော၊သည်။ နီစဝတ္ထုကော၊ နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဥဒကေန၊ရေသည်။ဩတ္ထရိယျတိ၊လွှမ်းမိုးအပ်၏။
။ပ။ဥစ္စဝတ္ထုကံ၊ မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊
ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ စင်္ကမန္တာ၊ စင်္ကြံသွားကြကုန်
သည်ရှိသော်။ ပရိပတန္တိ၊ ကျခဲ့ကုန်၏။ပ။ စင်္ကမနဝေဒိကံ၊ စင်္ကြံ
ကာရံစရာပွတ်တိုင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဇန္တာဃ
ရဿ၊ အိမ်အား။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်
မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ကဝါဋံ၊တံခါးရွက်ကို လည်းကောင်း။
ပိဋ္ဌသံဃာတံ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက်
မင်းတုံးပိတ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလိကံ၊ ဆုံယင်ကိုလည်း
ကောင်း။ဝါ၊အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။ဥတ္တရပါသကံ၊
အထက် လက်ကောက်ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကံ၊မင်း
တုံးတပ်စရာတိုင်ကို လည်းကောင်း။ ကပိသီသကံ၊သံကွင်းမြောက်
လက်ကိုလည်းကောင်း။သူစိကံ၊ကျည်ယင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊
မင်းတုံးကိုလည်းကောင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျည်မကို လည်းကောင်း။
တာဠစ္ဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်ကို လည်းကောင်း။ အာဝိဉ္ဆနစ္ဆိဒ္ဒံ၊
ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုံ၊ ငင်စရာကြိုးကို
လည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဇန္တာဃရဿ၊၏။ ကုဋ္ဋပါဒေါ၊
နံရံခြေသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ့ပြန်ခဲ့၏။ပ။ မဏ္ဍလိကံ၊ဝန်းသော
ငယ်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ပ။ ဇန္တာဃရဿ၊ အား။မှုမ

နေဝွတ္တံ၊ အခိုးထွက်စရာ အပေါက်သည်။နဟောတိ၊ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ ။ပ။ဓူမနေတ္တံ၊ အခိုးထွက်စရာ အပေါက်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော။ဇန္တာဃရေ၊ ၌။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ၊ မီးထားစရာ အရပ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပစာရော၊ဥပစာသည်။ နဟောတိ၊ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ပ။ခုဒ္ဒကေ၊ငယ်သော။ ဇန္တာဃရေ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ မဟလ္လကေ၊ ကြီးသောဇရုံးအိမ်၌၊ မဇ္ဈေ၊ ၌။ အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ၊ မီးထားစရာ အရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဇန္တာဃရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ မုခံ၊မျက်နှာကို။ ဍဟတိ၊ လောင်ပြန်ခဲ့၏။ပ။မုခမတ္တိကံ၊ မျက်နှာ၌ လိမ်းကျံစရာမြေကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဟတ္ထေ၊လက်၌။ မတ္တိကံ၊မြေကို။ တေမေန္တိ၊ ရေဆွတ်ကြကုန်၏။ပ။မတ္တိကာဒေါဏိကံ၊ မြေထည့်စရာကျင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။မတ္တိကာ၊ မြေသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝါသေတုံ၊ ထုံစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဥဒကံ၊ကို။ အဘိဟရိတုံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ပ။ပါတိယာပိ၊ခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ပတ္တေနပိ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ဥဒကံ၊ကို။ အတိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ။ပ။ဥဒကဋ္ဌာနံ၊ ရေထားရာအရပ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒကသရာဝကံ၊ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဇန္တာဃရံ၊ကို။တိဏဆာဒနေန၊ မြက်အမိုးဖြင့်။ ဆာဒေတိ၊ မိုး၏။ပ။ဇန္တာဃရံ၊ သည်။ စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်ပေါက်သည်။ ဝါ၊ ရွံ့ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇမ္ဗုကာသန္ထရံ၊ အုတ်အခင်းကို လည်းကောင်း။ သိလာသန္ထရံ၊ ကျောက်အခင်းကိုလည်းကောင်း။ဒါရုသန္ထရံ၊ သစ်သားအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောသန္ထရေ၊ သုံးပါးသော အခင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ စိက္ခလ္လံယေဝ၊ ရွံ့ပေါက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြန်အံ့။ပ။ဓောဝိတုံ၊ဆေးစိမ့်သောငှါ။ပ။ ဥဒကံ၊သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်ခဲ့ပြန်အံ့။ပ။ဥဒကနိဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ်စရာ ပြွန်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဆမာယံ၊မြေ၌။နိသီဒန္တိ၊ထိုင်ကြကုန်၏။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ကဏ္ဍုဝန္တိ၊ ယားပြန်ကုန်၏။ပ။

ဇန္တာဃရပီဌံ၊ ဇရုံးအိမ်၌ထိုင်စရာအင်းပျဉ်ကို။ပ။ဇန္တာဃရံ၊သည်။
အပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံမရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဣဋ္ဌကာပါကာရံ၊ အုဋ္ဌ်အရံကို လည်းကောင်း။ သိလာပါကာရံ၊
ကျောက်တံတိုင်းအရံကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပါကာရံ၊ သစ်သား
တံကိုင်းအရံကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တယောပါကာရေ၊
သုံးပါးသောတံတိုင်းအရံတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ကောဋ္ဌကော၊
တံခါးမုတ်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့ပြန်အံ့။ပ။ကောဋ္ဌကံ၊
တံခါးမုတ်ကို။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ မရုမ္ဗံ၊ ရှံ့ကျောက်ကို။ ဝါ၊ကျောက်ပွတ်ကို။ဥပကိရိတုံ၊ ကြဲစိမ့်
သောငှါ။ပ။နပရိယာပုဏန္တိ၊ မမှီနိုင်ကုန်။ ဝါ၊ မပြည့်နိုင်ကုန်။ပ။
ပဒသိလံ၊ ကျောက်ပြင်ကို။ ဝါ၊ ကျောက်ချပ်ကို။ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ
ကို။ နိက္ခိပိတုံ၊ထားစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ စီစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊
၏။ပ။

၂၆၁။ နဂ္ဂါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အဝတ်မကပ်
ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နဂ္ဂံ၊ အချည်းနှီး အဝတ်မကပ်သော
ရဟန်းကို။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ရှိခိုးကြကုန်၏။ပ။အဘိဝါဒါပေန္တိ၊ရှိခိုး
စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ပ။နဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရိကမ္မံ၊
ချေးတွန်းသောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကာရာပေန္တိ၊ပြုစေ
ကြကုန်၏။ ဝါ၊ အပြုခံကြကုန်၏။ပ။ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊
အကပ်ခံကြကုန်၏။ပ။ခါဒန္တိ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကြကုန်
၏။ပ။သာယန္တိ၊ လျက်ကြကုန်၏။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကြ ကုန်၏။ပ။
နဂ္ဂေန၊ အချည်းနှီးအဝတ်မကပ်သော ရဟန်းသည်။ နဂ္ဂေါ၊ ကို။
နအဘိဝါဒေတဗ္ဗော၊ရှိမခိုးအပ်။ နဂ္ဂေန၊သည်။ နအဘိဝါဒေတဗ္ဗံ၊
ရှိမခိုးအပ်။ နဂ္ဂေန၊ သည်။ နဂ္ဂေါ၊ ကို။ နအဘိဝါဒါပေတဗ္ဗော၊
ရှိမခိုးစေအပ်။ ဝါ၊ ရှိခိုးမခံအပ်။ နဂ္ဂေန၊ သည်။နအဘိဝါဒါပေ
တဗ္ဗံ၊ ရှိမခိုးစေအပ်။ဝါ၊ ရှိခိုးမခံအပ်။ပ။ဆမာယံ၊မြေ၌။စီဝရံ၊ကို။
နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ပံ့သုကိတံ၊ မြေမှုန့်
အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဒေဝေ၊ မိုးသည်။

ဝသဲသင်္ဂြိုဟ်၊ ရှာသည်ရှိသော်။ စီဝရံ၊ ကို။ သြဝသဿတိ၊ မိုးလုံးစွတ်ခဲ့၏။ ။ပ။ ဇန္တာဃရသာလံ၊ ဇရုံးအိမ်ဇရပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဇန္တာဃရေပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဒကေပိ၊ ရေချိုးရာ၌လည်းကောင်း။ ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလိုရှိကြကုန်၏။ပ။ ဇန္တာဃရပဋိစ္ဆာဒိ၊ ဇရုံးအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဒကပဋိစ္ဆာဒိ၊ ရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထပဋိစ္ဆာဒိ၊ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိစ္ဆာဒိယော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥဒပါနဿ၊ ၏။ ကူလံ၊ ကမ်းသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။

၂၆၂။ ဝလ္လိယာပိ၊ နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယဗန္ဓနေနပိ၊ ခါးပန်းကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဝါဟန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ငင်ကြကုန်၏။ပ။ ဥဒကဝါဟနရဇ္ဇုံ၊ ရေဆောင်စရာကြိုးကို။ ဝါ၊ ရေငင်စရာကြိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဟတ္ထာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဝါ၊ စဝ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုလံ၊ ရေငင်စရာမောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကရကဋကံ၊ လက်ငင်ယန္တရားကို လည်းကောင်း။ စက္ကဝဋ္ဋကံ၊ ရဟတ်ဆင်သောယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘာဇနာ၊ အိုးတို့သည်။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲခဲ့ကုန်၏။ပ။ လောဟဝါရကံ၊ ကြေးသံအင်တွဲကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကြေးသံအိုးကို လည်းကောင်း။ ဒါရုဝါရကံ၊ သစ်သားအင်တွဲကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သစ်သားအိုးကို လည်းကောင်း။ စမ္မခဏ္ဍံ၊ သားရေနယ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သားရေနယ် အင်တွဲကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သားရေနယ်အိုးကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ဝါရကေ၊ သုံးပါးသောအင်တွဲတို့ကို။ ဝါ၊ သုံးပါးသော အိုးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဝါဟန္တာ၊ ငင်ကုန်သည် ရှိသော်။ သီတေနပိ၊ အချမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဏှေနပိ၊ အပူဖြင့်

လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ ပ။ ဥဒပါနသာလံ၊ ရေတွင်းစရပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဥဒပါနော၊ ရေတွင်းသည်။ အပါရုတော၊ အပိတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ၊ မြက်မှုန့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပံသုကေဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩကိရိယျတိ၊ ကြဲဘိ၏။ ပ။ အပိဓာနံ၊ ရေတွင်းအပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဥဒကဘာဇနံ၊ ရေအိုးသည်။ နသံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပြန်ခဲ့။ ပ။ ဥဒကဒေါဏိံ၊ ရေထည့်စရာကျင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရေထည့်စရာအင်ပေါကို လည်းကောင်း။ ဥဒကကဋာဟံ၊ ရေထည့်စရာဖျဉ်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နဟာယန္တိ၊ ရေချိုးကြကုန်၏။ အာရာမော၊ သည်။ စိက္ခလ္လော၊ ညွန်စီးရှိသည်။ ဝါ၊ ရွံ့ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ စန္ဒနိကံ၊ ပျဉ်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ စန္ဒနိကာ၊ သည်။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဝါ၊ အကာအရံမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နဟာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်ပြန်ခဲ့ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ သီတိကတာနိ၊ အချမ်းဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ အချမ်းနှိပ်စက်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဥဒကပုဉ္ဆနိံ၊ ရေသုတ်ကို။ ဝါ၊ ရေသပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ စောဠကေနပိ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်လည်း။ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ၊ သုတ်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ထုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၆၃။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို။ ကာရေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပူရာဏံ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒကမာတိကံ၊ ရေသွင်းစရာမြောင်းကို လည်းကောင်း။ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ်စရာပြွန်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ နိလ္လေခံ၊ အရေးအသား မရှိသော။ ဝါ၊ အပြောက်မထုသော။ ဝါ၊ စကြောခြင်ပိတ်တပ်သော။ ဇန္တာဃရံ၊ ကို။ ကတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ နိသီဒနေန၊ နိသီဒိုင်နှင့်။ ဝိပ္ပဝသန္တိ၊ ကင်း၍နေကြကုန်၏။

အမှာ ထိုနို့သီဒိုင် ဟူသည် ရတနဝဂ် နိ့သီဒနသိက္ခာပုဒ်၌ လာသော နိသီဒိုင် သက်န်း ပင်တည်း။ ထိုနိ့သီဒိုင် သက်န်းကို ပရိက္ခာရစောဠသက်န်း အဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ နိ့သီဒိုင်သက်န်း၏ အဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည်။ ဣမံနိသီဒနံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုနို့သီဒိုင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော နိ့သီဒိုင်သက်န်း နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှအပကင်း၍နေသော ရဟန်းအား ထိုနိ့သီဒိုင် အဓိဋ္ဌာန် တင်သော နေ့မှစ၍ လေးလတင်းတင်း ပြည့်၍ အရုဏ်တက်သော အခါ၌ နဝဂ္ဂေ စာတုမာသံ နိသီဒနေန ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ၊ ယော ဝိပ္ပဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော သိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်သော နေ့ကစ၍ တဘန် လေးလ တင်းတင်းပြည့်၍ အရုဏ်တက်သော အခါ၌ ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပင်လျှင် ဒုက္ကဋ် အာ ပတ် တဘန် သင့်ပြန်၏။ထိုအတူ လေးလလေးလပြည့်ပြီးသောနေ့ အရုဏ် တက်သော အခါတို့၌ ထိနို့သီဒိုင် အဓိဋ္ဌာန် မကင်းသမျှ ကာလပတ်လုံးကို သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုသိက္ခာ ပုဒ်၌ စာတုမာသံ ဟူသော စကားကို ဆောင်းလ နွေလ ဟူ၍ ဝိသေသ အမှတ်အသားမရှိ။ သာမည စာတုမာသ ဟူ၍ သာလျှင် မှတ်ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် စူဠဝါခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ၌- စာတုမာသံ နိ့သီဒနေနာတိ နိသီဒနေန စတ္တာရော မာသေ နဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ-ဟု သာမည အားဖြင့် ဘွင့်ဆိုတော်မူသည်။

၂၆၄။ ။ပ။ပုပ္ဖါဘိကိဏ္ဏေသု၊ ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော။ ဝါ၊ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်ခင်းကုန်သော။သယနေသု၊အိပ်ရာတို့၌။သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ပ။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ကဝါဋေ၊ တံခါး ရွက်၌။ပဉ္စင်္ဂုလိကံ၊လက်ငါးချောင်းဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေ၊၌။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ နမတကံ၊ သိုးမွေးဖြင့် ပြီးသော မယက်သော အခင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ နမတကံ၊ကို။

အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံနုခေါ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံနုခေါ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ နမတကံ၊ ကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်။ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်။ အာသိတ္တကူပဓာနေ၊ ကြေးနီ ငွေဖြင့် ပြီးသော ပအုပ်၌။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ကုန်၏။ ယ။

အမှာ ဤအရာ၌ ရှစ်မြှောင့် တဆဲ့ ခြောက်မြှောင့် အစ ရှိသော အခြင်းအရာ သဏ္ဌာန် အထူး အားဖြင့် ပြုအပ်သော တည်ရာ အခြင်းအရာ ရှိသောကြောင့် သာလျှင် ထိုအာသိတ္တကူပဓာန ပအုပ်သည် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုဖြစ် ကေန်စင်စစ် မအပ်သောကြောင့် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာန ပအုပ်သည် သုံးဆောင်အပ်သော ဘောဇဉ် တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရည်၍ ပြုအပ်သော ဝတ္ထုဖြစ်လည်း မဟုတ်။ ဘောဇဉ်နှင့်တကွသော ကပ္ပိယ ထာလကတို့၏ တည်ရာ ပရံပရအဆင့်ဆင့် အကျိုးငှါသာရည်၍ ပြုအပ်သော တည်ရာဝတ္ထု ဖြစ်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဝတ္ထုဖြစ်၏ ကေန်စင်စစ် မအပ်သော ကြောင့် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကေန်စင်စစ် ကပ္ပိယ ထာလက အဖြစ်ကို ပြတတ်သော တမ္ဗလောဟေန၀ါ ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ မဆိုတန်ရာ–အာသိတ္တကူပဓာနံနာမ တမ္ဗလော ဟေန၀ါ ရဇတေန၀ါ ကတာယပေဠာယ ဧတံအဓိဝစနံ။ ပဋိက္ခိ တ္တတ္တာပနဒါရုမယာပိနဝဋ္ဋတီဟူ၍ ဆိုတော်မူပြန်ဘိ၏။ ထိုကြောင့် ဝတ္ထုဖြစ် အပ်သည်ဖြစ်စေ မအပ်သည်ဖြစ်စေ အခြင်းအရာသဏ္ဌာန် အထူးပြုအပ်သောကြောင့်သာ ထိုအာသိတ္တကူပဓာနသည် အကပ္ပိ ယ ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် အာသိတ္တကူပဓာနဝတ္ထု၌ သေယျထာပိ ဂိဟီ ကာမဘောဂိနောတိ–ဟူ၍ လူတို့ ကဲ့ရဲ့သော အခြင်းအရာကို ပြဆိုတော်မူသည်။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာန သရုပ်ကို ပြဆိုရာ အဋ္ဌ ကထာပါဠိ၌လည်း ရဇတေန၀ါ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို ပြတော် မူသည်။ တမ္ဗလောဟေန၀ါ–ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ကပ္ပိယ

ဝတ္ထုကိုပြတော်မူသည်။ ထိုနှစ်ပါးစုံသောပုဒ်ဖြင့် ဝတ္ထုဒြဗ်ပဓာနနှင့် မဟုတ်၊ ပြုအပ်သောအခြင်းအရာ သဏ္ဌာန်အထူးသာလျှင် ပဓာန ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ပဋိက္ခိတ္တတ္တာပန ဒါရု မယာပိ နဝဋ္ဋတိ-ဟု နေ့ရာကျ ပိဋ္ဌတ္ထ အဓိပ္ပါယ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ အဋ္ဌကထာ ဆရာ ပြဆိုတော်မူသည်။

ထို အာသိတ္တကူပဓာန အကပ္ပိယ ဖြစ်ရာ၌လည်းသပိတ်ခွက်တို့ ၏ တည်ရာသပိတ်ခြေအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ရာ၌သာအကပ္ပိယမှုချ စင်စစ် ဖြစ်သည်။ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့၏တည်ရာထာလကခွက်အဖြစ် ဖြင့်သုံးဆောင်ရာ၌ကား ထိုအာသိတ္တကူပဓာနပအုပ်သည် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယနှစ်ပါးနှင့်ပင်ဆက်ဆံ၏။အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်းဟူမူ ကား နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့နှင့် မဆက်ဆံ ကုမ္ဘကဋ္ဋာဟ သိက္ခာပုဒ်၊ဃဋိကဋ္ဋာဟသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း မဆက်ဆံ၊ ကြွင်းကျန်သော အကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အာသိတ္တ ကူပဓာနပအုပ်ကိုကား ထာလက ပရိဘောဂအတိုင်း သုံးဆောင် အပ်သောကြောင့် ကပ္ပိယနှင့် ဆက်ဆံ၏။ ကုမ္ဘကဋ္ဋာဟသိက္ခာပုဒ် ဃဋိကဋ္ဋာဟ သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော အာသိတ္တကူပဓာန ပအုပ်ကိုကား ထိုသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးနှင့်အညီ ထာဝရအားဖြင့်မသုံး ဆောင်အပ်။ ဇင်္ဂအားဖြင့်သာ သုံးဆောင်အပ်သည်။

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အာသိတ္တကူ ပဓာနပအုပ်ကိုကား-သံဃသဒေမ၊ ဂဏသဒေမ၊ ပုဂ္ဂလသဒေမ၊ စေတိယသ ဒေမ၊ နဝကမ္မသ ဒေမ-ဟူ၍လှူအပ်သော အာသိတ္တ ကူပဓာန ပအုပ်ဖြစ်မှုကား သုံးသပ်ခြင်းငှါ မအပ်သောကြောင့် ထာလက ပရိဘောဂ အားဖြင့် မသုံးဆောင်အပ်။ ထိုကြောင့်- သုဝဏ္ဏ ရဇတ ဟာရကူဋ ဇာတိဖလိက ဘာဇနာနိ ဂိဟိဝိကဋ္ဋာ နိပိ နဝဋ္ဋန္တိ။ ပနဂဝ သံဃိကပရိဘောဂေန ဝါ ပုဂ္ဂလိကပရိဘော ဂေန ဝါ-ဟု သေနာသနက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း- န ဘိက္ခဝေ သောဝဏ္ဏ မယော ပတ္တောတိ အာဒိသု သစေပိ ဂိဟိဘတ္တဂ္ဂေ သုဝဏ္ဏ တနူ

ဂ္ဂာဒီသု ဗျဉ္ဇနံ ကတွာ ဥပနှာမေန္တိ။ အာမသိတုံပိ နှ ဝဋ္ဋတိ-ဟု မိန့်တော်မူကုန်သည်။ ပါသာဒဿဒေမ၊ ဝိဟာရဿ ဒေမ၊ သေနာသနဿ ဒေမ-ဟူ၍လှူအပ်သော အာသိတ္တကူပဓာနပအုပ် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ် ဝတ္ထုကိုကား သုံးသပ်ခြင်းငှါ အပ်သောကြောင့် ထာလက ပရိဘောဂအားဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုကြောင့်သေနာသနက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ သေနာသနပရိဘောဂေပန အာမာသမ္ပိ အနာမာသမ္ပိ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ဆိုင်း ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ အနာမာသံပီတိ သုဝဏ္ဏာဒိမယံပိ သဗ္ဗံ တံ အာမသိတွာပိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ဆိုင်း ဘူတဂါမဝဂ် သေနာသန သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ သေနာသနံပိ သောဝဏ္ဏမယံပိ ဝဋ္ဋတိ- ဟူ၍ဆိုင်း ပါရာဇိကကဏ် အဋ္ဌကထာ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌-

သေနာသနပရိဘောဂေ ပန သဗ္ဗ ကပ္ပိယော။ တသ္မာ ဇာတရူပ ရဇတမယာ သဗ္ဗေပိ သေနာသန ပရိက္ခာရာ အာမာသာ ဘိက္ခူနံ မဉ္စပီဌာဒီနိ ရတနမယာပိ ဝဋ္ဋန္တိ။ ဖလိကထမ္ဘေ ရတနဒါမပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တတ္ထ သဗ္ဗုပကရဏာနိ ဘိက္ခူနံ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ ဝဋ္ဋတိ-

ဟူ၍ဆိုင်း, သေနာသနက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ ပါသာဒ ပရိဘောဂ သိက္ခာပုဒ်၌-

သဗ္ဗပါကာရပရိဘောဂန္တိ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိ ဝိစိတြာနိ ကဝါဋာနိ မဉ္စပီဌာနိ တာလဝဏ္ဋာနိ သုဝဏ္ဏရဇတမယ ပါနီယဃဋပါနီယသရာဝါနိ ယံကိဉ္စိ စိတ္တကမ္မကတံ၊ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။ ပါသာဒဿ ဒါသီ ဒါသံ ခေတ္တံ ဝတ္ထုံ ဂေါမဟိံသံ ဒေမာတိ ဝဒန္တိ။ ပါဋေက္ကံ ပဟာနကိစ္စံ နတ္ထိ ပါသာဒေ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ ဟောတိ-

ဟူ၍ဆိုင်း, ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ၌-

သေနာသနေပန ဒွါရကဝါတဝါတပါနကဝါဋာဒီသု သဗ္ဗံ ရတနမယံပိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ ဝဋ္ဋတိ။ သေနာသနေ ကိဉ္စိ ပဋိ မေ့သေမေတဗ္ဗံ နတ္ထိ။ အညတြ ဝိရုဒ္ဓသေနာသနာ-

ဟူ၍လည်းကောင်း, ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌-

ဖလိကမယကာစကံသမယာနိ ပန တဋ္ဋကာဒီနိ ဘာဇနာနိ, ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေန န ဝဋ္ဋန္တိ။ သံဃိကပရိဘောဂေ နဝါ ဂိဟိဝိကဋာနိ ဝါ ဝဋ္ဋန္တိ။ တမ္ဗလောဟ မယောပိ ပတ္တော န ဝဋ္ဋတိ။ ထာလကံပန ဝဋ္ဋတီတိ ဣဒံသဗ္ဗံ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း, ကံသမယောတိ ဧတ္ထ ဝဋ္ဋလောဟမယောပိ သင်္ဂဟိတော-ဟူ၍ လည်းကောင်း, သေနာသနက္ခန္ဓကဋ္ဌ အဋ္ဌကထာ၌-

ကံသလောဟ ဝဋ္ဋလောဟ ဘာဇနဝိကတိ သံဃိကဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋာဝါ ဝဋ္ဋတိ။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန န ဝဋ္ဋတိ၊ ကံသလောဟာဒိ ဘာဇနံ သံဃဿ ဒိန္နံပိ ပါရိဟာရိယံ နဝဋ္ဋတိ။ ဂိဟိဝိကဋာ နီဟာရေနေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း,

အတ္တနော လဒ္ဓါနိပိ ပရိဟာရိတွာ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ။ သံဃိက ပရိဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋာနိဝါ ဝဋ္ဋန္တိ။ တိပုဘဏ္ဍေပိ ဧသေဝနယော-

ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ဤပြဆိုအပ်ပြီးသော အဋ္ဌကထာဋီကာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ရွှေငွေစသော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တို့ဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းကိုကား သဒ္ဓါတရား အားကြီးရာ ဒါယကာတို့အလိုဆန္ဒရှိရာ-သံဃဿဒေမ၊ ဂဏဿ ဒေမ၊ ပုဂ္ဂလဿဒေမ-ဟူ၍ လှူဒါန်းပူဇော်သည့်အတိုင်း သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခံအပ် သုံးဆောင်အပ်သည့် အဖြစ်ကို မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကျောင်းကို လှူဒါန်းပူဇော်သည်နှင့် အတူတကွ ပါရှိသော ရွှေအိုး ရွှေခွက်စသော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုတို့ကိုလည်း ပါသာဒပရိဘောဂ သေနာသနပရိဘောဂ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုခံယူအပ်ပြီးသော ကျောင်းနှင့်အတူ ခံယူသုံးဆောင်

အပ်၏။ ပါသာဒသဒ္ဒမှိ၊ သေနာသနသဒ္ဒမှိ၊ ဝိဟာရသဒ္ဒမှိ-ဟူ၍ လှူအပ်သော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထု ရွှေအိုး ရွှေခွက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ပါသာဒသေနာသနဝိဟာရသဒ္ဒါ၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရ ကပ္ပိယဝစန သဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့် ဒါယကာတို့ စိတ်စေတနာ သဒ္ဒါရည်မှတ်ရင်းအတိုင်း သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခံအပ် သုံးဆောင်အပ်သည်အဖြစ်ကို မှတ်ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြီးသောကျောင်း ထိုကျောင်းနှင့်အတူတကွ လှူဒါန်းစဉ်အခါ ပါရှိသော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော ရွှေအိုးရွှေခွက်စသော သေနာသန ပရိဘောဂနှစ်ပါးတို့ကို တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် အကပ္ပိယ အဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။ နောက်မှ အသီးအခြား သေနာသနသဒ္ဒမဟူ၍ လှူအပ်သော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော သေနာသန ပရိဘောဂကိုလည်း ထိုလှူဒါန်းသော ဒါယကာတို့ စိတ်စေတနာ စိတ်ဖြာသည့် အားလျော်စွာ ထိုကျောင်းရှင်ဖြစ်သော သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယအဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။ သင်္ဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မသုံးသပ်ဘဲ ပရိယာယ်စကားဖြင့် သေနာသနသဒ္ဒမဟူ၍ လှူအပ်သော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော ရွှေအိုးရွှေခွက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ထိုလှူဒါန်းသော အခြင်းအရာစကား၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရစကား ဖြစ်သောကြောင့် ထိုလှူဒါန်းသော ဒါယကာတို့ ရည်မှတ်ရင်းအတိုင်း သေနာသန ဝေါဟာရရသော သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယအဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။ သင်္ဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မသုံးသပ်ဘဲ ထိုအတူ စေတိယသဒ္ဒမ၊ နဝကမ္မသဒ္ဒမဟူ၍ လှူအပ်သော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့် ပြီးသော ရွှေအိုးရွှေခွက် စသည်တို့ကိုကား ထိုလှူဒါန်းသော အခြင်းအရာစကား၏ ကပ္ပိယ ဝေါဟာရစကား အဖြစ်ယူသော်လည်း သေနာသနသဒ္ဒမဟူ၍ လှူအပ်သော ရွှေအိုး ရွှေခွက် စသည်တို့ကဲ့သို့ အာမာသပရာမာသစသည်ဖြင့် မသုံးဆောင်အပ်။

ကပ္ပိယဝေါဟာရ စကားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သာလျှင် ကပ္ပိယကာရကတို့အား ကပ္ပိယစကားကို ပြောကြားသော အရာဖြင့် ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုသာလျှင်သုံးဆောင်အပ်သည်အဖြစ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏၊ ထိုကြောင့် ဘုတဂါမဝဂ်စသည်တို့၌ သေနာသနံ ဟိသောဝဏ္ဏမယံပိ ဝဋ္ဋတိ-ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုသော်လည်း ဆိုခဲ့တိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယဖြစ်လေအောင် လျှုဒါန်းသော် သာလျှင် အာမာသ,ပရာမာသအပ်သည် အဖြစ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏။

သံဃဿ ဒေမ၊ ဂဏဿဒေမ၊ ပုဂ္ဂလဿဒေမ၊ စေတိယဿ ဒေမ၊နဝကမ္မဿဒေမ-ဟူ၍လှူဒါန်းသောအရာငါးဌာနတို့၌ကား အာမာသ,ပရာမာသမအပ်သည်အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာနဟူသည် ပူသော နို့ဂဏာဆွမ်းစသည်ကိုထည့်၍ဆွမ်း၏ ပူသည်၏ အဖြစ်မကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါ အထက်၌ ဆွမ်းစားခွက်ကို ထားရာခွက်သဏ္ဍာန်ရှိသော တည်ရာအထူးပင်တည်း။ ဤအာသိတ္တကူပဓာနပအုပ်ကိုလည်း ပစ္စန္တရစ်တို့၌ ပြုခြင်းငှါ မသိကုန်။မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ပြုကြကုန်သည်။ ကေစိဆရာတို့သည်ကား လူတို့အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော သံခွက်အစရှိသော အလုံးစုံသောတည်ရာသည်လည်း အာသိတ္တကူပဓာနသို့ သာလျှင်လျော်ကုန်သည်ဟု ဆိုကြကုန်သည်။ ဧကေဆရာတို့ကား ကပ္ပိယလောဟဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ခြေသည်မဋ္ဌောရိကမည်သော သပိတ်ခြေသို့သာလျှင် လျော်သည်ဟု ဆိုကုန်သည်။ ထိုကြောင့်-

ပေဋ္ဌာယာတိ အင်္ဂသသောဋ္ဌသံသာဒိအာကာရေနကတာယ ဘာဇနာဓာရာယ ပေဠာယ၊ ယတ္ထဥဏှပါယာသာဒိံ ပက္ခိပေတွာ ဥပရိ ဘောဇနပါတိံ ထပေန္တိ၊ ဘတ္တဿ ဥဏှဘာဝါ ပိဓနတ္ထံ။ တာဒိသဿ ဘာဇနာဓာရဿ အာဓာရဿေတံ အဓိဝစနံ၊ တေနေဝ ပါဠိယံ အာသိတ္တကူပဓာနန္တိ ဝုတ္တံ။ တဿစ ပါယာသာဒီဟိ အာသိတ္တကာဓာရောတိ အတ္ထော။ဣဒဉ္စ အာသိတ္တကူပဓာနံ ပစ္စန္တေ

သု နစ္စာနန္တိ ကာတုံ၊ မဇ္ဈိမဒေသေယေဝ ကရောန္တိ။ ကေစိ ပန ဂိဟိပရိဘောဂေ ဝါ အယောမယာဒိ သဗ္ဗောပိ အာဓာရော အာသိတ္တကူပမာနမေဝ အနုလောမေတီတိ ဝဒန္တိ။ ဧကေ ပန ကပ္ပိယလောဟမယော အာဓာရော မဠောရိကမေဝ အနုလောမေတီတိ ဝဒန္တိ။ ဝိမံသိတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဏတ္တိယာ အာဓာရော အနုညာတော။ ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ မဠောရိကာ အနုညာတာ-

ဟူ၍ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်၌လည်း-ပေဋ္ဌာယပီတိ ယတ္ထ ပါတိံ ဌပေတွာ သုခိနော ဘုဉ္ဇန္တိ၊ တမ္ဗလောဟေန ရဇတေန ဝါ ကတာယ အာသိတ္တကူပမာန သဏ္ဌိတာယ ပေဋ္ဌာယ ဌပေတွာ-ဟူ၍သာ ဆိုတော်မူသည်။ ဌပေတွာ-ဟူသော ပါဌ်သေသကိုရှိယာကံကို တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ဆိုတော်မမူ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်ဋီကာဟောင်း ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာဆရာတို့ကား မုချာဓာရ,ပရိ ပရာဓာရနှင့် စပ်လျဉ်းသော စကားကိုပင် ဆိုတော်မမူ။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာကား-

ယတ္ထ ကတ္တစိ ပေဋ္ဌာယန္တိ တမ္ဗလောဟ၊ ဝဋ္ဋလောဟ၊ ကံသလောဟ၊ ကာဠလောဟ၊ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိဟိ ကတာယ ဝါ ဒါရုမယာယ ဝါ ယာယကာယစိ ပေဠာယ အာသိတ္တကူပမာနေ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ နစဝဋ္ဋတီတိ ဘာဇနံ ဌပေတွာ ဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ယထာဟ အာသိတ္တကူပမာနန္တိ တမ္ဗလောဟေန ဝါ ရဇတေန ဝါ ကတာယ ပေဋ္ဌာယ ဧတံ အဓိဝစနံ၊ နဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပမာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ သာမညေန ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ ပန ဒါရုမယာပိ နဝဋ္ဋတီတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဠောရိကန္တိ အနုညာတတ္တာ မဠောရိကာယ ဌပေတွာဝ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မဠောရိကာတိ စ ဒဏ္ဍာဓာရကော ဝုစ္စတိ။ ယံ တယော စတ္တာရော ဗဟူ ဝါ ဒဏ္ဍေ ဥပရိ စ ဟေဋ္ဌာ စ ဝိတ္ထတံ မဇ္ဈေ

> သံကုစိတံ ကတွာ ဗန္ဓိတွာ အာဓာရကံ ကရောန္တိ ယဋ္ဌိ အာဓာရက၊ ပတ္တာဓာရက၊ မဏ္ဍိကပိဋ္ဌ၊ ဿဠကကာဝါဋ္ဌကာဒိ ဘာဇနမုခ၊ ဒုက္ကလာဒီနိပိ ဧတ္ထေဝ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ယဋ္ဌိ အာဓာရကောတိ ယဋ္ဌိယေဝ ဥဇုကံ ထပေတွာ ဗန္ဓကတ အာဓာရကော-

ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုပိနိယပိဋိန္တိယဋ္ဌိကာဆရာ၏ စကားကိုကား ဝိနယမရေပုဂ္ဂိုလ်တို့ထုံးစံအတိုင်းစုံစမ်းဆင်ခြင်၍မှတ်ယူအပ်သည်။ အဘယ်သို့ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်သနည်း ဟူမူကား- နဘိက္ခဝေ တုမ္ဗကဋ္ဌာဟေ ပိဏ္ဍာယ စရိတဗ္ဗံ၊ ယော စရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ နဘိက္ခဝေ ဃဋိကဋ္ဌာဟေ ပိဏ္ဍာယ စရိတဗ္ဗံ၊ ယော စရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော ရှေးသိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆွမ်းခံစဉ် အခါ ဆွမ်းစားစဉ်အခါနှစ်ဌာနတို့၌ပင် ထာဝရအားဖြင့်မအပ်ကြောင်း ဇင်္ဂမတာဝကာလိကအားဖြင့် အပ်ကြောင်းကို ခွဲခြမ်း ဝေဘန်၍ ဆိုတော်မူသကဲ့သို့ နဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ယော ဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော အာသိတ္တကူပဓာန သိက္ခာပုဒ်၌လည်း- ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူသော ကြိယာ အားလျော်စွာ ဆွမ်းစားစဉ်အခါ အာသိတ္တကူပဓာနမည်သောပအုပ်၌ ထာဝရ အားဖြင့်မအပ်ကြောင်းဇင်္ဂမတာဝကာလိကအားဖြင့်အပ်ကြောင်း ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဝေဘန်၍ ဆိုသင့်လျက် မဆို။ အာသိတ္တ ကူပဓာနမည်သောပအုပ်၏ သရုပ်မျှကိုသာ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည်။အာသိတ္တကူပဓာနမည်သော ပအုပ်၌ထားသော ဆွမ်းကိုမစားအပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း, အာသိတ္တကူပဓာနမည် သော ပအုပ်၌ထားသော သပိတ်ခွက်၌ရှိသောဆွမ်းကိုမစားအပ် ဟူ၍လည်းကောင်း အသေအချာ အဋ္ဌကထာဆရာ ဝေဘန်၍ လည်း ဆိုတော်မမူ။ဝဏ္ဏနာ၌လည်း-တေနခေါ ပန သမယေန ဘိက္ခူ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇန္တိ။ မနုဿာ ဥဇ္ဈာယန္တိ သေယျထာပိ ဂိဟီကာမဘောဂိနောတိ-ဟူ၍သာ လာသည်။ သိက္ခာပုဒ်တော် ၌လည်း နဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူ၍သာ

လာသည်။ န ဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ပတ္တံ ထပေတွာ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံဟူ၍မလာ။ ထို့ကြောင့် အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘာဇနံ ထပေတွာ ဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ-ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ၏ စကားကို ဝိနယဓရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လက္ခဏာဖြစ်သော သုတ္တ သုတ္တာနုလောမ အာစရိယဝါဒ အတ္တနောမတိ ဟူသော ဝိနယ ဩတရဏလက္ခဏာ လေးပါး၏ ဝတ္ထုံ ဩလောကေတဗ္ဗံ မာတိကာ ဩလောကေတဗ္ဗာ-စသော ဝိနယ ဩလောကန ဌာနခြောက်ပါးတို့ဖြင့် စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ ပညာရှင်တို့ သတိ သမ္ပဇဉ်ယှဉ်သဖြင့် ထိုဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ ဆုံးဖြတ်ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မှတ်ယူသင့်သော အရာဌာန အထူးဝိသေသပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ အဆုံးအဖြတ်သည်—

> အတ္တနောမတိနာမ သုတ္တသုတ္တာနုလောမအာစရိယဝါဒေ မုဉ္စိတွာ အနုမာနေန အတ္တနော အနုဗုဒ္ဓိယာ နယဂ္ဂါဟေန ဥပဋ္ဌိတာကာရကထနံ၊ အပိစ သုတ္တန္တာဘိဓမ္မဝိနယဋ္ဌကထာသု အာဂတော ထေရဝါဒေါ အတ္တနောမတိနာမ—

ဟူသော ဘိက္ခုဝိဘင်း အဋ္ဌကထာလာသည်နှင့် အညီ ပါဠိအဋ္ဌကထာတိုက်ရိုက် နီတတ္ထအားဖြင့် မလာသည်ဖြစ်၍အတ္တနောမတိဖြစ်လျှင်မူလည်း-တံပန အတ္တနောမတိံ ဂဟေတွာ ကထေန္တေန ဒဠှဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ ဝေါဟရိတဗ္ဗံ၊ ကာရဏံ သလ္လက္ခေတွာ အတ္ထေန ပါဠိံ ပါဠိယာစ အတ္ထံ သံသန္ဒိတွာ ဂဟေတဗ္ဗ-ဟူသော ဘိက္ခုဝိဘင်း အဋ္ဌကထာလာသည်နှင့်အညီ ပကတိ အခါကာလတို့၌ သပိတ်ကို လုံခြုံစေခြင်းငှါ သပိတ်တို့၏ ထားရာ အပ်သော သပိတ်ခြေကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းငှါ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပတ္တာဓာရကံ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသကဲ့သို့ ဆွမ်းစားစဉ်အခါ ကာလ၌ ဆွမ်းစားခြင်း အကျိုးငှါ-န ဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ယော ဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ—ဟူသော ရှေးသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သပိတ်ခွက်တို့၏ တည်ရာ မအပ်သော သပိတ်ခြေကို

ပယ်တော်မူပြီးလျှင် သပိတ်ခွက်တို့၏တည်ရာ အပ်သော သပိတ်ခြေကို ခွင့်ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် ထိုအာသိတ္တကူပဓာနသိက္ခာပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဠောရိကန္တိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်းဟု အနုမာနဆ၍ သိအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌-

နဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ ယော ဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ ဝစနတော အာသိတ္တကူပဓာနေ ယပေတွာ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ အာသိတ္တကူပဓာနန္တိ တမ္ဗလောဟေနဝါ ရဇတေနဝါ ကတာယပေဠာယ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာပန ဒါရုမယာပိ နဝဋ္ဋတိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဠောရိကန္တိ ဝစနတော မဠောရိကာယ ထပေတွာ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ မဠောရိကာတိ ဒဏ္ဍာဓာရကော ဝုစ္စတိ။ ယဋ္ဌိအာဓာရကပဏ္ဏာရက မဏ္ဍိ ကပိဋ္ဌာဒီနိပိ ဧတ္ထေဝ ပဝိဋ္ဌာနိ အာဓာရက သင်္ခေပ ဂမနတော ဟိ ပဋ္ဌာယ ဆိဒ္ဒါပိ ဝိဒ္ဓါပိ အဝိဒ္ဓါပိ ဝဋ္ဋတိယေဝ-

ဟု တိုက်ရိုက် နီတတ္ထအားဖြင့် ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေ ပတ္တသံဂေါပနတ္ထံ ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ အာဓာရကော အနုညာတော-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေ ပတ္တသံဂေါပနတ္ထံ အာဓာရကော အနုညာတော ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇနတ္ထံ-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ ဝိမတိ ဝိနောဒနီဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေပတ္တဂုတ္တိယာ အာဓာရကော အနုညာတော။ ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ မဠောရိကာ အနုညာတာ-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ အာသိတ္တကူပဓာန မည်သော ပအုပ်၌ သပိတ်ခွက်ကိုထား၍ စားခြင်းငှါ မအပ်။ မဠောရိကမည်သော သပိတ်ခြေ၌သာ သပိတ်ခွက်ကိုထား၍ စားခြင်းငှါအပ်၏ဟု မုချ ဆတ်ဆတ် မှတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့် ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ ဒသမ ဒဏ္ဍဝဂ် ဧကာဒသမ သုခသာမဏေရဝတ္ထု၌ အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် ချမ်းသာကို

သုံးဆောင်ခံစားသည်ဖြစ်၍ ကာမဘောဂီဖြစ်သော ဂန္ထသူဌေး၏ ထမင်းဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင် ခံစားသည့် အခန်းတွင်-

> သတသဟဿံ ဒတွာ ဘောဇနပါတိံ ကာရေသိ။ သတ သဟဿမေဝ ဒတွာ ဘောဇနဋ္ဌာနေ မဏ္ဍပံ ကာရေသိ။ သတသဟဿံ ဒတွာ ဘောဇနပါတိယာ အာသိတ္တကူပဓာနံ ကာရေသိ။လ။အထဿ တသ္မိံ အာသိတ္တကူပ ဓာနေ တံပါတိံ ထပေတွာ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ ဘောဇနံ ဝဍ္ဎေတုံ-

ဟု ထမင်းဘောဇဉ်၏တည်ရာ ထမင်းစားခွက် ဘောဇနပါတိကို အာသိတ္တကူပဓာန မည်သော ပအုပ်၌တင်ထား၍ ထမင်းပွဲဖြင့် ခင်းထားကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသည်။

ထိုအာသိတ္တကူပဓာန,မဥ္စောရိက နှစ်ပါးတို့တွင် ကြေးနီ, ကြေးဝါ, ကြေးဖြူ, သံ, ရွှေ, ငွေ, သစ်သား, နှီး, ထန်းပတ်, ကြိမ်အစရှိသည် ဖြင့်ပြီးသော ပအုပ်သည် အာသိတ္တကူပဓာနမည်၏။ လှံတံသပိတ်ခြေ, တောင်ဝှေးသပိတ်ခြေ, သစ်ရွက်သပိတ်ခြေ, တောင်းအပြင်, ကြာသွတ်အိုး, အိုးလယ်ပင်း, ဆုံငယ်အစရှိသည်တို့သည် မဥ္စောရိကသပိတ်ခြေမည်၏။ ဤသို့အာသိတ္တကူပဓာန မဥ္စောရိကနှစ်ပါးတို့၏ အထူးကို သိအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနယပိဋကဋ္ဌကထာ၌- ယတ္တကတ္တစိ ပဉ္စာယန္တိ တမ္ဗလောဟ ဝဋ္ဋလောဟကံသလောဟ ကာဠလောဟ သုဝဏ္ဏရဇတာဒီဟိ ကတာယဝါ ဒါရုမယာယ ယာယကာယစိ ပဉ္စာယ အာသိတ္တကူပဓာနေ-ဟူ၍၎င်း၊ ဝိနယာ လင်္ကာရဋီကာ၌- ဒါရုမယာပိတိဣ ပိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော။ တေန ဝိလီဝမယ တာလပတ္တမယ ဝေတ္တမယာဒိကံ သမ္ပိဏ္ဍေတိ ဟူ၍၎င်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုမဥ္စောရိက သိက္ခာပုဒ်၏ ဝတ္ထု၌- တေန ခေါပန သမယေန အညတရော ဘိက္ခုဂိလာနော ဟောတိ၊ သော ဘုဉ္ဇမာနော နသက္ကောတိ ဟတ္ထေန ပတ္တံသန္ဓာရေတုံ၊ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ ဟု ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ် အားသာ အကြောင်းဝတ္ထု ဖြစ်လျှင်မူလည်း သိက္ခာပုဒ်၌ အန

ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဓုရာရိကံ-ဟုသာမညအားဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ဂိလာန အဂိလာန နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပင် ထိုမဓုရာရိကသပိတ်ခြေကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါအပ်သည်။ အကယ်၍ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အားသာ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿယာနံ ဟူသော ယာနသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ ဂိလာနသဒ္ဒါနှင့် 'တက္က အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ မဓုရာရိကံ-ဟု ဟောတော်မူရာ၏။ ဟောလည်း ဟောတော် မမူခဲ့။ ထိုကြောင့် ဂိလာနအဂိလာန နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဤမဓုရာရိက သပိတ်ခြေကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်သည့်အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်အပ်၏။ ဤနည်းကိုမှီး၍ ဝတ္ထု,သိက္ခာပုဒ် နှစ်ရပ် မစပ်မိသောအရာတို့၌ ဤနည်းအတူမှတ်ယူအပ်၏။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာန,မဓုရာရိကနှစ်ပါးတို့၏ ဝေါဟာရပညတ်အနက်ကိုကား အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာတို့ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ဒြဗ်သဏ္ဍာန်လက္ခဏာအခြင်းအရာဖြင့် ညီညွတ်စွာ ထိုထိုတိုင်းခရိုင်တို့၌ သမုတ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဒေသဝေါဟာရအလျောက် မှတ်ယူအပ်၏။

* သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘုဉ္စမာနော၊ ဆွမ်းစားသည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ပတ္တံ၊ ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ဝါ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။ မဓုရာရိကံ၊ လှံတံသပိတ်ခြေကို။ ဝါ၊ ကရားခြေကျစ်သဏ္ဍာန် ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ကေဘာဇနေပိ၊ တခွက်တည်း၌လည်း။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေထာလကေပိ၊ တခွက်တည်း၌လည်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကြကုန်၏။ ကေမဉ္စေပိ၊ တညောင်စောင်းတည်း၌လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ ကေတ္ထရဏာပိ၊ တခုတည်းသော အခင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ပ။ ကေပါဝုရဏာပိ၊ တခုတည်းသော အရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ပ။ ကေတ္ထရဏပါဝုရဏာပိ၊ တခုတည်းသောအခင်း, တခုတည်းသောအရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ပ။

၂၆၅။ ဝနော၊ ဝနံအမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသည်။
မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ မေတ္တိယဘူမဇကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ
နံ၊ တို့၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အယျာ၊
အရှင်ဘုရားတို့။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊
ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နာလပိံသု၊ စကားမဆိုကြကုန်။
ဒုတိယံပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ တတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်
မြောက်လည်း။ ပ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရား
တို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အပရဇ္ဈာမိ၊ ပြစ်မှားအံ့နည်း။ ကိဿ၊
အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ နာလပန္တိ၊
စကားမဆိုကြကုန်သနည်း။ ဝါ၊ စကားမပြောကြ ကုန်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော ဝနု၊ ငါ့ရှင်ဝနံ။ တွံ၊ သည်။
အမှေ၊ ငါတို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန၊ မလ္လာမင်းသားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗေန၊
ဒဗ္ဗသည်။ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနေ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်တို့ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခသိ၊
လျစ်လျူရှုဘိ၏။ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ နာလပိမှာ၊ စကားမဆိုကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အဘယ်
အမှုကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဝနု၊ ငါ့ရှင်ဝနံ။ တွံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။
သစေဣစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်
ပင်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။ နာသာပေယျ၊
ဖျက်ဆီးစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကိံ၊ ကို။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဝနု၊ ဝနံ။ တွံ၊ သင်သည်။
ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊
သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေလော့။ ကိံ ဝဒေတိ၊
အဘယ်သို့ လျှောက်ရအံ့နည်း ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား။ရုဒ်ံ၊သည်။နန္ဒန္တံ၊ မငေျ့ာက်ပတ်။ နပ္ပတိရူပံ၊ မသင့်တင့်။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာယံဒိသာ၊ သည်။ အဘယာ၊ ဘေးမရှိ။
အနီတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ။ သာယံ
ဒိသာ၊ သည်။ သဘယာ၊ ဘေးရှိခဲ့၏။ သဤတိကာ၊နှိပ်စက်ခြင်း
ရှိခဲ့၏။ သဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါရှိခဲ့၏။ ယတော၊. အကြောင်းအရပ်၌။
နိဝါတံ၊လေမရှိ။ဝါ၊ လေမတိုက်။တတော၊ ၌။ သဝါတံ၊ လေ
ရှိခဲ့၏။ ဝါ၊ လေတိုက်ခဲ့၏။ ဥဒကံ၊သည်။ အာဒိတ္တံမည္ဇေ၊မီးကဲ့သို့
တောက်၏။ မလ္လပုတ္တေနု၊သော။ အယျေနဒဗ္ဗေန၊ အရှင်ဒဗ္ဗသည်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဇာပတိ၊ မယားကို။ ဒူသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်
ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။
ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဍ္ဎော၊ သော။ လိစ္ဆဝိ၊သည်။ပ။ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ။
တုံ။သည်။သရသိ၊အောက်မေ့လော့။ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ အယံဝဍ္ဎော၊ဤဝဍ္ဎသည်။ အာဟ၊၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုမိလေသလော။ဣဒံ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာဖြင့်။
မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ဘဂဝါ၊သည်။ဇာနာတိ၊သိတော်မူပါ၏။ တထာ၊
ဖြင့်။ဓာရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့။ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊နားတော်
လျှောက်၏။ပ။ဒဗ္ဗ၊ဒဗ္ဗ။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဒဗ္ဗာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ဧဝံ၊
ဤသို့။ နနိုဗ္ဗေဌေန္တိ၊ မဖြည်ကြကုန်။ တယာ၊ သည်။ သစေကတံ၊
အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊
လျှောက်ပါတော့လော့။ တယာ၊သည်။သစေအကတံ၊ အကယ်၍
မပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ အကတန္တိ၊ မပြုအပ်ပါဟူ၍။ဝဒေဟိ၊လော့။
ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယတော၊အကြောင်းအခါမှ။
ပဌာယ၊၍။ အဟံ၊ သည်။ ဇာတော၊ မွေးဘွား၏။ တတော၊ မှ။
ပဌာယ၊၍။ သုပိနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်၌သော်လည်း။ မေထုနဓမ္မံ၊
မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတာ၊မှီဝဲသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ နာဘိ
ဇာနာမိ၊မသိစဘူး။ဇာဂရောနိုးကြားစဉ်အခါဖြစ်မှုကား။ပဂေဝ၊

အဘာယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ ရှင်ဒဗ္ဗမေတ္တိယနှင့်ဝဲသော ကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဝဍ္ဎ၊ သော။ လိစ္ဆဝိဿ၊ အား။ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ကုဇ္ဇတု၊ မှောက်ကြလော့။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ဝါ၊ မသုံးဆောင်ကောင်း သည်ကို။ ကရောတု၊ ပြုကြလော့။ပ။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အလာဘာယ၊ လာဘ်မရစေခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ပ။ အနတ္ထာယ၊အကျိုးစီးပွါးမရှိစေခြင်းငှါ။ပ။ အနာဝါသာယ၊နေရာ မရှိစေခြင်းငှါ။ပ။ဘိက္ခူ၊ကို။အက္ကောသတိ၊ဆဲရေး၏။ပရိဘာသတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ကွဲပြား စေ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊၏။အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို။ဘာသတိ၊ ဆို၏။ပ။

၂၆၆။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊လော့။ ဝဍ္ဎော၊သော။ လိစ္ဆဝီ၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်း အရင်းမရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ ပျက်ခြင်းဖြင့်။ အနုဒ္ဓံ သေတိ၊စွပ်စွဲ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ယဒိသိယာ၊ ငြားအံ့။ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ ဝဍ္ဎဿ၊ သော။ လိစ္ဆဝိဿ၊အား။ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ကုဇ္ဇေယျ၊ မှောက် ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဧသော၊ဤသည်လျှင်။ ဉတ္တိ၊ဉတ်တည်း။ ဝါ၊ သိစေခြင်းတည်း။ပ။ ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ကုဇ္ဇတိ၊မှောက်၏။ အသမ္ဘောဂံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝဍ္ဎဿ၊ သော။ လိစ္ဆဝိဿ၊ အား။ ပတ္တဿ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇနာ၊ မှောက်ခြင်းကို။သံဃေန၊သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊ကို။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း ကို။ ယဿအာယသ္မတော၊ အကြင်အရှင်သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက် အပ်၏။သော၊ထိုအရှင်သည်။တုဏှီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ၊သည်။နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ သော၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။သံဃေန၊သည်။ ဝဍ္ဎဿ၊သော။ လိစ္ဆဝိဿ၊

အာဒါ။ ပဟ္ဟော၊ ကို။ နိက္ခမိတွာ၊ မှောက်အပ်ပြီ။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မောဂေ၊ မသုံးဆောင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ (ဤ နောက်နည်းကား ကတော သဒ္ဒါကို ပါဌ်ကြွင်းကြံ)။ ၀။ ဝနော၊သော။ လိစ္ဆဝီ၊လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ သံဃေန၊ သည်။ မေ၊ အာဒါ။ ပဟ္ဟော၊ ကို။ နိက္ခမိတွာကိရ၊ မှောက်အပ်ပြီ သတတ်။ ဝါ၊ မှောက်အပ်ပြီတဲ့။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မောဂေ၊ သည်။ အမှိကိရ၊ ဖြစ်ပြီသတတ်။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့။ ဉာတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မုစ္ဆိတော၊ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍။ ပပတော၊လည်းလေ၏။ ပ။ မိတ္တာမစ္စာ၊အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ မိဘ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ အာဝုသော၀ဍ္ဎ၊ ဝဍ္ဎ။ အလံ၊ မသင့်။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ မာပရိဒေဝိ၊ မငြည်တမ်းလင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပသာဒေဿာမ၊ ကြည်ညိုစေကုန်အံ့။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ သပုတ္တဒါရော၊သားမယားနှင့်တကွ။ သမိတ္တာ မစ္စော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့် တကွ။ သ ဉာတိ သာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမျိုးနှင့်တကွ။ အလ္လဝတ္ထော၊ စိုသောအဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လကေသော၊ စိုသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ ပါဒေသု၊ ၌။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ဝပ်၍။ ပ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ယထာဗာလံ၊မိုက်သည် အလျောက်။ ယထာမူဠံ၊ တွေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ္မာသည့် အလျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အစ္စာဂမာ၊ လွှမ်းမိုးပါ၏။ ယောအဟံ၊ အကြင် အကျွန်ုပ်သည်။ ပ။ အနုဒ္ဓံသေမိ၊ စွပ်စွဲပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ အစ္စယ တော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၀ဍ္ဎ၊ ဝဍ္ဎ။ ယံ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တွံ၊သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊

သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။အမှုလိကာယ၊သော။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ဖြင့်။အနုဒ္ဓံ သေသိ၊ စွပ်စွဲပြီ။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ယထာဗာလံ၊လျော်။ ယထာမူဠ္ဌံ၊ လျော်။ ယထာအကုသလံ၊ လျော်။ တွံ၊ ကို။ ။ (ဤပုဒ်၌ ဥပယောဂတ္ထ၌ ပစ္စတ္တဝိဘတ်သက်၊ အချို့ပေတို့၌ကား တံ-ဟူ၍ပင် ဒုတိယန္တရှိ၏။ ထိုသို့ရှိလျှင် ဥဇုကတ္တပင်တည်း)။ ။ အစ္စယော၊သည်။တဿ၊စ်။အစ္စာဂမာ၊လွှမ်းမိုးဘိ၏။ အာဝုသော ဝန္န၊ ဝနို။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တွံ၊ သည်။ အစ္စယံ၊ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ကုစားဘိ၏။ တဒါ၊၌။တေ၊ သင်၏။တံ၊ထိုအပြစ်ကို။မယံ၊ တို့သည်။ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံပါကုန်၏။အာဝုသောဝနု၊ဝနု။ယော၊အကြင်သူသည်။အစ္စယံ၊ကို။အစ္စယ တော၊အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ သဘော အလျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏။ အာယတိံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သော၊ ဤသို့ကုစားခြင်း စောင့် စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ဝါ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိ-ဝုဒ္ဓိဝေါ၊ ပွါးစီး ခြင်းမည်သည်သာလျှင်တည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေါ၊တို့။တေနဟိ၊ထိုသို့ဝနု လိစ္ဆဝိမင်းသား ကန့်တော့သောကြောင့်သာလျှင်။ပ။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥက္ကုဇ္ဇတု၊ လှန်ကြလော့။ သံဃော၊ သည်။ သံမ္မောဂံ၊ သုံးဆောင် အပ်သည်ကို။ ဝါ၊သုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို။ ကရောတု၊လော့။ ။ပ။ပတ္တော၊ကို။ဥက္ကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊လှန်အပ်၏။ပ။ နပရိသက္ကတိ၊လို့လ မပြု။ပ။နအဓက္ကောသတိ၊မဆဲရေး။ နပရိဘာသတိ၊ မရေရွတ်။ပ။ နဘေဒေတိ၊ မကွဲပြားစေ။ပ။ နဘာသတိ၊ မဆို။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရားတို့။သေယျံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်ပါတော့၏။ လောမံ၊ မာန်မာန တည်းဟူသော အမွေးကို။ ပါတေမိ၊ချပါတော့၏။ နေတ္ထာရံ၊ ကံမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ဝတ္တာမိ၊၏။ သံဃံ၊ကို။ ပတ္တုက္ကုဇ္ဇနံ၊သပိတ် လှန်ခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ပ၊

အမှာ ဤအရာ၌ အင်္ဂဟိ ဘိက္ခုဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတဿ ဥပါသကဿ ပဌွော နိုက္ကုဇ္ဇိတဗ္ဗော-အစရှိသည်ဖြင့် အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဒါယကာယောကျ်ား ဒါယိကာ မိန်းမအား သပိတ် မှောက်သင့်ကြောင်းကို တိုက်ရိုက် နီတတ္ထ ယထာရုတအားဖြင့် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဟောငြား သော်လည်း တပါးပါးသော အင်္ဂါပြည့်စုံသော ဒါယကာ ယောကျ်ား ဒါယိကာ မိန်းမအားလည်း သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တ နိက္ကုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် စူဠဝါ ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌-အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိတိ ဧတ္ထ ဧကေကေနပိ အင်္ဂေန သမန္နာဂတဿ အန္တောသီမာယဝါ နိသီဒိ ဂန္တွာ နဒီ အာဒိသုဝါ နိက္ကုဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုတပါးပါးသော အင်္ဂါအကြောင်းအရာ ပြည့်စုံသော ဒါယကာ ယောကျ်ား ဒါယိကာ မိန်းမပင် ဖြစ်သော်လည်း-

ဣမေဟိစ ပန တီဟိလက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတေန ဝိနယ ဓရေန ဝတ္ထု ဝိနိစ္ဆယတ္ထံ သန္နိပတိတေ သံဃေ ဩတိဏ္ဏေ ဝတ္ထုသ္မိံ စောဒကေန စုဒိတကေနစ ဝုတ္တေဝတ္တဗ္ဗေ သဟ သာ အဝိနိစ္ဆိတွာဝ ဆဋ္ဌာနာနိ ဩလောကေ တဗ္ဗာနိ။ ကတမာနိ ဆ။ ဝတ္ထု ဩလောကေတဗ္ဗံ။ မာတိကာ ဩလောကေတဗ္ဗာ။ ပဒဘာဇနီယံ ဩလောကေ တဗ္ဗံ။ တိက္ကပရိစ္ဆေဒေါ ဩလောကေတဗ္ဗော။ အန္တရာပတ္တိ ဩလောကေတဗ္ဗာ။ အနာပတ္တိ ဩလောကေတဗ္ဗာတိ-

ဟူသောပါရာဇိကကဏ် အဋ္ဌကထာ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်နှင့်အညီ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇန ဝတ္ထုနိဒါန်းကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျှင် သပိတ်ကိုမှောက်လိုသောဒါယကာယောကျ်ား,ဒါယိကာမိန်းမ၌ အမနာပအနုတ္တ အကျိုးမဲ့ အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ,ဝစီပယောဂ, ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကိုပြုကျင့်ပြောဆိုသော ရဟန်းဖြစ်၍ ထိုရဟန်းအား အကြောင်းနှင့် လျော်စွာ လက်ခေါက်လက်ပြန် အမနာပအနုတ္တ

အကျိုးမဲ့ အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသောအကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ, ဝစီပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာဖြင့်ဆဲရေး ရေရွတ်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော ဒါယကာယောကျ်ား, ဒါယိကာမိန်းမအားကား သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကို မပြုအပ်။ ဝန်အမှည့်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသား၌ အမနာပအနတ္ထအကျိုးမဲ့အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ, ဝစီပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကို ပြုကျင့်ပြောဆိုသော အကြောင်းအရာတစုံတရာမျှမရှိဘဲ အဝတ္ထု အကာရဏ အနုဝဇ္ဇ အပြစ်မရှိသော မလ္လာမင်း၏သား အရှင်ဒဗ္ဗကိုဆဲရေး ရေရွတ်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော ဝန်လိစ္ဆဝီမင်းသား ကဲ့သို့ သပိတ်ကို မှောက်လိုသော ဒါယကာယောကျ်ား, ဒါယိကာမိန်းမ၏ အမနာပ အနတ္ထ အကျိုးမဲ့အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသောအကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ, ဝစီပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကို ပြုကျင့်ပြောဆိုသောအကြောင်းအရာ တစုံတရာမျှမရှိဘဲ အဝတ္ထုအကာရဏ အနုဝဇ္ဇအပြစ်မရှိသော အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ် သီလဝန်ဂုဏဝန်ပုဂ္ဂိုလ်မွန်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် လဇ္ဇီပေသလသိက္ခာကာမရဟန်းကိုအပြစ်တခုခုပြုလုပ်ပြောဆိုသော ဒါယကာယောကျ်ား,ဒါယိကာမိန်းမအား သာလျှင် နောက်နောင်အခါ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးစောင့်ရှောက်ခြင်း အာယတိံ သံဝရဋ္ဌာန အဒန္တဒမန အကျိုးကိုရှိုးကိုးမျှော်ထောက်၍သပိတ်မှောက်ခြင်းပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကိုပြုအပ်သည်။ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကိုလည်း သပိတ်ကို အောက်သို့ မျက်နှာထားသော အားဖြင့် သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်သည်မဟုတ် မုချဆတ်ဆတ် အတတ်နိတတ္ထအားဖြင့်ကား ဉတ္တိဒုတိယကံအပလောကကံနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့်သာ သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့်တေရသကဏ်ဋီကာ၌-

နိက္ကုဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ တေန ဒိန္နဿ ဒေယျဓမ္မဿ အပဋိဂ္ဂဟဏတ္ထံ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကမ္မဝါစာယ နိက္ကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ နအဓော

မုခင္မပနေန၊ တေနေဝါဟ ဝေဠုပန ဘိက္ခဝေ နိဂ္ဂုဏ္ဍိ တမ္ဗောတိ အာဒိ-ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံ ကိုလည်း ပရိဝါအဋ္ဌကထာကမ္မဝဂ်အသံမုခါကာရဏီယကံ ရှစ်ပါး၌ ပြအပ်သော ပရံမုခကံ အဝင်အပါဖြစ်၍ နှစ်တောင့်တွာ ဟတ္ထပါသ်မှအပ ပရံမုခ ဒူရဌာနၥ၌တည်သော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယိကာမိန်းမအား သာပြုအပ်သည်။ ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကိုပြုသော ရဟန်းသံဃာတော် တို့သည် ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇန ကံကို ပြုအပ်ပြီးသော ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယိကာမိန်းမ တို့၏ လှူဘွယ်ဝတ္ထု ဒေယျဓမ္မ ပစ္စည်းလေးပါးကို ရဟန်းမျိုးတော် သိတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတိုင်း မသုံးဆောင်စေခြင်း အကျိုးငှါ ဓမ္မဒီပါလကျော်တပိုက် သောင်းတိုက် အလုံးဖြစ်သော ကျောင်း တပါးသို့လည်း စာတိုစာရှည် ရေးလည်ကြောင်ပတ်စေလွှတ်အပ် သည်။ ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံ အကြောင်းအရာ သဘာဝကိုမှချဆတ်ဆတ်နိတ္တထသိပြီးသောရဟန်းသံဃာ အလုံး စုံတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ လိမ်မာယဉ်ကျေး၍ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဘောင်းပန်တိုးလျှိုးလာသောကြောင့် နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ အပပြုလျက်သပိတ်လှန်ခြင်းပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကိုမပြုသေးသမျှကာလ ပတ်လုံး ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်ပြီးသော ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယိကာမိန်းမတို့၏လှူဘွယ်ဝတ္ထု ဒေယျဓမ္မ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ပရိဘုတ်ခြင်းငှါ မအပ်။ ထိုကြောင့် စူဠဝါခုဒ္ဒကက္ခန္ဓပတ္တနိက္ကုဇ္ဇန သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌-

ဧဝံ နိက္ကုဇ္ဇိတေပန ပတ္တေ တဿ ဂေဟေ ကောစိ ဒေယျ ဓမ္မော နဂဟေတဗ္ဗော၊ အသုကဿ ဂေဟေ ဘိက္ခံ မာ ဂဏှထာတိ အညေသု ဝိဟာရေသုပိ ပေသေတဗ္ဗံ-

ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

၂၆ဂ။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေလျော်တော်မူသည့် အလျောက်။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ္ဂါ၊ ဘဂ္ဂတိုင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တတြ

ဘဂ္ဂေသု၊ တိုင်း၌။ သုံသုမာရဂိရေ၊ သုံသုမာရဂိရိ အမည် ရှိသော
တောင်၌။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဝဲစင်းခုံတော၌။ မိဂဒါယေ၊
မိဂဒါဝုန်တော၌။ပ။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိ အမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာ
ရဿ၊ မင်းသားအား။ ကောကနုဒေါနာမ၊ ကောကနုဒ အမည်
ရှိသော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ အစိရကာရိတော၊ ပြု၍
မကြာသေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏေနဝါ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစုံ
တယောက်သော။ မနုဿဘူတေနဝါ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူသည်
လည်းကောင်း။ အနဇ္ဈာဝုတ္ထော၊ မနေဘူးသေး။ပ။သဉ္ဇိကာပုတ္တံ၊
သဉ္ဇိကပုန်ဏေးမ၏ သားဖြစ်သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ အာ
မန္တေသိ၊ခေါ်၍ဆို၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ဟူမူကား။သမ္မ သဉ္ဇိကာ
ပုတ္တ၊ အချင်းသဉ္ဇိကပုန်ဏေးမ၏သား။ ကွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့
လော့။ပ။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်ပါလေလော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မမ၊
ငါ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊
ဖြင့်။ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးပါလေလော့။အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါ
တင်္ကံ၊ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။လဟုဋ္ဌာနံ၊လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကို။
ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရ
သည်ကို။ ပုစ္ဆ၊မေးလျှောက်ပါလေလော့။ ကိံ ပုစ္ဆတိ၊အဘယ်သို့
မေးလျှောက်ရအံ့နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဗောဓိရာဇ
ကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပါဒေ၊တို့ကို၊သိရသာ၊ဖြင့်။
ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုးပါ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊
ကို။ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ကို။ပုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်လိုက်ပါ၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆ၊ လော့။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ဝဒေဟိ၊လျှောက်ဆို
ပါလေဦး။ ကိံ ဝဒေဟိ၊ဟူမူကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။
ဗောဓိဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သွာတနာယ၊
နက်ဖြန်ကောင်းမှုအလို့ငှါ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်းခံတော်မူပါလေသတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။
ဝဒေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ အရှင်

မင်းသား။ ဧဝံ၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဇူတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။
ဘောဘတော၊အရှင်မင်းသား၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။တံဘံဝန္တံဂေါတမံ၊
ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ မေဝမိ၊ သော။ ရာဇဂ္ဂုမာရော၊ သည်။
ဘောဘတောဂေါတမဿ၊ ၏။ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ဝန္ဒတိ၊
ရှိခိုးပါ၏။ပ။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ လျှောက်လိုက်ပါ၏။ ဇူတိ၊
ဤသို့။ မယံ၊တို့သည်။အဝေါစိုံမှာ၊လျှောက်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။သမဏော
ဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ အမိဝုတ္တံဥ၊ သည်းလည်း
ခံတော်မူအပ်ပါ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ပ။ တဿာရတ္တိ
ယာ၊၏။ အစ္စယေန၊လွန်သောအခါ၌။ပ။ပရိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်
စေ၍။ ကောကနုဒံ၊ သော။ ပါသာဒဥ္စ၊ကိုလည်း။ သြဒါတေဟိ၊
ဖြူကုန်သော။ ဒုဿေဟိ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ယာဝ ပစ္ဆိမသောပါဏ
ကဠေဝရာ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော စောင်းတန်း လှေကားထစ်
တိုင်အောင်။ သန္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ သဥ္ဇိကာပုတ္တံ၊ သော။
မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၏။ ကိံ အာမန္တေတိ၊ ဟူမူ
ကား။ သမ္မသဥ္ဇိကာပုတ္တ၊ အချင်းသဥ္ဇိကာ ပုဏ္ဏားမ၏သား။ တွံ၊
သည်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပါလေလော့။ပ။
ကာလံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလျှောက်ပါလေလော့။ ကိံ
အာရောစေတိ၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကာလော၊ အချိန်
တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ ဝါ၊ကျက်ပါပြီ။ ဇူတိ၊
ဤသို့။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဇူတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ပ။ ဗဟိ
ဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၏အပ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမယ
မာနော၊ ငံ့လင့်လျက်။ ဝါ၊ မျှော်လင့်လျက်။ ဋ္ဌိတော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဒိသွာန၊ ပြီး၍။တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊
ခရီးဦး ကြိုဆို၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပုရေက္ခတွာ၊
ရှေးသွားပြု၍။ဝါ၊ရှေးရှုပြု၍။ဝါ၊ ရှေးညွှန်ပြု၍။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။
ယံအတ္တမနံ၊ အကြင်နင်းခြင်းသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊
ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်းငှါ။ သုခါယ၊
ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထို နင်းခြင်းဖြင့်။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ နှင်းတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။အဂ္ဂဟေတွာ၊ လော့။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။အာနန္ဒ၊ ကို။ အပလောကေသိ၊ လည်း၍ကြည့်၏။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ သံဟရတု၊ ရုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ ဝါ၊ ခင်းအပ်သောပုဆိုးကို။ နအက္ကမိဿတိ၊ မနင်းလတ္တံ့။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုကမ္ပတိ၊ အစဉ်သနားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေ့တွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍။ သမ္ပဝါရေတွာ၊ တန်ပြိုဟုမြစ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးစဉ်။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော် ရှိသည့်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ ။(ဤ သလ္လက္ခေတွာ ကား ထည့်ပါ၍)။ ။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စေလပဋိကာ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ဝါ၊ခင်းအပ်သောပုဆိုးကို။ နအက္ကမိတဗ္ဗာ၊ နင်းအပ်။ပ။အညတရာ၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။အပဂတဂဗ္ဘာ၊ကင်းပြီးသောကိုယ်ဝန် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဘွားပြီးသောကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဘိတ်၍။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုးကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒုဿံ၊ ကို။ အဂ္ဂမထ၊ နင်းတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နအက္ကမန္တိ၊ မနင်းဝံ့ကြကုန်။ ဘန္တေ၊ တို့။ မင်္ဂလတ္ထာယ၊ မင်္ဂလာအလို့ငှါ။ ဒုဿံ၊ ကို။ အဂ္ဂမထ၊ ကုန်လော့။ ။ပ။ကာထဉ္စနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ အယျာ၊ တို့သည်။ မင်္ဂလတ္ထာယ၊ ငှါ။ ယာစိယမာနာ၊ တောင်းပန်အပ်ပါကုန်လျက်။ စေလပဋိကံ၊ ကို။နအက္ကမိဿန္တိ၊ မနင်းကြကုန်ဘိသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိယာ၊

သော။ပ။ ဝိပါစေန္တိယာ။ သော။ တဿာဇုတ္တိယာ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ အဿောသုံခေါ၊ ကြားလေကုန်သလျှင်ကတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂိဟီ၊ လူတို့သည်။ မင်္ဂလိကာ၊ မင်္ဂလာကို အလိုရှိကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂိဟီနံ၊ တို့သည်။မင်္ဂလတ္ထာယ၊ငှါ။ ယာစိယမာနေန၊ တောင်းပန်အပ်သောရဟန်းသည်။ ခေဠလပင္ဂိကံ၊ ကို။ အက္ကမိတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဓောတပါဒကံ၊ ဆေးအပ်သော ခြေဖြင့် နင်းအပ်သော ပုဆိုးအခင်းကို။ အက္ကမိတုံ၊ နင်းခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလိုရှိကြကုန်၏။ပ။

ဒုတိယဘာဏဝါရံ။

၂၆၄။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ သူဌေး၏ အမိ ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဃဋကဥ္စ၊ ရေချိုးစရာ ရေအိုးကိုလည်းကောင်း။ ကတကဥ္စ၊ ကြာချပ်သဏ္ဍာန် အဆူးပွူးရှန်းထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။သမ္မဇ္ဇနိဥ္စ၊ တံမြက်ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ယူ၍။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ယံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ အကြင်ခံခြင်းသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ၊ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ တေန၊ ထိုခံခြင်းဖြင့်။ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၏။ ဃဋကဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကတကဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။သမ္မဇ္ဇနိဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဃဋကဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဇ္ဇနိဥ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတကံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဃဋကဥ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဇ္ဇနိဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတကံ၊ ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထလံ၊ အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒဖေဏကံ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေမြှုပ်ကျောက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်ကျောက်ကို လည်းကောင်း။

ဇာတိ၊ ဤသို့။တိဿော၊ကုန်သော။ပါဒဏ်သနိယော၊ခြေပွတ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇပနဉ္စ၊ လေးထောင့်ယပ်ကို လည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဋဉ္စ၊ ထပ်းရွက် ယပ်ဝန်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ သံဃဿ၊ အား။ မကသဗီဇနိ၊ ခြင်နှင်ယပ်သည်။ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မကသ ဗီဇနိံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သံဃဿ၊ အား။ စာမရိဗီဇနီ၊ စာမရီသားမြီးယပ်သည်။ဥပ္ပန္နာ၊ သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စာမရိဗီဇနိ၊ ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင် အပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝါကမယံ၊ လျှော်ဖြင့်ပြီးသော သားမြီးယပ် ကိုလည်းကောင်း။ ဥသိရမယံ၊ ပန်းရင်းဖြင့်ပြီးသော သားမြီးယပ် ကိုလည်းကောင်း။ မောရပိဉ္ဆမယံ၊ ဥဒေါင်းမြီးဖြင့် ပြီးသော သားမြီးယပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။တိဿော၊ကုန်သော။ ဗီဇနိယော၊ သားမြီးယပ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၇၀။ သံဃဿ၊ အား။ ဆတ္တံ၊ ထီးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ဝါ၊ ရသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ဆတ္တံ၊ကို။ပဂ္ဂဟေတွာ၊ချီ၍။ဝါ၊မြှောက်၍။ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ပ။ ဥပါသကော၊ သည်။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ အာဇီဝကသာဝကေဟိ၊ အာဇီဝက၏ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥယျာနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ ၏။ပ။ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဆတ္တပဂ္ဂဟိ တေ၊ ထီးကို ချီကုန်လျက်။ ဝါ၊ ထီးကို မြှောက်ကုန်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကြကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန် သလျှင်ကတည်း။ပ။အယျော၊အမောင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဒန္တာ၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ ဂဏကမဟာမတ္တာ သေယျထာပိ၊ စစ်ချီသော အမတ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဝါ၊ စာရေးစာချီ တို့ကဲ့သို့။ ဆတ္တပဂ္ဂဟိတာ၊ ကုန်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ နေတ၊ ထိုသူတို့သည်။ နဘိက္ခူ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ပရိဗိုဇ်တို့တည်း။ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့တည်း။ နဘိက္ခူ၊ ရဟန်း

မဟုတ်ကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကောင်းတမ်းကို။ အကံသို၊ ပြုကြကုန်၏။ ပ။ သောဥပါသကော၊ သည်။ ဥပဂစ္ဆတော၊ ကပ်လာသည်ရှိသော်။ သဏ္ဌာနိတ္တာ၊ ရဟန်းမှန်းသိ၍။ ပ။ ဆတ္တံ၊ ကို၊နေ့ခါရေတဖွံ၊ မဆောင်အပ်။ ယော၊ သည်။ ခါရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ အဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ သော၊ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ခါရေယျဟု သုဒ္ဓကတ္တုနိဒ္ဒေသကိုဟောတော်မူသောကြောင့်မနှာသောရဟန်းအားလည်း သူတပါးကို ဆောင်စေသောအရာ သူတပါး အလိုအလျောက် ဆောင်လာသည်ကို သာယာသောအရာတို့၌ အနာပတ္တိ ဟူ၍ သိအပ်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ထီးကိုကိုင်၍ ဆောင်းသော အရာ၌သာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌- ခါရေယျာတိ ဣမိနာ သုဒ္ဓကတ္တုနိဒ္ဒေသေန အဂိလာနဿပိပရံ ခါရာပနေ ပရဿ ခါရဏသာဒိယနေစ အနာပတ္တီတိ ဝိညာယတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာဆရာလည်း ခါရဏာ သချပ်ကို ထုတ်၍ဆိုတော်မမူ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိသာရတ္ထဒီပနီဝိမတိဝိနောဒနီ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာစသော ရှေးရှေးဋီကာ နောက်ဋီကာရှင် တို့လည်း ယုတ္တ အယုတ္တ အရာမှာ ဝိစာရဏာ ပြုတော်မမူကြကုန်။ ထို့ကြောင့် ဒဏ္ဍသိက္ခာခါရဏ သိက္ခာပုဒ် ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ် ဒဏ္ဍပါဏိသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ညှိနှိုင်း တိုင်းထွာ၍ ဝိနည်းအရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။ ဤအရာတွင် ကေပဏ္ဏဆတ္တံပန သဗ္ဗတ္ထေဝ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌လည်း ကေပဏ္ဏထီး မည်သည် ကား နွားကျောင်းသားစသည်တို့သည် နေရောင်ခြည် စသည်ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါဆောင်းမိုးကာဆီးအပ်သောထန်းလက်တို့ ကဲ့သို့ ပကတိမူလ အစရင်းပဌမက အဝိနာဘာဝ သဟစရဏ သဘာဝဖြင့် ထိုအရွက်၌ ဖြစ်ရောက်ပါရင်းဖြစ်သော အလက် အရိုးနှင့်တကွ ထန်းရွက်ကိုဖြတ်၍ ထိုအလက်အရိုးကိုပင် ထီးရိုး ပြုလုပ်အပ်သော ထန်းရွက်ထီးသည် ကေပဏ္ဏဆတ္တထီး မည်၏။

ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုဝိဘင်းသေခိယ သုရုသုရုဝဂ် ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌-ယမ္ပိစ တတ္ထ ဇာတကဒဏ္ဍကေန ကတံ ဧကပဏ္ဏဆတ္တံ ဟောတိ တမ္ပိ ဆတ္တမေဝ-ဟု မိန့်တော်မူကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌လည်း-တတ္ထဇာတက ဒဏ္ဍကေန ကတန္တိ တာလပဏ္ဏံ သဟဒဏ္ဍကေန ဆိန္ဒိတွာ တမေဝဆတ္တဒဏ္ဍံ ကရောန္တိ ဂေါပါလကာဒယောဝိယ၊ တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟု ဆိုတော်မူကုန်သည်။ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း- တတ္ထဇာတကဒဏ္ဍကေန ကတန္တိ သဟဒဏ္ဍကေန ဆိန္နတာလပဏ္ဏာဒီဟိကတံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ စသည်တို့၌လည်း-ဧကပဏ္ဏကဆတ္တံနာမ တာလပတ္တန္တိ ဂဏ္ဍိပဒေသုဝုတ္တံ-ဟုမိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုဧကပဏ္ဏက ထီးသည် ဆတ္တံနာမ တီဏိ ဆတ္တာနိ သေတဆတ္တံ ကိလဉ္ဇဆတ္တံ ပဏ္ဏဆတ္တံ မဏ္ဍလဗဒ္ဓံ သလာကဗဒ္ဓံ ဟူသော ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်,

သေတဆတ္တန္တိ ဝတ္ထပလိဂုဏ္ဌိတံ ပဏ္ဍရဆတ္တံ၊ ကိလဉ္ဇဆတ္တန္တိ ဝိလီဝဆတ္တံ၊ ပဏ္ဏဆတ္တန္တိ တာလပဏ္ဏာဒီဟိ ယေဟိကေဟိစိကတံ စိတ္တံ၊မဏ္ဍလဗဒ္ဓသလာကဗဒ္ဓန္တိ ဣဒံ ပန တိဏ္ဏံပိ ဆတ္တာနံပဉ္ဇရဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊တာနိဟိမဏ္ဍလဗဒ္ဓါနိစေဝဟောန္တိ သလာကဗဒ္ဓါနိစ-

ဟူသော ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြအပ်သော ထီးသုံးစင်းတွင် တတိယဖြစ်သော ပဏ္ဏဆတ္တထီးအားလျော်သော အနုလောမထီးပင်တည်း။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုဧကပဏ္ဏထီး၏ ပဉ္ဇရဖြစ်သောမဏ္ဍလသလာကကို ပဏ္ဏဆတ္တထီးကဲ့သို့ အတတ္ထဇာတကအဖြစ်ဖြင့် အသီးအခြားပင် မပြုအပ်သော်လည်း ပကတိနဂိုရ်သဘောရင်းကပင် ဖြစ်ရောက်ပါရင်းဖြစ်သော တတ္ထဇာတကအလက်အရိုး၏ ပဉ္ဇရမဏ္ဍလသလာကဝေါဟာရဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သေတဆတ္တံကိလဉ္ဇဆတ္တံပဏ္ဏဆတ္တန္တိ တီဏိဆတ္တာနိအနုညာတာနိ၊ဧကပဏ္ဏဆတ္တံတေသံယေဝ အနုလောမံ-ဟု အနုလောမသက်နိုးကဲ့သို့ အနုလောမထီးကို ဘော

သဇ္ဈာက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုဧကပဏ္ဏာထီးကိုပြရာ ယံပိစ တတ္ထဇာတကဒုလ္လာကေန ကတံ-စသောစကားရပ်ကို သေတဆတ္တ ကိလဥ္ဇဆတ္တ ပဏ္ဏဆတ္တ ထီးသုံးစင်းကိုပြရာသေတဆတ္တန္တိဝတ္ထပလိဂုဏ္ဌိတံ"ပ။ သလာကဗဒ္ဓါနိ စ-ဟူသော စကားရပ်၏ အခြားမဲ့၌ ပဏ္ဏပသင်္ဂအားဖြင့် ဆိုတော်မူသောကြောင့် လည်းကောင်း။ နဟိအာသန္နံ ဝဇ္ဇေတွာ ဒူရဿ ဂဟဏေပယောဇနံ အတ္ထိ-ဟူသော ပရိဘာသာနှင့် သင့်တင့်ညီညွတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဆတ္တ၌-သေတဆတ္တ ကိလဥ္ဇဆတ္တကဲ့သို့ အတတ္ထဇာတက အရိုးအလက်ဖြင့် ဧကပဏ္ဏဆတ္တ၌ တတ္ထဇာတကအရိုးအလက်ဖြင့် အသီးအသီးမှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ အခြင်းအရာအာကာရဝိသေသကို အသီးအသီးမှတ်ယူသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဆတ္တ၌ ဗျတ္တိရုပ် ဧကပဏ္ဏဆတ္တ၌သတ္တိရုပ်အားဖြင့် ပဉ္စရကိုမှတ်ယူသင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဘိက္ခုဖလာနိ သာခံ ဆာယတ္ထာယ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ။ ဖလာနိခါဒိတုံ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ခါဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအားလျော်စွာဧကပဏ္ဏဆတ္တံဟူသောပုဒ်၌ဧကသဒ္ဒါ၏ဗျဝစ္ဆေဒဝိသေသနမဟုတ်,ယထာဘူတ ကထန ဝိသေသန တပ္ပါကဋီကရဏ ဝိသေသန ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

ထီးစွန်သုတ်, ထီးချိုင့် ပဉ္စရမဏ္ဍလ သလာက ဝေါဟာရရစကောင်းသော အလက်အရိုးအတံမပါသော အရွက်သက်သက်သည်ကား ဆတ္တဟူသော ဝေါဟာရကို မရသင့်။ ဘာလဝဏ္ဋဗီဇနီဟူသောဝေါဟာရကိုသာ ရသင့်သည်။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မဏ္ဍလသလာက ဝေါဟာရ ရစကောင်းသော ထီးစွန်သုတ်, ထီးချိုင့် ပဉ္စရ မပါမရှိသောကြောင့်တည်း။ တာလဝဏ္ဋဗီဇနီဝေါဟာရ ရစကောင်းသော ယပ်၌ကား မဏ္ဍလသလာကဲ,ဝေါဟာရ ရစကောင်းသော အလက် အရိုး အတံ ရှိခြင်း,မရှိခြင်းပမာဏမဟုတ်၊ လေကို ဆောင်ယူနိုင်ခြင်း သဘောလက္ခဏာ

သိသော်လျှင် ပမာဏတည်း။ ထို့ကြောင့် စူဠဝါခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌-

ဝိဓူပနန္တိ ဗီဇနီ ဝုစ္စတိ။ တာလဝဏ္ဋံ တာလ ပဏ္ဏေဟိ ဝါ
ကတံ ဖဟာတု ဝေဠုဒန္တဝိလီဝေဟိ ဝါ မောရပိဉ္ဆေဟိ ဝါ
စမ္မဝိကတီဟိ ဝါ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။ မကသဗီဇနီ ဒန္တမယဝိသာဏ
မယ ဒဏ္ဍကာပိ ဝဋ္ဋတိ။ ဝါကမယဗီဇနီယာ ကေတက
ပါရောဟ ကုန္တာလပဏ္ဏာဒိ မယာပိ သင်္ဂဟိတာ-

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သတည်း။ ။သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း ဗီဇနိန္တိ စတုရဿဗီဇနီ။ တာလဝဏ္ဋန္တိ တာလပဏ္ဏာဒီဟိ ကတံ မဏ္ဍလိကဗီဇနီ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ. အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ညှိနှိုင်းတိုင်းထွာ၍ ဓမ္မကထိက ရဟန်းတို့ ထုံးတမ်း တံထွာ ဓမ္မတာ အလျောက် လျောက်ပတ် သင့်တင့်အောင် ဆောင်ရိုးဖြစ်သော ယပ်၏ ကေပဏ္ဏဆတ္တယ်ထီး ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကို လည်းကောင်း, ဗီဇနီဖြင့် ဆတ္တကိစ္စကိုဆောင်သင့်မဆောင်သင့်ကိုလည်းကောင်း, ဆတ္တဖြင့် ဗီဇနီကိစ္စကိုဆောင်သင့်မဆောင်သင့်ကိုလည်းကောင်း, နှစ်နှစ်နှောနှော သဘောကြီး ပညာထိးအချုပ်ရှိသဖြင့် သတိ သမ္ပဇဉ် ယှဉ်လေ့ရှိကုန်သော ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

၂၇၁။ ။ပ။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်း အား။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်းစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဂိလာနဿဝ၊ အားသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်၊ ဆတ္တံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ နောအနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌လည်းကောင်း။ အာရာမူပစာရေ၊ အရာမ်၏ဥပစာ၌လည်းကောင်း။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။

ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဂိလာနေနပိ၊ မနာသော
ရဟန်းသည်လည်း။ အာရာမေ၊ ၌လည်းကောင်း။ အာရာမူပစာရေ၊
၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်း၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိတွာ၊ ထည့်၍။ နံ၊
ထိုဆိုင်းကို။ ဒဏ္ဍေ၊ တောင်ဝှေး၌။ အာလဂ္ဂိတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဝိကာလေ၊
အခါမဟုတ် မိုက်သောအခါ၌။ အညတရေန၊ သော။ ဂါမဒ္ဒါရေန၊
ရွာတံခါးဖြင့်။ အတိက္ကမတိ၊ သွား၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အယျော၊
အမောင်။ သေဧသောစောရော၊ ဤခိုးသူသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားဘိ၏။
အသိ၊ ထိုခိုးသူ၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ ဝိဇ္ဇောတလတိ၊
တောက်ပ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အနုပတိတွာ၊ အစဉ်
တစိုက်လိုက်၍။ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်းယူ၍။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ ရဟန်းမှန်း
သိ၍။ မုဉ္စိံသု၊ လွှတ်လိုက်ကြကုန်၏။ ပ။ အဝုသော၊ ရှင်။ တွံ၊ သည်။
ဒဏ္ဍသိက္ကံ၊ တောင်ဝှေး၌ဆွဲအပ်သော ဆိုင်းကို။ ဓာရေသိ ကိံ ပန၊
ဆောင်ဘိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြကုန်၏။ အာဝု
သော၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆောင်သည် မှန်ပါ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဏ္ဍ
သိက္ကာ၊ တောင်ဝှေး၌ ဆွဲအပ်သော ဆိုင်းကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊
မဆောင်အပ်။ ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဒဏ္ဍေန၊ တောင်ဝှေးနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အာဟိဏ္ဍိတုံ၊ လှည့်လည်
သွားလာခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဂိလာနဿ၊ နာသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိံ၊
တောင်ဝှေးဆောင်သောသမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ အနု
ဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဂိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍေန၊ တောင်ဝှေးနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
အာဟိဏ္ဍိတုံ၊ ငှါ၊ န သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ တို့။ သော
အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိံ၊ တောင်ဝှေး
ဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပ။ ဣတ္ထန္နာမော၊
ဤအမည်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂိလာနော၊

ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ အာပတ္တိတို့၊ ငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ သော၊ ထိုနှာသောရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ပ။ သံဃော၊ သည်။ ဇုဏှန္တာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ ပ။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဇုဏှန္တာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိယာ၊ တောင်ပွေးဆောင်သောသမ္မုတိကို။ ဒါနံ၊ ပေးသည်ကို။ ယဿအာယသ္မတော၊ သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ဇုဏှန္တာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိ။ ကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ပ။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်၍သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သိက္ကာသမ္မုတိံ၊ ဆိုင်းဆောင်သောသမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဂိလာနော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ယူ၍သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ တို့။ သော အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သိက္ကာသမ္မုတိံ၊ ဆိုင်းဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ပ။

၂၇၂။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဏ္ဍေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အာပတ္တိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသိက္ကာသမ္မုတိံ၊ တောင်ပွေးဆောင်သောသမ္မုတိ, ဆိုင်းဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၇၃။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရောမန္ထကော၊ စမြုံ့ခတ်တတ်သည်။ ဝါ၊ စမြုံ့ပြန်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရောမန္ထိတွာ ရောမန္ထိတွာ၊ စမြုံ့ခတ်၍ခတ်၍။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုတို၏။ ပ။ ကထံ ဟိနာမ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။

အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စားလေဘိ
သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂေါဓါယောနိယာ၊
နွားအမျိုးမှ။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ စုတော၊ ရွေ့လျောခဲ့၍။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ တို့။ ရောမဋ္ဌကဿ၊ စမြုံ့ခတ်တတ်သော ရဟန်းအား။ ရော
မဋ္ဌနံ၊ စမြုံ့ခတ်ခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗဟိမုခ
ဒွါရံ၊ ခံတွင်းမှအပသို့။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ နစအဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗံ၊
မျိုလည်းမမျိုအပ်။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဇ္ဈောဟရေယျ၊
မျိုငြားအံ့။ယထာဓမ္မော၊သဘောအားလျော်စွာ။ ကာရေတဗ္ဗော၊
ပြုစေအပ်၏။ ဝါ၊ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ပ။ အညတရဿ၊သော။ပူဂဿ၊
ဒါယကာအပေါင်းအား။ သံဃဿ၊အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကျွေးခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊၏။ဘတ္တဂ္ဂေ၊ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။
သိတ္ထာနိ၊ ဆွမ်းလုံးတို့သည်။ ပတိကိရိံသု၊ဖရိုဖရဲ ကြဲကုန်၏။ပ။
ဩဒနေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိယျမာနေ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ သက္ကစ္စံ၊
ရိုသေစွာ။ နပဋိဂ္ဂဟေသန္တိ: မခံကြကုန်ဘိသနည်း။ ဧကမေကံ၊
တခုတခုသော။ သိတ္ထံ၊ ဆွမ်းလုံးကို။ ကမ္မသတေန၊ များစွာသော
အမှုဖြင့်။ နိဋ္ဌာယတိ၊ ပြီးစေရပါ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိယျမာနံ၊
လှူအပ်သော။ယံ၊အကြင်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်။ ပတတိ၊ ကျခဲ့အံ့။
တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။
ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိစ္စတ္တံ၊
စွန့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။

၂၇၄။ ဒီဃေဟိ၊ ရှည်စွာကုန်သော။ နခေဟိ၊ ခြေသည်း
လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။ပ။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ဧဟိ၊ လာခဲ့ပါလော့။မေထုနဓမ္မံ၊မေထုန်အကျင့်ကို။
ပဋိသေဝ၊ မှီဝဲပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။
အလံ၊ မသင့်။ နေတံ၊ ဤအမှုသည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ခေါ၊ စင်စစ်။ တွံ၊
သည်။ သစေနပဋိသေဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မမှီဝဲသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ

သတိ၊ ဤသို့ မမှိဝဲသည်ရှိသော်။ ဇူဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဖုဗ်ဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အစ္စန္တော၊ ၏။ နခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။
ဂစ္ဆာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဝိလိခိတွာ၊ ရေးခြစ်၍။အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်း
သည်။ မံ၊ ကို။ ဝိပ္ပကရောတိ၊ဘောက်ပြန်၍ပြု၏။ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်၍
ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုပ္ပံ၊ ဖျက်ဆီးသော အမူအရာအသံကို။
ကရိဿာမိ၊ ပြုလိုက်တော့အံ့။ဣဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊
နှမ။ တွံ၊ သည်။ ပဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
၏။ပ။မနုဿာ၊တို့သည်။ဥပဓာဝိတွာ၊ ပြေးလာခဲ့၍။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။
အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဘမ်းယူကြကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ တဿာ
ဇုတ္တိယာ၊၏။ နခေ၌။ ဆဝိံ ပိ၊အရေကိုလည်းကောင်း။ လောဟိ
တံပိ၊ သွေးကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်လေကုန်သလျှင်
ကတည်း။ ဝိသွာန၊ ၍။ ဇူဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဣမိဿာယေဝ
ဇုတ္တိယာ၊၏သာလျှင်။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အကာ
ရကော၊မပြုတတ်။ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တံဘိက္ခုံ၊
ကို။မုဉ္စိံသု၊လွှတ်လိုက်ကြကုန်၏။ပ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။တွံ၊သည်။
ဒီဃေ၊ ကုန်သော။ နခေ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို။ ဓာရေသိ
ကိံ ပန၊ဆောင်လေသလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊မေးကြကုန်၏။
အာဝုသော၊တို့။ဧဝံ၊ဩြော်ဆောင်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊
၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒီဃာ၊ ကုန်သော။ နခါ၊ ခြေသည်း
လက်သည်းတို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ပ။ ဘိက္ခူ၊
ရဟန်းတို့သည်၊ နခေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကြ
ကုန်၏။ မုခေနပိ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ကုဋ္ဋေပိ၊ နံရံ၌လည်း။ ဃံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏။ အင်္ဂုလိယော၊
လက်ချောင်း ခြေချောင်း တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နခဆေဒနံ၊ လက်သည်းလှီး ထားငယ်ကို။
အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ သလောဟိတံ၊ သွေးနှင့်တကွသော။ နခံ၊ကို။
ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မံသပ္ပမာဏေန၊ အသားပမာဏဖြင့်။ နခံ၊ကို။
ဆိန္ဒိတုံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဝီသတိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဆယ်သော

လက်သည်း ခြေသည်း အပြေအပြစ်ပြုခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ပ။မလမဇ္ဇံ၊ ချေးအညစ်အကြေးမျှကို၊အပကဍ္ဎိတုံ၊ ငင်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ထုတ်စိမ့်သောငှါ။ပ။

၂၇၅။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်း တို့အား။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။အညမညံ၊အချင်းချင်း။ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ရိတ်ခြင်းငှါ။ ဥဿာဟန္တိပန၊ ဝံ့ကြကုန်၏လော။ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်ကြကုန်၏လော။ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘဂဝါ၊ဘုရား။ ဥဿာဟန္တိ၊ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ခုရံ၊ သင်မုန်းကို လည်းကောင်း။ ခုရသိလံ၊ သင်မုန်းသွေး ကျောက်ကို ၎င်း။ ခုရသိပါဋိကံ၊ သင်မုန်းထည့်စရာအိတ်ကို လည်းကောင်း။ နမတကံ၊သင်မုန်းရစ်စရာပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်မုန်းအဆောက်အဦ ဘဏ္ဍာကို လည်းကောင်း။ပ။မဿုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကပ္ပါပေန္တိ၊ ကပ်ကြေးဖြင့်ဖြတ်စေကုန်၏။ မဿုံ၊ကို။ဝဍ္ဎာပေန္တိ၊ပွါးစေကုန်၏။ ဝါ၊ ရှည်စေကုန်၏။ ဝါ၊ လက်နှစ်သစ်ထက် လွန်စေကုန်၏။ ဝါ၊ နှစ်လထက်လွန်စေကုန်၏။ ။[ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌- ဒီဃံ ကာရေန္တီတိ ကေသေ ဟိ သဒ္ဓိံ အင်္ဂုလိဒွိတင်္ဂုလနဋ္ဌပေန္တိ-ဟု ကေသကို ပမာဏပြု၍ ဘွင့်တော်မူ၏]။ ဂေါလောမိကံ၊ မေး၌ ဆိတ်မုတ်ဆိတ်နှင့် တူသောမုတ်ဆိတ်ကို။ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ စတုရဿံ၊ လေးထောင့်မုတ်ဆိတ်ကို။ပ။ ပရိမုခံ၊ ရင်မွေးရိတ်ခြင်းကို။ပ။အဍ္ဎုဒုကံ၊ ရင်မွေးအရေး အသား ထားခြင်းကို။ပ။ ဒါဋ္ဌိကံ၊ ကြွင်စွယ်ကို။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဝါ၊ နှစ်လထက် အလွှန်ထားကုန်၏။ ဝါ၊ လက်နှစ်သစ်ထက်အလွှန် ထားကုန်၏။

အမှာ ဤဒါဋ္ဌိကာဌပနသိက္ခာပုဒ်၌-ကေသမဿုဒန္တသိက္ခာပုဒ်ဝယ် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုမာသိကံဝါဒွင်္ဂုလံဝါဟု တိုက်ရိုက်နိုတ္တွအားဖြင့်ကေသပမာဏကိုဟောတော်မူသကဲ့သို့ မဿုဝဍ္ဎာပန သိက္ခာပုဒ်၌ မဿုပမာဏကို တိုက်ရိုက်

နိတတ္ထအားဖြင့် ဟောတော်မမူ သော်လည်း အရှင်သုဒိန်စသည်တို့၏ ပဗ္ဗဇ္ဇာဥပသမ္ပဒကိုပြရာ သုဒိန္နကဏ္ဍစသည်တို့၌ ကေသမဿုံ ဩဟာရေတွာဟု ကေသနှင့်မဿုကို တပေါင်းတည်း လာသောကြောင့်ရင်း မဿုံဝဍ္ဍာပေတီတိ မဿုဒီဃံ ကာရေန္တိ-ဟူသော မဿုဝဍ္ဍာပန သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌-ဒီဃံကာရေန္တီတိ ကေသေဟိသဒ္ဓိံ အန္တိန္နိတွာ ဌပေန္တိ-ဟု ဝိမတိနောဒနီဋီကာ၌-ကေသကို ပမာဏပြု၍ ဘွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း, မဿုသဒ္ဒါဖြင့် ဒါဠိကကိုလည်းယူသင့်ကြောင်းကို ဒါဠိကာပိ မဿုဂဟဏေနေဝ ဂဟေတွာ မဿုတွေဝ ဝုတ္တံ၊ ဥတ္တရာဓရမဿုန္တိ အဓေတွာ-ဟု သုဒိန္နကဏ္ဍသာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ဘွင့်ပြ သောကြောင့်ရင်း, ကေသမဿုနှင့်အတူ ကြင်စွယ်နှုတ်ခမ်းမွေးကိုလည်းနှစ်လ၊ လက်နှစ်သစ်ထက် အလွန် မထားသင့် ကြောင်းကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်ယူအပ်၏။

* သမ္ဗာခေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ လောမံ၊ အမွေးကို။ သံဟရာပေန္တိ၊ ရိတ်စေကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သမ္ဗာခေ၌။ ဝဏော၊ အနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးသည်။ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်နိုင်။ ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဗာခေ၌။ လောမံ၊ ကို။ သံဟရာပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပ။ ကတ္တရိကာယ၊ ကပ်ကျေးဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ ဆေဒါပေန္တိ၊ ဖြတ်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ရိတ်စေကြကုန်၏။ သီသေ၊ ၌။ ဝဏော၊ အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခုရေန၊ သင်ဓုန်းဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ ဩရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ရိတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပ။ ဒီဃာနိ၊ ရှည်ကုန်သော။ နာသိကာလောမာနိ၊ နှာခေါင်းမွေးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ထားကြကုန်၏။ ပ။ ပိသာစိလ္လိကာသေယျထာပိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးကဲ့သို့တကား။ ပ။ သက္ခရိကာယပိ၊ ကျောက်စရစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ မဓုသိတ္ထကေနပိ၊ ပျားဖယောင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နာသိကာလောမံ၊ နှာခေါင်းမွေးကို။ ဂါဟာပေန္တိ၊ ယူစေကြကုန်

၏။ ဝါ၊ နှုတ်စေကြကုန်၏။ နှာသိကာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဏ္ဍာသံ၊ မွေးညှပ်ကို။ ပ။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကို။ ဂါဟာပေန္တိ၊ ယူစေကြကုန်၏။ ပ။

၂၇၆။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍာ၊ နားတို့သည်။ ကဏ္ဏဂူထကေဟိ၊ နဖါတို့ဖြင့်။ ထကိတာ၊ ပိတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကဏ္ဏမလဟာရဏိ၊ နဖါထုတ်ကို။ ဝါ၊ နဖါချူကို။ ဝါ၊ နဖါကော်ကို။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အမြတ်အယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဏမလဟာရဏိယော၊ နဖါထုတ်တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ သော်ဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော နဖါချူကိုလည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော နဖါချူကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၂၇၇။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံဘဏ္ဍာ ကိုလည်းကောင်း။ ကံသဘဏ္ဍံ၊ ကြေးဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ သန္နိစယံ၊ သိုမှီးခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကံသပတ္တရိကာသေယျထာပိ၊ ကြေးကိုကုန်သွယ်သော သူတို့ကဲ့သို့တကား။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဉ္ဇနိံ ပိ၊ မျက်စဉ်းကျည်တောက်ကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇနိသလာကံပိ၊ မျက်စဉ်းတံကို လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏမလရဟာဏိံ ပိ၊ နဖါထုတ်ကို လည်းကောင်း။ ဗန္ဓနမတ္တံပိ၊ အဘွဲ့မျှကို လည်းကောင်း။ ကုဏ္ဍုဇ္ဈာယန္တိ၊ အလိုလိုရှိကြကုန်၏။ ပ။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ်ကို။ ပလ္လတ္ထိကာယ၊ အာယောဂပဘ်ဘွဲ့သဖြင့်။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ သံဃာဋိယာ၊ ၏။ ပတ္တာ၊ အနားပတ်တို့သည်။ ဝါ၊ တလုပ်တို့သည်။ လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ခဲ့ကုန်၏။ ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာယောဂေန၊ အာယောဂပတ်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဖါသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယောဂေါ၊ အာယောဂပတ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သနည်း။ ပ။ တန္တကံ၊ ယက်သောအာယောဂပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေမံ၊ လက်ခတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ယက်မကိုလည်းကောင်း။ ကဝဋ္ဋံ၊ ချပ်ကိုလည်းကောင်း။ သလာကံ၊ ကြေးတံဝါးကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊

သော။ တန္တဘာဇ္ဇကံ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ အဆောက်အဦ
ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ပ။
၂၇၀။ အကာယဗန္ဓနော၊ ခါးပန်းမရှိဘဲ။ ဝါ၊ ခါးပန်းမပါဘဲ။
ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။တဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းပိုင်သည်။ ရထိကာယ၊
ခရီးလမ်းမ၌။ ပဘဿိတ္ထ၊ကျွတ်ခဲ့၏။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ဥက္ကုဋ္ဌိံ၊
ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။
မင်္ကု၊ မျက်နှာမသာ မယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပ။ကာယ
ဗန္ဓနံ၊ခါးပန်းကို။ပ။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဥစ္စာဝစာနိ၊ အမြတ်အယုတ်
ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဗန္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ ကလာ
ဗုကံ၊ ကြိုးအများ ပေါင်း၍ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း။
ဒေဍ္ဍုဘကံ၊ ရေမြွေဦးခေါင်းသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကို
လည်းကောင်း။ မုရဇံ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်းကို
လည်းကောင်း။ မဒ္ဒဝိဏံ၊ ဆောက်လုံး သဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော
ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပဋ္ဋိကံ၊ ခါးပန်း
ပြားကိုလည်းကောင်း။သူကရန္တကံ၊ ဝက်အူသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော
ခါးပန်းပြားကို လည်းကောင်း။ပ။ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ခါးပန်း၏။
ဒသာ၊ အဆာတို့သည်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးခဲ့ကုန်၏။ပ။မုရဇံ၊ မုရိုးစည်
သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အဆာကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒဝိဏံ၊ဆောက်
လုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အဆာကိုလည်းကောင်း။ပ။ ကာယဗန္ဓ
နဿ၊၏။ အန္တော၊ အနားစွန်းသည်။ဇီရတိ၊ ၏။ပ။ သောဘဏံ၊
အနားလိပ်၍ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏကံ၊ သင်္ကန်းတလုပ်
ချုပ်သဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဖွတ်မီးထိုးခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန် ထိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။
။ပ။ကာယဗန္ဓနဿ၊၏။ ပဝနန္တော၊ကွင်းစွန်းသည်။ ဝါ၊ အဆာ
ရင်းသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးပြန်ခဲ့၏။ပ၊ဝိဓံ၊ခါးပန်းဘိကို။ဝါ၊ခါးပန်း
ကွင်းကို။ပ။ ဥစ္စာဝစေ၊ ကုန်သော။ ဝိဓေ၊ ခါးပန်းကွင်းတို့ကို။
ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။သောဝဏ္ဏမယံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကို

လည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကို လည်းကောင်း။ မာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ပ။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ချည်ဖြင့် ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၇၉။ လဟုကာ၊ ပေါ့ကုန်သော။ သံဃာဋိယော၊ ဒုကုဋ်တို့ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊ လေပွေဖြင့်။ ဥက္ခိပိသု၊ မြှောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွင့်ကုန်၏။ ပ။ ဂဏ္ဌိကံ၊ ကမ္ဗတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ပါသကံ၊ ကမ္ဗတ်ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကုန်သော။ ဂဏ္ဌိကာယော၊ ကမ္ဗတ်သီးတို့ကို။ မာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကမ္ဗတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ကမ္ဗတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ မာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန် ၏။ ပ။ သုတ္တမယံ၊ ချည်ဖြင့်ပြီးသောကမ္ဗတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဂဏ္ဌိကံပိ၊ ကမ္ဗတ်သီးကို လည်းကောင်း။ ပါသကံပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ စီဝရေ၊ ၌။ အပ္ပေန္တိ၊ တပ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ကပ်ကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးခဲ့၏။ ပ။ ဂဏ္ဌိကာဖလကံ၊ ကမ္ဗတ်သီးပြားကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကမ္ဗတ်သီးအိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါသကဖလ ကံ၊ ကမ္ဗတ်ကွင်းပြားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကမ္ဗတ်ကွင်းအိမ်ကို လည်းကောင်း။ ပ။ ဂဏ္ဌိကာဖလကံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပါသက ဖလကံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အန္တေ၊ အစွန်း၌။ အပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏၊ ကောဏ္ဍော၊ အနားပတ်သည်။ ဝိဝရိယတိ၊ ပွင့်ခဲ့ပြန်၏။ ပ။ ဂဏ္ဌိက ဖလကံ၊ ကို။ အန္တေ၊ အစွန်း၌။ အပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပါသကဖလကံ၊ ကို။ သတ္တင်္ဂုလံဝါ၊ လက်ခုနစ်သစ် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂုလံဝါ၊ လက်ရှစ်သစ်လည်းကောင်း။ ဩဂါဟေတွာ၊ လျှော၍။ ဝါ၊ ဆုတ်၍။ အပ္ပေတုံ။ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ ဤအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏ လဟုကသံဃာဋိပါရုပနဝတ္ထု၌- လေပွေတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဒုကုဋ် သင်္ကန်းအထက်သို့လွင့်ရာ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကံ ပါသကံ- ဟု ဟောတော်မူသောအရာကို ထောက်လျှင်ထောင့်အစွန်း

၌သော ကမ္ဘတ်သီးအိမ်, ကမ္ဘတ်ကွင်းအိမ်တပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် သိအပ်သည်။ ထောင့်အစွန်းနှင့် ကမ္ဘတ်သီးအိမ်, ကမ္ဘတ်ကွင်းအိမ်တပ်ရာအနားပတ်ပွင့်သောကြောင့်– အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကဖလကံ အန္တေ အပ္ပေတုံ၊ပါသကဖလကံ သတ္တင်္ဂုလံဝါ အဋ္ဌင်္ဂုလံဝါ ပြဂါဟေတွာ အပ္ပေတုံ–ဟု ဟောတော်မူသော အရာကို ထောက်လျှင် ကမ္ဘတ်သီးအိမ်ကို ထောင့်အစွန်း၌ တပ်သင့်ကြောင်း ကမ္ဘတ်ကွင်းအိမ်ကို လက်ခုနစ်သစ်, လက်ရှစ်သစ် လျှော့ဆုတ်၍ တပ်သင့်ကြောင်းကို အထူးအခြားနှစ်ဌာနကွဲပြား၍ မှတ်ယူအပ်သည်။ သာရုပ္ပဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှါ ပကတိ လက်ရှစ်သစ်ထက် တိုးပွါး၍ ပြုသော်လည်း အပ်သည်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌–သတ္တင်္ဂုလံဝါ အဋ္ဌင်္ဂုလံဝါတိ ဧတ္ထ သုဂတင်္ဂုလေနာတိ အဝုတ္တတ္တာ ပကတိအင်္ဂုလေန သာရုပ္ပတ္တာ ယဝဍ္ဎေတွာပိ ကရောန္တိစေ နဒေါသော–ဟု ဆိုတော်မူသည်။ အချို့သော မထေရ်တို့ သည်ကား လေးထောင့် အနားပတ်ကွင်း၌ ထောင့်တန်းအထက်နှစ်အိမ်အောက်နှစ်အိမ်ဖက်စပ်၍တပ်ကြကုန်၏။ ထိုသို့တပ်ခြင်းသည် ဤ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကဖလကံ အန္တေအပ္ပေတုံစသော၍ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓကပါဠိတော်နှင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် မသင့်။ အချို့သောမထေရ်တို့ သည်ကား ကမ္ဘတ်သီးကိုဖြည့်၍ ရေမျိုကိုဖွင့်၍ သင္ဂြကပရိဗိုဇ်အား ကြောက်သဖြင့် ချွေးမထွက်သောအခြင်းအရာကိုပြတော်မူရာမဇ္ဈိမနိကာယ မူလပဏ္ဏာသ သင္ဂြကသုတ် အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ အလျား အနားပတ်အလယ်၌ လက်ဝဲလက်ျာ ရှစ်သစ်ခြား ကမ္ဘတ်သီးအိမ်, ကမ္ဘတ်သီးကွင်းအိမ် စပ်ဖက်၍ တစုံစီတပ်ကြကုန်၏။ ထိုမထေရ်တို့၏ဝါဒသည်လည်း မိမိတို့ဆောင်ပြသော သာမကေသင္ဂြကသုတ်၌ ရေမျိုအနီးအပါး တပ်လျက်ထားသော ကမ္ဘတ်သီးအိမ်ဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ် အတပ်မသိသာသောကြောင့်လည်းကောင်း, အောက်ဖြစ်သော မြင်းခေါင်း အနီးအပါး သက်န်းထောင့် အစွန်း၌ တပ်လျက်ထားသော ကမ္ဘတ်သီးအိမ်ကို ဖြည်ပြီးမှ ရေမျိုးဝယ် ဖုံးလွှမ်း

အပ်သော သက်နီးကို ဘွင့်လှစ်၍ ရေမျိုးရင်ဘတ်ကို သစ္စကပရိဗိုဇ်အား မြတ်စွာဘုရားပြတော်မူသည်ဟု မှတ်ယူရလျှင်လည်းအသင့်ယူတ္တိဖြစ်ရာ သောကြောင့် လည်းကောင်း, ရေမျိုအနီးအပါးတပ်လျက်ထားသော ကုံမွှတ်သီးအိမ်ကိုပင် သစ္စကသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုတော်မူသည်ဟု ယူချေသော် ထိုသစ္စကသုတ် အဋ္ဌကထာ၏ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ မဟုတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဤခုဒ္ဒကခန္ဓကလဟုက သံဃာဋိပါရုပန စသော ဝတ္ထုသိက္ခာပုဒ် တို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, သုတ္တန်အရာ၌ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏။ ပရမတ္ထဖြစ်သော အဘိဓမ္မာအရာ၌ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏။ ဝိနည်းအရာ၌ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏ဟူ၍ မိမိတို့ ပမာဏ ပဓာနဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း မသင့်။ ထိုကြောင့် တခုသောအနံ့အနားပတ်ထောင့်အစွန်း၌ ကမွှတ်သီးအိမ်တပ်ပြီးလျှင် ထိုအိမ်နှင့်ရှေးရှုသောအနံ့အနားပတ်အစွန်းမှ လက်ခုနစ်သစ်, လက်ရှစ်သစ်လျော့ဆုတ်ရာ အလျားအနားပတ်၌ ကမွှတ်ကွင်းအိမ်ကို စပ်ဖက်လျက် အထက်အောက်တစုံ အကြွင်းအစွန်းနှစ်ထောင့် တို့၌လည်း ထိုနည်းအတူ တစုံတပ်အပ်သည်ဟု မှုချဆတ်ဆတ်မှတ်ယူအပ်၏။

၂၀၀။ ။ပ။ဂိဟိနိဝတ္ထံ၊ လူတို့ကဲ့သို့သောဝတ်ခြင်းကို။ (ဤအရာ၌ အနုဋ္ဌာနသေယျံသေတိကဲ့သို့ မိမိ ဓာတ်ရင်းကိုကံ ခံသောကြောင့် ကမ္မတ္ထသင့်၏မှတ်။ ထေရသံခါတံ–ပုဒ်ကဲ့သို့ ကရဏတ္ထ၌ ဥပယောဂဝိဘတ်သော်လည်းတနည်းမှတ်)။ ။နိဝါသေန္တိ၊ ဝတ်ကြကုန်၏။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍကံ၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ချ၍ ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆဝါဠကံ၊ ငါးမြီးကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ စတုကဏ္ဏကံ၊ လေးထောင့်ချ၍ ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဋကံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတဝလိကံ၊ များစွာသော အတွန့်ရှိသော ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဝါသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ။(ဤ၌

သတ္တသဒ္ဒါကား ဗဟုသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်တည်း။ ဝလ္လိကံ-ဟု သံယုတ်နှင့်များစွာပေတို့၌ ရှိ၏။ နိုသံယောဂသော သင့်၏)။ပ။ ဂိဟိပါရုတံ၊ လူတို့ကဲ့သို့သော ရုံခြင်းကို။ ဝါ၊ လူတို့ကဲ့သို့သော ရုံခြင်းဖြင့်။ ပါရုပန္တိ၊ ရုံကြကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ဂိဟိပါရုပန ဟူသည်ကား ပရိမဏ္ဍလပါရုပနမှ တပါးသော သေတပဋပါရုတ ပရိဗ္ဗာဇကပါရုတ ကေသာဋ္ဌကပါရုတ သောဏ္ဍပါရုတ အန္တေပုရိကပါရုတ မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတ ကုဋိပဝေသကပါရုတ ဗြာဟ္မဏပါရုတ ပါဠိကာရကပါရုတ အစရှိသော ပါရုပနပင်တည်း။ ထိုဂိဟိပါရုပန အပေါင်းတို့တွင် သေတပဋ ပါရုတဟူသည်ကား ပုဆိုးဖြူဝတ်ကုန်သော နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းတို့၏ ထက်ဝက်သော ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လုံခြုံအောင်တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ပရိဗ္ဗာဇကပါရုတ ဟူသည်ကား ရင်ဘတ်ကိုဘွင့်၍ နှစ်ဘက်သော ပခုံးစွန်းတို့၌စုလျား အရုံကိုတင်ထားခြင်းပင်တည်း။ကေသာဋ္ဌကပါရုတဟူသည်ကား ဝတ်သောပုဆိုး၏တဘက်သောအစွန်းဖြင့်ကျောက်ကုန်းကို တင်ထား၍နှစ်ဘက်သောအစွန်းတို့ကို နှစ်ဘက်သော ပခုံးစွန်းတို့၌ တင်ထားခြင်း ပင်တည်း။ သောဏ္ဍပါရုတ ဟူသည်ကား ပုဆိုးဖြင့် လည်ဘင်းကို ရစ်ပတ်ကုန်လျက် နှစ်ဘက်သော အစွန်းတို့ကို ရင်ဘတ်ကျောက်ကုန်း ထပါးပါးတို့၌ စုလျား ကျစေခြင်း ပစ်ချခြင်းပင်တည်း။ အန္တေပုရိကပါရုတ ဟူသည်ကား နန်းတွင်းသူတို့၏ မျက်လုံးမျှကို တင်ပြ၍ ဦးခေါင်းခြုံလျက် တင်ထားခြင်း ပင်တည်း။ မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတဟူသည်ကား တပည့်ကြီး၊ လက်သမားကြီးတို့၏ ရှည်စွာသော ပုဆိုးကို ဝတ်ပြီးလျှင် ထိုရှည်စွာသော ပုဆိုး၏ တဘက်သောအစွန်းဖြင့် အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ ကုဋိပဝေသက ပါရုတ ဟူသည်ကား လယ်လုပ်သော ယောကျ်ားတို့၏ လယ်ကုဋီသို့ ဝင်လိုကုန်သည်ရှိသော် ပုဆိုးကို ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်၍ လက်ကတီးကြား၌ ထားပြီးလျှင် ပုဆိုး၏တဘက်သောအစွန်းဖြင့် ကိုယ်ကို တင်ထား

ခြင်းပင်တည်း။ ဗြာဟ္မဏပါရုတ ဟူသည်ကား နှစ်ဘက်သော လက်ကတီးဇကလိတို့၏ အကြား၌ ပုဆိုးကိုသွင်း၍ ပခုံးစွန်းတို့၌ တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ ပါဠိကာရကပါရုတ ဟူသည်ကား ရဟန်းတို့၏သတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း အစဉ်ကိုထုံးမိတ်စီရင် တည်စေသော ရဟန်း၏ တခုသောလက်ဝဲပခုံး၌ တင်ထားသဖြင့် တင်ထားရာဖြစ်သောလက်ဝဲမောင်းကို ဘွင့်လှစ်ပြီးလျှင် ဘွင့်လှစ်သောသင်္ကန်းကို ပခုံးစွန်းသို့ တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ ထိုဂိဟိပါရုပနအပေါင်းတို့တွင် ပါဠိကာရကပါရုတမှတပါးသောဂိဟိပါရုတတို့သည် လူ၏ တင်ရုံသော အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတို့အားအခြင်းခပ်သိမ်းမအပ်။ ပါဠိကာရကပါရုတသည်လည်း ထိုရဟန်းတို့တင်ရုံသော အမှုအရာပင်ဖြစ်သော်လည်း ပရိမဏ္ဍလပါရုပနမဟုတ်၊ ဂိဟိပါရုပနသာဖြစ်လေသောကြောင့်၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ပါဠိကာရကောတိ ဘိက္ခူနံ ယထာဝုဍ္ဎံ ပါဠိ ပတိဋ္ဌာပကော၊ တထာဝိ တထာပါရုပိတုံ န ဝဋ္ဋတိ ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

ပရိမဏ္ဍလပါရုတ ဟူသည်ကား ပရိမဏ္ဍလံပါရုပိဿာမီတိ သိက္ခာကရဏီယာ ဟူသောသေခိယသိက္ခာပုဒ်၌ ပရိမဏ္ဍလံပါရုပိတဗ္ဗံ ဥဘောကဏ္ဏေ သမံကတွာ ယောအနာဒရိယံပဋိစ္စ ပုရတောဝါ ပစ္ဆတောဝါ ဩလမ္ဗေန္တော ပါရုပတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ ဟူသောပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဖြင့် ဘွင့်တော်မူအပ်သော ပါရုပနပင်တည်း။ ထိုပရိမဏ္ဍလ ပါရုပနကိုလည်း ဆင်စီးသူရဲတို့သည် ဆင်ကျောက်ကုန်း ဆင်ကုန်းနှီးကို လကျာလက်ဝဲ ညီညွတ်စွာကျအောင် တင်ဆောင်ပြုပြင်သကဲ့သို့ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌ တင်ထားပြုပြင်အပ်သော သင်္ကန်း၏ ကျောက်ကုန်းနံပါး ဝမ်းနံပါး နှစ်ဘက်၌ စုလျား ကျကုန်သော နှစ်ဘက်သော အစွန်းတို့ကို ညီညွတ်စွာပြုပြင်စီရင်၍တင်ထားအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာ၌- ဥဘောကဏ္ဏေ သမံ ကတွာ သာဒရံ ပရိမဏ္ဍလံ ကတွာ ပါရုပိတဗ္ဗမေဝ အကာရောန္တဿ ဒုက္ကဋံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ

ကုန်သည်။ ထို၏အတွင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋီကာ၌လည်း ဥဘော ကဉ္စေ့သမ်ကတွာတိ ပါရုပနသ ကော်သေ တဿ ပိဋ္ဌိပသေ ဥဒရပဿေစ ပြုလမ္မမာနေ ဥဘောကဏ္ဏေ ဟတ္ထိပိဏ္ဍေ ကဏ္ဌံဝိယ သမံ ကတွာ၊ ပရိမဏ္ဍလံကတွာတိ တေသေဝ ပတ္တပဒံ-ဟု မိန့်ဆို တော်မူကုန်သည်။

ဘိက္ခုဝိဘင်းသေခိယသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုပိတဗ္ဗန္တိ တေနခေါပနသမယေန ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူဂိဟိပါရု တံ ပါရုပန္တီတိ ဝုတ္တံ၊အနေကပ္ပကာရံဂိဟိပါရုပနံ အပါရုပိတွာဇာဝ ဝုတ္တနယေန ဥဘောကဏ္ဏေ သမံကတွာ ပါရုပနဝတ္တံ ပူရေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုပိတဗ္ဗံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ စူဠဝါ ခုဒ္ဒ ကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

န ဘိက္ခဝေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပိတဗ္ဗန္တိ ဝေံ ပဋိက္ခိတ္တံ ဂိဟိ ပါရုတံ အပါရုပိတွာ ဥဘောကဏ္ဏေ သမံ ကတွာ ပါရု ပနံ ပရိမဏ္ဍလပါရုပနံနာမ။ တံ ပါရုပိတံ ပါရုပိတဗ္ဗံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း,

ယထာစ ပါဠိကာရကော ဘိက္ခု ကော်သံ ပါရုပနေန ပါရုတံ ဝါမဗာဟံပိ ပိဝရိတွာ စီဝရံ အံသကူဋေ အာရောပေတိ။ ဝေံ့ အပါရုပေတွာ သဗ္ဗေပိ တေ အဉ္ဇေ ဝေ ရူပေ ပါရုပ္ပနဒေါသေ ဝဇ္ဇေတွာ နိဗ္ဗိကာရံ ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုပိတဗ္ဗံ။ တထာ အပါရုပိတွာ အာရာမေဝါ အန္တရ ဃရေဝါအနာဒရေန ယံကိဉ္စိ ဝိကာရံ ကရောန္တဿဒုက္ကဋံ-

ဟူ၍၎င်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ယင်းသို့ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာအရပ်ရပ်ဖြင့် ပရိမဏ္ဍလပါရုပနံဟူသည် ကော် သံစီဝရံကတွာ ဟူသောအရပ်ရပ်သော ဝိနည်းပါဠိတော်ပါဠ်ဖြင့် ပြအပ်သော ကော်သံ စီဝရကရဏ ပါရုပနပင်တည်းဟု မှချ ဆတ်ဆတ်မှတ်ယူအပ်၏။ထိုကော်သံစီဝရကရဏ ပါရုပနကိုလည်း ဂိဟိပါရုတ အဝင်အပါဖြစ်သော ပါဠိကာရက ပါရုတ ဒေါသ လွှတ်စေခြင်းငှါ လက်ဝဲမောင်းကို ဖုံးလွှမ်းမိရုံသာ တင့်ဆောင့်

ပြုပြင်၍ လက်ကာတော့ စပယ်တင်အပ်၏။ သုပ္ပဋိပန္နသိက္ခာပုဒ်နှင့် ရောမိအောင် တင်ဆောင် စီရင်ခြင်းကိုကား မပြုအပ်။

> သာစေ ဥပဇ္ဈာယော ပဏ္ဏာသမတ္တံ အာကမ္ပတိ တိမတ္တာလံ ပဋိဗ္ဗာဒေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ နိဝါသေတွာ ကာယဗန္ဓနံ သဂုဏံ ကတွာ သံဃာဋိယော ပါရုပိတွာ ဂဏ္ဌိကံ ပဋိမုဉ္စိတွာ ဓောဝိတွာ ပတ္တံ ဂဟေတွာ ဥပဇ္ဈာယဿ ပဏ္ဏာ သမဏေန ဟောတဗ္ဗံ-

စသော စူဠဝါဝဂ္ဂကျမ်းက စသည်တို့၌ ဟောတော်မူအပ်သော သံဃာဋိယော ပါရုပိတွာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြတော်မူအပ်သော ပါရုပနသည်ကား သုပ္ပဋိပန္နသိက္ခာပုဒ်၏ အရာဖြစ်သောကြောင့် သုပ္ပဋိပန္နသိက္ခာပုဒ်၏-သုပ္ပဋိပန္နေန အန္တရဃရေ ဂန္တဗ္ဗံ။ ယော အနာဒရိယံ ပဋိစ္စ ကာယံ ဝိဝရိတွာ အန္တရဃရေ ဂစ္ဆတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသောပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဖြင့်ပြအပ်သောသုပ္ပဋိပန္န ပင်တည်းဟု မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကြောင့် မဟာဝါ စိဝရက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌-ဗာဟန္တံ သုပမာဏံ စီဝရံ ပါရုပန္တေန သံဟရိတွာ ဗာဟာယ ဥပရိဋ္ဌပိတာ ဥဘောအန္တာ ဗဟိမုခါတိဋ္ဌန္တိ။ တေသံ ဧတံနာမံ။ အယမေဝဟိ နယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော-ဟူသော ဗာဟန္တပုဒ်၏ အဘွင့်၌ ပါရုပန္တေန ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သော ပါရုပနကိုကား သံဟရိတွာ ဟူသော သဒ္ဒန္တရသန္နိဋ္ဌာန်ကြောင့်-

> သုပ္ပဋိပန္နေနာတိ နသသီသပါရုတေန။အထခေါ ဂဏ္ဌိကံ ပဋိမုဉ္စိတွာ အနုဝါတန္တေန ဂီဝံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ ဥဘော ကဏ္ဏေ သမံ ကတွာ ပဋိသံဟရိတွာ ယာဝ မဏိဗန္ဓံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ အန္တရဃရေ ဂန္တဗ္ဗံ-

ဟူသော ပဋိပန္နသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာဖြင့် ပြအပ်သော သုပ္ပဋိပန္န ပင်တည်းဟု မချွတ်ဆတ် မှတ်ယူအပ်၏။ ဤဗာဟန္တအဘွင့် မဟာဝါစီဝရက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း သုပ္ပဋိပန္နပါရုပနဖြင့် ဘွင့်ပြတော်မူခြင်းသည်ဥပလက္ခဏာနိဒဿနနည်းမျှသာတည်း။အ

ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား သုပ္ပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော သင်္ကန်း၌သာ ဤဗာဟန္တလက္ခဏာကို မှတ်ယူသင့်သည်မဟုတ်၊ ပရိမဏ္ဍလပါရုပနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော သင်္ကန်း, ပရိမဏ္ဍလ နိဝါသနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော အန္တရဝါသက သင်္ကန်းတို့၌ လည်း မှတ်ယူသင့်သောကြောင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် ပါရုပနံ ကော်သ စီဝရကရဏပါရုပန, သုပ္ပဋိစ္ဆန္နပါရုပန အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဝိနယဓရတို့ သတိမူကြလေကုန်။ ဤအရာ၌ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာကား သုတ္တခဏ်း သင်္ကန်းကို သာလျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၌ စီရင်တော်မူသောကြောင့် ယခုကာလများ တို့၌လည်း သုတ္တခဏ်း သင်္ကန်းသည်သာလျှင် အပ်၏။ ပဋ္ဋခဏ်း နဝခဏ်းစသည်တို့ကား မအပ်ဟု နှလုံးပိုက်တော်မူ၍- ဣဒံ သုတ္တခဏ္ဍစီဝရမေဝ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝိဟိတန္တိ ဣဒါနိပိ တဒေဝ ဝဋ္ဋတိ။ ဝုတ္တံပိစေတံ အယမေဝဟိနယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တောတိ-ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့ဘွင့်ဆိုတော်မူသော်လည်း ထိုဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာစကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား မိမိဆောင်ပြသော အကြောင်း ယုတ္တိကို ပြရာ- ဗာဟန္တန္တိ သုပမာဏံ စီဝရံ ပါရုပန္တေန သံဟရိတွာ ဗာဟာယ ဥပရိ ဌပိတာ ဥဘောအန္တာ ဗဟိမုခါ တိဋ္ဌန္တိ။ တေသံ ဧတံနာမံ၊ အယမေဝဟိ နယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော-ဟူသော မဟာဝါစီဝရက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာဗာဟန္တပုဒ်၏အဘွင့်၌သုတ္တခဏ်း သင်္ကန်း၏ အစီအရင်ကိုမပြ။ ခေါက်လိပ်၍ မောင်း၏အထက်၌ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍မျက်နှာမှအပသို့ရှေးရှုတည်သော နှစ်ခုသော သင်္ကန်းအဖွန်းအစ အစိတ်ကို အလုံးစုံကို ဗာဟန္တဟု ပြဆိုသော နည်းကိုသာ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုကြောင်းကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ အဋ္ဌကထာဆရာ ပြတော်မူသောကြောင့်ရင်း ထိုဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ ဋီကာဆရာ ဆိုတိုင်း သုတ္တခဏ်းသင်္ကန်းသည်သာလျှင် အပ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ခဲ့သော်- ပဋ္ဋကေနဝါ အတိရေက- ပဋ္ဋကေနဝါ သဋ္ဌိနွေန, သမဏ္ဍလိကတေနအစရှိသော မဟာဝါကထိနက္ခန္ဓက

ပါဠိတော်,ထိုကထိန်ကျမ်း၏ ပါဠိတော်၏ အဘွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ,ထို အဋ္ဌကထာ၏အဘွင့်ဖြစ်သော ဋီကာတို့နှင့် ဆန့်ကျင့်ရာသောကြောင့်ငှင်း,မိမိဆိုးဖြတ်ခဲ့သော ရှေးရှေးဝိနိစ္ဆယနှင့်နောက်နောက်ဝိနိစ္ဆယတို့ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ရာ သောကြောင့်ငှင်း, တခုတည်း တထည်တည်းသောသက်နိုးဌ်သာလျှင် အခြင်းအရာ လက္ခဏာအာကာရဝိသေသအထူးဖြင့် အနုဝိဝဋ္ဋဇာတ်က္က အခြင်းအရာ လက္ခဏာအာကာရ ဝိသေသကို မှတ်ယူအပ်သောကြောင့် ငှင်းတည်း။

* ။ပ။သိံဝေလ္လိယံ၊ နောက်ပိုးကျိုက်ခြင်းကို။ဝါ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ခြင်းကို။ နိဝါသေန္တိ၊ ဝတ်ကြကုန်၏။ပ။ရညော၊ မင်း၏။ မုဏ္ဍဝဋ္ဋိသေယျထာပိ၊ ဝန်ကို ဆောင်သောလူတို့ကဲ့သို့တကား။ပ။

၂၇၁။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို။ ဟရန္တိ၊ဆောင်ကြကုန်၏။ဝါ၊ ထမ်းကြကုန်၏။ပ။ဧကတောကာဇံ၊ တဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို လည်းကောင်း။ အန္တရာကာဇံ၊ အလယ်အကြား၌ဝန်ကိုလည်းကောင်း။သီသဘာရံ၊ဦးခေါင်းဖြင့် ဆောင်အပ်သောဝန်ကို လည်းကောင်း။ ခန္ဓဘာရံ၊ ပခုံးဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဝန်ကို လည်းကောင်း။ ကဋိဘာရံ၊ ခါးဖြင့် ဆောင်အပ်သောဝန်ကို လည်းကောင်း။ဩလမ္ဗကံ၊ တွဲလွဲဆွဲအပ်သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း။ပ။

၁၇၂။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ဒန်ပူကို။နခါဒန္တိ၊မခဲကြကုန်။ ဝါ၊ မစားကြကုန်။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒန္တကဋ္ဌသာ၊ကို။ အခါဒနေ၊ မခဲရာ၌။ ဝါ၊မစားရာ၌။အာဒီနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဇမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ အစက္ခုဿံ၊ မျက်စိအားအကျိုးမရှိ။ ဝါ၊ မျက်စိမကြည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရသဟရဏိယော၊ အရသာကို ဆောင်တတ်သော လျှာတို့သည်။ နဝိသုဇ္ဈန္တိ၊မစင်ကြယ်ကုန်။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည် လည်းကောင်း။ သေမှံ၊သလိပ်သည် လည်းကောင်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိယော

နန္ဒတိ၊ မြေြးရှက်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ နန္ဒာဒေတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဝါ၊ မစားချင်။ ဝါ၊ မမြိန် (ဤ နန္ဒာဒေတိ ပုဒ်ကား ကမ္မရုပ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ နန္ဒာဒေတိ တိ နရုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ ဒန်ပူကို။ ခါဒနေ၊ ခဲရာ၌။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက် တို့သည်။ ဗုမေပဉ္စ၊ တို့တည်း။ စက္ခုဿံ၊ မျက်စိအား အကျိုးရှိ၏။ ဝါ၊ မျက်စိ ကြည်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရသဟရဏိယော၊ တို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ပိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ သေမှံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တံ၊ ကို။ နပရိယောနန္ဓတိ၊ မမြေြးရှက်။ အဿ၊ သည်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊ စားချင်၏။ ဝါ၊ မြိန်၏။ ပ။ ဒီဃာနိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ တေဟေဝ၊ ထိုဒန်ပူတို့ဖြင့်သာလျှင်။ သာမဏေရေ၊ ကို။ အာကောဋေန္တိ၊ နှက်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ထိုးကြကုန်၏။ ပ။ အဋ္ဌင်္ဂုလပရမံ၊ ဝဆုံကိုလက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဒန်ပူဖြင့်။ သာမဏေရော၊ ကို။ နစအာကောဋေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အတိမဋ္ဌာဟကံ၊ အလွန်တိုသော။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ ခါဒန္တဿ၊ ခဲစဉ်။ ကဏ္ဍေ၊ လည်ချောင်း၌။ ဝိလဂ္ဂံ၊ ငြိသည်။ ဝါ၊ မျက်သည်။ ဝါ။ နင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွအဆုံး။ စတုရင်္ဂုလံ၊ လက်လေးသစ်ရှိသော။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ ပ။

၂၀၃။ ဒါယံ၊ တောကို။ အာဠိမ္ပေန္တိ၊ မီးတိုက်ကြကုန်၏။ ပ။ ဒဝဍဟကာ သေယျထာပိ၊ တောကို မီးတိုက်သော သူတို့ ကဲ့သို့ တကား။ ပ။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတို့သည်။ တိဏဂဟနာ၊ မြက်ချုံတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဝဍာဟေ၊ တောမီးသည်။ ဍယှမာနေ၊ လောင်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရာ၊ တို့ကို။ ဍယှန္တိ၊ လောင်အပ် ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဋဂ္ဂိံ၊ မီးဆိုကို။ ဝါ၊ မီးကြိုကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ကုက္ကုစ္စာ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၂၀၄။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အဘိရုယှ၊ တက်ကြ
ကုန်၏။ ရုက္ခာ၊ မှ။ ရုက္ခံ၊ ကို။ သံကမန္တိ၊ ပြောင်းကြ ကုန်၏။ပ။
မက္ကဋာသေယျထာပိ၊ မျောက်တို့ကဲ့သို့ တကား။ပ။ ဘိက္ခုနော၊
သည်။ ကောသလေသု၊ ကုန်သော။ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ သာဝတ္ထိံ၊
သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားစဉ်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။
ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဝါ၊ လိုက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊
သည်။ရုက္ခမူလံ၊သို့။ဥပဓာဝိတွာ၊ပြေးတည်၍။ ကုဒ္ဓါစွာယန္တော၊
၍။ ရုက္ခံ၊ကို၊ နအဘိရုယှ၊ မတက်။ သောဟတ္ထိ၊ သည်။ အညေန၊
တပါးသောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ပ။ကန္ဒရကိယေ၊
ပူဇွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ပေါရိသံ၊ တသူပမာဏရှိသော။
ဝါ၊လေးထောင်ပမာဏ ရှိသော။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတုံ၊ ငှါ။
အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။
အဘိရုဟိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၂၀၅။ ယမေဠကေ၊ ယမေဠကရွာ၌။ ကူဋာနာမ၊ ကူဋအမည်
ရှိသော။ဗြာဟ္မဏဇာတိကာ၊ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ဒွေဘာတိ
တိကာ၊ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကလျာ
ဏဝါစာ၊ ကောင်းသောစကားရှိကုန်၏။ ဝါ၊ သာယာသော
စကားရှိကုန်၏။ ကလျာဏဝက္ကရဏာ၊ ကောင်းသော အသံ
ရှိကုန်၏။တေ၊ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ပ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နာနာနာမာ၊ အသီး
အသီးသောအမည်ရှိကြကုန်၏။နာနာဂေါတ္တာ၊အသီးအသီးသော
အနွယ်ရှိကြကုန်၏။ နာနာဇစ္စာ၊ အသီးအသီးသော ဇာတ်အမျိုး
ရှိကြကုန်၏။ နာနာကုလာ၊ အထူးထူးသောအမျိုးမှ။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
သကာယ၊မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နိရုတ္တိယာ၊ ဘာသာဖြင့်။ ဝါ၊
သဒ္ဒါဖြင့်။ဝါ၊သက္ကဋဘာသာဖြင့်။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား
တော်ကို။ ဒူသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟန္ဒ၊
ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို။ ဆန္ဒသော၊ သက္ကဋဘာသာ

အားဖြင့်။ ဝါ၊ သည့်ကရိဋ္ဌဘာသာ အားဖြင့်။ အာရောပေမ၊ တင်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ပ။

၂၈၆။ လောကာယတံ၊ လောကာယတကျမ်းကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကြကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကာယတေ၊ ၌။ သာရဒဿာဝီ၊ အမြတ်ကိုရှုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဝါ၊ အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသောသူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယ၌။ ဝါ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဍ္ဎိံ၊ ပွါးစီးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျအပိနုခေါ၊ ရောက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။တော်၊ ဤစီးပွါးခြင်းစသည်ကိုရောက်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊မသင့်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣမသ္မိံ ဝါပနဓမ္မဝိနယေ၊ ၌မူလည်း။ သာရဒဿာဝီ၊ သူသည်။လောကာယတံ၊ကို။ပရိယာပုဏေယျ အပိနုခေါ၊သင်ရာ ဦးအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တော်၊ ဤသို့ သင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊တည်း။ပ။ လောကာယတံ၊ကို။ ဝါစေန္တိ၊ ပို့ချကုန်၏။ပ။

၂၈၇။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဗီလာ ထားတတ်သော အတတ်ကို။ပရိယာပုဏန္တိ၊ကုန်၏။ပ။တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ၊ကို။ ဝါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၈၈။ ဘဂဝါ၊သည်။မဟတိယာ၊များစွာသော။ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ခိပိ၊ ချေတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ဇီဝတု၊အသက် ရှည်စေသတည်း။သုဂတော၊သည်။ဇီဝတု၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊မြင့်သော အသံကို။ မဟာသဒ္ဒံ၊ ကျယ်သော အသံကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တေနသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကား သည်။ အန္တရာ၊ အကြားသည်။ ဝါ၊ ခြားအပ်သည်။ ဝါ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခိပိတေ၊

ချေအပ်သည်ရှိသော်။ ဇီဝါတိ၊ အသက်ရှည်စေသတည်း ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ဇီဝေယျဝါအပိနုခေါ၊အသက်ရှည်မှုလည်းရှိရာသလော။ မရေယျဝါနုခေါပိ၊ သေမှုသည်း လေရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ခိပိတေ၊ ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ တို့။ ဇီဝထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ဖြစ်၍။ နာလပန္တိ၊စကား မဆိုဝံ့ကြကုန်။ဝါ၊တိတ်တိတ်နေကြကုန်၏။ ကထဉ္စိနာမ၊ အဘယ် ကြောင့်လျှင်။ သကျပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊တို့။ ဇီဝထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ် ပါကုန်လျက်။ နာလပိဿန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ဂိဟီနံ၊လူတို့သည်။ ဘန္တေ၊တို့။ ဇီဝထ၊ကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနေန၊ ဆိုအပ် သောရဟန်းသည်။ စိရံ။ စွာ။ ဇီဝါတိ၊ အသက်ရှည်စေသတည်း ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ၄ါ။ပ။

၂၇၉။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အညတရေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ လသုဏံ။ မဂဓရောဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော ကြက်သွန်နီကို။ ခါယိတံ၊ ခဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ မာဗျာပါဟိံသု၊ မညှဉ်းဆဲပါစေကုန်လင့်။ ဝါ၊ မနှိပ်စက် ပါစေကုန်လင့်။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ပိုက်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။နိသီဒိ၊နေလေ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္နောနုခေါ၊နေလေသနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ယံ၊အကြင် မဂဓရောဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သောကြက်သွန်နီကို။ခါဒိတွာ၊၍။ဧဝရူပါယ၊ သော။မမ္မကထာယ၊ မှ။ ပရိဗာဟိရော၊အပဖြစ်သည်။ အဿ၊၏။ တံ၊ကို။ခါဒိတဗ္ဗံအပိနုခေါ၊ခဲ့အပ်လေသေးသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တော၊ ဤသို့ ခဲ့ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ပ။ သာ ရိပုတ္တဿ၊အား။ ဥဒရဝါတာ

ဗာဓော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော လေနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တေ၊ သင်၏။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်။ ကေန၊ အဘယ်ဆေးဖြင့်။ ဖါသု၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါ၏။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်။ လသုဏေန၊ ဖြင့်။ ဖါသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လသုဏံ၊ ကို။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ပ။

၂၈၀။ အာရာမေ၊ ၌။ တဟံ တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ ပ။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာရာမော၊ သည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ပဿာဝကုမ္ဘိံ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာအိုးကို။ ပ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ပဿာဝပါဒုကံ၊ ကျင်ငယ်သွားစရာခြေနင်းကို။ ပ။ ပဿာဝပါဒုကာ၊ သည်။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဝါ၊ အကာအရံ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကြကုန်၏။ ပ။ ပဿာဝကုမ္ဘီ၊ သည်။ အပါရုတာ၊ အပိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ပ။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်ကို။ ပ။

၂၈၁။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဝစ္စကူပံ၊ ကျင်ကြီးသွားစရာတွင်းကို။ ပ။ ဝစ္စကူပဿ၊ ၏။ ကူလံ၊ ကမ်းသည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ ပ။ အန္တေ၊ အစွန်း၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကုန်လျက်။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပရိပတန္တိ၊ ကျပြန်ကုန်၏။ ပ။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ပ။ ဝစ္စပါဒုကံ၊ ကျင်ကြီးသွားစရာ ခြေနင်းကို။ ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပြင်၌။ ပဿာဝံ၊ ကို။

ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပဿာဝဒေါက်ကိုကံ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာ ကျင်းကို-
ကျင်ငယ်စွန့်ရာမြောင်းကို။ ဝါ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာတံလျှောက်ကို။ပ။
အဝလေခနကာဋ္ဌံ၊ သုံးသပ်စရာကနုတံသည်။ နုဟောတိ၊ ရှိသည်
မဖြစ်။ပ၊။ အဝလေ့ခနပိဓရော၊ ကနုတံ ထည့်စရာ ခြင်းသည်။
နုဟောတိ၊မဖြစ်။ပ။ ဝစ္စကူပေါ၊ကျင်ကြီးတွင်းသည်။ပ။ ဝစ္စကုဋိံ၊
ဝစ္စကုဋိကို။ပ။

၂၉၂။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုရ၍အားနည်းသည်
ဖြစ်၍။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌဟန္တော၊ ထသည်ရှိသော်။ ပရိ
ပတတိ၊ လည်းခဲ့၏။ပ။ဩလမ္ဗကံ၊ ဆွဲစရာလက်ကသုံးကို။ပ။ အာစ
မနကုမ္ဘီ၊ သန့်သက်ရေ ထည့်စရာအိုးသည်။ နုဟောတိ၊ ရှိသည်
မဖြစ်။ပ။အာစမနသရာဝကော၊ သန့်သက်ရေ ခပ်စရာခွက်သည်။
နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ နိသိန္နာ၊ ဖြစ်၍။ အာစမေန္တိ၊
သန့်သက်ရေသုံးသပ်ကြရကုန်၏။ပ။အာစမနပါဒုကံ၊သန့်သက်ရေ
သုံးသပ်စရာခြေနင်းကို။ပ။ အာစမနပါဒုကာ၊ တို့သည်။ပါကဋ္ဌာ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ အာစမေတုံ၊
သန့်သက်ရေ သုံးသပ်ခြင်းငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကြကုန်၏ ။ပ။
တိဏာစုဏ္ဏေဟိပိ၊ မြက်မှုန့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကေဟိပိ၊
မြေမှုန့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဩကိရိယန္တိ၊ ကြဲအပ်ကုန်၏။

၂၉၃။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့! ဝိဝိဓံ၊အထူးထူးအပြားပြားသော။
အနုဉာတံ၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို၊နုအာစရိတဗ္ဗံ၊ မကျင့်အပ်။
ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာစရေယျ၊ ကျင့်ငြားအံ့။ တဿ၊
အား။ ယထာဓမ္မော၊ သဘောအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ပြုစေ
အပ်၏။ အာယသ္မန္တော၊ သော။ ဉရုဝေဠကဿပေါ၊ ဥရုဝေဠ
ကဿပသည်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်ရှိသော်။ သံဃဿ၊
အား။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံ ကြေး ဘဏ္ဍာသည်လည်း
ကောင်း။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာ
ဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ ဉပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊
ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ကို။

အနုညာတံကိံ နုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ်လေပြီလော။ အနနုညာတံ ကိံ နုခေါ၊ ခွင့်မပြုအပ်သေးလေသလော။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဟာရဏံ၊ လက်နက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံကြေးဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဆာသန္ဒိ၊ အခြေ ရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တံ၊ သစ်သားသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်သားဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကတကဥ္စ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန် အဆူး ပြူးရှုး ထစေ၍ပြုအပ်သော ခြေပွတ် အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရိကဥ္စ၊ မြေကုဋီကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကော၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓကသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ၊ ထိုခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကာ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်း အကျဉ်းဂါထာကို။ ဓေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌လည်းကောင်း။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌ လည်းကောင်း။ ကုဋ္ဋေ၊ နံရံ၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဋာနေ၊ တကျစ်ရေး၌လည်းကောင်း ဝါ၊ ရှစ်ကွက်ကျားသဏ္ဌာန်ထုအပ်သောသစ်ပြား၌လည်းကောင်း။ ဥဿံသေန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်၏။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထိယာ၊ သစ်မြောက် လက် မှတ်ကျောက်မှုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဂယှ၊ ကိုယ်ချင်းချင်း ချိတ်၍။ ဥဿံသေန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်၏။ မလ္လကော၊ မကာရုံးသွားထုသော ခွက်ငယ်။ ကဏ္ဍု၊ ဝဲနာ။ ဇရာ၊ အိုသော ရဟန်း။ ပုထုပါဏိကာ၊ လက်ဖနှောင့်ဖြင့်ချေးတွန်းခြင်း။ ဝလ္လိကာ၊ နားသန်။ ပါမင်္ဂါ၊ ဦးညွတ်။ ဝါ၊ ဆောက်လုံး။ ဝါ၊ သွယ်ပြောင်း။ ဝါ၊ စလွယ်။

ကဏ္ဌသုတ္တံ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာကို။ နဓာရယေ၊ မဆောင်ရာ။ ကဋိ၊ ခါးစည်းကြိုး။ ဩဝဋ္ဋိ၊ လက်ကောက်။ ကာယုရံ၊ ခြေကျဉ်း။ ဟတ္ထာဘရဏမုဒ္ဒိကာ၊ လက်ကျပ်၊ လက်စွပ်။ ဒီဃေ၊ ရှည်သောဆံ။ ကောစ္ဆေ၊ ဝက်မှင်ဘီး။ ဖဏေ၊ ဘီး။ ဟတ္ထေ၊ လက်ဘီး။ သိတ္ထ၊ ဖယောင်းနှင့်ရောသောဆီ။ ဥဒကတေလကေ၊ ရေနှင့်ရောသောဆီ။ အာဒါသုဒပတ္တဝဏ္ဏာ၊ ကြေးမုံရေခွက်၌ မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်ခြင်း အနာရှိ၍ ကြည့်ခြင်း။ အာလေပေါ မဒ္ဒစုဏ္ဏနာ၊ မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်း သုံးသပ်ခြင်း လွင့်မှုန့်ဖြင့်ချေခြင်း။ လဉ္ဆနံ၊ မှန်ကူခြင်း စသောအမှတ်ကို ပြုကြကုန်၏။ အင်္ဂရာဂံ၊ လက်သည်း, ခြေသည်း ဒန်းဆိုးခြင်း။ မုခရာဂံ၊ နှုတ်ခမ်းနီအောင်ဆိုးခြင်း။ ဝါ၊ မျက်နှာကို နီအောင်ဆိုးခြင်း။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုပြုခြင်း။ စက္ခုရောဂံ၊ မျက်စိနာ။ ဂိရဂ္ဂံ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်။ ဝါ၊ မြင့်သောပွဲသဘင်။ အာယတသရံ၊ ရှည်စွာသောအသံ။ ဗာဟိရံ၊ အပ၌ အမွေးရှိသော သားမွေးဝတ်လုံစုလျားကိုဆောင်ခြင်း။ အမ္ဗပေသိ၊ သရက်သီးလွှာ သရက်သီးခြမ်း။ သကလေဟိ၊ အလုံးစုံသောသရက်သီး။ အဟိ၊ မြွေခဲသောရဟန်း။ ဆိန္ဒိ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖြတ်သောရဟန်း။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးတုံးသပိတ်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အမြင့်အယုတ်ဖြစ်ကုန်သောသပိတ်။ ပတ္တမူလာ၊ သပိတ်၏ အရင်း။ သုဝဏ္ဏော၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ ဗဟလာ၊ ထူသောသပိတ်၏အနှီးခံ ခြေအဝန်း။ စလိ၊ လှုပ်သောသပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ စိတြ၊ ဆန်းကြယ်သော သပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ ဒုဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဝါ၊ ဆိုးကုန်၏။ ဝါ၊ သိုးကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသောသပိတ်။ ဥဏှော၊ နေပူ၌ထားခြင်း။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ကွဲကုန်၏။ မိဍ္ဎိယာ၊ အတွင်းနံရံ အကျဉ်းစွန်း၌ ထားခြင်း။ ဝါ၊ အတွင်းနံရံ အထစ်၌ထားခြင်း။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အပနံရံအကျဉ်းစွန်း၌ထားခြင်း။ ဝါ၊ အပနံရံအထစ်၌ထားခြင်း။ တိဏံ၊ မြက်အခင်း။ စောဠံ၊ ပုဆိုးအနှီး။ မာဠံ၊ သပိတ်စင်။ ကုဍ္ဍာလိကာယ၊ သပိတ်ထားစရာ အဝကျယ်သောအိုး။ ထဝိကာ၊ သပိတ်အိတ်။ အံသဗဒ္ဓံ၊ လွယ်ဘီး။ ဝါ၊ အနှံ့။

ဝါ၊အတောင်။တထာ၊ထိုမှတပါး။ဗန္ဓနသုတ္တကာ၊သပိတ်အိတ်နှင့်
သပိတ်အနွဲ့ကို ဘွဲ့စရာချည်။ ဒိုလိ၊ တုံတင်း။မဉ္စေ၊ ညောင်စောင်း။
ပိဌေ၊အင်းပျဉ်။အင်္ကေ၊ ရင်ခွင်။ဆတ္တေ၊ထီး။ပဏ္ဏာဘမနာ၊တွန်းခြင်း။
ဝါ၊ဖွင့်ခြင်း။တုမ္ဗ၊ဗူးအုံ။ ဃဋိ၊အိုးအုံ။ ဆဝသီသံ၊ဦးခေါင်းခွံ။စလ
ကာနိ၊စားဖတ်။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ပြုတ်။ ဝါ၊လက်ဆေးခံ။ ဝါ၊ထွေးခံ။
ဝိပ္ပါရိ၊ ဆုပ်ခြင်း။ ဒဏ္ဍ၊ အရိုးတပ်သောထားငယ်။ သောဝဏ္ဏံ၊
ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုး။ ပတ္တေ၊ ကြက်တောင်ဖြင့်ချုပ်ခြင်း။
နာဠိကာ၊ အပ်ကျည်တောက်။ ကိဏ္ဏံ၊ တဆေး။ သတ္တု၊နနွင်းနှင့်
ရောသောမှုန့်။ တရိတံ၊ကျောက်မှုန့်။ မဓုသိတ္ထံ၊ပျားဖယောင်းဖြင့်
လိမ်းကျံခြင်း။ သိပါဋိကံ၊ကျောက်မှုန့်ထည့်စရာအိတ်။ ဝိကဏ္ဏံ၊အ
နားမညီ။ဝါ၊ထောင့်မညီ။ဗန္ဓိ၊ခြင်း။ဝိသမံ၊မညီမညွတ်သောအရပ်။
ဆမာ၊ မြေ။ ဇီရ၊ဆွေးမြေ့ခြင်း။ နပဟောတိ၊မလောက်။ ဝါ၊မဓို။
ကဋ္ဌိန္နံ၊ထန်းရွက်စသည်ဖြင့်စနစ်တိုင်းခြင်း။ မောဃသုတ္တံ၊တမျဉ်း
ချည်။ အဓောဘလ္လိ၊ မဆေးသောခြေ,စိုစွပ်သောခြေ။ ဥပါဟနာ၊
ဘိနပ်။ အင်္ဂုလေ၊ လက်ချောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ လက်ခု။ ဝါ၊ လက်ခံ။
ထဝိကံ၊အိတ်။ ထဝိကဗဒ္ဓကာ၊ အိတ်လွယ်ဘီး။ အဇ္ဈောကာသေ၊
လွင်တီးခေါင်။ နီစဝတ္ထု၊ နိမ့်သောအကျည်။ စယော၊ အကျည်။
ဝိဟညရေ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ တိဏစုဏ္ဏံ၊မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊
ကျ၏။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံခြင်း။ သေတံ၊ ဖြူ
သောအဆင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊မည်းသောအဆင်း။ပရိကမ္မဂေရုကံ၊
ငွေ့သဘော်ဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုခြင်း။ မာလာကမ္မံ၊ခြူးပန်း။လတာ
ကမ္မံ၊ခြူးနွယ်။မကရဒန္တကံ၊မကရ်းသွား။ ပဋ္ဋိကာ၊သက်ဘင့်ရေး။
စီဝရဝံသံ၊သင်္ကန်းတန်း ဝါးကြိမ်။ ရဇ္ဇုံ၊ သင်္ကန်းတန်း ဝါးကြိုး။
ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ဥဇ္ဈိတွာ၊စွန့်၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ကာထိနံ၊ ကားသည်။
ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ပျက်စီးခဲ့၏။ ဝိနိဝေဌယိ၊ ဖြေ၏၊ ကုဋ္ဋေ၊နံ့ရံ၊ပတ္တေန၊
သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆရေ၊သွားကြကုန်၏။ ထဝိကာ၊
ဆေးအိတ်။ ဗန္ဓနသုတ္တံ၊ ဘွဲ့စရာချည်။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။

ဗန္ဓိတွာ၊ ဘွဲ၍။ မဋ္ဌေ၊ ခရိုးဦးဥဒက်ံ၊ ရေသည်။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်။ ပရိဿာဝနစောဋကံ၊ရေစစ်ပုဆိုး။ဓမ္မကရဏော၊ ဓမ္မကာရိုဏ်ရေစစ်။ ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်း။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိံ၊ဝေသာလီပြည်သို့။အဂမာ၊ကြွတော်မူ၏။ ဒဏ္ဍာပြတ္တ ရဏံ၊ လှံတံလေးချောင်းစိုက်၍ ပြုအပ်သောရေစစ်။ ဝါ၊ နှစ်၍ စစ်အပ်သောရေစစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ မကသေဟိ၊ မှက်ခြင်း။ ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်။ဗဟွာဗာဓော၊များသောအနာ။ ဇီဝကော၊ ဇီဝက။ စင်္ကမနဇန္တာဃရံ၊ စင်္ကြံဇရုံးအိမ်။ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သောအရပ်။နီစဝတ္ထုကာ၊နိမ့်သောအကျည်း။ တယော စယေ၊ သုံးပါးသော စီခြင်း။ ဝိဟာညန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ သော ပါဏာလမ္ဗဝေဒိကံ၊ စောင်းတန်းလက်ကသုံးပွတ်တိုင်။ အန္ဓော ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်။ တိဏစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်းအပ လိမ်းကျံခြင်း။ သေတကံ၊ ဖြူသောအဆင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊မည်းနက်သောအဆင်း။ ပရိကမ္မဥဂေရုကံ၊ဋ္ဌေ့သဘော်ဖြင့် အုပြေအပြစ်ပြုခြင်း။ မာလာကမ္မံ၊ ခြူးပန်း။ လတာကမ္မံ၊ခြူးနွယ်။ မကရဒန္တကံ၊ မကာရိုးသွား။ပဉ္စကံ၊ သက်တင့်ရေး။ ဝံသံ၊ သက်နန်း တန်းဝါးကြိမ်။ စီဝရရဇ္ဇုံ၊ သင်္ကန်းကြိုး။ ဥစ္စာဝတ္ထုကံ၊ မြင့်သော အကျည်ကို။ကရေ၊ပြုရာ၏။ စယော၊ အကျည်း။ သောပါဏဗာဟံ၊ စောင်းတန်းလက်ကသုံး။ကဝါဋ္ဌံ၊တံခါးရွက်။ ပိဋ္ဌသံဃာဋ္ဌံ၊တံခါး အိမ်။ ဝါ၊ တံခါးပေါင်။ ဝါ၊တံခါးရွက်အိမ်။ ဝါ၊တံခါးရွက်ပိတုံး ပိတ်။ ဥဒုက္ခ လုဏ္ဍရ ပါသကံ၊ အောက်ပရစ်တွင်း အထက် လက် ကောက်ကွင်း။ ဝဋ္ဋိ၊ မင်းတုံးတိုင်။ ကပိသီသကံ၊ သံကွင်းမြောက် လက်။ သုစိ၊ ကျင်ငယ်။ ဝါ၊ မင်းတုံး။ ဃဋိ၊ ကျည်မ။ တာဠဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်။ အာဝိဉ္ဆနံ၊ ငင်စရာအပေါက်။ရဇ္ဇုကံ၊ငင်စရာ ကြိုး။ မဏ္ဍလံ၊ ဝန်းသောအကျည်း။ ဓူမနေတ္တံ၊ မီးခိုးထွက်စရာ အပေါက်။မဇ္ဈေ၊အလယ်အရပ်။မုခမတ္တိကာ၊မျက်နှာကို လိမ်းစရာ မြေ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကာ

ဓာရိ၊ရေ၏တည်ရာ။ သရာဝကံ၊ရေခွက်။ဆာဒေတိ၊ မိုး၏။စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်စီးရှိ၏။ဓောဝိ၊ ရေဆေးခြင်း။နိဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ်ပြွန်ကို။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။ ပီဠံ၊ ဇရုံးအိမ်၌ ခင်းသောအင်းပျဉ်။ ကောဋ္ဌကေ၊တံခါး မုတ်၊ကမ္ဗုံ၊အမှုခပ်သိမ်း။မရူမ္ဗာ၊ရွံ့ကျောက်။သိလာ၊ ကျောက်ချပ်။ ဝါ၊ကျောက်ပျဉ်။ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ။ နိဒ္ဓမနာ၊ ရေထုတ်ပြွန်။နဂ္ဂါ၊ အချည်းနှီး အာဝတ်မကပ်သောရဟန်း။ ဆမာယ၊ မြေ။ ဝဿန္တေ၊ ရိုယ်းရွာခြင်း။ တာဟိ၊ ရေချိုးရာ၌။ ပဋိစ္ဆာဒိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့ ကား။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်း။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီး၏။ နီစ၊ နိမ့်သောအကျည်း။ ဝလ္လိယ၊ နွယ်။ ကာယဗန္ဓနေ၊ ခါးပန်းကြိုး။ တုလံ၊ မောင်း။ ကဋကံ၊ လက်ငင်ယန္တရား။ စက္ကံ၊ ရဟတ်ယန္တရား။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော။ဘာဇနာ၊ အိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ကွဲကုန်၏။ လောဟဒါရုကစမ္မခဏ္ဍံ၊ ကြေး သံ သစ်သား သားရေနွယ် အင်တွဲ။ဝါ၊ အိုး။ သာလာ၊ ရေတွင်းဇရပ်။ တိဏံ၊ မြက်မှုန့်ကျခြင်း။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်အဖုံး။ ဒေါဏိ၊ ရေထည့်စရာ ကျင်း။စန္ဒနို၊ပျဉ်အခင်း။ပါကာရံ၊ တံတိုင်း။ စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်စီးရှိခြင်း။ နိဒ္ဓမနေန၊ရေထုတ်ပြွန်။ သီတိကတံ၊ အချမ်းဖြင့်ပြုအပ်၏။ ပေါက္ခ ရဏီ၊ရေကန်။ ပူရာဏံ၊ ရေပြည့်ခြင်း။နိလ္လေခဏံ၊ အရေး အသား မရှိသော ဇရုံးအိမ်။ ဝါ၊ အပြောက်မတတ်သော ဇရုံးအိမ်။ ဝါ၊ စကြာခြင်ပိဘ်တပ်သောဇရုံးအိမ်။စာတုမာသံ၊လေးလ။သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ နမတကံ၊သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသောမယက်သောအခင်း။ နမိဋ္ဌဟော၊ အမိဋ္ဌာန်မတင်ခြင်း။ အာသိတ္တကာ၊ ကြေးနီငွေဖြင့် ပြီးသော ပအုပ်။မဠောရိကံ၊ လှံတံသပိတ်ခြေ။ဝါ၊ ကရားခြေကျစ် သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောသပိတ်ခြေ။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ တခွက်တည်း စားကုန် ၏။ ဧကေ တုဝဋ္ဋေယျုံ၊ တညောင်စောင်းတည်း အိပ်ကြကုန်၏။ ဝနော၊ဝဆုအမည်ရှိသော လိဋ္ဌဝိမင်း။ မောဓိ၊ မောဓိမင်းသား။ အက္ကမိ၊နင်း၏။ ဃဋံ၊ ရေချိုးစရာအိုး။ ကတကံ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန် အဆူးဖြူးရရှူးထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ် အိုးခြမ်း။ သမ္ဘဇ္ဇနီ၊ တမြက်ဆုပ်။ သက္ခရကထလံ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်း။ ဖေဏကံ၊

သမုဒ္ဒရာရေမြှုပ်။ ဝါဒဃံသနီ၊ ခြေပွတ်။ ဝိရူပနံ၊ လေးထောင့်ယပ်။ တာလဝဏ္ဍံ၊ ထန်းရွက်ယပ်။ မကသံ၊ ခြင်နှင်သားမြီးယပ်။ စာမရိ၊ စာမရီသားမြီးယပ်။ ဆတ္တံ၊ ထီး။ ဝိနာ၊ ထီးကိုကြည့်ခြင်း။ အာရုဇ္ဇမေ၊ အရာမ်။ သိက္ကာယ၊ ဆိုင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်း တို့ကား။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ရောမာ၊ စမ္မြီခတ်သောရဟန်း။ သိတ္တာ၊ ဆွမ်းလုံးကျခြင်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်သော။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကြကုန်၏။ အင်္ဂုလိကာ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့သည်။ ဒုဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲကုန်ရာ၏။ သလောဟိတံ၊ သွေးနှင့်တကွ ဖြတ်ခြင်း။ ပမာဏံ၊ အသားနှင့် ညီအောင်ဖြတ်ခြင်း။ ဝီသတိ၊ နှစ်ဆယ်သောလက်ချောင်း, ခြေချောင်းကို အပြေအပြစ်ပွတ်ခြင်း။ ဒီဃကေသတာ၊ ရှည်စွာသော ဆံရှိသည်၏အဖြစ်။ ခုရသိလံ၊ သင်တုန်းသွေးကျောက်။ သိပါဋိကံ၊ သင်တုန်းရစ်စရာ ပုဆိုးကြမ်း။ ခုရဘဏ္ဍကံ၊ သင်တုန်း၏ အဆောက်အအုံ ပရိက္ခာရာ။ မဿုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ဝဍ္ဎေန္တိ၊ ပွါးစေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ရှည်စေကြကုန်၏။ ဂေါလောမိ၊ မေးဥ ဆိတ်မုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို ပြုစေခြင်း။ စတုရဿကံ၊ လေးထောင့်မုတ်ဆိတ်ကို ပြုစေခြင်း။ ပရိမုခံ၊ ရင်မွေးရိတ်ခြင်းကို ပြုစေခြင်း။ အဍ္ဍုဒုကံ၊ ရင်မွေးအရေးအသား ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်း။ ဒါဌိ၊ မုတ်ဆိတ် ကြဲင်စွယ်ကိုထားခြင်း။ သမ္ဗာဓေသံဟရေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌ အမွေးကိုရိတ်ခြင်း။ အာဗာဓေ၊ အနာရှိခြင်း။ ကတ္တရိ၊ ကပ်ကျေးဖြင့် ဆံကိုဖြတ်စေခြင်း။ ဝဏော၊ အနာရှိခြင်း။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသောနှာခေါင်းမွေး။ သက္ခရိကာယ၊ ကျောက်စရစ်ဖြင့် နှာခေါင်းမွေးကိုယူစေခြင်း။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကိုနုတ်စေခြင်း။ ထကိတံ၊ နဖါတို့ဖြင့်ပိတ်၏။ ဥစ္စာ၊ အမြတ်။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံကြေးဘဏ္ဍာ။ အဉ္ဇနီသဟ၊ မျက်စဉ်းကျည်တောက်နှင့်တကွ။ ပလ္လတ္ထိကံ၊ ဒုကုဋ်ကို ဘွဲ၍နေခြင်း။ အာယောဂေါ၊ အာယောဂပတ်။ ဝဋ္ဋံ၊ ချပ်။ သလာကဗန္ဓနံ၊ ကြေးတံဝါး ခါးပန်း။ ကလာဗုကံ၊ ကြိုးအများ ပေါင်း၍ပြုအပ်သော ခါးပန်း။ ဒေဍ္ဍုဘကံ၊ ရေမြွေဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်

ပြုအပ်သော ခါးပန်း။ မုရဇံ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောခါးပန်း။ မဒ္ဒဝိဏကံ၊ ဓံဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်း။ ။(ဤ၌ ပဋိကာသူကရန္တံ စသော နှစ်ဂါထာကား အချို့ပေတို့၌ မရှိ။ ရှိမှ သိက္ခာပုဒ်အစဉ်နှင့် ညီညွတ်သည်)။ ပဋ္ဋိကာ၊ ခါးပန်းပြား။ သူကရန္တံ၊ ဝက်အူသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောခါးပန်း။ ဒသာ၊ အဆာတို့သည်။ မုရဇဝေဏိကာ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန် ဆောက်လုံး သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ အန္တော၊ အဆာစွန်း။ သောဘဏံ၊ အနားလိပ်၍ချုပ်ခြင်း။ ဂုဏံ၊ ဖွာမီးထိုးခြင်း။ ပဝနန္တော ပိ၊ သက်နန်းစွန်းသည်လည်း။ ဇီရတိ၊ ဆွေးခဲ့၏။ ဂဏ္ဌိကံ၊ ကမ္ပတ်သီး။ ဥစ္စာဝစံ၊ အမြင့်အယုတ်။ ဖလကံ၊ ကမ္ပတ်သီးအိမ်ကို။ အန္တော ပိ၊ အစွန်း၌တပ်ခြင်း။ ဩဂါဟော၊ လျှော့၍တပ်ခြင်း။ ဂိဟိဝတ္တံ၊ လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ခြင်း။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍံ၊ ဆင်နှာမောင်းချ၍ ဝတ်ခြင်း။ မစ္ဆကံ၊ ငါးမြီးချ၍ဝတ်ခြင်း။ စတုကဏ္ဏကံ၊ လေးထောင့်ချ၍ ဝတ်ခြင်း။ တာလဝဏ္ဋံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်း။ သတဝလိ၊ များစွာသော အတွန့်ကို ထင်စေ၍ဝတ်ခြင်း။ ဂိဟိပါရုတပါရုပံ၊ လူတို့ရုံခြင်းကဲ့သို့ ရုံခြင်း။ သံဝလ္လိ၊ နောက်ပိုးကျိုက်ခြင်း။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသောထမ်းပိုးကို ထမ်းခြင်း။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူ။ အာကောဋနံ၊ နှက်ခြင်း။ ကဉ္စော၊ လည်ပင်း၌။ ဝိလဂ္ဂံ၊ ငြိခြင်း။ ဒါယံ၊ မီးတိုက်ခြင်း။ ပဋ္ဋဂ္ဂိ၊ မီးဆို့ပေးခြင်း။ ရုက္ခ၊ သစ်ပင်တက်ခြင်း။ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်လိုက်ခြင်း။ ယမေဠကော၊ ယမေဠကရွာ။ လောကာယတံ၊ လောကာယတကျမ်းကို။ ပရိယာပုဏိ သု၊ သင်ကြကုန်၏။ ဝါစေသုံ၊ ပို့ချကုန်၏။ တိရစ္ဆာနကထာဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာ ဖြစ်သောစကားရှိသောအတတ်။ ခိပိ၊ ချေတော်မူခြင်း။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို အလိုရှိခြင်း။ ခါဒိ၊ ခဲ၏။ ဝါတာဗာဓော၊ လေနာ၊ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့။ ဒုက္ခပါရုတာ၊ ဆင်းရဲစွာနေခြင်း ခြေနှင်း။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကုန်၏။ အပါရုတာ၊ အပိတ်မရှိ။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိခြင်း။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိခြင်း။ ကူပလုဇ္ဇန္တိ၊

တွင်းပျက်စီးကုန်၏။ ဥစ္စဝတ္ထု၊ မြင့်သောအကျည်။ စယေန၊ အကျည်။ သောပါဏာ၊ စောင်းတန်း။ အာလမ္ဗနဗာဟာ၊ လက်ကသုံး။ အန္တေ၊ အစွန်း၌နေခြင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာနေခြင်း။ ပါဒုကာ၊ ခြေနင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ ကျင်ငယ်သွားခြင်း။ ဒေါဏိ၊ ကျင်ငယ်ကျင်း။ ကဋ္ဌံ၊ ကနုတံ၊ ပိဓရော၊ ခြင်းတောင်း။ အပါရုတော၊ အပိတ်မရှိ။ ဝစ္စကုဋိ၊ ဝစ္စကုဋိအိမ်။ ကဝါတံ၊ တံခါးရွက်။ ပိဋ္ဌသံဃာဋံ၊ တံခါးပေါင်။ ဥဒုက္ခလုတ္တရပါသော၊ အောက်ပရစ်တွင်းအထက် လက်ကောက်ကွင်း။ ဝဋ္ဋိ၊ မင်းတုံးတိုင်။ ကပိသီသကံ၊ သံကွင်းမြောက်လက်။ သူစိ၊ ကျည်ငယ်။ ဃဋိ၊ ကျည်မ။ တာလဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်။ အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒံ၊ ငင်စရာအပေါက်။ ရဇ္ဇု၊ ငင်စရာကြိုး။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံခြင်း။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ မည်းညစ်သောအဆင်း။ မာလာကမ္မံ၊ ခြူးပန်း။ လတာကမ္မံ၊ ခြူးနွယ်။ မကရံ၊ မကရ်းသွား။ ပဉ္စပဋိကံ၊ သက်တင့်ရေး။ စီဝရဝံသရဇ္ဇု၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး၊ သင်္ကန်းတန်းကြိုး။ ဇရာဒုဗ္ဗလံ၊ အို၍ အားနည်းသော ရဟန်း။ ပါကာရံ၊ တံတိုင်း။ ကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မရုမ္ဗံ၊ ရုံကျောက်။ ပဒသိလာ၊ ကျောက်ချပ်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ နိဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ်ပြွန်။ ကုမ္ဘိ°၊ သန္တသက်ရေအိုး။ သရာဝကံ၊ ခွက်ငယ်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာနေခြင်း။ ဟိရိ၊ ရှက်နိုးခြင်း။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်။ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာစရုံ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ပဟာရဏိ°၊ လက်နက်ကို။ ဌပယိတွာ၊ ၍။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံကြေးတန်ဆာကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အာသန္ဒိ၊ အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပလ္လင်္က°၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်တတ်သော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တံ၊ သစ်သားသပိတ်ကို လည်းကောင်း။ ပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပယိတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရုမယံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍံ၊ တန်ဆာကို။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ၏။ အနုကမ္ပကော၊ သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ တထာဂတော၊

သည်။ ကတ္တကံ၊ ကြာချပ်သဏ္ဍာန် အဆူးဖြူးရှရှူးထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရစ္ဆု၊ အိုးထိန်းသည်တို့သည်ပြုအပ်သော မြေကုဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း။ ဌပယိတွာ၊ ၍"သဗ္ဗံပိ၊သော။မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ယသ္မုဝတ္ထုသ္မ၊အကြင်ဝတ္ထုကို။ နိဒ္ဒေသော၊ အကျယ်ပြခြင်းသည်။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောဝတ္ထုနှင့်။ ယဒိသမံ၊ အကယ်၍တူသည်ဖြစ်အံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဝတ္ထုကိုလည်း။ သံခိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏။ ဥဒ္ဒါနေ၊ဥဒါန်း၌။တံ၊ ထိုချုံးသည်ကို။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဝိဇာနိယာ၊ သိရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခန္ဓကဝတ္ထုတော၊ ခန္ဓကဝတ္ထုအမည်ရှိသော။ဝိနယေ၊ဝိနည်း၌။ ဒသသတာဝတ္ထူ၊ တရာ့တဆယ်သောဝတ္ထုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော စေဝ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏တည်ခြင်းကိုအလိုရှိသော။ ပေသလာနံ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို။ အနုဂ္ဂဟော၊ ချီးမြှောက်တတ်သော။ သုသိက္ခိတော၊ကောင်းစွာသင်တတ်သော။ ဟိတစိတ္တော၊ အကျိုး စီးပွါးကို လိုသော စိတ်ရှိ ထသော။ သုပေသလော ကောင်းစွာသီလကိုချစ်တတ်သော။ ပဒီပကရဏော၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးကိုပြုတတ်ထသော။ ဓီရော၊ မြဲမြံသော ပညာရှိထသော။ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော။ ဝိနယဓရော၊ဝိနည်းဓိုရ်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပူဇာရဟော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သေနာသနက္ခန္ဓက

၂၉၄။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌ ။ပ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ အပညတ္တံ၊မပညတ်အပ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေစဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညေ၊ တော၌လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌လည်းကောင်း။

ကန္ဒရာယံ၊ချောက်၌လည်းကောင်း။ ဂိဟိဂုဟာယံ၊တောင်ခေါင်း
၌လည်းကောင်း၊သုသာနေ၊သုသာန်သင်းချိုင်း၌ လည်းကောင်း။
ဝနပတ္တေ၊တောအုပ်၌လည်းကောင်း။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီး
ခေါင်၌ ၊လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ္ဇေ၊ ကောက်ရိုးပုံ၌ လည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ ကောက်ရိုးစု၌လည်းကောင်း။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။
တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ကာလသော၀၊စောစောစီးစီးကသာလျှင်။
တတောတတော၊ထိုထိုအရပ်မှ။ဥပနိက္ခမန္တိ၊ ထွက်လာကြကုန်၏။
အရညာ၊ တောမှလည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလာ၊ သစ်ပင်ရင်းမှ
လည်းကောင်း။ပ။အဗ္ဘောကာသာ၊ မှလည်းကောင်း။ ပလာလ
ပုဉ္ဇာ၊မှလည်းကောင်း။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိထသော။
အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့
ဆုတ်ခြင်းဖြင့်။ အာလောကိတေန၊ တူရူကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိ
တေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်။
ပသာရိတေန၊ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊အောက်သို့ချအပ်သော
မျက်လွှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣရိယာပထသမ္ပန္နာ၊ ဣရိယာပုထ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။တတောတတော၊
မှ။ အရညာ၊ မှလည်းကောင်း။ပ။ဣရိယာပထသမ္ပန္နေ၊ ဣရိယာ
ပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနိက္ခမန္တေ၊ ထွက်လာကြကုန်
သော။ တေဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။
ဒိသွာန၊၍။အဿ၊ ထိုသူဌေးကြီးအား။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒိ၊
ကြည်ညို၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟာရေ၊
တို့ကို။သစေကာရာပေယျံ၊ အကယ်၍ပြုစေသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေံသတိ၊
သော်။မေ၊၏။ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ဝသေယျာထ၊ နေကုန်အံ့လော။
ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊လျှောက်၏။ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ဘဂဝတာ၊
သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဝိဟာရာ၊တို့ကို။ နအနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်
မမူအပ်သေး။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊တို့။ တေနဟိ၊
ထိုသို့မြတ်စွာဘုရားခွင့်မပြုသေးသောကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ မမ၊ အား။ အာရောစေယျာထ၊

ကြွားကြွပါကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
ရာဇဂဟကော၊ သော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရာပေတု
ကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကထံ နုခေါ၊
လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟာရံ၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသော
ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ အဍ္ဍယောဂံ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော
ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဝဲပြန်ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။
ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကို လည်းကောင်း။ ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်
ဦးပြည်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟံ၊ ဂူကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ လေဏာနိ၊ ပုန်းအောင်းရာကျောင်းတို့ကို။ အနု
ဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ တို့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
အပ်ကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်ကျောင်း
ဆောက်ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုကျောင်း
ဆောက်ခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။ ပ။ ဧကာဟေနေဝ၊ တရက်ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ သဋ္ဌိဝိဟာရေ၊
ခြောက်ဆယ်သောကျောင်းတို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊
ဆောက်စေပြီ။ ပ။ တေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ထို ခြောက်ဆယ်သော
ကျောင်းတို့ကို။ ပရိယောသာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ပ။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ ဒမ၊ သည်။ ဧတေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ထိုခြောက်ဆယ်သော
ကျောင်းတို့ကို။ ပုညတ္ထိကော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသဖြင့်။ သဂ္ဂတ္ထိ
ကော၊ နတ်ရွာကိုအလိုရှိသဖြင့်။ ကာရာပိတာ၊ ပြုစေအပ်ပါကုန်၏။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေသု
ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ကောင်းမှုကုသိုလ်နတ်ရွာကို အလိုရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊
တေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ အာဂတာနာဂတဿ၊ ရောက်ပြီး
ရောက်လတံ့ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရောက်ပြီးရဟန်းရောက်ပြီးမဟုတ်သော

ရဟာန်းဖြစ်သော။ စာတုဒ္ဒိသသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ အား။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဝါ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။

၂၉၅။ အထခေါ၊ ဉ္ဇ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ၊ သော။ သေဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဓမ္မာဟိ ဂါထာဟိ၊ ၏ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ။ ဝါ၊ တရားဟောတော်မူပြီ။ ကိံ အနုမောဒိ၊ ကား။ သီတံ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏှံ၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဟန္တိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ တတော ပန္နာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝါဠမိဂါနိစ၊ သားရဲသမင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သရီသပေစ၊ မြွေကင်းသန်း တို့ကို လည်းကောင်း။ မကသေစ၊ မှက်ခြင်တို့ကို လည်းကောင်း။ သိသိရေစာပိ၊ ခုနစ်ရက် မိုးဆွေခြင်း သတ္တာဟဝဒ္ဒလိကာ စသည်တို့၌ လေကြမ်းနှင့် တကွ ရွာသော မိုးပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌိယော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ရွာသောမိုးပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိဟနတိ၊ ၏။ တတော ပန္နာ၊ ဉ္ဇ။ ဝါ၊ ထိုကျောင်းသည်။ (ကတ္တုကြွ ဥ္ဇ နိသက္ကဝိဘတ်သက်)။ ဃောရော၊ ကြမ်းသော။ သဉ္ဇာတော၊ ပြင်းစွာ ဖြစ်သော။ ဝါတာတပေါ၊ လေနေပူကို။ ပဋိ ဟညတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ လေဏတ္ထဉ္စ၊ ပုန်အောင်းခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ သုခတ္ထဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဈာယိတုံစ၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဝိပဿိတုံစ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်း အလှူကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ သံပဿံ သံပဿန္တော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော။ ပေါသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရမ္မေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရယေ၊ ပြုစေရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဆောက်ပြီးသော ကျောင်း၌။ ဗဟုဿုတေ၊

များသောအကြားအမြင်ရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ ဝါသယေ၊ နေစေရာ၏။ တေသံ၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းတို့အား။ အန္နံ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါနံ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထသေနာသနာနိ စ၊ အဝတ်သင်္ကန်း အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဇုဘူတေသု၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့၌။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒဒေယျ၊ လှူရာ၏။ တေ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုကျောင်းတကာအား။ သော၊ ထိုကျောင်းတကာသည်။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်သော။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒိ၊ ပြီ။ ပ။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၍။ ဝါ၊ တရားဟောပြီး၍။ ပ။

၂၉၆။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ တို့ကို။ အနုညာတာ ကိရ၊ ခွင့်ပြုတော်မူကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿောသုံ ခေါ၊ တည်း။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ တေ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အကဝါဋကာ၊ တံခါးရွက်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ အဟိပိ၊ မြွေတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာပိ၊ ကင်းမြီးကောက် တို့သည် လည်းကောင်း။ သတပဒိယောပိ၊ ကင်းခြေများတို့သည် လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဝလ္လိယာပိ၊ နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ရဇ္ဇုယာပိ၊ ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဝါဋံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏။ ဥန္ဒူရေဟိပိ၊ ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခြတို့သည်လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲအပ်ကုန်၏။ ခယိတဗန္ဓနာနိ၊ ခဲအပ်သော အဖွဲ့ ရှိကုန်သော။ ကဝါဋာနိ၊ တို့သည်။ ပတန္တိ၊

ကျကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပိဋ္ဌသံဃာတံ၊ တံခါးအိမ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက်ကို
လည်းကောင်း။ဝါ၊တံခါးပိတုံးပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ဥဒုက္ခလိကံ၊
ဆုံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ဝါ၊အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။
ဥတ္တရပါသကံ၊ အထက် လက်ကောက်ကွင်းကို လည်းကောင်း။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကဝါဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ နဖုသိယန္တိ၊ မထိနိုင်ကုန်။
ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဝိဉ္ဆနစ္ဆိဒ္ဒံ၊ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။
အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုံ၊ငင်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။က
ဝါဋ္ဌာ၊တို့ကို။နထက်ယန္တိ၊မပိတ်နိုင်ကုန်။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဂ္ဂ
ဠဝဋ္ဋိံ၊ တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်းတုတ်တိုင်ကိုလည်း
ကောင်း။ ကပိသီသကံ၊သံကွင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျောက်
လက်ကို လည်းကောင်း။ သူစိကံ၊ မင်းတုတ်ကို လည်းကောင်း။
ဝါ၊ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ဃဋိကံ၊ကျည်မကိုလည်းကောင်း။
အနုဇာနာမိ၊၏။တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ကဝါ
ဋံ၊ကို။ အပါပုရိတုံ၊ဖွင့်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ တာဠစ္ဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ယေဟိ၊
အကြင်သံကောက်ပေါက် တို့ဖြင့်။ တေ၊ထိုတံခါးရွက်တို့ကို။ ဥဃ္ဃါ
ဋေန္တာ၊ဖွင့်၍။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြရကုန်၏။ လောဟတာဠံ၊ ကြေး
သံဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌတာဠံ၊သစ်သား
ဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ဝိသာဏတာဠံ၊ သားချို
ဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာနိ
တာဠာနိ၊ ထိုသံကောက်တို့သည်။ တီဏိ၊ တို့တည်း။ ဝိဟာရာ၊
တို့သည်။အဂုတ္တာ၊မလုံခြုံကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ယန္တကံ၊ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကျည်ရှင်ကို
လည်းကောင်း။သူစိကံ၊ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊
၏။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ တိဏ
ဆာဒနာ၊ မြက်မိုးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သီတကာလေ၊
ချမ်းသောကာလ၌။ သီတာ၊ ချမ်းကုန်၏။ ဥဏှကာလေ၊ ပူသော

ကာလဒ္ဓါ၊ ဥဂ္ဂါဟာ၊ ပူကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သြဂုံမွေ့တွာ၊ သပ်၍။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်း လိမ်းကျံခြင်း အပ လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေန ခေါ သမယေန၊ ၌။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အဝါတပါနကာ၊ လေသာနန်းပြုတင်း မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အစက္ခုဿာ၊ မျက်စိအား အကျိုးမရှိကုန်။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဒိကာဝါတပါနံ၊ ပွတ်တိုင်ဖြင့်ပြီးသော လေသာနန်း ပြုတင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပွတ်လုံးတတ်သော လေသာနန်း ပြုတင်းလည်းကောင်း။ ဇာလကဝါတပါနံ၊ ကွန်ရက်ဖြင့် ပြုအပ်သော လေသာနန်းပြုတင်းလည်းကောင်း။ သလာကဝါတပါနံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လေသာနန်းပြုတင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝါတပါနာနိ၊ လေသာနန်း ပြုတင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝါတပါနန္တရိကာယ၊ လေသာနန်း ပြုတင်းကြားဖြင့်။ ကာဠကာပိ၊ ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂုလိယောပိ၊ လင်းနို့တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝါတပါနစက္ကလိကံ၊ လေသာနန်းပြုတင်း၌ ထားအပ်သော ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ စက္ကလိကန္တရိကာယပိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကြားဖြင့်လည်း။ ကာဠကာပိ၊ ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂုလိယောပိ၊ လင်းနို့တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝါတပါနကဝါဋကံ၊ လေသာနန်း ပြုတင်းတံခါးရွက်ကို လည်းကောင်း။ ဝါတပါနဘိသိကံ၊ လေသာနန်းပြုတင်းနှင့်အမျှ ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ ဂတ္တာနိပိ၊ ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စီဝရာနိပိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကိတာနိ၊ မြေမှုန့်အလိမ်း အလိမ်း ကပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တိဏသန္ထာရ

ကော၊ ကို။ပ။ ခဏ္ဍတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိခုံ၊ မြေကြွင်းလိမ်းကျံခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မိနိုယာ၊ မြေကြွင်းလိမ်းကျံခြင်းကြောင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိဒလမဋ္ဌကံ၊ ကြိမ်ခက်သော ညောင်စောင်းကို။ပ။

၂၉၇။ သိံဃသဿ၊ အား။ သောသာနိကော၊ သုသာန်၌ဖြစ်သော။ မသာရကော၊ အခြေ၌ အပေါင်စွပ်သော။ မဉ္စော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ မသာရကံ၊ သော။ ပီဌံ၊ အင်းပျဉ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သောသာနိကော၊ သော။ ဗုန္ဒိကာဗဒ္ဓေါ၊ ထုပ်လျှောက်စပ်၍အခြေတပ်သော။ မဉ္စော၊ သည်။ပ။ ဗုန္ဒိကာဗဒ္ဓံ၊ သော။ ပီဌံ၊ သည်။ပ။ ကုဠီရပါဒကော၊ ကောက်သော အခြေရှိသော။ ဝါ၊ ဗုဇ္ဇနဲခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော။ ဝါ၊ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော။ မဉ္စော၊ သည်။ပ။ ကုဠီရပါဒကံ၊ သော။ ပီဌံ၊ သည်။ပ။ အာဟစ္စပါဒကော၊ အပေါင်၌အခြေစွပ်သော။ မဉ္စော၊ သည်။ပ။ ပီဌံ၊ သည်။ပ။ အာသန္ဒိကော၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ်သည်။ပ။ ဥစ္စကော၊ မြင့်သောအခြေရှိသော။ အာသန္ဒိကော၊ သည်။ပ။ သတ္တင်္ဂေါ၊ ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသောညောင်စောင်းသည်။ပ။ဥစ္စကော၊သော။ သတ္တင်္ဂေါ၊ သည်။ပ။ ဘဒ္ဒပီဌံ၊ ကြိမ်ခက်သော အင်ပျဉ်သည်။ပ။ ပီဠိကာ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည်။ပ။ ဧဠကပါဒကံ၊ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့ကောက်သော အခြေရှိသော။ ပီဌံ၊ သည်။ပ။ အာမလကဝဋ္ဋိကံ၊ ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့ ပွတ်ခံ၍ အခြေအများတပ်သော။ ပီဌံ၊ သည်။ပ။ဖလကံ၊ ပျဉ်ပြားသည်။ ဝါ၊ ပျဉ်ချပ်သည်။ပ။ ကောစ္ဆံ၊ ကပ်ကျစ်သည်။ ဝါ၊ ကပ်အခင်းသည်။ ဝါ၊ ကပ်နေရာသည်။ပ။ ပလာလပီဌံ၊ ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ မဉ္စေ၊ ညောင်စောင်း၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥစ္စေ၊ သော။

မဋ္ဌေ၊ ဌ္ဍ။ နှသံယိတဗ္ဗံ၊ မအိပ်အပ်။ ယော၊ သည်။ သယေယျ၊ အိပ်ငြားအံ့။ အဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ နီစေ၊ နိမ့်သော။ မဋ္ဌေ၊ဌ္ဍ။ သယန္တော၊အိပ်သည် ရှိသော်။ အပတိနှာ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မဋ္ဌပဋ္ဌိပါဒကံ၊ညောင်စောင်းခံအခြေကို။ပ။ ဥစ္စေ၊ မြင့်ကုန် သော။ မဋ္ဌပဋ္ဌိပါဒကေ၊ ညောင်စောင်းခံအခြေတို့ကို။ ဓာရေနို၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ မဋ္ဌပဋ္ဌိပါဒကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။ ပဝေ မေန္တိ၊ လှုပ်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥစ္စာ၊ ကုန်သော။ မဋ္ဌပဋ္ဌိပါဒကာ၊ တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။လ။ အဋ္ဌင်္ဂုလပရမံ၊ လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ မဋ္ဌပဋ္ဌိ ပါဒကံ၊ကို။

အမှာ ညောင်စောင်းအခြေခံ၌ အဋ္ဌင်္ဂုလကား ညောင် စောင်းခြေ၌ အဋ္ဌင်္ဂုလကဲ့သို့ သုဂတင်္ဂုလမဟုတ်၊ ပမာဏင်္ဂုလတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌင်္ဂုလပရမံ မဋ္ဌပဋ္ဌိပါဒကန္တိ ဧတ္ထမနုဿာနံ ပမာဏင်္ဂုလေနေဝ အဋ္ဌင်္ဂုလံ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ပမာဏင်္ဂုလဟူသည်လည်း ဝဍ္ဎကီအင်္ဂုလ ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာတို့၌ ပမာဏင်္ဂု လေနာတိဝဍ္ဎကီအင်္ဂုလံသန္ဓာယဝုတ္တံ-ဟူ၍ ဆိုသည်။

* ။ပ။သုတ္တံ၊ ချည်သည်။ပ။ မဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝေဌေတုံ၊ ရစ်ပတ်စိမ့် သောငှါ။လ။ အင်္ဂါနိ၊အင်္ဂါတို့သည်။ ဝါ၊ ညောင်စောင်းအစိတ် တို့သည်။ ဗဟူ၊များစွာ။ သုတ္တံ၊ချည်ကို။ ပရိယာဒိယန္တိ၊ ကုန်စေ ကုန်၏။လ။ အင်္ဂေ၊ ဌ္ဍ။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထွင်း၍။ အဋ္ဌပဒံ၊ တကျစ်ရေး ရှစ်ကွက်ရေးကဲ့သို့သော ရစ်ခြင်းသို့။ဝေဌေတုံ၊ရစ်စိမ့်သောငှါ။ပ။ စောဠကံ၊ပုဆိုးကြမ်းသည်။ပ။ စိမိလိကံ၊ မြေအခင်းပုဆိုးကြမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တူလိကာ၊ လဲသွတ်သော အခင်းသည်။ပ။ ဝိဇဋ္ဌေတွာ၊ ဖြည်၍။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ ခေါင်းအုံးကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ပ။ ရုက္ခတူလံ၊ သစ်ပင်မှ ဖြစ်သောလဲလည်းကောင်း။ လတာတူလံ၊ နွယ်မှဖြစ်သော လဲလည်းကောင်း။ ပေါဋကိတူလံ၊ ပေါက်ပွင့်

လဲလည်းကောင်း။ ရတိ၊ ဤသို့။ တူလာနိ၊ လဲတို့သည်။ တိဏ်ိ၊ တို့တည်း။ပ။ အနုကာယိကာနိ၊ ကိုယ်ထက်ဝက် ရှိကုန်သော။ ဗိမ္ဗောဟနာနိ၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။သီသပ္ပမာဏံ၊ ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ ကို။ပ။

အမှာ ဤခေါင်းအုံး၏ အတွင်းဖြစ်သော အဆာလဲကို ဆိုရာ၌ ပိယင်္ဂုပုပ္ဖမကုဋ္ဌပုပ္ဖါဒိပန ယံကိဉ္စိ ပုပ္ဖံနဝဋ္ဋတိ၊ တမာလပတ္တံသုဒ္ဓမေဝ နဝဋ္ဋတိ၊ မိဿကံ ပန ဝဋ္ဋတိ၊ ဘိသိနံ အနုညာတံ ပဉ္စဝိဓံ ဥဏ္ဏာဒိတူလံပိ ဝဋ္ဋတိ-ဟု ပြင်းပွင့် ခရားပွင့် အစရှိသော အလုံးစုံသော အပွင့်သည်မအပ်။ တခြားသစ်ရွက်နှင့် မရော သက်သက်သောပန်းညိုရွက်သည် မအပ်။ ဘုံလျှို၌ခွင့်ပြု အပ်သော သားမွေးအစရှိသော ငါးပါးအပြားရှိသော လဲသည် လည်း ခေါင်းအုံး၏အတွင်းအဆာ ဂဗ္ဘအရာ၌ အပ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသောကြောင့် အုံဖွဲ့အဆာ ဂဗ္ဘသွတ်သော ခေါင်းအုံး၌ အုံးဖွဲ့သည် ပြင်းပွင့် ခရားပွင့် စသည့်တို့ကဲ့သို့ အပွင့်ပင် ဖြစ်မည်။ ကြိုကျူစသည့်တို့၏ လဲကဲ့သို့ ပေါ်ငှက်တူလ လဲပင် ဖြစ်မည်ကို အသေအချာ သိသာအောင် စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ ဝိနည်းအရာ လိမ်မာ ကျွမ်းကျင်သောဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်ယူကြလေကုန်။

* ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇာ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။ ဝါ၊ မြတ်သော တောင်သဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဟာမဏ္ဍနံ၊ အမတ်ကြီးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျှိုတို့ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ စီရင်ကြကုန်၏။ ဥဏ္ဏာဘိသိ၊ သားမွေး အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ စောဠဘိသိ၊ ပုဆိုး ကြမ်းအဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ ဝါကဘိသိ၊ လျှော်အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ တိဏဘိသိ၊ မြက်အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကို လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏဘိသိ၊ သစ်ရွက်အဆာသွတ်သောဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ပဋိယာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ သမဇ္ဇေ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။

ဝီတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဆဝိံ၊ အရေကို။ ဝါ၊ အလွှမ်းကို။ ဩပါဠေတွာ၊ ခွါ၍။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမဇ္ဇဋ္ဌာနေ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်အရပ်၌ နန္ဒ။ ဗဟုံ၊ စွာ၊ ဆန္နိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဥဏ္ဏံပိ၊ သားမွေးကိုလည်းကောင်း။ စောဠကံပိ၊ ပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါကံပိ၊ လျှော်ကိုလည်းကောင်း။ တိဏံပိ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏံပိ၊ သစ်ရွက်ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ တည်း။ ပ။

အမှာ ဘိသိံ ပနပါပုဏိတွာ သဒ္ဒံပေတုံ အကပ္ပိယတူလန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုသောကြောင့် လဲသုံးပါး အဆာသွတ်သောဘုံလျှိုဖုံးကားမဟာသယနအဝင်အပါတူလိက အခင်းဖြစ်၍ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မအပ်။ ဤအရာတွင် ဝိမတိ ဝိနောဒနီဋီကာ ဆရာကား သားရေအလွှမ်း ဆဝိသည် ဘုံလျှို၌သာအပ်သည်။ ခေါင်းအုံး၌ကား လဲအဆာပင် သွတ်သော်လည်း သားရေအလွှမ်း ဆဝိဖြင့် ဖြီးမှုကား မအပ်။ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍ မသူရကေတိ စမ္မမယဘိသိယံ။ စမ္မမယံ ပန ဗိမ္ဗောဟနံတူလပုဏ္ဏံပိ နဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။ ထိုသို့ ဆိုတော်မူသော်လည်း ထိုဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဆရာစကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဘုံလျှို အရာတွင် မူလသက်န်းအလွှမ်းကိုသာ အသေအချာ ပြဆိုတော်မူလျက် ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၌-ယံပနေတံ ဥဏ္ဏာတိ ပဉ္စဝိဓတူလံ ဘိသိယံ ဝဋ္ဋတိ။ တံ မသူရကေပိ ဝဋ္ဋတိ ဟု အလွှာဆိုတော်မူပြန် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ အဋ္ဌကထာဆရာ သည်လည်း-တေနေ မသူရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံဝဋ္ဋတီတိ သဒ္ဓံဟောတိ- ဟူ၍ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း ခေါင်းအုံး အလွှမ်း အရာ၌ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ အလွှမ်းကို မည်သည့် အလွှမ်းဟူ၍ အရိပ်အမြွက်မျှ မပြမဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း အလွှမ်းကို အရိပ်အမြွက်မျှ မပြမဆိုသည်ရှိသော် အာမာသဖြစ်သော အလုံး စုံသောဝတ္ထုကိုပင် လွှမ်းသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်းသာရတ္ထ

ဒီပနီဋီကာ၌-မသူရကေတိ စမ္မမယဘိသိယံ-ဟူ၍သာ လာသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋီကာ၌-မသူရကေတိ စမ္မ ဆဝိဘိသိဗ္ဗိဗ္ဗောဟနေ-ဟုဘိသိဗ္ဗောဟနနှစ်ပါးအစုံပင်မသူရက မည်ကြောင်းကို ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

။ပ။သေနာသန ပရိက္ခာရိကံ၊ ကျောင်းအသုံး အဆောင် ပရိက္ခရာဖြစ်သော။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုးသည်။ပ။ဘိသိံ၊ ကို။ ဩနန္ဓိတုံ၊ မြှေးရက်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ကြက်စိမ့်သောငှါ။ပ။မဉ္စဘိသိံ၊ညောင် စောင်း၌ခင်းသော ဘုံလျှိုကို။ ပီဌေ၊ ၌။ သန္ထရန္တိ၊ခင်းကြကုန်၏။ ပီဌဘိသိံ၊အင်းပျဉ်၌ခင်းသော ဘုံလျှိုကို။ မဉ္စေ၊ညောင်စောင်း၌။ သန္ထရန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျှိုတို့သည်။ ပရိဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ခဲ့ ကုန်၏။ပ။ဩနန္ဓမဉ္စံ၊မြှေးရက်အပ်သောညောင်စောင်းကို။ ဩနန္ဓ ပီဌံ၊မြှေးရက်အပ်သောအင်းပျဉ်ကို။လ။ဥလ္လောကံ၊အောက်အခင်း ကို။ အကတွာ၊မပြုမူ၍။ သန္ထရန္တိ၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ။ နိပ္ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဝါ၊ ကျွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဥလ္လောကံ၊အောက်အခင်းကို။ ကရိတွာ၊၍။သန္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ဘိသိံ၊ကို။ ဩနန္ဓိတုံ၊မြှေးရက်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ကြက်စိမ့် သောငှါ။လ။ဆဝိံ၊အရေကို။ဝါ၊ အလွှမ်းကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ ခွါ၍။ ဟရန္တိ၊ ခိုးယူကြကုန်၏။ပ။ဖေါသေတုံ၊ ဆိုးရေဖြင့် ဖျန်းစိမ့်သော ငှါ။ပ။ဘတ္တိကမ္မံ၊ အထက်၌ အပေါက်အပေါက်ပြုခြင်းကို။ ဟတ္ထ ဘတ္တိကမ္မံ၊လက်ဖြင့်အထက်၌အပေါက်အပေါက်ပြုခြင်းကို။ ဟတ္ထ ဘတ္တိံ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့် အပေါက်အပေါက်ပြုခြင်းကို။လ။

အံမှာ

ဤအရာ၌ အချို့သောပါဠိတော်တို့၌-အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ-ဟူသော ဤသိက္ခာပုဒ် သည်မရှိ။ အချို့သော ပါဠိတော်တို့၌သာ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ ၌လည်း-ဘတ္တိကမ္မန္တိ ဘိသိ ဆဝိယာ ဥပရိဘတ္တိ ကမ္မံ-ဟူသော ဝါကျ၏ အခြားမဲ့၌ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့်မရှိ။ ဟတ္ထဘတ္တိန္တိ ပဉ္စင်္ဂုလိ ဘတ္တိံ-ဟူ၍ နောက်သိက္ခာ ပုဒ်၏ အဖွင့်သာ ရှိသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ကား-

ဘတ္တိကမ္မန္တိ နာနာဝဏ္ဏေဟိ ဝိဘတ္တံ ရာဇိကရဏံ၊ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မန္တိ ဟတ္ထေနုယံကိဉ္စိသညာနုကရဏံ-ဟုဘတ္တိကမ္မသိက္ခာပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ ဟူသော သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာအဘွင့်မရှိသော်လည်း ဟတ္ထဘတ္တိန္တိပဋ္ဌဂံလိဘတ္တိ-ဟူ နောက်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၌ လက်ငါးချောင်းဖြင့် ဝေဘန်ခံရေးသားခြင်းအမှုကို အဆင့်ဆင့် ဩဠာရိကအားဖြင့် ဘွင့်ပြ ဆိုတော်မူသည်ကို လျှောက်လျှင် ၎င်းသိက္ခာပုဒ်၏ ရှေးဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ÷ ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၌ လက်တချောင်းဖြင့် တစုံတခုသော အမှတ်အသားကိုပြုခြင်းကို ဘွင့်ပြဆိုရာဖြစ်သော ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံဟူသော သိက္ခာပုဒ်သည်ရှိသင့်သည်ပင် ဖြစ်သည်။

၂၉၀။ တိတ္ထိယာနံ၊တို့၏။သေယျာယော၊ ကျောင်းတို့သည်။ သေတဝဏ္ဏာ၊ ဖြူသောအဆင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဟုန်၏။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ကာဠဝဏ္ဏကတာ၊ မည်းနက်သော အဆင်းဖြင့်ပြုအပ်၏။ဘိတ္တိ၊နံရံကို။ ဂေရုကပရိကမ္မကတာ၊ ငွေ့သဘော်ဖြင့် အခြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သေယျာပေက္ခကာ၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ပ။ဝိဟာရေ၊ ၌။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ မည်းနက်သောအဆင်းကို လည်းကောင်း။ ဂေရုကပရိကမ္မံ၊ ငွေ့သဘော်ဖြင့် အခြေအပြစ်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းတန်းသော။ဘိတ္တိယာ၊နံရံ၌။ သေတဝဏ္ဏော၊ ဖြူသောအဆင်းသည်။ နနိပတတိ၊ မကျနိုင်။ ဝါ၊ မကပ်နိုင်။ ဝါ၊ မစွဲနိုင်။လ။ ထုသပိဏ္ဍံ၊ ဖွဲနှင့်ရောသောမြေစိုင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝါ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပါဏိကာယ၊ မြောက်လက်ဖြင့်။ဝါ၊လက်ဖနောင့်ဖြင့်။ ပဋိဗာဟေတွာ၊ တိုက်၍။ ဝါ၊ ပွတ်၍။ ဝါ၊ ချော၍။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ကို။ နိပါတေတုံ၊ ကျစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ စွဲစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ကပ်စိမ့်သောငှါ။လ။ သေတဝဏ္ဏော၊ သည်။ အနိပန္နနိယော၊ မဖွဲ့သည်။ ဝါ၊ မစွဲသည်။ ဝါ၊ မကပ်သည်။ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ပ။သဏှမတ္တိကံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော

မြေကို။ ပ။ ဇုဏှာသံ၊ ချေးသစ်စေးကို လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌမဒ္ဒါ၊ ထမင်းရေကစိုရေဖြင့် နယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝ။ ဝေရုကာ၊ ငွေ့ သဘော်သည်။ နနိပတတိ၊ နိုင်။ ပ။ ကုဏ္ဍိကာမတ္တိကာံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့် ရောသော မြေကို။ ပ။ သာသပကုဋ္ဌံ၊ မုန်ညင်းမှုန့်ကို။ သိတ္ထတေလကာံ၊ ဖယောင်းဆီကို။ ပ။ အစ္ဆုသာန္ဒံ၊ အလွှန်များသည်။ ဝါ၊ အငံပေါက်ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ စောဠကေန၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ၊ သုတ်စိမ့်သောငှါ။ ပ။ ဂဏ္ဍုမတ္တိကာံ၊ တီကျစ်မြေကို။ ။ပ။ ဇုဏှာသံ၊ ချေးသစ်စေးကိုလည်းကောင်း။ ကသာဝံ၊ ဖန်ရည်ကို လည်းကောင်း။ ပ။

၂၉၉။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပဋိဘာနစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီဆေးရေးကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ ဣတ္ထိရူပကံ၊ မိန်းမရုပ်ကို လည်းကောင်း။ ပုရိသရူပကံ၊ ယောကျ်ားရုပ်ကို လည်းကောင်း။ ကာရာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

အမှာ

သာဟတ္ထိကအာဏတ္တိကကို မပြုဘဲ တံခါးစောင့် သိကြားရုပ်, မြဟ္မာရုပ်စသည်ကို ပြုလိမ့်မည်လော ဤသို့အစရှိသော ပရိယာယ်စကားကို ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။ သာဟတ္ထိက အာဏတ္တိကအခြင်းအရာဖြင့် အရုပ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါသာ မသင့်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌–ကရောဟီတိ ဝတ္တုံနလဗ္ဘတီတိ အာဏတ္တိယာဝ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ ဒွါရပါလံကိံ ကရောသီတိ အာဒိပရိယာယံ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ–ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည် ဘုရားရုပ်ဆင်းတုကိုပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းငှါမသင့်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌– ပရေဟိ ကာရာပေတုန္တိ ဝုတ္တတ္တာ ဗုဒ္ဓရူပမပိ သယံ ကာတုံ နလဗ္ဘတိ–ဟူ၍ဆိုတော်မူသည်။

*မာလာကမ္မံ၊ ခြူးပန်းကိုလည်းကောင်း။ လတာကမ္မံ၊ ခြူးနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ မကရဒန္တကံ၊ မကန်းသွားကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခွေးသွားကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စပဋိကံ၊ သက်တင်ရေးကို လည်းကောင်း။ လ။

၃၀၀။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတို့သည်။ နီစဝတ္ထုကာ၊ နိမ့်သော အကျည်ရှိကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဥဒကေန၊ ရေသည်။ဩတ္ထရိယန္တိ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်၏။ပ။ ဥစ္စဝတ္ထုကံ၊ မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။လ။ စယော၊ အကျည်သည်။ ပရိပတတိ၊ ကျခဲ့၏။ ဝါ၊ လည်းခဲ့၏။ဇာနုကာစယံ၊အုပ်ဖြင့်စီခြင်းလည်းကောင်း။သိလာစယံ၊ ကျောက်ဖြင့်စီခြင်းလည်းကောင်း။ ဒါရုစယံ၊ သစ်သားဖြင့်စီခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။စယေ၊ စီခြင်းတို့ကို။ စိနိတုံ၊ စီစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ပ။ပရိပတန္တိ၊ကျကုန်၏။ပ။ အာလမ္ဗနဗာဟံ၊လက်ကိုင်စရာမောင်းကို။ ဝါ၊ လက်ဆွဲစရာ မောင်းတို့ကို။လက်ကသုံးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အာဠကမန္ဒာ၊ဟင်းလင်း ပွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်စနိုးကြကုန်၏။ပ။ တိရောကရဏိံ၊ တင်းတိမ်အရံကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကြကုန်၏။ အနုကုဋ္ဋကံ၊ ထက်ဝက်သောနံရံကို။ပ။ အနုကုဋ္ဋကာ၊ မှ။ ဥပရိတော၊ မှ။ ဩလောကေန္တိ၊ ကုန်၏။ သိဝိကာဂဗ္ဘံ၊လေးထောင့်တိုက်ကိုလည်းကောင်း။ နာဠိကာဂဗ္ဘံ၊ တိုက်လျားကိုလည်းကောင်း။ဟမ္မိယဂဗ္ဘံ၊တိုက်ဦးပြည်းကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဂဗ္ဘေ၊ သုံးပါးသောတိုက်တို့ကို။ ။လ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော။ ဝိဟာရေ၊၌။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဂဗ္ဘံ၊တိုက်ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ ဥပစာရော၊ ဥပစာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ခုဒ္ဒကေ၊ငယ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဂဗ္ဘံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ မဟလ္လကေ၊ ကြီးသော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ပ။ ဝိဟာရဿ၊၏။ ကုဋ္ဋပါဒေါ၊ နံရံခြေသည်။ဇီရတိ၊ဆွေးမြေ့ခဲ့၏။ ကုလက်ပါဒကံ၊ တိုက်နံရံအခြေကို။ပ။ဝိဟာရဿ၊၏။ ကုဋ္ဋော၊နံရံသည်။ ဩဝဿတိ၊ မိုးလည်းစွတ်ခဲ့၏။ပ။ ပရိတ္တာဏကိဋိကံ၊ မိုးတားကလားကို

လည်းကောင်း။ ဝါ။မိုဃ်းကာ ကဲ့လားကိုလည်းကောင်း။ဥဒ္ဒသုမံ၊
နွားချေးပြာနှင့်ရောသောမြေကိုလည်းကောင်း။ပ။ဖေါ်ကာ ဗ္ဗာဒနာ၊
မြက်အမိုးမှ။ အပတိ၊ မြေသည်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ပတတိ၊ ကျခဲ့၏။
သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿရံ၊
ကြည်ကြည်လောင်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊၏။ ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ ဥပဓာဝိတွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။လ။ အာဝုဓသော၊ ငါ့ရှင်။
တို့၊ သင်သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဿရံ၊ ကြည်ကြည်
လောင်လောင်သော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ပ။
ဝိတာနံ၊ မိုးတာန်ကို။ ဝါ၊ မျက်နှာကြက်ကို။လ။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
မဉ္စပါဒေပိ၊ ညောင်စောင်းခြေ၌ လည်းကောင်း။ ပီဌပါဒေပိ၊
အင်းပျဉ်ခြေ၌လည်းကောင်း။ထဝိကာယော၊အိတ်တို့ကို။လဂ္ဂေတွာ၊
ဆွဲကြကုန်၏။လ။ ဘိတ္တိခိလံ၊ နံရံ၌နှက်သော တံသင်းကို လည်း
ကောင်း။ နာဂဒန္တကံ၊ ဆင်စွယ်ကောက်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊
သစ်ကောက်ကို လည်းကောင်း။လ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မဉ္စေပိ၊
၌လည်းကောင်း။ ပီဌေပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပန္တိ၊
ထားကြကုန်၏။စီဝရံ၊သင်္ကန်းသည်။ ပရိဘိဇ္ဇ၊ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။စီဝရ
ဝံသံ၊ သင်္ကန်းတန်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သင်္ကန်းတန်းစရာ
ဝါးကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သင်္ကန်းတန်းစရာ ကြိမ်ကို လည်း
ကောင်း။ စီဝရရဇ္ဇုံ၊ သင်္ကန်းတန်းစရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ပ။
ဝိဟာရာ၊ကျောင်းတို့သည်။ အနာဠိန္ဒကာ၊အာလိန့်မရှိကုန်သည်။
ဝါ၊ ကျောင်းဦးမရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဆည့်ခံမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ အပ္ပဋိဿရဏာ၊ မှီခိုစရာမရှိကုန်။ပ။အာဠိန္ဒံ၊ အာလိန့်ကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကျောင်းဦးကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆည့်ခံကို
လည်းကောင်း။ ပဃနံ၊ ထွက်ဝင်ရာတံခါးကို လည်းကောင်း။
ပကုဋ္ဋံ၊ကြောင်လည်ခန်းကိုလည်းကောင်း။ သြသရဏံ၊ ပြေ့ခန်း
ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပြေ့ဆောင်ကို လည်းကောင်း။ အနု
ဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အာဠိန္ဒာ၊ အာလိန့်တို့သည်။ပါကဋာ၊
ထင်ရှားကုန်သည်။ ဝါ။ ဟင်းလင်း ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ နိပစ္စကာရံ၊ ဖွါ။ ဖိုက်ရှိခိုး၍၊ ရှက်စနိုးကြ
ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံသရဏကိစ္စကံ၊ လှည့်ခြင်းအဓိ
တပ်သော ကဲလားကို လည်းကောင်း။ ဥဿာဋနကိစ္စကံ၊ ကဲလား
ဖြောက်လေလောက်၍ ဖွင့်ရသော ကဲလားကို လည်းကောင်း။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။

(၃၀၁)။ ။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂံ၊
ဆွမ်းစားခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သီတေနပိ၊
အချမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဏှေနပိ၊ အပူဖြင့် လည်းကောင်း။
ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်၏။ ပ။ ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊ စည်းဝေးရာ
စရပ်ကို။ ပ။ ညီမူရာစရပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ဥပဋ္ဌာနသာလာ၊ သည်။ နီစဝတ္ထုကာ၊ နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်
ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒကေန၊ သည်။ ဩတ္ထရိယတိ၊ လွှမ်းမိုးအပ်၏။ ပ။
ဥပဋ္ဌာနသာလာယ၊ ၌။ တိဏစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊
ကျ၏။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဆမာယံ၊
မြေ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။
ပံသုကိတံ၊ မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။
စီဝရဝံသံ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါးကို။ စီဝရ၊ သင်္ကန်းတန်းကြိုးကို။ စီဝရ
ရဇ္ဇုံ၊ သင်္ကန်းတန်းကြိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေ
သည်။ ဩတပ္ပတိ၊ နေပူခံ၏။ ပ။ ပါနီယသာလံ၊ ရေအိုးစင်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပ။ ပါနီယမဏ္ဍပံ၊ ရေအိုးမဏ္ဍပ်ကို လည်းကောင်း။ ပ။
ပါနီယဘာဇနံ၊ သောက်ရေခွက်သည်။ န သံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ပ။ ပါနီယ
သင်္ခံ၊ ရေသောက်ခရုသင်းကို လည်းကောင်း။ ပါနီယသရာဝကံ၊
ရေသောက်ခွက်ငယ်ကို လည်းကောင်း။ ပ။

(၃၀၂)။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အပရိက္ခိတ္တာ၊ အရံမရှိကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုခ်သည်။
န ဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ ပ။ ကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုခ်အဆောင်
ကဝါဋံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဝါဋံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌသံဃာဋံ၊ တံခါးအိမ်ကိုလည်းကောင်း။

ဝါ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက်ပိတ်ကို လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက်ပိတုန်းပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလိကံ၊ ဆုံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရပါသကံ၊ အထက်လက်ကောက်ကွင်းကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိ၊ မင်းတုတ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်းတုတ်တိုင်ကို လည်းကောင်း။ ကပိသီသကံ၊ သံကျင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မြောက်လက်ကို လည်းကောင်း။ သူစိကံ၊ မင်းတုတ်ကို လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျည်မကို လည်းကောင်း။ တာလဆိဒ္ဒံ၊ သော့ကောက်ပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒံ၊ ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုံ၊ ငင်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမှုတ်၌။ တိဏစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။ ဝါ၊ ကျ၏။

ကောသမ္ဗကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ သာလျှင်။လ။ကောသမ္ဗကံ၊ တံခါးမုတ်ကိုလည်းကောင်း။ အပေယိ၊ ဆူးတံခါးပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ယမကကဝါဋံ၊ အလုံးစုံသော တံခါးပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်နှားတံခါးပိတ်ကို လည်း ကောင်း။ တောရဏံ၊ တုရိဏ် တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါး တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ပလိဃံ၊ လှည်းဆူးတပ်သော တံခါးရွက် ပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ပ။တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ များသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သံဃဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ၄ါ။ သုဓာမတ္တိကလေပနံ၊ အင်္ဂတေမြေလိမ်းကျံသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကာရေတု ကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကိံ ဆဒနံ၊ အဘယ်အမိုးကို။ အနုညာတံနုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ် သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အမိုးကို။ နုအနုညာတံနုခေါ၊ ခွင့်မပြုအပ် လေသနည်း။ပ။ဣဋ္ဌကာဆဒနံ၊ အုတ်အမိုးကိုလည်းကောင်း။ သိလာ ဆဒနံ၊ ကျောက်အမိုးကိုလည်းကောင်း။ သုဓာဆဒနံ၊ အင်္ဂတေ အမိုးကိုလည်းကောင်း။ တိဏဆဒနံ၊ မြက်အမိုးကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏဆဒနံ၊ သစ်ရွက်အမိုးကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ ဆဒနာနိ၊ ငါးပါးသော အမိုးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဘာဏဝါရော၊ ဘာဏဝါရသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၀၄။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ရာဇဂဟကဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ ဘဂိနိပတိကော၊ နှမလင်သည်။ ဝါ၊ ယောက်ဖသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ရာဇဂဟကေန၊ သော။ သေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖန် ကောင်းမှုကုသိုလ်အလို့ငှါ။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံဃော၊ ကို။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်

အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ဒါသေစ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကာရေစ၊ အမှုလုပ်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဏာ ပေသိ၊စေ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊အဘယ်သို့စေသနည်းဟူမူကား။ ဘဏေ၊အချင်းတို့။တေနဟိ၊ထိုသို့ဘုရားအမှူးရှိသောသံဃာတော် ကို ပင့်ဘိတ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယာဂုယော၊ ယာဂု တို့ကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လော့။ ဘတ္တာနိ၊ ဆွမ်းတို့ကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လော့။ သူပါနိ၊ပဲနောက်ဟင်းလျာတို့ကို။သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။ ဥတ္တရိဘင်္ဂါနိ၊ လက်သုပ် အမဲဟင်းလျာ တို့ကို။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။ပ။ အယံဂဟပတိ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်။ခေါ၊စင်စစ်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မယိ၊ငါသည်။ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စ တို့ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချထား၍။ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါနှင့်သာလျှင်။ သမ္မိ ၊ တကွ။ ပဋိသမ္မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ ဒါနိ၊ ၌။ သောအယံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်။ ဝိက္ခိတ္တရူပေါ၊ ပျံ့လွင့် သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ လုံ့လ ဗျာပါရ ထုတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဣမဿဂဟပတိဿ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်သူဌေး ကြီးအား။ အာဝါဟောဝါ၊ သမီးပေး မင်္ဂလာ သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံနုခေါ၊ဖြစ်လတံ့လေလော။ ဝိဝါဟောဝါ၊သမီးယူ မင်္ဂလာသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံနုခေါ၊ ဖြစ်လတံ့လေလော။ မဟာယညောဝါ၊ ကြီးစွာသော်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို မူလည်း။ ပစ္စု ပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုဆောက်တည်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိံနုခေါ၊ ဖြစ်လတံ့လေလော။ပ။ရာဇာဝါ၊ကိုမူလည်း။ဗလကာယေန၊ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ထမင်းကျွေးခြင်း အလို့ငှါ။နိမန္တိတော ကိံနုခေါ၊သင့်ဘိတ်အပ်လေသလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ စာံသောပရိဝိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊၏။အထခေါ၊ ၌။ပ။ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ပ။ပဋိသမ္မော ဒေတိ၊၏။ ဒါနိ့ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။ပ။

ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဣတိ၊ ဘုရားဟူ၍။
ဝဒေသိ၊ ဆိုသလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာ
ထပိဏ်သူဌေး။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဣတိ၊ ရှ၍။ ဝဒါမိ၊
၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏လဲ။ ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။
ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ယဒိဒံ၊ ယံ ဃောသံ၊ ယော ဃောသော ဃောသော ပိ၊
အကြောင်းအသံသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဃောသော
ဃောသော၊ ဤအသံသည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ ဣမိကာလံ၊
ဤကာလ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။
အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ တံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊
ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ နု ခေါ၊ တတ်ကောင်းသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၊ ဣမိကာလံ၊
၌။ ပ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ၌။
တွံ၊ သင်သည်။ ပ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿသိ၊ ချဉ်းကပ်ရ
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ၌။
အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ ချဉ်းကပ်ရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ ဘုရား၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊
သတိဖြင့်။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပဘာတံ၊ လင်းပြီဟူ၍။ မညမာနော၊
မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊
ထ၏။ ပ။ [illegible]

၃၀၅။ သိဝကဒွါရံ၊ သင်းချိုင်းတံခါးသည်။ ဝါ၊ မသာတံခါး
သည်။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဒွါရံ၊
တံခါးကို။ ဝိဝရိံသု၊ ဖွင့်ကြလေကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးသည်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။
နိက္ခန္တဿ၊ ထွက်စဉ်။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ အန္တရ
ဓာယတိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်သည်။ ပါတု
ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည် လည်း

ကောင်း။ ဆမ္ဗိတဏ္ဍံ၊ ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့၏။တတော၀၊ ထိုကြက်သီး
မွေးညှင်းထရာအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊
ပြန်နစ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သိဝ
ကော၊ သင်းချိုင်းစောင့်ဖြစ်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ အန္တရ
ဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မထင်ရှားသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဒံ၊
အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေ၏။ ကိံ အနုဿာဝေသိ၊ ကား
သတံ ဟတ္ထိ သဟဿာနိ၊ ဆင်တသိန်းတို့သည် လည်းကောင်း။
သတံ အဿ သဟဿာနိ၊ မြင်းတသိန်းတို့သည် လည်းကောင်း။
သတံ အဿတရိ ရထသဟဿာနိ၊အဿတရ်မြင်းကသောရထား
တသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြား
နားဒောင်း ဝတ်ကုန်သော။ သတံကညာ သဟဿာနိ၊ သတို့သမီး
တသိန်း တို့သည် လည်းကောင်း။ ဧကဿ၊ တကြိမ်သော။
ပဒဝီတိဟာရဿ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ဖဝါး လှမ်းခြင်း၏။ ဝါ၊
ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ဖဝါး လှမ်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
ကုသိုလ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ သောဠသိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်ကို။
ဝါ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ့် ခြောက်စိတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကလံ၊
တစိတ်ကိုမျှ။ နဂ္ဃန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ ဝါ၊ မမှီနိုင်ကုန်။ ဗုတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့သာတက်လော့။
။ပ။ ဝော၊ ၏။ အဘိက္ကန္တံ၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်းသည်။ သေယျော၊
မြတ်၏။ ပဋိက္ကန္တံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ နောသေယျော၊
မမြတ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အနုသာဝေသိ၊ ကြားစေ၏။
အထခေါ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော။
ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်သည်။
အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ပါတု
ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ယံဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်။
ယံဆမ္ဘိတတ္တံ၊အကြင်ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယောလောမဟံသော၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်။ ' ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်။ပဋိပဿမ္ဘိ၊ငြိမ်းခဲ့၏။လ။ဧတေခေါ၊ဌ။လ။သိတဝန္နံ၊
ရင်းတိုက်တော်သည်။ပ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊
မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ အဇ္ဈောကာသေ၊
လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ဒူရတော၀၊ အဝေးကသာလျှင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊လာသော။ အနာထ
ပိဏ္ဍိကံ၊သော။ဂဟပတိံ၊သူဌေးကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်
ကတည်း။ ဒိသွာန၊၍။စင်္ကမာ၊စင်္ကြံမှ။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်ဆင်း
တော်မူ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊၌။ နိသီဒိ၊နေတော်မူ၏။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။နိသဇ္ဇ၊နေတော်မူပြီး၍။ပ။ သုဒတ္တ၊
သုဒတ္တ။ ဝါ၊အနာထပိဏ်သူဌေး။ ဧဟိ၊လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဟဋ္ဌော၊ရွှင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂ္ဂေါ၊တက်ကြွသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေသု၊ခြေတို့၌။သိရသာ၊
ဦးဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့
နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။
သယိတ္ထ၊ အိပ်တော်မူရပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။
ပရိနိဗ္ဗုတော၊ကိလေသာမီးငြိမ်းပြီးသော။ဗြာဟ္မဏော၊မကောင်း
မှုကို အပပြုတတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်း
ခပ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။
ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌။ နလိမ္ပတိ၊
မလိမ်းကျံ။ သီတိဘူတော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်၏။ ဝါ၊ငြိမ်းချမ်း
သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ နိရုပဓိ၊ ဥပဓိမရှိ။ သဗ္ဗာအာသတ္တိယော၊
အလုံးစုံကပ်ငြိတတ်သောတဏှာတို့ကို။ဆေတွာ၊ဖြတ်၍။ဟဒယေ၊
စိတ်၌။ ဒရံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍။ သန္တိံ၊ ငြိမ်းရာ
နိဗ္ဗာန်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပပ္ပုယျ၊ ရောက်၍။ ။(ဤ၌

သမေယျဟု အချို့ရှိ၏။ ဋီကာနှင့်ညီ၏၊ အနက်ကားတူ၏)။ ။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ငြိမ်း၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးကြီးအား။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ ဇူဒံ၊ ဤတရားစကား ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော စကားကို လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ နိက္ခမေ၊ ကိလေသာမှထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဒါ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ သူဌေးကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူလေ၏။ အထ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်၍ ပြအပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရား ဟောတော်မူခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတရားဟောတော်မူခြင်းကို။ ပကာသေသိ၊ ထင်စွာပြတော်မူပြီ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓံ၊ နိရောဓ သစ္စာကို လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ။ ထင်စွာပြပြီ။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော မည်းနက်ခြင်းရှိထသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျသေယျထာပိ၊ နာမ၊ ခံသည်မည်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ လ။

တသ္မိံ ယေဝ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ သာလျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသော
မြူရှိသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊
သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိံ ဥဒ
ပါဒိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊
ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တရားသည်။
နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။ပ။ဂဟပတိ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော တရား
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသောတရားရှိသည်ဖြစ်၍။
ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠ္ဟ
ဓမ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင် သက်ဝင်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။
တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။
ဝိဂတကထံကထော၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောခြင်းကင်း
သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်သို့ ရောက်သည်
ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ အပ
ရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါး ယုံကြည်ရာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။လ။နိက္ကုဇ္ဇိတံဝါ၊
မှောက်၍ ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျ
ထာပိ၊ လှန်၍ ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံဝါ၊ ဖုံးလွှမ်း
အပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝရေယျသေယျထာပိ၊ ဘွင့်လှစ်၍
ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ တွေဝေသောသူအား။ ဝါ၊
ခရီးမှားသောသူအား။ ဝါ၊ မျက်စိလည်သော သူအား။ မဂ္ဂံ၊
လမ်းခရီးကို။ အာစိက္ခေယျသေယျထာပိ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ဒက္ခန္တိ၊
မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အန္ဓကာရေ၊အမိုက်တိုက်၌။
တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျသေယျထာပိ၊
ညှိထွန်းဆောင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧသောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊

ဆည်းကပ်ပါ၏။ပ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ရှုပါသကံ၊ လည်းကာပ်ထယ်
သော ဒါယကာဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေရေတုံ၊မှတ်တော်မူပါ
လော့။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး။ သရဏဂတံ၊ သရဏဂုံသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော။ ဥပါ
သကံ၊ဒါယကာဟူ၍။ပ။ဂဟပတိနာ၊သည်။သွာတနာယ၊နက်ဖြန်
ကုသိုလ် ကောင်းမှု အလို့ငှါ။ပ။ နိမန္တိတောကိရုံ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်
သတတ်။

၁၀၆။ ဂဟပတိ၊အနာထပိဏ်သူဌေး။တယာ၊သည်။လ။နိမန္တိ
တောကိရ၊ပင့်ဘိတ်အပ်သတတ်။ တွဥ္စ၊ သင်ကလည်း။ အာဂန္တု
ကော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။
ယေန၊ အကြင်ကံကျွေးဖြင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ! သော။
သံဃဿ၊အား။ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ကရေယျာသိ၊လုပ်ကျွေးလေလော့။
တေ၊အား။ တံဝေယျာယိကံ၊ ထိုကံကျွေးကို။ ဝါ၊ ထိုလုပ်ဘော်
ကိုင်ဘက်ကို။ ဒေမိ၊ပေးအံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဂဟပတိ၊
ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ အလံ၊မသင့်။ ယေန၊ဖြင့်။လ။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။
မေ၊ အား။ တံဝေယျာယိကံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။
အဝေါစ၊၏။ရာဇဂဟကော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော။နေဂမော၊
နိဂုမ်းသူဌေးသည်။လ။ ဂဟပတိနာ၊သည်။လ။ နိမန္တိတောကိရ၊
အပ်သတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဿောသိခေါ၊ ကြားလေသလျှင်
ကတည်း။လ။ အယျော၊အမောင်။ အလံ၊မသင့်။ပ။ ရာဇာ၊သည်။
။ပ။ ဇုတိ၊ဤသို့။အဿောသိခေါ၊ကတည်း။ပ။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။
အလံ၊မသင့်။ပ။တဿာရတ္တိယာ၊ထိုည၌၏။ အစ္စယေန၊လွန်သော
အခါ၌။ပ။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ဆွမ်းစားပြီးစဉ်။
ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ လက်တော်မှ ချအပ်သော သပိတ်တော်
ရှိသည်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ။(ဤသလ္လက္ခေတွာပုဒ်ကား
ပါဌသေသတည်း)။ ။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။သာဝတ္ထိယံ၊၌။ ။ဘိက္ခုသံဃေန၊
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆို၍နေခြင်းကို။ အဓိဝါ

သောတု၊ သည်းခံတော်မူပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ တထာဂတာ၊ ဘုရားတို့သည်။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။

၁၀၇။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုသဟာယော၊ များသောသဟဲရှိသည်။ အာဒေယျဝါစော၊ ယူအပ်သော စကားရှိသည်။ ဝါ၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တံ ကရဏီယံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ ကား။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ အာရာမေ၊ အရာမ်တို့ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေထ၊ တည်စေကြကုန်လော့။ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို။ ပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ပွင့်၏။ သော စ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်ခဲ့ပြီ။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤလမ်းခရီးဖြင့်။ အာဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလာလိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ သော။ ဂဟပတိနာ၊ သည်။ ဥယျောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရာမေ၊ အရာမ်တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ တည်စေကြကုန်ပြီ။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ ပ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေသိ၊ လှည့်လည်၍ကြည့်၏။ ကိံ အနုဝိလောကေသိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်အရပ်သည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ နေဝ အတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသည်။ အသာ၊ ဖြစ်၏။ နစ္စာသန္နေ၊ မနီး

လွန်းသည်။ အသေး၊ ၏။ ဂမန္တာ ၁မနသမ္မန္တ၊ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ၊အလိုရှိကုန် အလိုရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်။ အဘိက္ကမနီယံ၊ ရောက်လွယ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အပ္ပါကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်ရောပြွမ်းခြင်း မရှိ။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့် အခါ၌။အပ္ပသဒ္ဒံ၊နည်းသောလူသံရှိ၏။အပ္ပနိဃောသံ၊နည်းသော မြို့ရွာတွန်သံရှိ၏။ ဝိဇနဝါတံ၊ ကင်းသော လူငွေ့ရှိ၏။ မနုဿရာ ဟသေယျကံ၊လူတို့ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌အမှုကိုပြုခြင်းငှါထိုက်၏။ ပဋိသလ္လာဏသာရုပ္ပံ၊ ပုန်းအောင်း၍နေခြင်းငှါ လျောက်ပတ်၏။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟရေယျနုခေါ၊ နေရအံ့နည်း။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အနုဝိလောကေသိ၏။ပ။ ဇေတဿ၊ ဇေတအမည် ရှိသော။ကုမာရဿ၊မင်းသား၏။ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်ကို။ ၁ ါမတော၊ မှ။ နေ့ဝအတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသည်ကို။ပ။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေ သလျှင်ကတည်း။ပ။ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ အာရာမံ၊အရာမ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုဝိမ့်သောငှါ။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ကောဋိသန္ထ ရေနပိ၊ အသပြာ အစွန်း ချင်းချင်း ထိအောင် ခင်းသဖြင့်လည်း။ အာရာမော၊ ကို။ အဒေယျော၊ ငါပေးအပ်၏။ပ။ (အသဒ္ဒါကား အနက်မရှိ။ တန္တော့ာမျှသာတည်း)။ပ။ ဂဟိတော၊ယူအပ်ပြီ။ပ။နဂ ဟိတော၊မယူအပ်။ပ။ဇူတိ၊ဤသို့။ ဝေါဟာရိကေ၊တရားဆုံးဖြတ် တတ်ကုန်သော။ မဟာမတ္တေ၊ အမတ်ကြီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြ ကုန်၏။မဟာမတ္တာ၊တို့သည်။ဧဝံ၊ဤသို့။အာဟံသု၊ကုန်၏။ကိံ အာ ဟံသု၊ကား။အယျပုတ္တ၊အရှင်သား။တယာ၊သည်။ယတော၊အကြင် ကြောင့်။အဂ္ဃေ၊ါ၊အဖိုးကို။ကတော၊ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ တတော၊ထိုကြောင့်။ အာရာမော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ပ။ သကဋေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။ ဟိရညံ၊ ငွေကို။ နိဗ္ဗာဟာပေတွာ၊ တိုက်စေ၍။ဇေတဝနံ၊ဇေတမင်းသားဥယျာဉ်ကို။ကောဋိသန္ထာရံ၊ အသပြာအစွန်း အချင်းချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းကို။ ဝါ၊ အသပြာ

အစွန်းချင်းချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့်။ သန္ထရာပေသိ၊ခင်းစေ၏။ သကိံ၊တကြိမ်။ နိုဟဋ္ဌံ၊ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ဟိရညံ၊ ငွေသည်။ ထောကသေ၊ အနည်းငယ်သော။ ဩကာသသ၊ အရပ်အား။ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌။ သာမန္တာ၊ အနီးအရပ်၌။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌။နပ္ပဟောတိ၊မလောက်။ပ။ ဟိရညံ၊ငွေကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဇုမ္ဗိတာသံ၊ ကို။ သန္ထရိသာမ၊ ခင်းကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဇေတဿ၊ ဇေတအမည်ရှိသော။ ကုမာရဿ၊မင်းသားအား။ ဧတံ၊ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ ကား။ အယံဂဟပတိ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဟိရညံ၊ ငွေကို။ ယထာပရိစ္စဇတိ၊ အကြင်စွန့်၏။ ဣဒံ၊ဤစွန့်ခြင်းသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဩရကံ၊ယုတ်ညံ့သည်။ နဘဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။လ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ အလံ၊ မသင့်။ တံဩကာသံ၊ထိုအရပ်ကို။ မာသန္ထရာပေသိ၊မခင်းပါစေနှင့်။ မေ၊ ငါ့အား။တံဩကာသံ၊ကို။ဒေဟိ၊လော့။မမ၏။ဧတံဒါနံ၊ထိုအလှူသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၏။ပ။ ဇေတော၊ အမည်ရှိသော။ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ အဘိညာတော၊ ကျော်စော၏။ ဉာတမနုဿော၊ ထင်ရှားသော လူတည်း။ ဧဝရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဉာတမနုဿာနံ၊ ထင်ရှားသော လူတို့အား။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ မဟတ္တိကော၊ များသောအကျိုး ရှိ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တံဩကာသံ၊ ကို။ ဇေတဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊အား။ ပါဒါသိ၊ပေးလေ၏။ပ။ ကောဋ္ဌကံ၊တံခါးမုတ် ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။လ။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်တို့ကို။ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယော၊ ညီမူရာစရပ်တို့ကို။ အဂ္ဂိသာလာယော၊ မီးတင်းကုပ်တို့ကို။

ကပ္ပိယကုဋီယော၊ ကပ္ပိယကုဋိတို့ကို။ ဝစ္စကုဋီယော၊ တို့ကို။ စင်္ကမတို့ကို။ စင်္ကမနသာလာယော၊ စင်္ကြံစရပ်တို့ကို။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းတို့ကို။ ဥဒပါနသာလာယော၊ ရေတွင်းစရပ်တို့ကို။ ဇန္တာဃရေ၊ ဇရုံးအိမ်တို့ကို။ ဇန္တာဃရသာလာယော၊ တို့ကို။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်တို့ကို။ ကာရာပေသိ၊ စေ၏။ပ။

၃၀၈။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ယေပိဘိက္ခူ၊ တို့သည်။နဝကမ္မံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌေန္တိ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ စီဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။ ဒလိဒ္ဒဿ၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော။ တုန္နဝါယဿ၊ အပ်လျှိုသမားအား။လ။ဣမေမနုဿာ၊ တို့သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ယထာ ကရောန္တိ၊ အကြင်ပြုကြကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပြုခြင်းသည်။ ပြရကာ၊ ယုတ်ညံ့သည်။ နခေါဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ့်။ ယန္နူန၊ စင်စစ်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။လ။ကရေယျံ၊ ပြုတော့အံ့။လ။ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော။ သော တုန္နဝါယော၊ ထိုအပ်လျှိုသမားသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်ပြောင်းကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နယ်၍။ ဣဋ္ဌကာယော၊ တို့ကို။ စိနိတွာ၊ စီ၍။ ကုဋ္ဋံ၊ နံရံကို။ ဥဋ္ဌာပေသိ၊ ထစေ၏။ အကုသလ ကေန၊ မလိမ်မာသော။ တေန၊ ထိုသူဆင်းရဲ ဖြစ်သော အပ်လျှို သမားသည်။ စိတာ၊ စီအပ်သည်ဖြစ်သော။ ဝင်္ကာ၊ ကောက်သည် ဖြစ်၍။ ပရိပတတိ၊ လည်းခဲ့၏။ ဝါ၊ ပြိုခဲ့၏။လ။ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲ ဖြစ်သော။ သော တုန္နဝါယော၊ သည်။ ဥဇ္ဈာယတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ခိယျတိ၊ ရှုပ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ၊ ဖရိုဖရဲဆို၏။ကိံ ဝိပါစေတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် ဒါယကာတို့သည်။ သကျပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံသမဏာနံ၊ တို့အား။လ။ ဒေန္တိ၊ လှူကြကုန်၏။တေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။

တေသံ္သူ၊ ထိုဒါယကာတို့၏သာ၊လျှင်။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌေန္တိ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ စီရင်ကြကုန်၏။ အဟံပန၊ ငါသည် ကား။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ န ဩဝဒတိဝါ၊ ဆုံးမလည်းမဆုံးမ။ န အနုသာသတိဝါ၊ ကံမြစ်လည်း မကံမြစ်။ နဝ ကမ္မံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ န အဓိဋ္ဌေတိ၊ မဆောက်တည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေတိ၊၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိသာ၊ သော။ပ။ ဒလိဒ္ဒဿ၊သော။ တဿတုန္နဝါယဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အသော သုံခေါ၊ တည်း။ပ။နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ၄၊။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။နဝကမ္မိကော၊အမှုအသစ်ကိုစီရင်တတ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိန္တိနုခေါ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ပရိယောသာနံ'ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ပါ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လတံ့။ ခဏ္ဍံ၊ ကျိုးသည်ကို။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်သည်ကို။ ပဋိသင်္ခရိဿတိ၊ ပြုပြင်စီရင်လတံ့။ပ။

၃၀၉။ သံဃော၊သည်။ဣတ္ထန္နာမဿ၊သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ပ။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။လ။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မဿ၊ ကို။ ဒါနံ၊ ပေးသည်ကို။ ခမတိ၊နှစ်သက်အပ်၏။ပ။ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ ကို။ပ။ဘိက္ခုနော။ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။ပ။

၃၁၀။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အန္တေဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ သော။ သံဃဿ၊၏။ ပုရတောပုရတော၊ ရှေ့မှရှေ့မှ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်ကား။အမှာကံ၊တို့၏။ဥပဇ္ဈာယာနံ၊တို့ အား။ပ။အာစရိယာနံ၊တို့အား။ ။အမှာကံ၊တို့အား။ ဘဝိဿတိ။ လတံ့။ ဣတိ၊သို့။ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွေယျာ

ယော၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ဂန္တွာ၊ ၍။ဝိဟာရေသု၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတေသု၊ ကုန်သည် ရှိသော်။ သေယျာသု၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ပ။သေယျံ၊ ကို။ အလဘ မာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စူသ သမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကော၊ အဘယ် သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သာရိပုတ္တော၊ အကျွန်ုပ် သာရိပုတ္တရာပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣဓ၊ ၌။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ နေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ပ။ဂန္တွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာ ယာနံ၊ တို့အား။လ။ဘဝိဿတိ၊လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။လ။ပရိဂ္ဂဏှန္တိ ကိရ၊ တတ်။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့ကြားတော်မူတိုင်းသော စကား သည်။ သစ္စံ၊ အမှန်ပင်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အဂ္ဂါသနံ၊ နေရာဦး ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို လည်းကောင်း။အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ကိံ အာဟံသု၊ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ပ။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ။ပ။ဂဟပတိကုလာ၊ သူကြွယ်မျိုးမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုတ္တန္တိ ကော၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်ကို ဆောင်၏။ပ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်ကို ဆောင်၏။လ။ ဓမ္မကထိကော၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို

ဆောင်၏။ပ။ ပဌမသဿဗျာနသဿ၊ ပဌမဗျာန်ကို။ လာဘီ၊ ရ၏။ပ။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တည်း။ပ။ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ်တည်း။ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမ်တည်း။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ပ။တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာ ရှိ၏။ပ။ ဆဠဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဏ်ရှိ၏။ပ။

၃၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မဟာနိဂြောဓော၊ ပြည်ညောင်ပင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်ကြီးကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီတကဲသဟဲပြု၍။ တိတ္တိရောစ၊ ခါမင်းလည်းကောင်း။မက္ကဋောစ၊မျောက်မင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂေါစ၊ ဆင်မင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးဦး။ သဟာယာ၊ တို့သည်။ဝိဟရိံသု၊နေကုန်၏။တေ၊တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဘာဂဝုတ္တိကာ၊ သဘောမတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ပ။အမှာတံ၊ငါတို့တွင်။ ယံ၊အကြင်သူကို။ဇာတိယာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်အားဖြင့်။မဟန္တတရံ၊အလွန်ကြီး၏ဟူ၍။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဇာနေယျာမ၊ သိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သက္ကရေယျာမ၊ အရိုအသေပြုကြရကုန်မူကား။ ဂရုံ ကရေယျာမ၊ အလေးအမြတ်ပြုကြရကုန်မူကား။ မာနေယျာမ၊ မြတ်နိုးကြရကုန်မူကား။ ပူဇေယျာမ၊ ပူဇော်ကြရကုန် မူကား။ အဿစ၊ ထိုသူ၏လည်း။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ တိဋ္ဌေယျာမ၊ တည်ကြရကုန်မူကား။အဟောနူန၊ပြဲကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ တိတ္တိရောစ၊ သည်လည်း ကောင်း။ မက္ကဋောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိံသု၊ ကား။ သမ္မ၊ အဆွေ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ကိံ၊ ကို။ သရသိ၊ အောက်မေ့မိ သနည်း။ ဝါ၊ မှတ်မိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ သမ္မာ၊

အဆွေတို့။ယဒါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ ပေါတော၊ငယ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊၌။ဣမံနိဂြောဓံ၊ ကို။ သတ္ထိနံ၊ ပေါင်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ဝါ၊အကြားကို။ကရိတွာ၊ပြု၍။အတိက္ကမာမိ၊လွန်နိုင်၏။ ဝါ၊ သွားနိုင်၏။ အဂ္ဂင်္ကုရကံ၊ အညွန့်ဖျားသည်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ဆုပတိ၊ထိ၏။ သမ္မာ၊အဆွေတို့။အဟံ၊သည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဣမံ၊ ဤအမှုအရာကို။သရာမိ၊အောက်မေ့၏။ ဝါ၊ မှတ်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဆာပေါ၊ ငယ်သည်။ ဟောမိ၊၏။ဆမာယံ၊မြေ၌။နိသိဒိတွာ၊၍။ ဣမဿနိဂြောဓဿ၊၏။ အဂ္ဂင်္ကုရကံ၊အညွန့်အဖျားကို။ ခါဒါမိ၊စား၏။ပ။သမ္မာ၊ အဆွေတို့။ အမုကသ္မိံ၊ ပြကာသေ၊ ဤ အမည်ရှိသော အရပ်၌။ မဟာနိဂြောဓော၊သည်။အဟောသိ၊၏။ တတော၊ထိုပြည်ညောင်ပင်မှ။ ဖလံ၊ အသီးကို။ဘက္ခိတွာ၊စား၍။ဣမသ္မိံ၊ ပြကာသော၌။ ဝစ္စံ၊ ကို။ အဟောသိ၊ပြုပြီ။ တဿ၊ ထိုအသီးစေ့ကြောင့်။ အယံနိဂြောဓော၊ သည်။ ဇာတော၊ဖြစ်ပြီ။ဝါ၊ပေါက်ပြီ။သမ္မာ၊တို့။ တဒါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ဇာတိယာ၊ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။မဟန္တတရော၊ အလွန်ကြီး၏။ ။ပ။သမ္မ၊အဆွေ။ တွံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ထက်။ပ။တံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ သက္ကရိဿာမ၊ အရိုအသေ ပြုကုန်တော့အံ့။ပ။ တုယှဉ္စ၊သင်၏လည်း။ပြဝါဒေ၌။ မယံ၊တို့သည်။ ပတိဋ္ဌိဿာမ၊ တည်ပါကုန်တော့အံ့။ပ။ တိတ္တိရော၊ ခါမင်းသည်။ မက္ကဋဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂံစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စသုသီလေသု၊ ငါးပါးကုန်သောသီလတို့၌။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေပြီ။အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း။လ။သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တတိ၊ကျင့်၏။ တေ၊ ထို ခါမင်း, မျောက်မင်း, ဆင်မင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပ္ပတိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဘာဂဝုတ္တိကာ၊ သဘောတူသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်မှနောက်၌။ သုဂတိံ၊

ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်
ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ခေါ၊စင်စစ်။
ဧဝံ၊ဤသို့။ တိတ္တိရိနာမ၊ ခါတို့အကျင့်မည်သော။ ဘဲ့မြဟ္မစရိယံ
နာမ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ယေနရာ၊
အကြင်လူတို့သည်။ ဝုဍ္ဍံ၊ ကြီးသောသူကို။ အပစယန္တိ၊အရိုအသေ
ပြုကြကုန်၏။ တေနရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ တရား၌။ ကောဝိဒါ၊
လိမ္မာကုန်၏။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌
လည်း။ ပါသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်
ဘဝ၌လည်း။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော အလားရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်
ကုန်သော။ တေဟိနာမပါဏာ၊ ထို သတ္တဝါတို့စဉ်လျက်။ အညံ
မညံ၊ချင်း။ သဂါရဝါ၊ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ဝိဟရိဿန္တိ၊
နေကြကုန်သေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
သွာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိ
ဓမ္မာဝိနည်း၌။ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်သည်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်
လျက်။ ဤအဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ယံဝိဟရေ
ယျာထ၊ အကြင်နေကြကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ နေခြင်းသည်။ ဣဓ၊
ဤငါဘုရားသာ့သနာတော်၌။ ခေါ၊ စင်စင်။ ကသောဘေထ၊
တင့်တယ်ကြသလော။ ။[ဤ၌ သဂါရဝါ,သပ္ပတိဿာစသည်ဖြင့်
အချိုပေ၌ ရှိကြကုန်၏။ ကဲ့ရဲ့သောအရာဖြစ်၍ အဂါရဝါစသည်
သင့်၏။ သောဘေထ၌လည်း ဧကဝုစ် ဧထဝိဘတ်တည်း]။ ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထာဝုဍ္ဍံ၊သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။အဘိဝါ
ဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို
လည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း အမှုကို ၎င်း။
သာမိစိကမ္မံ၊အရိုအသေပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။အဂ္ဂါသနံ၊နေရာ
ဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂ
ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာကို။ ယထာဝုမုံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ နပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်။

၃၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝန္တိယာ၊ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမေဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ပုရေဥပသမ္ပန္နေန၊ ရှေးဦးစွာ ပဉ္စင်းခံပြီးသော ရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဥပသမ္ပန္နော၊ နောက်မှ ပဉ္စင်းခံသောရဟန်းကို။ အဝန္ဒိယော၊ ရှိမခိုးအပ်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ လူ့သာမဏေကို။ နာနာသံဝါသကော၊ အသီးအသီးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော။ ဝုဍ္ဎတရော၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ဥက္ခိတ္တကရဟန်းကို။ ဝါ၊ ကမ္မနာနာသံဝါသက ရဟန်းကို။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမကို။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်ကို။ ပါရိဝါသိကော၊ ပရိဝသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းကို။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟော၊ ငင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ရဟန်းကို။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သောရဟန်းကို။ မာနတ္တစာရိကော၊ မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါ ထိုက်သော ရဟန်းကို။ အဝန္ဒိယော၊ ရှိမခိုးအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝန္ဒိယာ၊ တို့သည်၊ ဣမေဒသ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝန္ဒိယာ၊ ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။ ပစ္ဆာဥပသမ္ပန္နေန၊ နောက်မှ ပဉ္စင်းခံသောရဟန်းသည်။ ပုရေဥပသမ္ပန္နော၊ ရှေးဦးစွာ ပဉ္စင်းခံသော ရဟန်းကို။ နာနာသံဝါသကော၊ အသီးအသီးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော။ ဝုဍ္ဎတရော၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းကို။ ဝါ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကရဟန်းကို။ ဝန္ဒိယော၊ ရှိခိုးအပ်၏။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီနှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ ကြာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ် တည်းဟူသောမင်းလူနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။

တထာဂတော၊ ဝိပဿီစသော ရှေးဘုရားကဲ့သို့လာခြင်းကောင်း
တော်မူသော။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကို။ ဝန္ဒိယော၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝန္ဒိယာ၊
တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။

၃၁၃။ ။ပ။သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်တို့ကို။
သန္ထရေ၊ အခင်းတို့ကို။ ဩကာသေ၊ အရပ်တို့ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊
စီရင်ကြကုန်၏။ပ။သံဃိကဉ္စ၊ သံဃိကကိုသာလျှင်။ဘာဂဝတာ၊
သည်။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။
ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်ကို။ နော အနုညာတံ၊ အပ်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတွာ၊ ၍။ပ။ဂန္တွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤမဏ္ဍပ်အခင်း အရပ်သည်
ကား။ပ။ဉာတိမနုဿိကတွာ၊ ၍။မဏ္ဍပေ၊တို့ကို။ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ကုန်၏။ပ။
မဏ္ဍပေသု၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတေသု၊ သော်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သော။ သန္ထရံပိ၊ အခင်းကိုလည်း။
ယထာဝုဍ္ဎံ၊ တိုင်း။ နပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။

၃၁၄။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ အန္တရဃရေ၊ ရွာတွင်း၌။
ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ
တို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ အာသန္ဒိံ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက်
အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။
ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌သားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း။
ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက် အမြိတ်အဆာ အမွေးရှည်သော
နက်သော ကော်ဇောအခင်းကို လည်းကောင်း။စိတ္တကံ၊သားမွေး
ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာယက်အပ်သောအခင်းကိုလည်းကောင်း။ပဋိကံ၊
သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းနှီးဖြူကို လည်းကောင်း။
ပဋလိကံ၊ တခဲနက်ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော
နီသောကော်ဇော အခင်းကို လည်းကောင်း။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်
သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်, ကျားရုပ်

စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောသားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓလောမိ၊တဘက်ကအမွေးအမြိတ် အဆာထွက်သောသားမွေး အခင်းကိုလည်းကောင်း။ကေန္တလောမိ၊နှစ်ဘက်မှအမွေးအမြိတ် အဆာထွက်သော သားမွေးအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကဋ္ဋိဿံ၊ ပိုးချည်ပိုးညွန့် တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကောသေယျံ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ယက်၍ ရွှေချည်ဖြင့်ချုပ်အပ်သောအခင်း ကိုလည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော ကချေ သည်မတို့ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးအခင်းကို လည်း ကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ခင်းအပ်သော ဆင်ကုန်းနှီးကိုလည်းကောင်း။ အဿတ္ထရံ၊ မြင်းကုန်းနှီးကို လည်း ကောင်း။ ရထတ္ထရံ၊ ရထားခင်းနှီးကို လည်းကောင်း။ အဇိနပဝေဏိံ၊ ဆြောင်စောင်းနှင့်အမျှ နှစ်ထပ်သုံးထပ်ထပ်၍ ချုပ်အပ် သော သစ်နက်ရေအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ဝံပိုက်ရေဖြင့်ပြုအပ် ချုပ်အပ်သော မြတ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ သဥတ္တရစ္ဆဒံ၊ အထက်ဗိတာန်နီမျက်နှာကြက်နှင့် တကွသော။ ဥဘတော လောဟိတကုပဓာနံ၊ လက်ဝဲလက်ျာ နှစ်ဘက်မှနီသောအုံးရှိသောအခင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလိုလိုရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဘိနိသီဒန္တိ၊ မထိုင်ကြကုန်။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသန္ဒိံ၊အခြေရှည်သော ဆြောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌သားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း။ တူလိကံ၊လဲသွတ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ဤသို့။ ဝါလို ၊သုံးပါးသောအခင်းတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ဂိဟိဝိကဋံ၊လူတို့ဥစ္စာဖြစ်သောအခင်းကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ ထိုင်စိမ့် သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အဘိနိပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်စိမ့် သောငှါ။ နတ္တေဝ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော် မမူ။ပ။ တူလောနဒ္ဓံ၊ လဲဖြင့် မြှေးရက်အပ်သော။ မဉ္စပီ၊ ဆြောင်စောင်းကို

လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌိပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။လ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဋံ၊ လူတို့ ဥစ္စာဖြစ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို။

၃၁၅။လ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ လျှောက်ဆိုသောကြောင့်သာလျှင်။ တွံ၊သင်သည်။ ဇေတဝနံ၊ကို။ အာဂတာနာဂတဿ၊ ရောက်ပြီးရောက်လတ္တံ့သော။ စာတုဒ္ဒိသဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌နေသော။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ပ။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၍။ပ။

၃၁၆။ အာဗိဝကသာဝကဿ၊ အာဇီဝကတက္ကတွန်းတပည့်ဒကာဖြစ်သော။ မဟာမတ္တဿ၊ အမတ်ကြီး၏။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝိပ္ပကတဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစား၍ မပြီးသေးသော။ အနန္တရိကံ၊အခြားမဲ့၌နေသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ဝုဋ္ဌာပေသိ၊ထစေ၏။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ အဟောသိ၊ဖြစ်လေပြီ။ပ။ အညတြာပိ၊တပါးသောအရပ်၌လည်း။ နိသိန္နေန၊ နေသော ရဟန်းသည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။လဗ္ဘာ၁နုနာမ၊ရအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိပါစေတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိပ္ပကတဘောဇနော၊ ဆွမ်းစား၍မပြီးသေးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မထစေအပ်။ပ။ သစေဝုဋ္ဌာပေတိ၊အကယ်၍ ထစေမိသည် ဖြစ်အံ့။ ပဝါရိတောစ၊ပဝါရိတ်သင့်သောဝိပ္ပကတဘောဇန ရဟန်းသည်လည်း။ သစေဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဂစ္ဆ၊သွားတည့်ချေ။ ဥဒကံ၊ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူချေ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆောင်ယူခြင်းကို။စေလဘေထ၊အံ့။ပ။သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ သိတ္ထာနိ၊ ဆွမ်းလုံးတို့ကို။ ဂိလိတွာ၊မျို၍။ အာသနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊

၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကေနစိပရိယာယေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်း
ဥပါယ်တမျဉ်ဖြင့်။ဝုဍ္ဎတရဿ၊ သော။ဘိက္ခုနော၊ အား။အာသနံ၊
ကို။ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ၊ တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။
နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ပ။ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်
သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ထစေကြကုန်၏။ ဂိလာနာ၊
နာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊
ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မယံ၊တို့သည်။ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ထခြင်းငှါ။
နသက္ကောမ၊ကုန်။ ဂိလာနာ၊ နာကုန်သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ပါကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်
တို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ထစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊၍။
ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊သိမ်းဆည်း၍။ ဝါ၊မ ဆ၍။ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။
ဌိတကေ၊ ရပ်မိသည်ရှိသော်။ မုဉ္စန္တိ၊ လွှတ်ကြကုန်၏။ ဂိလာနာ၊
နာသော ရဟန်းတို့သည်။ မုစ္ဆိတာ၊ မိန်းမောကုန်သည် ဖြစ်၍။
ဝါ၊ မူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပပတန္တိ၊လည်းလေကုန်၏။ပ။ ဂိလာနော၊
နာသောရဟန်းကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊မထစေအပ်။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊
ကုန်သော။ဂိလာနာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။မယံ၊တို့သည်။
အဝုဋ္ဌာပနီယာ၊မထစေအပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဝရသေယျာယော၊ မြတ်သော
ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပလိဗုန္ဓန္တိ၊ နှိပ်စက်ကြကုန်၏။ ဝါ၊
တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ဂိလာနဿ၊အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်
သော။သေယျံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ လေသကပ္ပေန၊ အမြွက်
ထောင်သဖြင့်။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိဗာ
ဟန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သတ္တ
ရသဝဂ္ဂိယာ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
အညတရံ၊ သော။ ပစ္စန္တိမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌။ မဟာ
ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကြီးကို။ဣဓ၊ ၌။ မယံ၊တို့သည်။ ဝဿံဝသိဿာမ၊
ဝါဆို၍ နေကုန်တော့အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ပဋိသင်္ခရောန္တိ၊

ပြုပြင်စီရင်ကြကုန်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
သတ္တရသဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋိ
သင်္ခရောန္တေ၊ ပြုပြင် စီရင်သည်တို့ကို၊ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်လေကုန်
သလျှင်သတည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ သတ္တရသဝဂ္ဂိကာ၊ ကုန်သော။
ဣမေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋိသင်္ခရောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဟန္ဒ၊ ယခု။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ထစေရကုန်
တော့အံ့။ လ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပဋိသင်္ခ
ရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေထ၊ နေကြကုန်
လော့။ ပဋိသင်္ခတေ၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝုဋ္ဌာ
ပေဿာမ၊ ထစေကြကုန်တော့အံ့။ လ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဥဋ္ဌေထ၊
ထကြကုန်လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ပါပု
ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊
တို့။ ပဋိကစ္စေဝ၊ စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံနနု၊
ကြားအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အညံ၊
တပါးသောကျောင်းကို။ ပဋိသင်္ခရေယျာမနနု၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်
သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊
တို့။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သံဃိကောနနု၊ သံဃိကာ မဟုတ်တုံလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝိဟာရော၊ သည်။
သံဃိကော၊ သည်။ အာမ၊ ဩော်ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။ ပ။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးပါ၏။
တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဝသထ၊ နေကြပါကုန်လော့။ မယံပိ၊
တို့သည်လည်း။ ဝသိဿာမ၊ နေပါကုန်တော့အံ့။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ကုပိတာ၊ အမျက် ထွက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနာ၊ နှလုံး
မသာယာကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂီဝါယံ၊ လည်ပင်းကို။ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍။ နိက္ကဍ္ဍန္တိ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တရသဝဂ္ဂီ
ရဟန်းတို့သည်။ နိက္ကဍ္ဍိယမာနာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။
ရောဒန္တိ၊ ငိုကြကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိဿ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒထ၊ ငိုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။ တုမှေ၊ တို့ကို။ သံဃိကာ၊ သော။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ကဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုပိတေန၊ ဖြင့်။ အနတ္တမနေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ နနိက္ကဍ္ဎိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယော၊ သည်။နိက္ကဍ္ဎေယျ၊ အံ့။ယထာဓမ္မော၊ သဘော အလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏။ပ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဂါဟေတုံ၊ ယူစိမ့်သောငှါ။ပ။

၃၁၇။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဂါဟေတဗ္ဗံ၊ ယူစေအပ်သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂဟိတာ ဂဟိတဉ္စ၊ ယူအပ်ပြီးသည် မယူအပ်သေး သည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဠုတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို ယူစေတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကံ၊ ကျောင်းကိုယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍။ သမ္မန္နေယျ၊ ရာ၏။ပ။

၃၁၈။ ကထံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂါဟေတဗ္ဗံ၊ ယူစေအပ်သနည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်စိမ့်သောငှါ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ၍။ သေယျာယော၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ဂဏေတုံ၊ ငှါ။ သေယျာယော၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ၍။ သေယျဂ္ဂေန၊ ကျောင်းအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊ ယူစေခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သေယျဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဂါဟေန္တာ၊ ယူစေကုန်သည်ရှိသော်။ သေယျာ၊ တို့သည်။ ဥဿာရယိံသု၊ ကျန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပိုလျှံကုန်၏။ပ။ ဝိဟာရဂ္ဂေန၊ ကျောင်း အပိုင်းအခြားဖြင့်။ပ။ ပရိဝေဏဂ္ဂေန၊ ပရိဝုဏ် အပိုင်းအခြားဖြင့်။ပ။ အနုဘာဂံပိ၊ နောက်၌ဖြစ်သော အဘို့ကိုလည်း။ ဝါ၊ အလျှောက်ဖြစ်သော အဘို့ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ ။ပ။ အနုဘာဂေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အညော၊

သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အကာမာ၊အလို
မရှိသည်ရှိသော်။ နဒါတဗ္ဗော၊မပေးအပ်။ ။ပ။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။
နိဿီမေ၊ သိမ်ပ၌။ ဌိတာယ၊ တည်သော ရဟန်းအား။ သေနာ
သနံ၊ကျောင်းကို။ ဂါဟေန္တိ၊ ယူစေကြကုန်၏။ ဝါ၊ အပ်ပေးကြ
ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဋိဗာဟန္တိ၊
တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ဝဿာနံ၊မိုးလတို့၏။တေမာသံ၊ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး။ ပဋိဗာဟိတုံ၊တားမြစ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ ဥတုကာလံပန၊ ဆောင်းဥတု နွေဥတုအခါ၌ကား။ ပဋိဗာဟိ
တုံ၊ ငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ မူ။လ။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ ကျောင်းကို
ယူစေခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ တို့သည်။ ပုရိမကော၊
ပုရိမဝါ၌ ကျောင်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမကော၊ ပစ္ဆိမဝါ၌
ကျောင်းခံခြင်းလည်းကောင်း။အန္တရာမုတ္တကော၊ဝါပ၌ ကျောင်း
ခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါး
တို့တည်း။ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီးသော အထွက်တရက်နေ့
ရှိသော။အာသဠှိယာ၊ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဝါ၊ဝါဆိုလပြည့်ကျော်
တရက်နေ့၌။ ဝါ၊ ပုရိမဝါကပ်သောနေ့၌။ ပုရိမကော၊ ပုရိမဝါ
ကျောင်းခံခြင်းကို။ ဂါဟေတဗ္ဗော၊ ယူစေအပ်၏။ မာသဂတာယ၊
လွန်လေပြီးသောတလရှိသော။ အာသဠှိယာ၊ ၌။ ဝါ၊ ဝါခေါင်
လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌။ ဝါ၊ ဒုတိယဝါဆိုသောနေ့၌။ ပစ္ဆိမ
ကော၊ ပစ္ဆိမဝါကျောင်းခံခြင်းကို။ပ။ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီး
သော အထွက်တရက်နေ့ရှိသော။ ပဝါရဏာယ၊ပဝါရဏာနေ့၌။
ဝါ၊သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တရက်နေ့၌။ အာယတိံ၊ နောင်
အခါ၌။ဝဿံဝါသတ္ထာယ၊ဝါဆို၍နေခြင်းငှါ။အန္တရာမုတ္တကော၊
ဝါပကျောင်းခံခြင်းကို။ပ။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ ကျောင်းကိုယူစေ
ခြင်းတို့သည်။ဝါ၊ကျောင်းကိုအပ်ပေးခြင်းတို့သည်။ဣမေတယော၊
တို့တည်း။

အမှာ ဤအရာတွင် ဓမ္မကထိကဝတ်ကိုပြရာ-

ပဗ္ဗာဇေန္တော သောမေတွာ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ သောမေတွာ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ သောမေတွာ နိဿယော ဒါတဗ္ဗော၊ ကောပိ ဟိ ကုလပုတ္တော ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဥပသမ္ပဒဉ္စ လဘိတွာ သကလံ သာသနံ ပတိဋ္ဌာပေတိ-

ဟူသော ရူဋ္ဌဝါ သေနာသနက္ခန္ဓက သေနာသနက္ခါဟ အဋ္ဌ ကထာ၌ သောမေတွာ ပဗ္ဗာဇနမည်သည်ကား ရှင်သာမဏေ ပြုရာဖြစ်သော အခြင်းအရာကို အကြွင်းအကျန်မရှိ အလုံးစုံ အကုန် အစင် အနဝသေသ အားဖြင့် ပြရာ-

သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ သစေ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ ဗျာဝဋော ဟောတိ၊ ဩကာသံ န လဘတိ။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ပဗ္ဗာဇေဟီတိ အဝုတ္တေပိ စေ ဒဟရဘိက္ခု၊ ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗာဇေတိ ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ဒဟရဘိက္ခု နတ္ထိ၊ သာမဏေရောပိ ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ခဏ္ဍသီမံ နေတွာ ပဗ္ဗာဇေတွာ ကာသာယာနိ အစ္ဆာဒေတွာ ဧဟီတိ။ သရဏာနိ ပန သယံ ဒါတဗ္ဗာနိ-

ဟူသော ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ,

ဧတံ ပဗ္ဗာဇေဟီတိ ကေသစ္ဆေဒနံ ကာသာယစ္ဆာဒနဉ္စ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗာဇေတီတိ ဧတ္ထာပိ ဧသေဝနယော-

ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဝိနည်းသဂြိုဟ်ဋီကာဟောင်း, ပဗ္ဗာ ဇေဟီတိ ဣဒံ တိဝိဓံ သန္ဓာယဝုတ္တံ-ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ တို့၌ပြဆိုအပ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်တိုင် ရှင်ပြုခြင်း သယံပဗ္ဗာ ဇန,ပဉ္စင်းငယ်တို့ကိုစေခိုင်း၍ ရှင်ပြုခြင်း အာဏတ္တဒဟရပဗ္ဗာဇန, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်စားရည်မှတ်၍ပဉ္စင်းငယ်တို့ရှင်ပြုသောဥပဇ္ဈာ ယံ ဥဒ္ဒိဿဒဟရပဗ္ဗာဇန သုံးပါးပင်တည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း

ဟူမှုကား ထိုသုံးပါးသော အခြင်းအရာမှ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် သာမဏေ ဖြစ်သည်ကို ပြဆိုရာပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာ တစုံတခုမျှ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ထိုပဗ္ဗာဇနသည် အခြင်းအရာထူး အာကာရဘေဒ အဝယဝဘေဒအားဖြင့် ဆံရိတ်ချခြင်း ကေသစ္ဆေဒန၊ သင်္ကန်းဝတ်ပေး ဖုံးလွှမ်းခြင်း ကာသာဝစ္ဆာဒန၊ သရဏဂုံပေးခြင်း သရဏဒါန အားဖြင့် သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ကေသစ္ဆေဒနကို အမှတ်မရှိသော လူ ရဟန်းတို့သည်ပင် ပြုအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ကေသောရောပနံ ယေန ကေနစိ ကတံ သုကတံ-ဟု ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူ ကုန်သည်။ ကာသာဝစ္ဆာဒနကိုကား ဥပဇ္ဈာယ်သရာကြီးသည် လည်းကောင်း, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး စေခိုင်း အပ်သော ဒဟရပဉ္စင်းငယ် သာမဏေ ဒါယကာ ယောက်ျား ရှင်လောင်းတို့သည် လည်းကောင်း ပြုအပ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးပင် မစေခိုင်းသော်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး ကိုယ်စားရည်မှတ်၍ ပြုလိုလျှင် ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ သည်လည်း ကာသာဝစ္ဆာဒနကိုပြုအပ်သည်။ ထိုကြောင့်—

သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ သစေ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ ဗျာဝဋော ဟောတိ၊ ဩကာသံ န လဘတိ။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ပဗ္ဗာဇေဟီတိ၊ အဝုတ္တောပိ စေ ဒဟရဘိက္ခု ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ဒဟရဘိက္ခု နတ္ထိ၊ သာမဏေရောပိ ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ခဏ္ဍသီမံ နေတွာ ပဗ္ဗာဇေတွာ ကာသာယာနိ အစ္ဆာဒေတွာ ဧဟီတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း, အထာပိဿ ဟတ္ထေ အဒတွာ ဥပဇ္ဈာယောဝ အာစရိယောဝါ သယမေဝ အစ္ဆာဒေတိ ဝဋ္ဋတိ။ သစေပိ အညံ ဒဟရံဝါ သာမဏေရံဝါ ဥပါသကံဝါ အာဏာပေတိ အာဝုသော ဧတာနိ ကာသာယာနိ ဂဟေတွာ ဧတံ အစ္ဆာဒေဟီတိ တံယေဝဝါ အာဏာပေတိ ဧတာနိ

ဂဟေတွာ အဇ္ဈာဒေဟီတိ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။သဗ္ဗံဟောတံ တေန ဘိက္ခုနာဝ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ ယံပန နိဝါသနံဝါ ပါရုပနံဝါ အနာဏတ္တိယာ နိဝါသေတိဝါ ပါရုပတိဝါ၊ တံ အပ နေတွာ ပုနဒါတဗ္ဗံ။ဘိက္ခုနာ ဟိ သဟတ္ထေနဝါ အာဏတ္တိ ယာဝါ ဒိန္နမေဝ ကာသာဝံ ဝဋ္ဋတိ၊ အဒိန္နံ နဝဋ္ဋတိ။ သစေပိ တဿေဝ သန္တကံ ဟောတိ၊ ကောပနဝါဒေါ ဥပဇ္ဈာယမူလကေ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း, ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ပင် မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။သရဏဒါနကိုမူကား ဆယ်ဝါရထေရ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်ပြုအပ်သည်။ထိုကြောင့် သရဏာနိ ပန သယံ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း, အထဿ ဥပဇ္ဈာယေန်ဝါ အာစရိယေနဝါ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ အာဒိနာ နယေန သရဏာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း, မဟာဝါပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ပင် မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထို အဋ္ဌကထာပါဠိတို့တွင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစေခိုင်း၍ ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသောအရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မစေခိုင်းဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကိုယ်စားရည်မှတ်တိုင်းထွာ၍ ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသောအရာနှစ်ဌာနတို့၌ တေံပဗ္ဗာဇေဟီတိ ကေသမဿုံဩဟာရေတွာ ကာသာယဝတ္ထာနိ အစ္ဆာဒေတွာ သရဏာနိ ဒေဟီတိ အတ္ထော-ဟူ၍ ပြဆိုသော ပဗ္ဗာဇေဟီတိ ပါဠိ၏ အနက်ကို ဝိနယသင်္ဂဟ ဋီကာ, ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်ဋီကာဟောင်း, ဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋီကာတို့၌ဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ကား-ပဗ္ဗာဇေဟီတိ ဣဒံ တိဝိဓံ သရဏာ ယဂုတ္တံ-ဟုဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုနှစ်ပါးသော ဝါဒတို့တွင် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာဆရာ၏ ဝါဒသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ဒသဝဿေန ဘိက္ခုနာ ဗျတ္တေန ပဋိဗလေန ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗံ-ဟူသော ပရိဝါပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, အထဿ ဥပဇ္ဈာယေနဝါ အာစရိယေနဝါ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အာဒိနာ နယေန သရဏာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူသော ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓ

က အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, ထေရနဝ သာမညဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏ ပဗ္ဗာဇနကိုသာ အကျဉ်းသိခေပ သာမညအားဖြင့် ဘွင့်ပြသင့်လျက် မဘွင့်မပြဘဲ သယံပဗ္ဗာဇန၊ အာဏတ္တဒဟရပဗ္ဗာဇန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဉဒ္ဒိဿဒဟရပဗ္ဗာဇန သုံးပါးတို့ကို ဝေဘန်၍ခွင့်ပြုသော-သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော-အစရှိသော ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇာကွန်မှ အဋ္ဌကထာစကား၏ အကျိုးမရှိ နိရတ္ထက ဒေါသရောက်ရာသော ကြောင့် လည်းကောင်း, သုတ္တ သုတ္တာနုလောမ အာစရိယဝါဒ ဖြစ်သော ပါဠိအဋ္ဌကထာ, အတ္တနောမတိ ဖြစ်သော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာဆရာစကားကို အားမကိုးသောကြောင့် လည်းကောင်း တည်း။

၌ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်တိုင် ရှင်ပြု၍ ရှင်သာမဏေဖြစ်သောအရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစေခိုင်း၍ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသဖြင့် ရှင်သာမဏေ ဖြစ်သောအရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မစေခိုင်းဘဲ ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်စားရည်မှတ် တိုင်းထွာ၍ ရှင်ပြုသဖြင့် ရှင်သာမဏေဖြစ်သောအရာ, ၌အရာဌာန သုံးပါးသာလာရှိ၍ မိမိတို့ အစိုးတရ ဇွဲသဿရိယ အားဖြင့် ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသောအရာ မလာမရှိသော ကြောင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း မစေမခိုင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကိုယ်စားလည်းမရည်မမှတ် မတိုင်းမထွာဘဲ မိမိတို့အစိုးတရ ဇွဲသဿရိယ အားဖြင့် ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသော ရှင်သာမဏေလောင်းတို့အား ရှင်သာမဏေအဖြစ် ရောက်မရောက်ကို လည်းကောင်း၊ ရှင်သာမဏေ မပြုထိုက်ဘဲ မိမိတို့အစိုးတရ ဇွဲသဿရိယ အားဖြင့် ရှင်သာမဏေပြုသော ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့အား ပါဠိအဋ္ဌကထာလာရှိသည်ကိုသေချာစွာ သိလျက်ဝီတိက္ကမစေတနာဖြင့်ကျော်နင်းကျူးလွန်၍ ရှင်သာမဏေပြုသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်, မသင့်ကိုလည်းကောင်း။

ယာပိ စာယံ ဥပဇ္ဈာယေန ဟုတွာ ကုလပုတ္တာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ ဥပသမ္ပဒါစ ကာတဗ္ဗာ၊ အယံပိ ဝိနယဓရာယတ္တာဝ၊ နဟိ အညော ဒွိပိဋကဓရောပိ ဧတံကာတုံ လဘတိ၊ ယော ယေဝ နိဿယံ ဒေတိ သာမဏေရံ ဥပဋ္ဌာပေတိ အညော နေဝ နိဿယံ ဒါတုံ လဘတိ၊ န သာမဏေရံ ဥပဋ္ဌာပေတုံ။ သာမဏေရဥပဋ္ဌာပနံ ပစ္စာသီသန္တေနာပိ ဝိနယဓရဿ သန္တိကေ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ ဝတ္တပဋိပတ္တိ သာဒိတုံ လဘတိ–

ဟူသော ဝိလေခန သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ,

အာစရိယေန အဒိန္နံ နဝဋ္ဋတီတိ ဧတ္ထ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိနဝဋ္ဋတီတိဝဒန္တီတိ လိခိတံ၊ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေပိ တထေဝ လိခိတံ–ဟူသော ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ, အဒိန္နံနဝဋ္ဋတီတိဧတ္ထ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နဝဋ္ဋတီတိ ဝဒန္တိ ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ, ဝိနယသင်္ဂဟဋီကာဟောင်း, ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ, အဒိန္နံနဝဋ္ဋတီတိ ဣမိနာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နဝဋ္ဋတီတိ ဒသေတိ–ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ အစရှိသည် တို့နှင့် ညီညွတ်နိုင်းတိုင်းထွာ၍ လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမဖြစ်သော ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

ကေစိပန ယောကောစိ ဘိက္ခု ကေသစ္ဆေဒနကာသာယစ္ဆာဒနံ သရဏဒါနံ သဒ္ဓိံ တိဝိဓံ ပဗ္ဗာဇနံ ကာတုံ လဗ္ဘတီတိ ဝဒန္တိ၊ တံ တေသံ အညာဏမေဝ ကာရဏံ။ နဟိ တေသံ တံ ဌပေတွာ အညံ ကာရဏံ မတ္ထိ၊ နနုစ အဝိနယဝစနတ္တာ သမန္တပါသာဒိကာ ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ အဘာဝတ္တာ ဝိနယ ပရိယာယံစ ပတွာ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗတ္တာ ကေအင်္ဂုတ္တရ တတိယဝဂ္ဂ ပဉ္စမသုတ္တ ဥပသေန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာယံ အာဂတံ၊ တတော ယသ္မာ ထေရော မဟာကုလတော ဝ နိက္ခမိတွာ ပဗ္ဗဇိတော ပထဝိယံ ဥဒ္ဒိတမဏ္ဍကထိကောစ၊ တသ္မာ တဿ ဓမ္မကထာယ စေဝ ပသီဒိတွာ

မိစ္ဆာမဂ္ဂါဉာတိကုလေပဟိစနိက္ခမိတွာ ဗဟုကုလဒါယကာ ထေရဿ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇန္တိ၊အယံ အာရညကော တုမှေပိ အာရညကာ ဘဝိတုံသက္ကောန္တာပဗ္ဗာဇေထာတိ၊တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ အာစိက္ခိတွာ သက္ခိဿာမ ဘန္တေတိ ဝဒန္တေ ပဗ္ဗာဇေတိ။တေအတ္တနော်ဗလေန တံတံဓုတင်္ဂံ အဓိဋ္ဌဟန္တိ၊ ထေရောအတ္တနော်ဒသဝဿကာလေ ဝိနယံ ပဂုဏံကတွာ သဗ္ဗေ ဥပသမ္ပာဒေတီတိ ဝစနံ ဓမ္မပဒသတ္တမဝဂ္ဂ သံကိစ္စ သာမဏေရဝတ္ထု၊အဋ္ဌကထာယံ အာဂတံ၊ တတော ပဉ္စ သတာပိ စောရာ သာမဏေရံ ဝန္ဒိတွာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိံသု၊ သော တေသံ အသိဓာရာပဟိဝေ ကေသေစေဝ ဝတ္ထဒ သာစ ဆိန္ဒိတွာ တမ္ဗမတ္တိကာယ ရဇိတွာ တာနိကာသာ ယာနိ အစ္ဆာဒါပေတွာ ဒသသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ တေ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တော စိန္တေသိ။ပ။ အပရေန သမ ယေန သံကိစ္စော ဥပသမ္ပဒံ လဘိတွာ ဒသဝဿော ဟုတွာ သာမဏေရံ ဂဏှိတိ ဝစနဉ္စ ပမာဏံ-
ဘိက္ခုဝိဘင် ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာယဉ္စ ဝိနယော နာမ ဗုဒ္ဓသာသနဿ အာယု၊ဝိနယေ ဌိတေ ဗုဒ္ဓသာသနံ ဌိတံနာမ ဟောတီတိ ဝုတ္တံ။

တေရသကဏ္ဍဋ္ဌကထာယဉ္စ ယံပိစ ဥစ္ဆုံ စေ ယာဝကာလိ ကော ဥစ္ဆုရသော စေ ယာမကာလိကော ဖာဏိတံ စေ သတ္တာဟကာလိကံ တစော စေ ယာဝဇီဝိကောတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ ဒဿေတွာ ဥစ္ဆုရသော ဥဒကသမ္ဘိန္နော ယာမကာလိကောတိ အညေန ကေနစိ ဝုတ္တံ၊ တံပိ တထာဝိဓေသု အဋ္ဌကထာဝစနေသု ဣမိဿာ သမန္တပါ သာဒိကာယ ဝိနယဋ္ဌကထာယ ဘာဝတော နသာ ရတော ပစ္စေတဗ္ဗန္တိ စ။

ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ ပနေတ္ထ ဌပေတွာ တူလိကံသဗ္ဗာ နေဝ ဂေါနကာဒီနိ ရတနပဋိသိဗ္ဗိတာနိ ဝဋ္ဋန္တီတိ ဝုတ္တံ။

တတ္တ ဥပေတွာ တူလိကန္တိ ဧတေန ရတနပတိသိဗ္ဗန်ရဟိ တာပိ တူလိကာ နဝဋ္ဋန္တီတိ ဒီပေတိ။ ရတနပတိသိဗ္ဗိတာနိ ဝဋ္ဋန္တီတိ ဣမိနာ ပန ယာနိ ရတနသိဗ္ဗိတာနိ၊ တာနိ ဘူမတ္ထရဏဝသေန ယထာနုရူပံ မဉ္စာဒီသုစ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဒီပိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဧတ္ထစ ဝိနယပရိယာယံ ပတွာ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗတ္တာ ဣဒံ ဝုတ္တံပိနိ သုယော ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဧတ္ထစ ကိဉ္စာပိ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ အလောဟိတကာနိ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ။ တတော ဥတ္တရိ လဘိတွာ အညေသံ ဒါတဗ္ဗာနိ။ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော မဉ္စေတိရိယံ အတ္ထရိတွာ ဥပရိပစ္စတ္ထရဏံ ဒတွာ နိပဇ္ဇိတုံပိ လဗ္ဘတီတိအဝိသေသေန ဝုတ္တံ၊ သေနာသနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာယံ ပန အကပ္ပိယာနံယေဝ သီဟစမ္မာဒီနံ ပရိဟရဏေပိ ပဋိက္ခေပေါ ကတောတိ ဒီပိတော။ ဂိလာနံယေဝ ပဋိက္ခိတ္တံ ဥပရိ ပစ္စတ္ထရဏံ ဒတွာ နိပဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝုတ္တတ္တာ ဂိလာနော ယေဝ မဉ္စေ တိရိယံ အတ္ထရိတွာ နိပဇ္ဇိတုံ လဘတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ နယဒါနန္တိဒသနဥပလက္ခဏနယေန ဝုတ္တန္တိ။

သောဓေတွာ ဥပသမ္ပဒမည်သည်ကား ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ အနုဝဇ္ဇဖြစ်အောင် ပဋ္ဌင်းခံခြင်း ပင်တည်း။ သောဓေတွာ နိဿယဒါန မည်သည်လည်း အနုဝဇ္ဇဖြစ်အောင် ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ နိဿယည်းပေးခြင်းပင်တည်း။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၁၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သက္ကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊ အရှင် ဥပနန္ဒသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမကာဝါသံ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုရွာငယ်ကျောင်း၌လည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။ ပ။ အယံ၊ ဤဥပနန္ဒသည်။ ဣမေ၊ ဤရွာငယ်

ကျောင်း၌။ ဝသံ၊ ဝါပတ်လုံး။ သစေဝသိဿာသိ၊ အကယ်၍
နေလတ့်သည်ဖြစ်အံ့။ တနည်းကား-သစေ ဝသံ ဝသိဿသိ၊
အကယ်၍ ဝါဆို၍ နေလတ့်သည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဖါသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဘ
ဝိဿာမ၊ အံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုအရှင်ဥပနန္ဒကို။ ပုစ္ဆာမ၊မေးကြ
ကုန်စို့။ပ။အာဝုသော ဥပနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဥပနန္ဒ။ တယာ၊ သည်။ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂဟိတံနုနု၊ ယူအပ်
သည်မဟုတ်တုံလော။ပ။ အာဝုသော ဥပနန္ဒ၊ နန္ဒ။ တွံ၊ သင်သည်။
ကော၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိ
ဗာဟသိကိံ ပန၊ တားမြစ်လေသလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော သု၊
ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣဓ၊
ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ မုဉ္စာမိ၊လွှတ်ပါ၏။တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။
ဂဏှာမိ၊ ယူပါ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ကော၊
တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိဗာဟိဿ
တိ၊ တားမြစ်လေဘိသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ပ။ မောဃပုရိသ၊
ယောကျာ်း။ တယာ၊ သင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ဂဟိ
တံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ မုတ္တံ၊ လွှတ်ပြီ။
တယာ၊ သင်သည်။ ဣဓ၊ ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်
သည်ရှိသော်။ တတြ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ မုတ္တံ၊ ပြီ။ပ။တွံ၊ သည်။
ဧဝံခေါ၊လျှင်။ဥဘယတ္ထ၊နှစ်ပါးစုံသော ရှာငယ်ကျောင်း သာဝတ္ထိ
ပြည်ကျောင်း၌။ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ကေန၊ တယောက်ထည်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်း
တို့ကို။ နပဋိဗာဟိတဗ္ဗာ၊ မတားမြစ်အပ်ကုန်။ပ။

၃၂၀။ ဝိနယကထံ၊ ဝိနည်းစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူပြီ။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဝိနယပရိယတ္တိယာ၊ ဝိနည်းကိုသင်ခြင်း၏။ပ။
အာဒိဿအာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍ရည်မှတ်၍။ အာယသ္မတော ဥပါ
လိဿ၊ အရှင်ဥပါလိ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ပ။

အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယံခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပါလိဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏာမ၊ သင်ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ထေရာစ၊ မထေရ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဝါစ၊ သီတင်းငယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဇ္ဈိမာစ၊ အလတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အာယသ္မတော ဥပါလိဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကြကုန်၏။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်။ ဌိတကော၊ ရပ်လျက်။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ သင်၏။ ဝါ၊ ချ၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဂါရဝေန၊ တရားကိုရိုသေသခြင်းဖြင့်။ ဌိတကာ၊ ရပ်ကုန်လျက်။ ဥဒ္ဒိသာပေန္တိ၊ သင်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ချစေကြကုန်၏။ ဝါ၊မိမိတို့က သင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ချစေရာ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူစေဝ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်၏။ အာယသ္မာ ဥပါလိစ၊ သည်လည်း။ ကိလမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဝကေန၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိသန္တေန၊ သင်သဖြင့်။ ဝါ၊ ချသဖြင့်။ သမကေ၊ အမျှဖြစ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတုံ၊ နေစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ဓမ္မဂါရဝေန၊ တရားတော်ကိုရိုသေသဖြင့်။ ဥစ္စတရေ၊ မြင့်သော။ အာသနေ၌။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ထေရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိသာပေန္တေန၊ သင်စေသဖြင့်။ ဝါ၊မိမိတို့က သင်သဖြင့်။ပ။တေန ခေါ ပန၊ သမယေန၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပါလိဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဌိတကာ၊ ရပ်ကုန်လျက်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို။ဝါ၊ချခြင်းကို။ ပဋိမာနေန္တာ၊ မြော်လင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သမာနာသနိကေဟိ၊ တူသောနေရာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ပ။ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်။ သမာနာသနိကော၊ တူသော နေရာရှိသော

ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။
တိဝဿန္တရေန၊ သုံးဝါတို့၏ အတွင်းနှင့်။ ဝါ၊ သုံးဝါအတွင်း
ရှိသော ရဟန်းနှင့်။ ဝါ၊ နှစ်ဝါကြီးနှစ်ဝါငယ်ဖြစ်သောရဟန်းနှင့်။
သဟ၊ တကွ။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ပ။သမာနာသနိကာ၊ တူသော နေရာ
ရှိသောရဟန်းတို့သည်။ မဉ္စေ၊ ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ မဉ္စံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိံ
သု၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်ပြီ။ပ။တိဝဂ္ဂဿ၊ သုံးယောက် အစုရှိသော
ရဟန်းအား။ မဉ္စံ၊ ကို။ပ။ပီဌံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တိဝဂ္ဂေါပိ၊
သုံးယောက် အစုရှိသော ရဟန်း သည်လည်း ။ပ။ ဒုဝဂ္ဂဿ၊
နှစ်ယောက်အစုရှိသော ရဟန်းအား။လ။ ။တေနခေါပန သမ
ယေန၊၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အသမာနာသနိကေဟိ၊ မတူ
သော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဒီဃာသနေ၊
ရှည်သောနေရာ၌။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
ပဏ္ဍကံ၊ ကို။ပ။ဌပေတွာ၊ ၍။ အသမာနာသနိကေဟိ၊ တူသော
နေရာ မရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဒီဃာသနေ၊
ရှည်သောနေရာ၌။ပ။ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွအဆုံး။ ဒီဃာသနံ၊ ရှည်သော
နေရာသည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ
နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံ၊
အကြင်နေရာသည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား။
ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဝါ၊ ဆန့်၏။ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွ
အဆုံး။ ဒီဃာသနန္တိ၊ ရှည်သောနေရာဟူ၍။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ။
တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ သူဌေးအမိ
ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ သံဃဿ၊ ၏။
အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သာဠိန္ဒံ၊အာဠိန္ဒနှင့်တကွသော။ဝါ၊ကျောင်းဦးနှင့်
တကွဖြစ်သော။ ဝါ၊ ညွှန့်ခံနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဟတ္ထိနခကံ၊
ဆင်လက်သည်း ခြေသည်းရှိသော။ဝါ၊ ဆင်လက်သည်းခြေသည်း
သဏ္ဍာန် အခံအကျည်ရှိထသော။ ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ကို။ ကာရာ
ပေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘဂ

ဝတ္တာ၊သည်။ ပါသာဒပရိဘောဂေ၊ ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်ကို။ အနုညာတော်ကိံ နုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ်သလော။ အနနုညာတော်ကိံ၊ ခွင့်မပြုအပ်လေသလော။ ပ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပါသာဒပရိဘောဂံ၊ ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဝေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလဿ၊ ပသေနဒီကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ အယျိကာဒ၊ ဘွားမသည်။ ကာလင်္ကတာ၊ သေသည်။ ဝါ၊ နတ်ရွာလားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုဘွားမ၏။ ကာလံကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ နတ်ရွာ လားခြင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ မအပ်သောဘဏ္ဍာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ။ တုမှံ။ အာသန္ဒိယာ၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ပလ္လင်္ကဿ၊ ၏။ ဝါဠေ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်းကို။ ဝိဇဋေတွာ၊ ဖြည်၍။ ဗိဗ္ဗောဟနံ၊ ခေါင်းအုံးကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောအခင်းကို။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ လ။

အမှာ ဤအရာ၌- အဝသေသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ-ဟူသောသိက္ခာပုဒ်၌ ပြုအပ်သောကပ္ပိယပရိဘောဂမှ တပါး-နဘိက္ခဝေ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ-ဟူသော မဟာဝါ စမ္မက္ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အကပ္ပိယပရိဘောဂကို နေရာဌာနချ၍ ပြုခြင်းငှါ-ဂေါနကာဒီနိ သံဃိကဝိဟာရေဝ ပုဂ္ဂလိက ဝိဟာရေဝ မဉ္စပီဌကေသု အတ္ထရိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည်။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတွာ အာသန္ဒိံ ပလ္လင်္ကံ တူလိကံ ဂိဟိဝိကဋံ အဘိနိသီဒိတုံ နတွေဝ အဘိနိပဇ္ဇိတုံ-ဟူသော ရှေ့သေနာသနက္ခန္ဓက သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကပ္ပိယ ပရိဘောဂါကာရကို ပြုခြင်းငှါ ထိုစကားရပ်၏ အခြားမဲ့၌ပင်-ဓမ္မာသနေပန ဂိဟိ ဝိကဋ္ဋနိဟာရေန လဗ္ဘန္တိ။ တတ္ထာပိ နိပဇ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍

အဋ္ဌကထာဆရာစကားစပ်လျဉ်းသည်အလျောက် သင်္ဂဟအားဖြင့် ဆိုတော်မူသည်။ ဤနေရာတွင် ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အရာဖြစ်သော ကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်ဟု မှတ်ယူလေ။ ဤဂေါနကအစရှိသော အကပ္ပိယ အခင်းကိုလည်း ညောင်စောင်းအုင်းပျဉ်တို့၌ ပကတိ အတိုင်းခင်း၍ သုံးဆောင်းခြင်းငှါသာ မအပ်သည်။ အမွေးအဆာ အမြိတ်ကို အတွင်းထား၍ ခြုံရုံခြင်းငှါကား အပ်သည်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌-

ဥဏ္ဏိတိ ကောသကမ္ဗလံ ဝိနာ ဥဏ္ဏမယာ ပါဝုရဏဇာတိ။ ဂေါဏကံကုတ္တကံစိတ္တကမိစ္စာဒိနာ ဝုတ္တဘေဒဝန္တတာယ အာဟ် သဗ္ဗာတိ။ ဥဏ္ဏာမယံ အန္တောကရိတွာ ပါရုပိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ အာဟ ဗာဟိရလောမိကာတိ။ယထာဟ နဘိက္ခဝေ ဗာဟိရလောမိ ဥဏ္ဏိ ဓာရေတဗ္ဗာတိ သိက္ခာ ပဒဋ္ဌ ကထာယံ ဥဏ္ဏာလောမာနိ ဗဟိ ကတွာ ဥဏ္ဏပါဝါရံ ပါရုပန္တိ။ တထာဓာရေန္တဿ ဒုက္ကဋံ၊ လောမာနိအန္တော ကတွာ ပါရုပိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

ဋ္ဌေက လောဓာနိ ပန အပက္ခိပိတွာ ကမ္ဗလမေဝ စတုဂုဏံ ဝါ ပဉ္စဂုဏံဝါ ပက္ခိပိတွာ ကတာပိ ဥဏ္ဏာဘိသိသံခမေဝဂစ္ဆတိ- ဟုအဋ္ဌကထာ၌ သာမညအားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် ဂေါနကအစ ရှိသော မအပ်သော သားမွေး အခင်းကိုသော်လည်း ဘုံလျှို အတွင်းအဆာ ပြုလုပ်ထည့်သွင်း၍ အိပ်ခြင်းငှာ အပ်သည်။ပကတိ ဖြစ်သော ဂေါနက-စသော အကပ္ပိယ အခင်းကိုသာ အိပ်ခြင်းငှါ မအပ်သည်။ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ ကမ္ဗလမေဝ။လ။ ဥဏ္ဏာဘိသိသံခမေဝဂစ္ဆတီတိ သာမညတော ဝုတ္တတ္တာ ဂေါနကာ ဒိံ အကပ္ပိယံပိ ဥဏ္ဏာမယတ္တရဏံ ဘိသိယံ ပက္ခိပိတွာ သယိတုံ ဝဋ္ဋတီတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဟူ၍ ဆိုသည်။

၃၂၁။ သာဝတ္ထိယာ၊၍။အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ဂါမကာဝါသေ၊ရွာငယ်ကျောင်း ၌။ အာဝါသိကာ၊ ကျန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုကာ

ဂမိကာနံ၊ အာဂန္တုကဂမိကာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေန္တော၊ ခင်းကြရကုန်သည် ရှိသော်။ ဥပဒ္ဒုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယံ၊ ငါတို့ကို။လ။ ဥပဒ္ဒုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သံဃိကံ၊ သံဃဥစ္စာဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာအခင်းကို။ ဧကဿ၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ ဒေမ၊ ပေးကြကုန်စို့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ပ။အဒံသု၊ ပေးကုန်ပြီ။လ။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေထ၊ ခင်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သံဃိကံ၊ သော။ သေနာသနံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။အမှေဟိ၊ တို့သည်။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ဧကဿ၊ အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဿဇ္ဇေထကိံပန၊ စွန့်ကြကုန်သလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမာနိ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော ဘဏ္ဍာတို့ကို။အဝိဿဇ္ဇိတာနိ၊မစွန့်အပ်ကုန်။ သံဃေန၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂဏေန၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလေန၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ မစွန့်အပ်ကုန်။ ဝိဿဇ္ဇိတာနိပိ၊စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း။အဝိဿဇ္ဇိတာနိ၊ စွန့်အပ်သည်မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ငြားအံ့။ အဿ၊ အား။ ထုလ္လစ္စယာ၊ ထုလ္လစ္စည်းအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ကား။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်လည်းကောင်း။ အာရာမဝတ္ထု၊ အာရာမ်ရာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအရာမ်အရာမ်ရာသည်။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာသော။ အဝိဿဇ္ဇိယံ၊မစွန့်အပ်သောဘဏ္ဍာမည်၏လ။ဝိဟာရော၊ကျောင်း

သည် လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ကျောင်းရာသည် လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းကျောင်းရာသည်။ပ။မဉ္စော၊ ညောင်စောင်းသည်လည်းကောင်း။ ပီဌံ၊ အင်းပျဉ်လည်းကောင်း။ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုသည် လည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ ခေါင်းအုံးသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ဘုံလျှိုအုံးသည်။ပ။လောဟကုမ္ဘီ၊ကြေးအိုးသည် လည်းကောင်း။ လောဟဘာဏကံ၊ ကြေးအိုးစရည်းကြီးသည် လည်းကောင်း။ လောဟဝါရကော၊ ကြေးအင်တွဲသည် လည်းကောင်း။ လောဟကဋာဟံ၊ ကြေးဖျဉ်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါသိ၊ ပဲခွပ်သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊တစည်းသည်လည်းကောင်း။ ဖရသု၊ ပေါက်ဆိန်သည်လည်းကောင်း။ ကုဓာရီ၊ ထားမသည် လည်းကောင်း။ ကုဒ္ဒါလော၊ ပေါက်တူးသည်လည်းကောင်း။ နိခါဒနံ၊ ဆောက်သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဝလ္လိ၊ နွယ်သည် လည်းကောင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးသည်လည်းကောင်း။ မုဉ္ဇံ၊ မြှုဆံမြက်သည် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိန်းမြက်သည်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာ၊ မြေသည်လည်းကောင်း။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ဤသည်တား။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အဝိဿဇ္ဇိယံ၊ မစွန့်အပ်သောဘဏ္ဍာမည်၏။ပ။

အမှာ ဤအရာ၌ ယထာ ဒါယကာဝဒန္တိ တထာ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူသော သေနာသနက္ခန္ဓက နိမန္တနဘတ္တအဋ္ဌကထာပါဠိကိုထောက်၍ ဒါယကာတို့ လှူသည်အားလျော်စွာ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်ကို ဝေဘန်ရာ သုံးဆောင်ရာသော အခြင်းအရာကို—

ဒါယကာ ဟိ ကာယေနဖုသိတွာ ယထာသုခံ ဘုဉ္ဇထာ
တိဒိန္နံသေနာသနံ မဉ္စပီဌာဒိဉ္စ ဒါယကေန ဝုတ္တနိယာ
မေန ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဒေါသော နတ္ထိတိ မာတိကာ
ဋ္ဌကထာယ သီဟဠဂဏ္ဌိပဒေဝုတ္တတ္တာ တထာပရိဘုဉ္ဇန္တဿ

အနာပတ္တိ။ ဇာမိမဇ္ဈပီဠာဗဒိံ သံဃဿ ဒမ္မီတိ ဝုတ္တေ ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ နဘာဇေတဗ္ဗံ၊ သံဃဿ ပရာမဋ္ဌတ္တာ။ ဇာမိမဇ္ဈပီဠာဗဒိံ ဘဒ္ဒန္တာနံ ဝဿဝဋ္ဋေန ဂဏှိတုံ ဒမ္မီတိ ဝုတ္တေ သတိပိ ဂရုဘဏ္ဍဘာဝေ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဘာဇေတွာ ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ ဘာဇေတွာ ဂဟေတုံ နလဗ္ဘတိ။ ဇာဒိမဇ္ဈပီဠံ ဝဿဝဋ္ဋေန ဂဟေတုံ သံဃဿ ဒမ္မီတိ ဝုတ္တေ ဝဿဝဋ္ဋေန ဘာဇေတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝဿဝဋ္ဋေန ဘာဇနံ ပဌမံ ဝတွာ ပစ္ဆာ သံဃဿ ပရာမဋ္ဌတ္တာ။ သံဃဿ ဇာမိမဇ္ဈပီဠံ ဝဿဝဋ္ဋေန ဂဏှိတုံ ဒမ္မီတိ ဝုတ္တေပန ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ ပဌမံ သံဃဿ ပရာမဋ္ဌတ္တာတိ။ အယံပိ ဝိသေသော မာတိကာ ဋ္ဌကထာဂဏ္ဌိပဒေသုယေဝ ဝုတ္တာ–

ဟု ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ အသေအချာဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဝိနည်းဗဟု ပညာမျက်စိ သတိရှိကြကုန်သော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

၃၂၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။မဟတာ၊ များစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခုသတေဟိ၊ အရာသော ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေဟိ၊ တို့နှင့် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမိ၊ ၏။ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကီဋာဂိရိံ၊ သို့။ပ။အာဂစ္ဆတိတိ၊ ကြွတော်မူလာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿောသုံခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သံဃိကံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ဘာဇေမ၊ ဝေဘန်ကြကုန်စို့။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုဆန္ဒ ရှိကြကုန်၏။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလို

ဆန္ဒတို့၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတား၊လိုက်ကြကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ တေသံ၊ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အား။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ နပညာပေဿာမ၊မခင်းကြကုန်တော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။ပ။ဘာဇေသုံ၊ ဝေဘန်ကြကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍ကြလေကုန်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ဝဒေထ၊ဆိုကြကုန်လေကုန်။ ကိံ၊ ဝဒေထ၊ကား။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။အာဂန္တုကာနံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတော၊ အားလည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အားလည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာနဉ္စ၊တို့အားလည်းကောင်း။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ဝဒေထ၊ ကုန်။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လ။နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဘာဇိတံ၊ဝေဘန်အပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတော၊၏။ အာဂတံ၊လာခြင်းကား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း။ ယဿံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုတော်ရှိလတ့်။ တဿံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသိဿတိ၊ နေတော်မူလတံ့။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ဘာဇိတုံ ကိံ ပန၊ဝေဘန်ကြကုန်သလော။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာနုပဗ္ဗ၊ဤငါးပါးတို့ကို။အဝေဘင်္ဂိယာနိ၊မဝေဘန်အပ်ကုန်။ သံဃေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ နဝိဘဇိတဗ္ဗာနိ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်။ ဝိဘတ္တာနိပိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော်လည်း။ အဝိဘတ္တာနိ၊ဝေဘန်အပ်သည်မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ။ပ။ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ကား။ပ။ဣဒံ၊ကား။ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အဝေဘင်္ဂိယံ၊ မဝေဘန်အပ်သော ဘဏ္ဍာမည်၏။ပ။ဝိဘတ္တံပိ၊ ဝေဘန်အပ်သော်လည်း။အဝိဘတ္တံ၊ဝေဘန်သည်မမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ဝိဘင်္ဂဋ္ဌကထာ၊ ပြောအံ့။ အသေ၊ အနား။ ထုလ္လစ္စယာ၊ သေ။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဋ္ဌာဂိရိသို့၊၌။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတြအာဠဝိယံ၊ ထိုအာဠဝီပြည်၌။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ အဂ္ဂါဠဝ ဘီလူးနေရာ ဖြစ်သော။ စေတိယေ၊စေတီ၌။ ဝါ၊နတ်ကွန်း၌။ ဝါ၊ညောင်ပင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။အာဠဝိကာ၊အာဠဝီပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ဝေရုပါနို၊ကုန်သော။ နဝကမ္မာနိ၊အမှုသစ်တို့ကို။ဒေန္တိ၊ ပေးကြကုန်၏။ ပိဏ္ဍာနိက္ခေပနမတ္တေ၊ အင်္ဂတေစိုင် မြေစိုင်ကို မကရိုးကွက် ထားကာမျှ ဖြင့်လည်း။ နဝကမ္မံ၊ အမှု သစ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုဋ္ဋလေပနမတ္တေန၊ နံရံကို လိမ်းကျံကာမျှဖြင့် လည်း။ပ။ဒွါရဋ္ဌပနမတ္တေနပိ၊ တံခါးကို ထားကာမျှဖြင့်လည်း။ပ။ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကရဏမတ္တေနပိ၊ မင်းတုတ်တိုင် ပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ပ။ အာလောက သန္ဓိကရဏ မတ္တေနပိ၊ လေသာနန်း ပြုတင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ သေတဝဏ္ဏ ကရဏ မတ္တေနပိ၊ ဖြူသော အဆင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ ကာလဝဏ္ဏကရဏ မတ္တေနပိ၊ မည်းနက်သောအဆင်းကို ပြုခါမျှဖြင့်လည်း။ပ။ဂေရုက ပရိကမ္မကရဏ မတ္တေနပိ၊ ဓွေ့သဘော်ကို အပြေအပြစ်ပြုခါမျှဖြင့်လည်း။ ဆာဒန မတ္တေနပိ၊မိုးကာမျှဖြင့်လည်း။ပ။ဗန္ဓနမတ္တေနပိ၊ဘွဲ့ကာကွက်ကာမျှ ဖြင့်လည်း။ ဘဏ္ဍိကာဋ္ဌပနမတ္တေနပိ၊ ခိုနန်းထားကာမျှ တည်းဖြင့် လည်း။ပ။ ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏမတ္တေနပိ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည် ကို ပြုပြင်ကာမျှဖြင့်လည်း။ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေနပိ၊ နွားချေးဖန် ရည် ကျံကာမျှဖြင့်လည်း။လ။ဝီသတိဝဿိကံပိ၊အနှစ်နှစ်ဆယ်တိုင် တိုင်လည်း။ပ။ တိံသဝဿိကံပိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တိုင်တိုင်လည်း။ ။ပ။ယာဝဇီဝိကံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ပ။ ဓူမကာလိကံပိ၊ မီးခိုးဆုံးသည့်ကာလ တိုင်အောင်လည်း။ ပရိယောသိတံ၊ ပြီးဆုံး လေပြီးသော။ဝိဟာရံ၊ကို။ နဝကမ္မံ၊အမှုသစ်ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ နဝကမ္မာနိ၊ အမှုသစ်တို့ကို။ ဒေသန္တိ၊ ပေးကြကုန်ဘိ သနည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ပိဏ္ဍာနိကြွေပနမတ္တေနပိ၊ဖြင့်လည်း။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသော။ နဝကမ္မံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော။ နဝကမ္မံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော။ ဝိဟာရေ၌။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ ဩလောကေတွာ၊ကြည့်၍။ ဆပဉ္စဝဿိကံ၊ ခြောက်နှစ် ငါးနှစ်တိုင်တိုင်။ပ။ အဍ္ဎယောဂေ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ဝဲပြန်ကျောင်း၌။ပ။သတ္တဋ္ဌဝဿိကံ၊ ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ ။ပ။မဟလ္လကေ၊ကြီးသော။ဝိဟာရေဝါ၊ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ ပါသာဒေဝါ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း။ပ။ဒသဒွါဒသဝဿိကံ၊ ဆယ်နှစ် ဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။နဝကမ္မံ၊ကို။ ဒါတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗဝိဟာရံ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်းကို။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဧကဿ၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ အညံ၊ တပါးသော ရဟန်းကို။ ဝါသေန္တိ၊ နေစေကြကုန်၏။ပ။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ သံဃိကံ၊သံဃိကကျောင်းကို။ပရိဘောဟန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧကံ၊တခုသော။ ဝရသေယ်ျံ၊ မြတ်သောအိပ်ရာနေရာကို။ဂဟေတုံ၊ယူစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ပ။နိဿီမေ၊ သိမ်ပ၌။ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ နဝကမ္မံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿာနံ၊ မိုဃ်းလတို့၏။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ပရိဗာဟိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥတုကာလံ့ပန၊ဆောင်းကာလ နွေကာလ၌ကား။ပရိဗာဟိတုံငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ။တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဝကမ္မံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ပက္ကမန္တိပိ၊ ဖဲလည်းဖဲသွားကြကုန်၏။ ဝိဗ္ဘမန္တိပိ၊ လူလည်းထွက်ကြကုန်၏။ ကာလံပိ၊ သေခြင်းကို လည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

သာမဏေရာပိ၊သာမဏေဟူ၍လည်း။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ။(ဤတွင် သာမဏေရာတိပိ စသည်ဖြင့် ဇာတိ သဒ္ဒါနှင့် ရှိတတ်၏။ မသင့်၊ သာမဏေရာပိ စသည်ဖြင့်သာ သင့်၏)။ ။ သိက္ခံပဗ္ဗက္ခာတကာပိ၊ သိက္ခာချသောသူဟူ၍လည်း။ အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နကာပိ၊ အန္တိမဝတ္ထုသို့ ရောက်သောသူဟူ၍လည်း။ဝါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ဥမ္မတ္တကာပိ၊ ရူးသောရဟန်းဟူ၍လည်း။ခိတ္တစိတ္တာပိ၊ပြန့်လွင့်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းဟူ၍လည်း။ ဝေဒနဋ္ဋာပိ၊ ဝေဒနာ နှိပ်စက်သော ရဟန်း ဟူ၍လည်း။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုလိုခြင်း ကြောင့်။ပ။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ပ။ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မှားသောအယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်လိုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကာပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်း ဟူ၍လည်း။ပဏ္ဍကာပိ၊ပဏ္ဍုက်ဟူ၍လည်း။ ထေယျသံဝါသကာပိ၊ ထေယျသံဝါသကဟူ၍လည်း။တိတ္ထိယပက္ကန္တကာပိ၊ ဟူ၍လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန် ဟူ၍လည်း။ မာတုဃာတကာပိ၊ အမိကို သတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ပိတုဃာတကာပိ၊ အဘကို သတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ အရဟန္တဃာတကာပိ၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူဟူ၍လည်း။ဘိက္ခုနီဒူသကာပိ၊ ဘိက္ခုနီမကိုဖျက်ဆီး တတ်သောသူဟူ၍လည်း။ သံဃဘေဒကာပိ၊ သံဃာကိုသင်းခွဲ တတ်သောသူဟူ၍လည်း။လောဟိတုပ္ပါဒကာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သွေးစိမ်း တည်အောင် ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကာပိ၊ ဥဘတောဗျည်း ဟူ၍လည်း။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ နဝကမ္မံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ဖဲသွားခဲ့အံ့။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဟာယိ၊ မယုတ်ပါစေလင့်။ ဇာတိ မနသိ ကတွာ၊ ၍။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ ဝိပ္ပကတေ၊ပြု၍မပြီးမီ။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ပ။ ပရိယောသိတေ၊ ပြီးဆုံး သည်ရှိသော်။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ တဿေဝ၊

ထိုရဟန်းအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်ခဲ့ အံ့။ပ။ သံဃေသု သံဃာတော်သည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ပ။ ဥမ္မတ္တ ကော၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ အံ့။ တော်၊ ဤဝတ္တုသည်။ တသေဝ၊ ထိုရဟန်းအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ အရဟန္တဃာတကော၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ အံ့။ သံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ပ။

၃၂၄။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။အညတရသ၊ သော။ဥပါသကသ၊ ဒါယကာ၏။ ဝိဟာရပရိဘောဂံ၊ ကျောင်း အသုံးအဆောင်ဖြစ် သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ပ။ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်တို့သည်။ အညတြ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ပရိဘောဂံ၊အသုံးအဆောင်ကို။ အညတြ၊ တပါးသော ကျောင်း၌။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်ဘိ သနည်း။ပ။ အညတြ၊ ၌။ ပရိဘောဂေ၊ ကို။ အညတြ၊ ၌။နပရိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဥပေါသထဂ္ဂံပိ၊ ဥပုသ်ပြုရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း။ သန္နိသဇ္ဇံပိ၊ စည်းဝေးရာအရပ်သို့လည်း ကောင်း။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ နိသီဒန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဂတ္တာနိပိ၊ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း။စီဝရာနိပိ၊သင်္ကန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ပံသုကိတာနိ၊ မြေမှုန့်အလိမ်း အလိမ်းကပ်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ဝါ၊ တသက်လျှာမျှ။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ မဟာဝိဟာရော၊ ကျောင်းကြီးသည်။ ဥန္ဒြိယတိ၊ ပြိုခဲ့၏။ပ။သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။နာဘိဟရန္တိ၊ မဆောင်ကြ ကုန်။လ။ဂုတ္တတ္ထာယ၊လုံခြုံခြင်းအကျိုးငှါ။ဟရိတုံ၊ဆောင်စိမ့်သော ငှါ။ပ။ သံဃဿ၊ အား။ သေနာသနပရိက္ခာရိကော၊ ကျောင်း အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ ဖြစ်သော။ မဟဂ္ဃေ၊ အဘိုးအများ ထိုက်သော။ ကမ္ဗလော၊ ကမ္ဗလာသည်။ဥပ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဖာတိကမ္မတ္ထာယ၊ ပွါးစီးခြင်းအမှုအလို့ငှါ။ပရိဝတ္တေတုံ၊

လလှယ်စိမ့်သော်ငှါ။ ဝါ၊ရှောင်းခြင်းငှါ။ပ။သေနာသနပရိက္ခာရံ၊
ကျောင်းအသုံးအဆောင်ပရိက္ခရာဖြစ်သော။မဟဂ္ဃံ၊သော၊ဒုဿံ၊
ပုဆိုးသည်။ပ။အန္တုစမ္မံ၊ဝံရေသည်။ပ။စက္ကလိကံ၊ခြေသုတ်ကြိုးဝန်း
သည်။ပ။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းသည်။ ပါဒပုဉ္ဆနိံ၊ ခြေသုတ်ကြိုး
ဝန်းကို။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓောတေဟိ၊ မဆေးကုန်သော။
ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ အက္က
မန္တိ၊ နင်းကြကုန်၏။ သေနာသနံ၊သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်ခဲ့၏။ပ။
အလ္လေဟိ၊ စိုစွတ်ကုန်သော။ပ။ သဥပါဟနေန၊ ဘိနပ်နှင့်တကွ။
ဝါ၊ဘိနပ်စီးသဖြင့်။ သေနာသနံ၊ ကို။ အက္ကမန္တိ၊နင်းကြကုန်၏။ပ။
ပရိကမ္မကတာယ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိယာ၊မြေ၌။နဋ္ဌု
ဟန္တိ၊ တံတွေးထွေးကြကုန်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ဒုဿတိ၊
ပျက်ခဲ့၏။ပ။ ခေဠမလ္လကံ၊ထွေးခံကို။ပ။ မဉ္စပါဒါဒိ၊ညောင်စောင်း
ခြေတို့သည် လည်းကောင်း။ ပီဌပါဒါဒိ၊ အင်းပျဉ် ခြေတို့သည်
လည်းကောင်း။ ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိံ၊
မြေကို။ဝိလိခန္တိ၊ရေးခြစ်ခဲ့ကုန်၏။ပ။ စောဠကေန၊ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်။
ပလိဝေဌေတုံ၊ ရစ်ပတ်စိမ့်သော်ငှါ။ပ။ ပရိကမ္မကတံ၊အပြေအပြစ်
ပြုအပ်သော၊ဘိတ္တိံ၊နံရံကို။အပဿေန္တိ၊မှီကြကုန်၏။ပ။အပဿေန
ဖလကံ၊မှီရာတကဲပျဉ်ကို။ပ။ အပဿေနဖလံ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌတော၊
အောက်မှ။ ဘူမိံ၊ကို။ဝိလိခတိ၊ အောက်မှရေးခြစ်၍။ ဥပရိတော၊
အထက်မှ။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဝိလိခတိ၊ရေးခြစ်၏။ပ။ ဟေဋ္ဌတောစ၊
အောက်မှလည်းကောင်း။ ဥပရိတောစ၊အထက်မှလည်းကောင်း။
။ပ။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓောတပါဒကာ၊ ဆေးသောခြေရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလိုဖြစ်ကြကုန်
၏။ပ။ပစ္စတ္ထရိတွာ၊အိပ်ရာခင်း၍။နိပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။ပ။

အမှာ ။ ဤအရာ၌ ပစ္စတ္ထရိတွာတိ ပရိဘဏ္ဍကတံ ဘူမိံ ဝါ
ဘုမ္မတ္ထရဏံဝါ သေနာသနံဝါ သံဃိကံ မဉ္စပီဌံဝါ
အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန ပစ္စတ္ထရိတွာဝ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–
ဟူ၍ အပြေအပြစ် ပြုအပ်သောမြေ၊ မြေခွဲခင်း၍ သုံးဆောင်အပ်

သော ဘုမ္မတ္ထရဏ အခင်းအစ်ကြောင်း, သဃိက ဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို မိမိဥစ္စာ အိပ်ရာခင်းဖြင့် ခင်းလွှမ်း၍ သုံးဆောင်သင့်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသော ကြောင့် သဃိကသံဃသန္တကကို သုံးဆောင်ရာ၌ သတိသမ္ပဇဉ် အလွန်ယှဉ်သင့်သော အရာဟူ၍မှတ်အပ်၏။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌ အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန ဟူသော ကံရိုဏ်းပါဠိဖြင့် သဃိကံဟူသော ဝိသေသနသည် မဉ္စပီဌံဟူသော နောက်ဝိသေသျ နှင့်သာ စပ်သင့်သည်မဟုတ်၊ ပရိဘုဉ္ဇကတံဘူမိံ ဝါ စသော ရှေးဝိသေသျ သုံးချက်နှင့်လည်း စပ်သင့်သည့် အဖြစ်ကို သိအပ် သည်။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ဘုမ္မတ္ထရဏအခင်း၏ သရုပ်ကိုလည်း ဘုမ္မတ္ထရဏံနာမ ဘူမိယံ အတ္ထရိတဗ္ဗာ ကဋသာရကာဒိဝိကတိ- အစရှိသော ဘူတဂါမဝဂ် သေနာသနဲ့ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ စသည်ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။

၃၂၅။ ။ပ။ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ ဒုဗ္ဘိက္ခံ၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာ့ဘတ်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ သံဃာမှ ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။နိမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံချ၍လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ပါဋိပဒိကံ၊ အထွက်တရက်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ကာတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကြကုန်၏။ပ။

၃၂၆။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ။ (ဤပုဒ်ကားထည့်ပါဠိ)။ ဝရဘတ္တာနိ၊ မြတ်သောဆွမ်း တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ လာမကာနိ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ဘတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ ။ပ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌာနုဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ ညွှန်းအပ်သည်မညွှန်းအပ်သေးသည်ကိုလည်း။

ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ၊ဆွမ်းညွှန်းတတ်သောရဟန်း ဟူ၍။ သမ္မန္နိတုံ၊ သမုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သောရဟန်းဟူ၍။ သမ္မန္နေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကာနံ၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊၏။ကိံ အဟောသိ၊ကား။ ကထံနုခေါ၊လျှင်။ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ညွှန်းအပ်သနည်း။ပ။ သလာကာယ ဝါ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်၌ လည်းကောင်း။ ပဋ္ဋိကာယ ဝါ၊ ထန်းရွက်စသောအပြား၌လည်းကောင်း။ ဥပနိဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍။ ဝါ၊ ရေး၍။ ဩပုဉ္ဇိတွာ၊ နှောက်၍။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ညွှန်းခြင်းငှါ။ပ။

၃၂၇။ သံဃဿ၊ အား။ သေနာသနပညာပကော၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ခင်းတတ်သောရဟန်းသည်။ န ဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။လ။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းသည်။ပ။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကော၊ သင်္ကန်းကို ခံတတ်သောရဟန်းသည်။လ။ စီဝရဘာဇကော၊ သင်္ကန်းကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည်။ပ။ ယာဂုဘာဇကော၊ ယာဂုကို ဝေဘန်တတ်သောရဟန်းသည်။လ။ ဖလဘာဇကော၊ သစ်သီးကို ဝေဘန်တတ်သောရဟန်းသည်။လ။ ခဇ္ဇဘာဇကော၊ ခဲဖွယ်ကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည်။ န ဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ အဘာဇိယမာနံ၊ မဝေဘန်အပ်သည် ရှိသော်။ နဿတိ၊ ပျောက်ပျက်ခဲ့၏။ ယော၊ သည်။ပ။ ဘာဇိတာဘာဇိတံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီးသည် မဝေဘန်အပ်သေးသည်ကို။ ဇာနေယျ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ခဇ္ဇဘာဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။ပ။သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။ပ။

၃၂၈။ သံဃဿ၊သံဃာအား။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ဘဏ္ဍာအိမ်၌။ အပ္ပမတ္တကော၊အနည်းငယ်သော။ပရိက္ခာရော၊သည်။ ဥဿန္နော၊

များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ယော၊ သည်။ ပ။ ဝိသဇ္ဇိတာဝိသဇ္ဇိတ ဓန၊ စွန့်အပ်ပြီးသည် မစွန့်အပ်သေးသည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ ၏။ ပ။ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကံ၊ အနည်းငယ်သော ပရိက္ခရာကို စွန့်တတ်သောသူဟူ၍။ ပ။ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကေန၊ အနည်းငယ် သောပရိက္ခရာကိုစွန့်တတ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧကော၊ တချောင်းသော။ သူစိ၊ အပ်ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်၏။ သတ္ထကံ၊ ထားငယ်ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်ကို။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်း ကို။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုံးအဘွဲ့ကို။ ဝါ၊ လွယ်ဘီးကို။ ဝါ၊ အန္တွဲ့ကို။ ဝါ၊ အတောင်ကို။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ ဓမ္မကရဏော၊ ဓမ္မကရိုဏ်ကို။ ကုသိ၊ တလုပ်ကြီးကို။ ဝါ၊ အနားပတ်ရှည်ကို။ ဝါ၊ မြောင်းရှည်ကို။ အဍ္ဎကုသိ၊ ထက်ဝက်သော တလုပ်ကို။ ဝါ၊ တလုပ်ငယ်အနားပတ် တို့ မြောင်းတိုကို။ မဏ္ဍလံ၊ အိမ်ဝမ်း အိမ်ကြီးကို။ အဍ္ဎမဏ္ဍလံ၊ ထက်ဝက်သော အိမ်ကို။ ဝါ၊ အိမ်ကွဲအိမ်ခြမ်း အိမ်ငယ်ကို။ အနုဝါတော၊ အလျားအနားပတ်ကို။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံအနားပတ်ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃသဿ၊ အား။ သပ္ပိံဝါ၊ ထောပတ်သည် လည်း ကောင်း။ မဓုဝါ၊ ပျားသည်လည်းကောင်း။ ဖါဏိတံဝါ၊ တင်လဲ သည်လည်းကောင်း။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ပဋိသာ ယိတုံ၊ လျက်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ လျက်လောက်အောင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုနပိ၊ လည်း။ အတ္ထော၊ အလိုဆန္ဒသည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ ပုနပိ၊ တဘန် လည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပ။

၃၂၉။ သာဋိယဂ္ဂါဟာပကော၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ယူစေ တတ်သော ရဟန်းသည်။ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကော၊ သပိတ်ကို ယူစေ တတ်သော ရဟန်းသည်။ အာရာမိကပေသကော၊ အရာမ် စောင့်ကို စေတတ် နိုင်းတတ်သော ရဟန်းသည်။ သာမဏေရ ပေသကော၊ သာမဏေကို စေတတ်နိုင်းတတ်သော ရဟန်းသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သာမဏေရော၊ တို့သည်။ အပေသိယ မာနာ၊ မစေခိုင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကရောန္တိ၊

မပြုလိုကုန်။ ပ။ ပေသိတာပေသိတဗ္ဗ၊ စေအပ်ပြီးသော သာမဏေ မစေအပ်သေးသောသာမဏေကိုလည်း။ ပ။ သာမဏေရပေသကံ၊ သာမဏေကို စေတတ် ခိုင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍။ ပ။

တတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ သေနာသနက္ခန္ဓကော၊

သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ၊ ထိုသေနာသနက္ခန္ဓကဲ၏ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ့္ံသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ တဒါ၊ ထို၌။ အပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မမူသေးသည်။ အဟု၊ ပြီ။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇိနသာဝကာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတော် တို့သည်။ တမှာအာဝါသာ၊ ထိုထိုနေရာမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကြ ကုန်၏။ ။သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကာရာပေယျံ၊ ပြုစေတော့အံ့။ ဝသေယျာထ၊ နေတော်မူကြကုန်အံ့လော။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အပြုစ်၊ ဆိုပြီ။ နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိံသု၊ တဘန်မေးလျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ။ ဝိဟာရဉ္စ၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်းကို လည်းကောင်း။ အဍ္ဎယောဂဉ္စ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒဉ္စ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်းကောင်း။ ဟမ္မိယဉ္စ၊ ပြာသာဒ် ဦးပြည်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟံ၊ ဂူလိုဏ်ခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စလေဏံ၊ ငါးပါးသော ပုန်းအောင်းရာကျောင်းကို။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကာရယိ၊ ပြုစေပြီ။ ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ အကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်မရှိထသော။ အသံဝုတံ၊ အပိတ်မရှိထသော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌ

သံဃာတံ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလဉ္ဆ၊ ဆုံယ်ကို လည်းကောင်း။ ဥတ္တရိ၊ အထက် လက်ကောက်ကွင်းကို လည်း ကောင်း။ ။အာဝိဋ္ဌနံဆိဒ္ဒ၊ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ ရဇ္ဇု၊ငင်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋိဉ္ဆ၊မင်းတုတ်တိုင်ကိုလည်း ကောင်း။ ကပိသီသကံ၊ သံကွင်းမျောက်လက်ကို လည်းကောင်း။ သူစိဃဋိကာလဋ္ဌိဒ္ဒ၊ကျည်ငယ်ကျည်မသံကောက်ပေါက်ကိုလည်း ကောင်း။ လောဟကဏ္ဍိသာဏကံ၊သံကြေးသစ်သားဖြင့်ပြီးသော သံကောက် သားချိဖြင့်ပြီးသော သံငုကောက်ကို လည်းကောင်း။ ယန္တကံ၊ ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ သုစိကဋ္ဌဝ၊ ကျည်ငယ်ကို လည်းကောင်း။ ဆဒနံ၊ အမိုးကိုလည်းကောင်း။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်းလိမ်းကျံခြင်း အပလိမ်းကျံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဝေဒိကံ၊ ပွတ်တိုင် လေသာနန်းပြူတင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပွတ်လုံးကို လည်းကောင်း။ ဇာလသလာကဉ္ဆ၊ကွန်ရက်ဖြင့်ပြီးသော လေသာ နန်းပြူတင်း ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြီးသော လေသာနန်း ပြူတင်းကို လည်းကောင်း။ စက္ကလိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို လည်းကောင်း။ သန္ထရေနစ၊မြက်အခင်းကိုလည်းကောင်း။အနုညာသိ၊ခွင့်ပြုတော် မူပြီ။ ။မိဓို၊မြေကျင် လိမ်းကျံခြင်း။ ဝါ၊ မြေကျင် ပစ်ခြင်း။ ဝိဒလ မဉ္ဆဉ္ဆ၊ကြိမ်ခက်သောညောင်စောင်း။သောသာနိကမသာရကော၊ သုသာန်၌ဖြစ်သော အခြေ၌ အပေါင်စွပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ထုပ်နှင့် ရောက်ကိုကပ်၍ပြုသော အင်းပျဉ်။ ဘုဋ္ဌိရပါဒံ၊ ကောက်သော အခြေရှိသော အင်းပျဉ်။ အာဟစ္စ၊ အပေါင်၌ အခြေစွပ်သောအင်းပျဉ်။အာသန္ဒိ၊လေးထောင့်အင်းပျဉ်။ဥစ္စကော၊ မြင့်သောအင်းပျဉ်။သတ္တင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသောအင်းပျဉ်။ ဘဒ္ဒပီဌံ၊ ကြိမ်ခက်သောအင်းပျဉ်။ ပီဌကေဥကပါဒကံ၊ ပုဆိုး ကြမ်းဖြင့် ပြုအပ်သောအင်းပျဉ်။ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့ အခြေရှိသော အင်းပျဉ်။ အာမလာဖလကာကောဇ္ဇာ၊ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့ ပွတ်ခံ၍ အခြေအများ တပ်သော အခင်း ပျဉ်ပြားအခင်း ကပ်အခင်း။ ပလာလပီဌံ၊ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်။ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အခြေရှိသော

ညှောင်စောင်း။ အဟိ၊ မြွေခဲသောရဟန်း။ အတိပါဒ၊ လက်ရှစ်
သစ်ထက်လွန်သော ညှောင်စောင်းခြေခံ။ အင်္ဂုလပါဒကံ၊ လက်
ရှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ညှောင်စောင်းခြေခံ။ သုတ္တံ၊ချည်။
အဋ္ဋပဒံ၊ တကျစ်ရေး။ ဝါ၊ ရှစ်ကွက်ကျား။ စောဠုံ၊ ပုဆိုးကြမ်း။
တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်း။အနုကာယိကာ၊ ထက်ဝက်သော
ကိုယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခေါင်းအုံး။ ။ဂိရဂ္ဂေ၊တောင်ထိပ်
ပွဲသဘင်။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျို။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအသုံး
အဆောင်ဖြစ်သော။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုး။ သြနဒ္ဓံ၊ မြေးရှက်အပ်၏။
ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ ခွါ၍။ ဟရန္တိ၊
ခိုးယူကြကုန်၏။ ။ဘတ္တိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းအရေတို့ဖြင့်
ဝေဘာန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထဘတ္တိ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့်
အထူးထူးသော အဆင်း အရေ တို့ဖြင့် ဝေဘာန်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိကျောင်း။ ဝိဟာရေ၊ ရဟန်းတို့ကျောင်း။ ထုသံ၊ ဖွဲနှင့်ရော
သောမြေ။သဏှဥမတ္တိကာ၊ သိမ်မွေ့သောမြေ။ ။ဇုက္ကာသံ၊ချေး
သစေ့း။ ပါဏိကံ၊ သစ်မြောက်လက်။ကုဍ္ဍံ၊ ဆန်ကွဲနှင့်ရောသော
မြေ။ သာသပသိတ္တတေလကံ၊ မုံညင်းမှုန့်နှင့် ရောသော မြေ။
ဖယောင်းဆီ။ ဥဿန္နေ၊ များသည်ရှိသော်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ၊ တဘာန်
ထုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းတန်းသောမြေ။
ဂဏ္ဍုမတ္တိကံ၊ တီကျစ်မြေ။ ။ဇုက္ကာသံ၊ချေးသစေ့း။ ပဋိဘာဏံ၊
ဆန်းကြယ်သောမိန်းမရုပ် ယောကျ်ားရုပ်စသည်ဖြင့်ရေးသားခြင်း
နိစာ၊ နိမ့်သောအကျည်။ စယော၊ အကျည်။အာရုဟံ၊တက်သော
ရဟန်း။ပရိပတန္တိ၊ကျကုန်၏။ အာဠကာ၊ ဟင်းလင်းအပြင်။ အနု
ကုန္ဒံ၊နံရံထက်ဝက်။ပုန၊တဘာန်။တယော၊ သုံးပါးသောတိုက်။ ။
ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သောကျောင်း။ ကုဋ္ဋပါဒေ၊ နံရံခြေသည်။ ဩဝဿ
တိ၊ မိုးစွတ်ခဲ့၏။ ဝိဿရံ၊ ကြည်ကြည်လောင်လောင်သော အသံ။
ဓိလံ၊ နံရံတံသင်း။ စိဝရဝံသံ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး။ ရဇ္ဇုံ၊ သင်္ကန်း
တန်းကြိုး။ အာလိန္ဒံ၊ အာလိန်။ ဝါ၊ကျောင်းဦး။ဝါ၊ ဆွေ့ခံ။ ကိဋိ

ကေန၊ ကဲလား။အာလမ္ဗဏံ၊ လက်ကသုံး၏ တိဏစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်။
ဟေဋ္ဌာမဂ္ဂေ၊ အောက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအစဉ်။ နယံ၊နည်းကို။ ကရေ၊
ပြုရာ၏။အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဩတပ္ပတိ၊ နေပူခဲ့၏။
သာလိ၊ ရေအိုးစင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌ဖြစ်သော အစီအရင်။
ဘာဇနံ၊ခွက်။ ။ဝိဟာရော၊ကျောင်း။ကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ်။
ပရိဝေဏဂ္ဂိသာလကံ၊ ပရိဝုဏ်မီးတင်းကုပ်။ အာရာမေ၊အရာမ်။
ပုန၊ တဘန်။ ကောဋ္ဌေ၊ တံခါးမုတ်။ ‘ဟေဋ္ဌဥေဝ၊ အောက်၌
ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယံ၊ နည်းကို။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။ ။
သုခံ၊ အင်္ဂတေ့မိုးခံသော်ပြာသာဒ်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။
အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သီတဝနံ၊ ရင်းတိုက်
တောသို့။ အဂါ၊ သွားလေ၏။ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂေါ၊မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ
လေးပါး တရားရှိသော အနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ နိဿယကံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ သံဃေန၊ သံဃာတော်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။
နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဘိတ်ပြီ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အာဏာ
ပေသိ၊စေပြီ။ဂဏော၊လူများအပေါင်းသည်။အာရာမံ၊ အရာမ်ကို။
ကာရယိ၊ပြုစေပြီ။ဝေသာလိယံ၊၌။နဝကမ္မံ၊အမှုသစ်။ ပုရတော၊
ရှေ့မှလည်း။ ပရိဂ္ဂဟိ၊ သိမ်းဆည်းပြီ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ တိတ္တိရံ၊
ခါမင်းဇာတ်။ အဝန္ဒိယံ၊ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ ပရိဂ္ဂဟိ၊
သိမ်းဆည်းပြီ။ အန္တရဃရာ၊ ရွာတွင်း၌။ တူလော၊ လဲမွေ့ရက်
အပ်သောအခင်း။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဩသရိ၊ ရောက်
လေ၏။ ။အာရာမံ၊အရာမ်ကို။ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေပြီ။ဘတ္တဂ္ဂေ၊
ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ ဂိလာ
နာ၊နာသောရဟန်း။ဝရသေယျာ၊ မြတ်သောအိပ်ရာနေရာ။ လေ
သဲ၊အမြွက်ထောင်သဖြင့်။သတ္တရသာ၊သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်း။တဟ်၊
ထိုအရပ်၌။ ။ကေနနုခေါ၊အဘယ်ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဝိဟာ
ရေန၊ကျောင်းအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဘာဇယိ၊ ဝေဘန်ပြီ။ ပရိဝေဏံ၊
ပရိဝုဏ်။ အနုဘာဂံ၊ အလျှောက်ဖြစ်သောအဘို့။ ဝါ၊ တဘန်

ပေးအပ်ပြီးသောအဘို့။ အကာမှာ၊ အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ ဘာဂံ၊
အဘို့ကို။ နော့ဒဒေ၊ မပေးရာ။ နိသီမံ၊ သိမ်ပ။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း၌။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။
ဂါဟာ၊ ယူစေခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပနန္ဒော၊ ဥပနန္ဒ
ရဟန်း။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။ ဌိတကာ၊ ရပ်ကုန်သောရဟန်း။
သမာနာသနာ၊ တူသော နေရာ ရှိသော ရဟန်း။ ။သမာနာ
သနိကာ၊ တူသော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဘိန္ဒိံသု၊ ဖျက်ဆီး
ကြကုန်ပြီ။ တိဝဂ္ဂါ၊ သုံးယောက် အစုရှိသော ရဟန်းတို့သည်။
ဘိန္ဒိံသု၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်ပြီ။ ဒုဝဂ္ဂိကံ၊ နှစ်ယောက် အစုရှိသော
ရဟန်း။ အသမာနာသနိကံ၊ မတူသော နေရာရှိသော ရဟန်း။
ဒီဃံ၊ ရှည်သော အခင်း။ သဝါလိန္တံ၊ အဝါလိန်နှင့် တကွဖြစ်သော
ပြာသာဒ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ ။
အယိုကာ၊ အဘွားမ။ အပိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဘာဇိတံ၊
ဝေဘန်အပ်ပြီ။ ကိဋ္ဌာဂိရေ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဠဝိ၊ အာဠဝိပြည်
သားရဟန်း။ ပိဏ္ဍာကကုဏ္ဍောဟိ၊ မကရုံးကွက် ပြစ်ခြင်း နံရံလိမ်းကျံ
ခြင်း။ ဒွါရအဋ္ဋဥဝဋ္ဋိကာ၊ တံခါးကိုထားခြင်း မင်းတုတ်တိုင်ကိုထား
ခြင်း။ ။အာလောကသေတကာဠုဒ္ဒ၊ လေသာနန်းပြွတင်းကိုပြုကာ
မျှ။ ဖြူသောအဆင်းဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။ မည်းနက်သော အဆင်းဖြင့်
လိမ်းကျံခြင်း။ ဂေရုဆဒနမန္တနာ၊ ငွေ့သဘော်ဖြင့် အပြေအပြစ်
ပြုခြင်း။ မိုးခြင်း ဘွဲ့ခြင်း။ ဘတ္တိခဏ္ဍပရိဘဏ္ဍံ၊ ခိုနန်းထားခြင်း
ကျိုးသည်ကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း။ နွားချေးဖန်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်
ပြုခြင်း။ ဝီသံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်။ တိံသံ၊ အနှစ်သုံးဆယ်
တိုင်တိုင်။ ကာလိကာ၊ မီးခိုးစသည် ကာလတိုင်အောင်ပေးခြင်း။
ဩသိတေ၊ ဆုံးသည်ရှိသော်။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသောကျောင်း။ ခုဒ္ဒေ၊ ငယ်သောကျောင်း၌။ ဆ ပဥ္စ
ဝဿိကံ၊ ခြောက်နှစ် ငါးနှစ်တိုင်တိုင်။ အဍ္ဍယောဂေ၊ တဘက်
ဆောင်မိုးသောကျောင်း၌။ သတ္တဋ္ဌဝဿ၊ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ မဟလ္လ
ကေ၊ ကြီးသောကျောင်း၌။ ဒသဒွါဒသ၊ ဆယ်နှစ်ဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။

သမ္မံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ဧကော၊ တယောက်
သောရဟန်းအား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အညံ၊ တပါးသောရဟန်းကို။
ဝါသေန္တိ၊ နေစေကြကုန်၏။ သံဃိကံ၊ သံဃိကကျောင်း။ နိဿီမံ၊
သိမ်။ပ။ သမ္မုကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပက္ကမိ၊ ဘဲပြီ။ ဝိဗ္ဘမန္တိ၊
လူလည်းထွက်ကြကုန်၏။ကာလံ၊ သေ၏။ သာမဏေရံ၊ သာမ
ဏေ။ သိက္ခာပစ္စက္ခအန္တိမံ၊ သိက္ခာကျသောရဟန်း။အန္တိမဝတ္ထုသို့
ရောက်သောရဟန်း။ ဥမ္မတ္တခိတ္တစိတ္တာ၊ ရူးသောရဟန်း။ ပြန့်လွင့်
သောစိတ်ရှိသောရဟန်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သောရဟန်း။
အာပတ္တိဒဿနာ၊ အာပတ်ကို မရှုသောရဟန်း။ အပဋိကမ္မဒိဋ္ဌိ
ယာ၊ အာပတ်ကို မကုသော ရဟန်း မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သော
ရဟန်း။ ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျတိတ္ထိယာ၊ထေယျသံဝါသက
တိတ္ထိယပက္ကန္တကာ၊ တိရစ္ဆာနမာတုပိတုအရဟန္တာ၊ တိရစ္ဆာန်မာ
တုဃာတက ပိတုဃာတကအရဟန္တဃာတက။ ဒူသကာ၊ဘိက္ခုနီ
ဒူသက။ ဘေဒကာ၊ သံဃဘေဒက။ လောဟိတုပ္ပါဒါ၊ လောဟိ
တုပ္ပါဒက။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ ဥဘတောဗျည်း။ သံဃဿ၊
အား။ မာပရိဟာယိ၊ မယုတ်ပါစေလင့်။ ဉတ္တိမနသိကတ္ဂာ၊ ၍။
ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဝေ၊
ပေးခြင်းငှါ။ အနုညာသိ၊ပြီ။ ။ဝိပ္ပကတော၊ မပြီးမီ။ အညဿ၊
တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ကတော၊ ပြုအပ်
ပြီးသည်ရှိသော်။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းအား သာလျှင်။ ပက္ကမိ၊
ဘဲသွား၏။ ဝိဗ္ဘမတိ၊ လူထွက်၏။ ကာလံကတော၊ သေ၏။
သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာယ၊
သိက္ခာကို။ပစ္စက္ခာတော၊ချ၏။ အန္တိမာ၊အန္တိမဝတ္ထုသို့ရောက်၏။
ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ သံဃော၊ သည်။
သာမိကော၊ အစိုးရသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥမ္မတ္တခိတ္တဝေဒနာ၊
ရူးသော ရဟန်း ပြန့်လွင့်သောစိတ် ရှိသောရဟန်း ဝေဒနာ
နှိပ်စက်သောရဟန်း။ အဒဿနာ၊ အာပတ်ကိုမရှုခြင်း။ အပဋိ
ကမ္မေ၊ အာပတ်မကုစားခြင်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်း။

တံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ တသော၀၊ ထို ရဟန်းအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျသံ ဝါသကတိတ္ထိယပက္ကန္တကာ။ တိရစ္ဆာနဂတမာတုဃာတကံ၊ တိရစ္ဆာန်မာတုဃာတက ပိတုဃာတက။ ဃာတကော၊ အရဟန္တဃာတက၊ ဒူသကော၊ ဘိက္ခုနီဒူသက။ ဘေဒလောဟိတုပ္ပါဒနှာ၊ သံဃဘေဒက လောဟိတုပ္ပါဒက ဥဘတောဗျည်းဟူ၍။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယဒိပဋိဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အံ့။ သံဃော၀၊ သည်သာလျှင်။ သာမိကော အစိုးရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်သို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ အလိုလိုဖြစ်သောရဟန်း။ ဥဇ္ဈာယတိ ပြုခဲ့၏။ ကမ္ဗလံ၊ ကမ္ဗလာ။ ဒုဿာ၊ ပုဆိုး။ စမ္မ၊ ဝံရေ စက္ကလိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်း။ စောဠကာံ၊ ပုဆိုးကြမ်း။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းကုန်၏။ အလ္လာ၊ စိုစွတ် သောခြေ။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်စီးသောရဟန်း။ နဋ္ဌု၊ တံထွေး ထွေး သောရဟန်း။ လိခန္တိ၊ ရေးခြစ်ကုန်၏။ အပဿေန္တိ၊ မှီကုန်၏။ အပဿေနံ၊ မှီရာတကဲဖြင့်။ လိခတေ၀၊ ရေးခြစ်သည်သာလျှင် တည်း။ဓောတပစ္စတ္တရဏေန၊ ခြေဆေးပြီးသောရဟန်းအိပ်ရာခင်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ လာမကံ၊ ယုတ်သောဆွမ်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ၊ ဆွမ်းညွှန်းရဟန်း။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပညာပကံ၊ခင်းစေရအံ့နည်း။ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကသမ္မုတိ၊ တိ။ပဋိဂ္ဂါဟာဘာဇကော၊သင်္ကန်းကို ခံတတ်သော ရဟန်း၊ သင်္ကန်းကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်း။ ယာဂုဖလဘာဇ ကော၊ ယာဂုကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်း၊ သစ်သီးကို ဝေဘန် တတ်သောရဟန်း။ ခဇ္ဇဘာဇကော၊ ခဲဘွယ်ကိုဝေဘန်တတ်သော ရဟန်း။အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇေ၊အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကိုစွန့်တတ် သောရဟန်း။ သာဋိယဂ္ဂါဟာပကောစေ၀၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ယူစေတတ်သောရဟန်း။ တထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်။ ပတ္တဂ္ဂါဟာ ပကော၊ သပိတ်ကိုခံယူစေတတ်သောရဟန်း။ အာရာမိက သာမ ဏေရပေသကာသ၊ အာရာမိကပေသက သာမဏေရပေသကကို။

သမ္မုတိ၊ သံမုတ်ခြင်း။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာကို နှိပ်စက်တတ်ထသော။ လောကဝိဒူ၊ လောကကို သိတော်မူထသော။ဟိတစိတ္တော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော စိတ်ရှိထသော။ ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လေဏတ္ထဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ သုခတ္ထဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဈာယိတုံစ၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဝိပဿိတုံစ၊ ဝိပဿနာ ရှုခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပြီ။ ဇာတိဂြိုဟ်သွည်လျှင် သေနာသနက္ခန္ဓက ဥဒါန်းစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သေနာသနက္ခန္ဓကပြီး၏။

စာအသကျွမ်းမှုနိုဝေကြည့်/ဝိဋ္ဌကတ်တိုက်
တိုက်ပိုင်အမှတ် ....၈၂.၀၆............
မျိုးတူစုအမှတ် ....ဝိနည်း............
ရက်စွဲ ....၁၄.၉.၀၈............